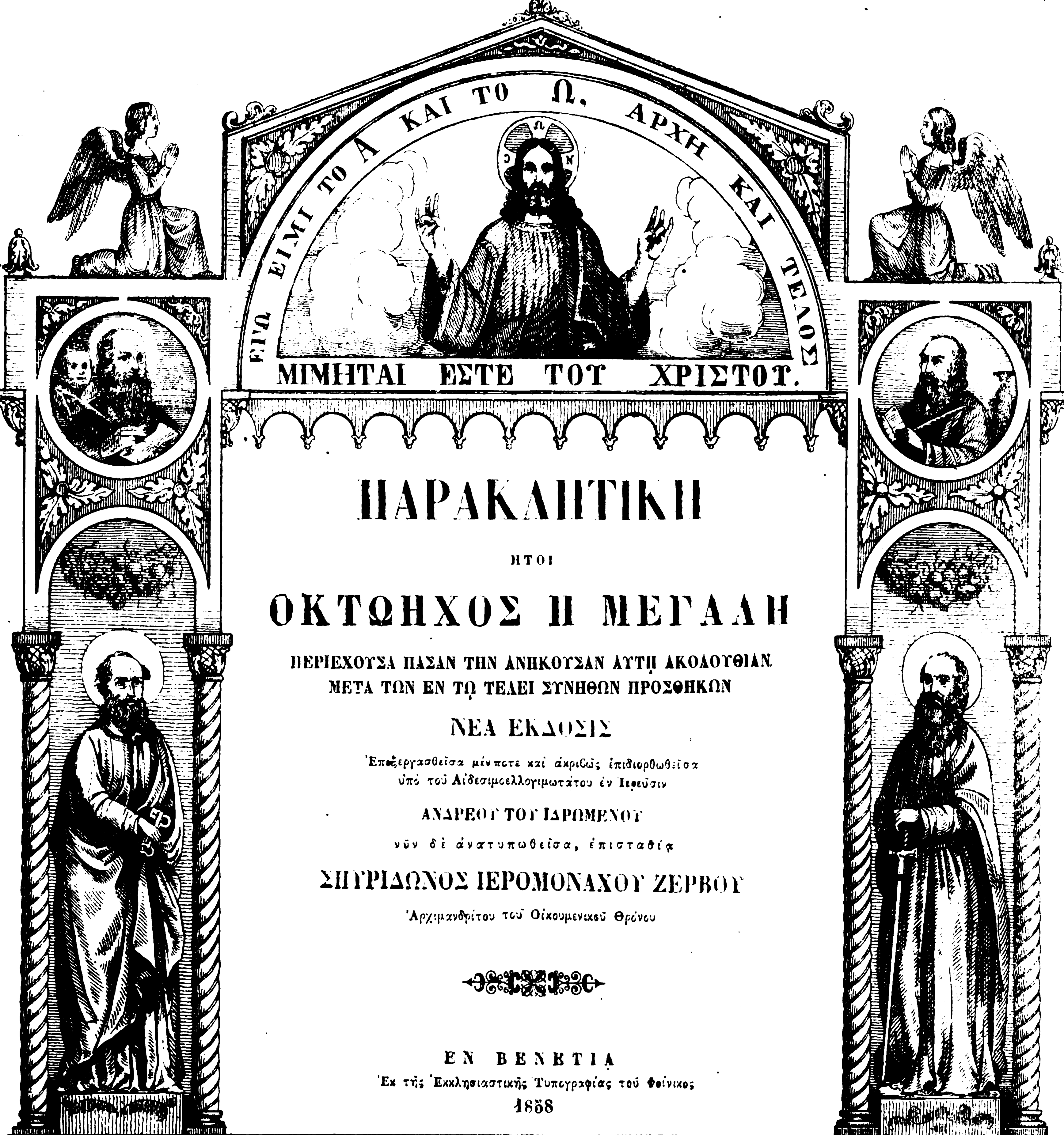

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῌ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ Τῼ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἐπεξεργασθεῖσα μέν ποτε καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθεῖσα
ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμοελλογιμωτάτου ἐν Ἱερεῦσιν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΩΜΕΝΟΥ

νῦν δὲ ἀνατυπωθεῖσα, ἐπισταδίᾳ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙᾼ
Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος
1858

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῌ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ Τῼ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἐπεξεργασθεῖσα μένποτε καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθεῖσα
ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμοελλογιμωτάτου ἐν Ἱερεῦσιν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΩΜΕΝΟΥ

νῦν δὲ ἀνατυπωθεῖσα, ἐπιστασίᾳ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙᾼ

Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος

1858

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῌ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ Τῼ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἐπεξεργασθεῖσα μένποτε καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθεῖσα
ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμοελλογιμωτάτου ἐν Ἱερεῦσιν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΩΜΕΝΟΥ

νῦν δὲ ἀνατυπωθεῖσα, ἐπισταδίᾳ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος
1858

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ἰδοὺ τέλος πάντων ἐξέρχεται εἰς φῶς καὶ ἡ ἱερὰ βίβλος τῆς **ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ** ἐκκεκαθαρμένη τῶν ἀπείρων σφαλμάτων, ἐλλείψεων, καὶ πλεονασμῶν, ὧν οἱ κατὰ καιροὺς διορθωταὶ, ἢ ἐξ ἀπειρίας, ἢ ἀμαθείας, ἢ, ὃ καὶ χείριστον, ἐκ δοκησισοφίας τὴν εἶχον ἐμπλήσει.

Ὑπάρχει γνωστὸς ἤδη ὁ ζῆλος, καὶ αἱ προσπάθειαι, ἃς ἐξυπαρχῆς ἡ διεύθυνσις τῆς **Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας** τοῦ **Φοίνικος** κατέβαλε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκ τῶν πιεστηρίων της ἐξερχομένων βιβλίων· ἡ δὲ προτίμησις τῶν βιβλίων τῆς **Τυπογραφίας** ταύτης, καὶ ἡ ταχεῖα αὐτῶν ἐξάντλησις, προσμαρτυρεῖ τὰ λεγόμενα καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς προσπαθείας αὐτῆς.

Προκειμένης οὖν τῆς ἀνατυπώσεως τῆς **Παρακλητικῆς**, ὦ εὐσεβέστατε ἀναγνῶστα, συνειδοῦσα ἡ διεύθυνσις τῆς ῥηθείσης **Τυπογραφίας** τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀκριβοῦς διορθώσεως, πλὴν γενομένης παρ' ἀνδρὸς, καὶ τῆς εὐκλεοῦς καὶ μελιῤῥύτου γλώσσης ἡμῶν ἐγκρατοῦς, καὶ τῆς περὶ τὰ **Θεῖα** γνώσεως εἰδήμονος, προσέτρεξεν εἰς τὸν **Αἰδεσιμοελλογιμώτατον Ἀρχιμανδρίτην** τοῦ **Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Σπυρίδωνα Ζερβὸν**, καὶ ἀνέθετο αὐτῷ τὴν διόρθωσιν. **Ὁ** δὲ ἐνάρετος οὗτος τῆς ἐν **Βενετίᾳ Ἑλληνικῆς** ἀποικίας ποιμὴν, ἐδέχθη τὸ βάρος τοῦτο, καίτοι ὑπὸ τοσούτων, ὡς ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, περικυκλούμενος ἀσχολιῶν, μὴ ἀνεχόμενος νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἀνατυπουμένην, εἰς ἣν ὑπῆρχε κατάστασιν.

Ἀλλ' ὁρῶντος τὸ ἐργῶδες τῆς ἀσχολίας, πασχούσης καὶ τῆς ὑγείας του, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετριότητος ἕνεκεν, ἀπεφάσισε νὰ προστρέξῃ καὶ εἰς ἄλλα βοηθήματα, καὶ ἰδίως ἐξαιτησάμενος ἔλαβε παρὰ τοῦ **Ἐλλογίμου Δόκτορος Κυρίου Μιχαὴλ Ἱδρωμένου**, τὰς ὑπὸ τοῦ **Σεβασμιωτάτου** αὐτοῦ πάππου γενομένας πρὸ εἰκοσαετίας ἐπὶ τῆς **Παρακλητικῆς** διορθώσεις, αἵτινες, ἀποβιώσαντος τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρὸς, ἔμενον ἐν γωνίᾳ οὕτως εἰπεῖν καὶ παραβύστῳ. **Τούτων** λοιπὸν τυχὼν ὁ ῥηθεὶς **Σπυρίδων Ζερβὸς** ἐπεσκεύασε τὴν βίβλον ῥίζηθεν, ἣν καὶ παρέδωκεν ἡμῖν ἵνα ἐκδώσωμεν αὐτὴν εἰς νέαν ἔκδοσιν, ἐπὶ ῥητῇ διαταγῇ τοῦ νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν τὰ ῥηθέντα βοηθήματα, ὧν ἐχρήσατο, καὶ τὰς ἑξῆς ὀλίγας ἐκ τῶν πολλῶν διορθώσεων, ἃς θέλεις ἀπαντήσει, φίλτατε, μετ' ἐπιστασίας ἀναγινώσκων τὴν βίβλον, ὡσεὶ μαρτύριον τῶν εἰρημένων, καὶ ἔλεγχον τῆς ἀνὰ χεῖράς σου **Παρακλητικῆς**, καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ὑπαρχουσῶν.

Εἰς τὸ β'. Δοξαστικὸν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τοῦ α'. ἤχου, φέρ' εἰπεῖν, ἀνεγινώσκετο, ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετὸς, κτλ. ὅπερ διωρθώθη διὰ τοῦ, ἐν σοὶ γὰρ κτλ. διότι οὐρανόθεν ὁ Κύριος, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον κατέβη. Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ η'. ᾠδῇ τȣ͂ Προδρόμου τὸ θεοτοκίον, καὶ φλογὸς ἁμαρτίας, διὰ τοῦ, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, ἵνα μὴ δὶς ἡ λέξις, ἁμαρτίας, λέγηται. Ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τῶν μαρτυρικῶν τὸ β'. ὅλον μεταποιηθὲν, εὔληπτον ἀπέβη, ὡς δηλωθέντων τῶν ὀργάνων, δι' ὧν οἱ Μάρτυρες ἤγειρον ἑαυτȣ̀ς ναȣ̀ς κτλ. Τῇ δ'. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ β'. μετεφέρθη τὸ, ἐκείνην, ὅπου τὸ, ἁγίων, καὶ τὸ, ἁγίων, ὅπου τὸ, ἐκείνην, ἵνα σαφεστέρα γείνῃ τοῦ συγγραφέως ἡ ἔννοια· οὕτω, τὴν φοβερὰν ἁγίων κατενόησας δόξαν, ἅγιε, ἐκείνην, κτλ. καὶ μὴ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνωσιν οἱ ἁπλούστεροι, μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐστὶν ἅγιος ἁγίων.

Πλὴν ἐκτὸς τῶν πολλῶν σφαλμάτων, ἅπερ, ἐσκεμμένως τὴν βίβλον ταύτην ἀναγινώσκων, διωρθωμένα εὑρήσεις φίλτατε Ἀναγνῶστα, πόσαι πρότερον αἱ ἐλλείψεις συλλαβῶν, λέξεων, καὶ ὁλοκλήρων τῆς περιόδου μελῶν! Οὕτω, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, τοῦ αὐτοῦ ἤχȣ, ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τῆς Θεοτόκου, τὸ α'. ἐλλειπὲς ὂν, ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, μετὰ δακρύων σοῦ δέομαι· εἰς τὸ β'. τῆς αὐτῆς, μετὰ τὸ, ἰαμάτων, προσετέθη τὸ, ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν β'. ἦχον, ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ τῶν ἀσωμάτων, τὸ β'. ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, Χριστέ μου ὑπεράγαθε.

Τοιούτου εἴδους προσθήκας, ὡς καὶ πάλιν ἀφαιρέσεις συλλαβῶν τε καὶ λέξεων, ὅτι περιττῶν, πλείστας εὑρήσεις καθ' ὅλους τοὺς ἤχους, αἳ παραλείπονται διὰ τὸ σύντομον. Σημειοῦνται δὲ μόνον ἐνταῦθα τέσσαρες διορθώσεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ παραδρομὴν δὲν ἐτέθησαν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Τῇ δ'. ἑσπέρας τοῦ πλ. β'. εἰς τὸ Δόξα καὶ νῦν, τοῦ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ, Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν κτλ. ἐλλειποῦς οὔσης τῆς προτάσεως, διωρθώθη διὰ τοῦ, Μέγιστον δωρημάτων κτλ. Τῇ Παρασκευῇ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ η'. ᾠδῇ τοῦ Σταυρωσίμου τὸ α'. ἀντὶ τοῦ, ὑμνῶ σε ἀναμέλπων, διὰ τοῦ, διόπερ ἀνυμνῶ σε. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τȣ͂ κανόνος τῶν κεκοιμημένων τὸ α'. ἀντὶ τȣ͂, βραβεύȣσι, διὰ τοῦ, αἰτοῦσί σε.

Τῇ ε'. τοῦ βαρέος ἤχου, ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ τῶν Ἀποστόλων τὸ γ'. ἀντὶ τῶν σεπτῶν, διὰ τοῦ, καὶ τῶν σῶν.

Τοιαύτην λοιπὸν οὖσαν ἐκδίδομεν αὐτὴν εἰς φῶς, ἀποδίδοντες τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὸν τοσοῦτο μοχθήσαντα διορθωτὴν αὐτῆς Σπυρίδωνα Ζερβὸν Ἀρχιμανδρίτην κτλ.

Ἔῤῥωσθε

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1858. — Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α΄. ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱςῶμεν Στίχϐς δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος α΄.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας, ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος, τὸ ἐργαςήριον τῆς ἑνώσεως τῶν δύω φύσεων, ἡ πανήγυρις τϐ σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστὰς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τό, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τό, Καταξίωσον, κτλ. ψάλλομεν τὸ πρῶτον Στιχηρὸν Ἀναςάσιμον τῶν Ἀποςίχων, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκὶ, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναΐδιον Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκήτοις ἁγνὴ, σὲ προστασίαν μόνην, κεκτημένοι Παρθένε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγὴ, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ἀνεκαινίσθη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυῆτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶν, αἰτουμένων σε ἄχραντε· μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς ἀϊδίου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐν σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβὰς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν Κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νῦν Ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀναςάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα ζ΄. καὶ τϐ Ἁγίϐ τῆς ἡμέρας γ΄. ἢ δ΄. καὶ ς΄. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.
Ἦχος α´.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως, σταυρωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι᾽ ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔστιν ἑορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἑπόμενον Θεοτοκίον· εἰδὲ μὴ, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον καὶ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β´.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενὴς, τὸ Καταξίωσον, κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχὰς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος α´.

Τῷ πάθει σου, Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ᾽ εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, ἑκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ Ἅδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἀδὰμ δὲ ἰδών σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὢ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἁπάντων ζωή; ἀλλ᾽ ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔστιν· εἰδὲ μή,
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόῤῥησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκȣ διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθείς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. Ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν Εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰȣδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέςης τριήμερος Σωτήρ, δωρȣ́μενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τȣ̃το αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό, Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

ΤΗ͂ ΚΥΡΙΑΚΗ͂

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἱρμός. **Σȣ̀ ἡ τροπαιȣ̃χος δεξιά.**

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἄναρχον ἀΐδιον, ποιητικὴν ἁπάντων ἀκατάληπτον, ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δοὺς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποςάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι: δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγȣ κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὤφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σȣ̃ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀῤῥεύστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόςατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριὰς ὑπερφυῶς, ἀῤῥήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σπορᾶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν· ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ᾽ ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ᾽ εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριὰς ἀσύγχυτε Μονὰς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Παναχραντε, θεαρχικώτατον Υἱὸν, σωματωθέντα δι᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, Τριὰς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις ἑνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι᾽ ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἑνιαίας καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονὰς, πέφυκας ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριὰς, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ᾽ οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς Δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεσι.

Δίς.

Ἵνα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὖθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ, ᾤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέῤῥιν, εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὰ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν Φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἑνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς, φωτοβόλους ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί· δι᾽ ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱὸς

σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ᾧ καὶ εὐχαρίςως ἀναμέλπομεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξῃς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντυ, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον α'., καὶ τὸ Ἀναςάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία τῦ Ψαλτηρίυ. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Ἀναςάσιμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἑκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σῦ· σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἅδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμωμον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθυ σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν: Τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ. Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος· ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα: Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ἀμώμου, ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια. Εἶθ' οὕτω, Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Λῃστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν: Ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ᾄσωμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων· ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνόν, ὁ Θεὸς, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας,

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Επὶ οἶκον Δαυῒδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν εἰς Ἦχον β'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος β'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιοῦντες τὸν μὲν Ἀναστάσιμον εἰς δ'. τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ'. τὸν τῆς Θεοτόκου εἰς γ'. καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'. εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς'. ἢ η'. καταλιμπάνοντες τότε τὸν Σταυροαναστάσιμον Κανόνα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοὸς, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθεὶς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή· Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἱρμός. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστός με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ Ζωοδότης φύσει σαρκός· ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶν, ᾄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῆ, ἐν δυσὶν οὐσίαις, γνωριζόμενον Υἱόν· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ, πνευματικῶς βοήσωμεν: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ἄπειρος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κυήσεως Πάναγνε· πίστει ἀδιστάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσφερομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-

» μιν, τοῦ βοᾷν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ἔμψυχος, » τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρός με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σαυρώσεως, τοῦ βοᾷν σοι: Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος· ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν Σταυροαν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλυ, τὴν αὐτῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν: Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἅδου Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ, τῷ θείῳ πιστοὶ, Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένυ, σαρκωθέντι ἀσπόρως βυλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκῦσαν μετὰ τόκον, θεϊκῇ δυναστείᾳ, ἁγνὴν παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ: Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν· ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς, πηγὴν, καὶ κεκλεισμένην, πύλην ὠνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιύμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφρασον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον, » προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ » Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὗτος σωτὴρ, ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ, Πιλάτῳ ᾐτήσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλυ Βοσόρ; Ὡραῖος, ὅτι Θεὸς· ὡς βροτὸς δὲ αἵματι, σαρκὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος· ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεὶς ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε· καὶ δείξας ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν, εἰσέδραμε δὲ σκηνὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν πάλαι ὀφειλὴν, ἀπέτισας Πανύμνητε, τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ· ἑνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἁγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, εἷς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄκουε θαυμάτων οὐρανὲ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοϊκῦ, τῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ, Θεῦ ἐχρημάτισε, τῦ ἑαυτῆς Δημιυργῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, Ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ, ὁ Ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς, ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Αγίων ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
» ρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκροὺς, ἐν Ἅδῃ τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐῤῥύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ᾔσχυνας Χριστὲ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων Πανύμνητε, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἄχραντε Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὢ πλοῦτος καὶ βάθος, σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἑκουσίως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἑνοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς ἥξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἁγία, Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν· διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐταῖς, τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς ἔπαινον τοῦ βροτῶν, ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου Κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἅδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ, κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς, καὶ ἄϋλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ, μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει σαρκός τε παχύτητι, καὶ ὅλῳ μοι, ἀτρέπτως ὅλος ἥνωται, ἵνα σωτηρίαν ὅλῳ μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευσθεὶς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἑνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἁγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τούτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόῤῥητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ Τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ

γὰρ ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ: Τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθης ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται· καὶ Ἅδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ Κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν
» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἔφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διεῤῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονώς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἑκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγή, ἀειζώου νάματος· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· Χαῖρε Ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροαν. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ, φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρί· θεοῤῥύτῳ δέ σου αἵματι, εὐλογεῖται ῥαντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοᾷ: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνείτω Ἰουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ κροτείτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ ταῖς Μυροφόροις, ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος: Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· ὅν περ νῦν ἱκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χω-
» νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
» καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγον-
» τες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωήν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ

Ἅδου, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤλεγκται τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριςὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι᾽ ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βοώντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ᾽ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὢ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! Ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σῶτερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὅν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ᾽ ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

Κανὼν Σταυροαν. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη· δι᾽ οὗ δυνατοὶ μὲν, καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς, τοῖς ἐν Ἅδῃ Χριστὲ ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζωήν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ἄναρχος φύσις καὶ ἀπερινόριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι· μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ᾽ ᾗ ὁ θεόφρων Βασιλεὺς ἡμῶν πεποιθὼς σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ῥίζης ἐκ Δαυῒδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυῒδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἅπας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα παρ᾽ ἱκετῶν ἀναξίων μὲν, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ᾽ εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον θαῦμα Πανά-

γνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Τό, **Πᾶσα πνοή**. Ἱστῶμεν δὲ Στίχους η'. ψάλλοντες τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀνας. καὶ τὰ ἑξῆς δ'. Ἀνατολ. Ἐὰν ὅμως τύχῃ ἑορτὴ τῆς Θεομήτορος, ἢ δοξολογουμένου Ἁγίου, τότε μετὰ τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. ψάλλομεν δ'. ἐκ τῆς ἑορτῆς, καταλιμπάνοντες τὰ δ'. Ἀνατολικά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος α'.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναῖκες· εὑροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε: Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἰδιόμελον Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἅδης ᾐχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Εἶτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἑπόμενον Τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Λῃστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς: Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἑκών· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, Τί ζητεῖτε; κράζοντα· ἐξανέστη Χριστὸς, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῷ, Λόγῳ καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε· εἶτα πεποίηκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα· ἐγὼ δὲ μάλιστα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω· ἀλλὰ φεῖσαι δέομαι.

Γνῶθί σου ταλαίπωρε ψυχὴ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἄφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην καταλήψασθαι· μηδέν σε τῶν φθαρτῶν προσηλώσειε· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ, καὶ φθείρεται· μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρο παναθλία μου ψυχὴ, πρὸς τὸν ὑπεράγαθον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸ τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἵλεων τὸν Κτίστην ταλαίπωρε, σαυτῇ ἀπέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀσώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθάνατοι Ἄγγελοι ζωὴν, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θεάμονες, σοφίας ἀϊδίου γεγόνατε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι, ἁρμοζόντως, ἐπαναδεικνύμενοι.

Ἀρχάγγελοι Ἄγγελοι Ἀρχαὶ, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα, Χερουβὶμ τὰ θεῖα, τῆς σοφίας ὄργανα, Δυνάμεις Ἐξουσίαι θειόταται, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῆς καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἶτα, τὸ, Καταξίωσον, κτλ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ͂Ι ΔΕΥΤΕΡΑ͂Ι ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, **Θεὸς Κύριος**, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἁγίαις Τεσσαρακοσταῖς, τὸ, **Ἀλληλούϊα**, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τοὺς Τριαδικοὺς Ὕμνους τοῦ Α'. Ἤχου. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.) Μετὰ δὲ τὴν ά. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος ά.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ· νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω: Ἥμαρτόν σοι σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Παναμώμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀφρόνως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς Πανοικτίρμον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν, ἐδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἑκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὔσπλαγχνε, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀΰλων Στρατιῶν, ὑπερέχουσα Κάρη, καὶ Τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέχῃ Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τοὺς ἑπομένους δύο Κανόνας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς ποίημα Ἰωσὴφ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλῦνον Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος ά. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
» πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραη-
» λίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν πληθὺν, κατὰ τὸ πλῆθος Χριστὲ τοῦ ἐλέους σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Ὤφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ, τοῦ ἑκουσίως παθόντος καὶ θάνατον, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ καὶ θάνατον ἀοίδιμοι· ὅθεν ἀθανάτου ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμαῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθείας τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ γαςρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων,

Ποίημα Θεοφάνους, ἔχων Ἀκροςιχίδα.

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Ὁ Εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ Δεσπότου πανάγιοι Ἄγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Ἔσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἔλλαμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτὸν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέςησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ διακοσμήσας ὡς Θεὸς, ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφὶμ ὑψηλοτέραν ᾤκησε, τὴν σὴν Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ὐσίας τὴν
» ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
» φωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
» τοῦ βοᾷν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς
» ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀνάνηψον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίςῃ σου, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι, ὅπως ἐλεήσῃ σε, ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσηται.

Ἱλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφίᾳ καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, Ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιςήν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ ςεῤῥῶς ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης ςεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταὶ, Τριάδα τοῖς προσώποις δὲ, ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον, ἐνθέῳ πίςει ἐξηφανίσατε, καὶ φωςῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε ἁγνὴ, ἁγίως ἀπεκύησας, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, τὸν καθαγιάζοντα ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἁγιάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φωτὶ θεουργῷ τὰ Σεραφὶμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει θεούμενα.

Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιέμενοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πιςοὶ, αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις ςόμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραςον τόκον κηρύττων σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακὺμ, κατανοήσας
» ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τῦ Ἰσραὴλ
» προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
» καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίνι σε ψυχή μυ ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιῦσαν τὰ καλά; ἐπίςρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθελυσίως πτωχεύσαντι: Καρδιογνῶςα οἰκτείρησον σῶσόν με.

Ὥρισας μετάνοιαν, Σωτὴρ ἐπιςρέφουσιν, ἥν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν καὶ ςεναγμὸν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τοπρότερον, καταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τῦ Πνεύματος, πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοὶ, ὤφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριςὲ χειμάῤῥους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν πιςῶν διανοίας κατήρδευσαν.

Μεγάλως οἱ θεῖοι, ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γὰρ καὶ ξίφος, καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπήνεγκαν ποινήν. Αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθένε γεννηθεὶς, τὸν χρόνιον πόλεμον τῶν γηγενῶν, ἐξᾶραι θέλων ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκοσμον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλάμπονται, θεουργικαῖς ἱεραρχίαις δεχόμενοι, καὶ μελῳδοῦσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τρανοῦντα τὸ ἄχραντον, τὰ Σεραφὶμ Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν διδάσκοντα.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἑνιαίας καὶ ἁπλῆς, αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφεξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τούτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστίας ἀληθῶς, ἐκτελῶν τεράστια, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ
» σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώ-
» τισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθο-
» δόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ὑπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοοῦμαί σου τὸ δίκαιον δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἱκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ Πλάστης καὶ Κύριος· μὴ οὖν κατακρίνῃς με ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ἡνίκα ἔρχῃ τοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον ἐδείκνυον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως· ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ Θεοφόροι ἠγάλλοντο.

Νευρούμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς, τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεῦον οὐ δυνήσεται στόμα τοῦ τόκου σου, τὸ ἄῤῥητον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκτεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογοῦσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ῥυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομῆτορ ἄχραντε, σωματωθέντα ἀποῤῥήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Ὑπάρχων ἰατρὸς Χριστὲ ἰάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ῥείθροις Ἰησοῦ μου κατανύξεως, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βέθροις παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίστρεψον Χριστὲ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων, ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφηφόροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἄσταχυν οἱ Μάρτυρες τῆς ἀθλήσεως, ἐν

Πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἐκατοςεύοντα ἐξήνθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίνων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφάνης παναμώμητος, καὶ τῆς κτίσεως ἁπάσης πρωτουργός, πάναγνε Παρθένε ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα τῷ τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχὺς τούτων ὑπάρχεις, Χριστὲ, καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐπρέπειαν τῆς σῆς θείας ἀγλαΐας ἐκλαμπρύνονται· σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγιε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Λέοντας πρὶν, Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἔχων ἀρετήν· τοῦτον ζήλωσον, ὦ ψυχὴ, καὶ τὸν ὠρυόμενον πάντοτε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνανεύσει ἀεὶ, ἄπρακτον ποίησον.

Ὑπερβολῇ, ἀσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐῤῥύπωσα δεινῶς· ὑπερβάλλουσαν οὖν Χριστὲ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἄσωτον, καὶ μελῳδοῦντά με οἴκτειρον: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ, εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς, ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι Μάρτυρες νομίμως τε· τελειωθέντες δὲ ἔμελπον: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσευμένοι τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν ὁμίχλην τε, διεληλύθατε μέλποντες: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν τίκτεις Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄναρχον φῶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμψας ἐκ Πατρός· τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιὰς, φῶτα κατεσκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφανῶς, περισώζεις ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς, οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές· σὺ γὰρ κατηγλάϊσας, πᾶσαν διακόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Σεμνὴ, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ᾧ καὶ νῦν λατρεύουσι τῶν Ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου εὔσπλαγχνε Χριστὲ, τῆς νῦν με κατεχούσης ὁμίχλης ἁμαρτιῶν τε, καὶ παντοίων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγάζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι Χριστὲ, ἐν δόξῃ κρῖναι κόσμον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου συναρίθμησον κἀμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Γῆς ἁγίας Μάρτυρες σοφοὶ, ἐπέβητε· ἐν γῇ γὰρ μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐρανίαν

ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι ἐπενδύσασθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε πόῤῥωθεν φωναὶ, γενήσεσθαι Μητέρα τοῦ πάντα τεκτηναμένου, προκατήγγειλαν Θεοῦ, ᾧ μέλπομεν Ἄχραντε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπομένας καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτῖσι τῆς τρισηλίου ὡραιότητος πιστοὶ, μιμούμενοι μέλψωμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παράγει θείᾳ δυνάμει φῶτα δεύτερα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργὸς, ὑπερκοσμίους νόας Ἀγγέλων ὑπερουσίως ὑπεστήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε πανάμωμε, ᾧ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὥσπερ Χαναναία κράζω σοι: Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην, τοῦ θείου φόβου σου Μακρόθυμε.

Στῆσον ἐπὶ πέτραν Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν προσταγμάτων σου, καὶ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκελίζειν με θέλοντα, ὑποσκέλισον ὄφιν, καὶ ῥῦσαί με, τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ἤδη παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντήσατε, τῆς ἄνω Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγους ἀνεσπέρου Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πίστει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, περιφρουροῦντα, Παντοκράτορ, τὴν ποίμνην σου, (τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος·) καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὅλος γλυκασμὸς ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαιδρότητα, καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὔτακτον δίδου κατάστασιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν, θυμηδίαις ἐμπίπλανται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, νῦν καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον.

Σύ μου προςάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προσασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίυ Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε Κόσμος ψυχὴ ἀναμένει καὶ Κριτὴς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ ὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μυ τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίυ τῦ Θεῦ ἡμῶν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριςοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωςῆρας τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκας τῆς πίςεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιςοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁγιωτέρα ἁγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ Κόσμου σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων, ὡς ἀγαθὴ, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσυ ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυρῦ δὲ τὸν Ληςὴν, ἀντεισήγαγε Χριςὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μυ κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κατανύξεως πηγήν μοι δώρησαι, τῇ εὐσλαγχνίᾳ σου Χριςὲ ὁ Θεὸς, παντός με ῥύπου τῶν κακῶν, τῶν ἀμέτρων ἐκκαθαίρουσαν, καὶ τῆς Βασιλείας συ, εὐεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς ἱκεσίαν σοι κινοῦμεν Χριςέ· σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος, πάντα παρορῶν ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν νοητὸν Φαραὼ, ἐναπεπνίξατε σαφῶς· νῦν δὲ βλύζετε θαυμάτων κρουνοὺς, πέλαγος ξηραίνοντας νοσημάτων· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πιςοὶ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκῦσα φῶς τὸ ἄχρονον, ἐσκοτισμένην τὴν ψυχήν μυ ἀεὶ, ταῖς τῶν Δαιμόνων προσβολαῖς, φωταγώγησον Πανάμωμε, καὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, μεσιτείαις θείαις ἐλευθέρωσον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικὰ Κατανυτικά.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁμαρτημάτων πελάγει περιαντλύμενος, καὶ ἐν βυθῷ πταισμάτων, συνεχόμενος ὅλως, βοῶ σοι τῷ Δεσπότῃ: Τῶν χαλεπῶν, καὶ ποικίλων με λύτρωσαι, πειρατηρίων τοῦ βίου, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέςου Ὑπεράγαθε.

Βεβυθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ πονηρίας πλήρης, λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς σέ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην ὁ ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοικτειρήσας ὁ Κτίςης ἅπαν τὸ ποίημα, διὰ φιλανθρωπίας, καὶ ἀφάτου πτωχείας, ὁ αἴρων τὴν τοῦ Κόσμου, Λόγε Θεοῦ, ἁμαρτίαν ὡς εὔσπλαγχνος, ἆρον κἀμοῦ τὸ φορτίον, καὶ τὸν κλοιὸν, τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆτα θαυμάσιε Χριςοῦ, Βαπτιςὰ καὶ Πρόδρομε, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου, τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμοὺς δακρύων, ἀεννάως ποίησον, προχέειν, δυσωπῶ σε πρεσβείαις σου, ὅπως σωζόμενος, διὰ σοῦ ὁ πολυώδυνος, μεγαλύνω τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Προφῆτα μακάριε πρὸς σὲ, τὰς ἐλπίδας πάσας μου, καὶ τὴν ζωὴν ἀνατίθημι, τῆς προσδοκίας μου· ὁ Χριςὸν βαπτίσας, Ἰησοῦν τὴν ἄβυσσον, τὸν αἴροντα τῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, τοῦτον ἱκέτευε, Ἰωάννη τὴν καρδίαν μυ, δυσωπῶ σε, καθᾶραι καὶ σῶσαί με.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πᾶσι μετάνοιαν, προκαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, τὴν παναθλίαν μου, καὶ πεπωρωμένην ψυχήν, Θεῖε Πρόδρομε, προσμένειν μετανοίᾳ εὐόδωσον, καὶ τὰ θελήματα, τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολύ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμόν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε: Γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθείς, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρηκτον τεῖχος κεκτημένοι, πιστοὶ τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεύειν καὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς, καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω: Ἥμαρτηκα σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἀπόθου ὦ ψυχή, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἄναψον φαιδράν, μετανοίας λαμπάδα, καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα, τῆς τοῦ βίου συγχύσεως, εἰς ἀπάντησιν, τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξαι λέγουσα, καὶ μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάλαι ταῖς ῥοαῖς, Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ Κόσμου, πολλαῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἕλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλῖδος, τὸν Φιλάνθρωπον, διαπαντὸς ἱκετεύων, ὡς πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ

στεφανώσαντι· δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηδύϊ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον Ἁγνὴ, τὸν Θεὸν ἐν γαςρί σου, ἐπέγνω θείᾳ χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Δέχοις τεὺς δὲ, τὺς ἐμὺς λόγυς, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
» ξασται.

Τροπάρια.

Δουλούμενος πάθεσι τῆς ἁμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξῃς με τύτων ἐλεύθερον, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Ἐπλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἁμαρτίας, ῥομφαίᾳ καὶ τέθνηκα, καὶ ὁρῶν με κείμενον ἐχθρὸς ἀγάλλεται· ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκροὺς, ζώωσον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ ἐδοξάσθησαν τῶν Ἀθλοφόρων, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σάρκα φορέσαντα, καὶ διὰ πάθους τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα.

Οἱ πύργοι καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, προσβολαῖς ἀκλόνητοι ἐχθροῦ διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἐσμὲν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ἕτερος Κανὼν τῦ Προδρόμυ, ȣ̂ ἡ Ἀκροςιχίς:

Φωνῆς ἄκυσον τῶν βοώντων σα, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φωνὴ ἐχρημάτισας τοῦ Λόγου Μάκαρ· διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, ἃς πρὸς σὲ ποιούμεθα, προσδέχου Πρόδρομε, ἐλευθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος ἐξανατείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ σκοτίζεις πνεύματα τὰ πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλευσομένην, ἐκήρυξας Πρόδρομε· διὸ τὰ νεκροῦντά με πάθη θανάτωσον, καὶ δεῖξον θείας κοινωνὸν, Μάκαρ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομȣ̂ντες,
» οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐ-
» τός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐςερέωσε, τὴν Ἐκ-
» κλησίαν ὁ Χριςὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάρια.

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὁ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς μου, τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχες τῇ φωνῇ μου, Χριςὲ πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς, τὸ εἰδεχθὲς, εἰς εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον, σοῦ τοὺς σωτηρίους, παραβάντα νόμυς, καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἀλόγως τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἀλλοτριοῦσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις Ἀσωμάτων Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν, ὄντως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, καὶ πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θείᾳ ῥοπῇ κατηδαφίσατε.

Ἔτι τῶν πληγῶν τοῖς αἵμασι, περιηνθισμένοι, ἔτι τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ Ἀθλοφόροι, σταζόμενοι Κυρίῳ, παρέστητε χαίροντες, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς καταστεφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τίκτεις, ὃν Πατὴρ ἐγέννησε, πάντων πρὸ αἰώνων· τρέφεις τὸν τροφέα, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. Παράδοξον τὸ θαῦμα! καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτωτε! διὸ πᾶσα πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου..

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στεῖρας ἐξ ἀκάρπου Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὤφθης καρποφόρος, γεωργίαις θείαις· διό μου τὴν καρδίαν, παντοίων στειρεύουσαν, εὔτεκνον ποίησον καλῶν, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἄρτῳ οὐρανίῳ στήριξον, τὴν ἐμὴν καρδίαν Μάκαρ, παρειμένην ταῖς πονηραῖς μελέταις, καὶ δίδου μοι προθύμως, ποιεῖν τὰ θελήματα, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Κόσμου ἁμαρτίαν αἴροντα, τὸν Ἀμνὸν κηρύξας, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον, μακάριε Προφῆτα, ἐλάφρυνον δέομαι, κατάνυξίν μοι χορηγῶν, ῥύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ ἐφόρεσεν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ὅλος σαρκοφόρος, προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν οὖν Θεοτόκε, δυσώπει με ῥύσασθαι, ἐκ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
» ρυττες βοῶν: Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
» σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὃν ἔδωκάς μοι πλοῦτον, ἐσκόρπισα κακῶς, ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνὸς, ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι: Καταφαίδρυνον στολαῖς με, θείᾳ κατανύσσων με χάριτι.

Ὑπήχθην ἀπονοίᾳ, καὶ πέπτωκα δεινῶς, καὶ εἰς γῆν κατάκειμαι, ἀνίατα νοσῶν· ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἡ στάσις, καὶ ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας, στήριξον Χριστὲ τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα, μιμούμενοι Χριστὸν, ὁμιλοῦντες μάστιξιν, ἠγάλλοντο ὁμοῦ, οἱ Ἀθλοφόροι· καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, πολυθεΐας ἀναστείλαντες χειμάρρους, ῥεῖθρα ἰαμάτων πηγάζουσι.

Διέπλευσαν ἀβρόχως, βασάνων τὸ σφοδρὸν, καὶ πικρὸν κλυδώνιον, οἱ θεῖοι Ἀθληταὶ, τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω, προσωρμίσθησαν λιμένας, πάσης θυμηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὡράθη, Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὑφάνας σωτηρίου, ἱμάτιον σαυτῷ, τῇ γυμνώσει σώματος, Κυρίου Βαπτιστὰ, γεγυμνωμένον πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν με δυσωπῶ δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας, ἐπόμβρισον κἀμοὶ, τηκομένῳ Πρόδρομε, αὐχμῷ τῶν ἡδονῶν, ὁ καταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου, τρυφῆς χειμάρρουν, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Οὐκ Ἄγγελος οὐ πρέσβυς, διέσωσεν ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάκαρ· ὃν νῦν δυσώπει, ὑποδεῖξαί μοι τὴν τρίβον, τὴν πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης, τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. Αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν, ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθᾶραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
» των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τροπάρια.

Ἐπλήσθην παραπτώσεων πολλῶν καὶ χαλεπῶν, Δέσποτα οἰκτίρμον μακρόθυμε, οἰκτείρησόν με τὸν κατάκριτον, καὶ μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας στενάξαντα Χριστέ· τοῦτον οὖν κἀγὼ ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ στῆθος, καὶ κραυγάζω σοι: Ἱλάσθητί μοι, μόνε εὔσπλαγχνε καὶ οἰκτίρμον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς, ὤφθησαν τῆς πλάνης, διώκοντες νύκτα βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν θαυμάτων δαδουχίαις.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι σε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Δέσποτα, ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βασάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν οἰκοδομίαν κατέστρεψαν τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὴν ἔρημον κατῴκησας, ὡς πάλαι Ἠλιοῦ, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὰ τὴν καρδίαν μου

ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελείᾳ θείᾳ βελτίωσον Παμμάκαρ.

Ὡς στύλος ἀπερίτρεπτος, καὶ βάσις τῶν πιστῶν, μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, λάμψαν ἐπὶ γῆς φωτί σου, Μακάριε, καὶ οἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν· διὸ καταύγασόν με, δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασίλισσαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαυϊδ, ἄχραντε Ἁγνή· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς οὐρανίου Βασιλείας με, ποίησον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ:
» Τὴν ζωήν μου Ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κρά-
» ζοντα: Δόξα σοι.

Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὀςᾶ, τῆς ἀθλίας μȣ ψυχῆς, καὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν, κατεκάμφθην ἡδονῶν· βοήθει μοι Χριςέ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, ἐμπεσὼν ἀναβοῶ: Παντοδύναμε Χριςέ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σȣ χειρί, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθύς, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοητῶν, κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ ἥνωνται, ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Οἱ ξηράναντες βυθόν, ἀθεΐας Ἀθληταί, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, ἐκληρώσασθε· διό, ξηράνατε, τὰς διεκχύσεις τῆς ἁμαρτίας μου.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, ἁγίασον, καὶ θείας δόξης μέτοχον ποίησον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ μετάνοιαν ἐν γῇ, καταγγείλας Βαπτιστά, μετανοίας μοι ὁδούς, ὁδηγούσας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαράθρων τῆς πλάνης ῥῦσαί με.

Ὡς τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς, καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν, ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μοι, δακρύων ὄμβρους, Πρόδρομε κῆρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν σαρκικῶν, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, καὶ θλίψεων, διάσωσόν με Κυρίου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδῃς με Ἁγνή, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πάσης βλάβης σῶον συντήρησον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ
» ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τό-
» τε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὑπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰώβ, καὶ ἔμεινε, πάσαις προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ ἀκλόνητος, καθάπερ πύργος ὁ γενναῖος· τοῦτον ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς ὦ ψυχή, ὀκλάσῃς ἐν τοῖς δεινοῖς.

Σωματικαῖς ἡττήθην ἡδοναῖς, καὶ γέγονα ἄλογος, ὑπάρχων λογικός· Λόγε Θεοῦ, ὁ διὰ λόγου Πόρνην σώσας, σῶσόν με τὸν δείλαιον, ἵνα ὑμνῶ εὐλογῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι Μάρτυρες σοφοί, τῷ Αἵματι τοῦ σαρκὶ παθόντος δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἵλεσθε, κενῶσαι τὰ οἰκεῖα αἵματα· διὸ ἀπαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Οἰκοδομίᾳ ἄθλων ἱερῶν, παλάτιον ὤφθητε σοφοὶ περιχαρές, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ πρὸς μονὰς οὐρανῶν, μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστός, Πανύμνητε μόνην ᾑρετίσατο αὐτῷ, ὡς σεμνὴν καὶ καθαρὰν εἰς κατοικίαν, καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας τὴν γῆν, πᾶσαν ἐφώτισεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Ὡς παλαιᾶς καὶ νέας γεγονώς, πανάριστε, ἔνδοξος μεσίτης Βαπτιςά, μεσίτευσον παλαιωθέντα ἁμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός, ἐκδυσωπῶν Ἰησοῦν.

Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῇ, ἐπέφανας Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστά· ἣν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθείημεν, ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν ἀεί.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδόν, ἐγκράτειαν πᾶσαν μετερχόμενος σοφέ, καὶ πλατυσμῷ, θεωριῶν τῶν φανωτάτων, ὅλως κατηγλαΐσαι· ὧν ἐντρυφᾶν καὶ ἡμᾶς, δίδου Χριςὸν δυσωπῶν.

Τριαδικόν.

Ὁμοφυῆ Τριάδα οἱ Πιστοὶ, δοξάζομεν, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, ἰσοβασίλειον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχὴν, καὶ ζωὴν, ζωοποιοῦσαν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν Ἄχραντε Θεῷ, προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἁμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς, πυρὸς κολάζοντος.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυμνόν με εἰργάσατο, παντοίων ἀρετῶν, ὁ ὄφις ὁ δόλιος, κακίστῃ συμβουλῇ· στολαῖς ἐναρέτοις καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου, Σωτήρ μου τὴν κακίαν.

Ὁ κρῖναι ἐρχόμενος, τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, κατάκριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Μαρτυρικά.

Ὑμᾶς πανοίδιμοι, Κυρίου Ἀθληταὶ, οὐ θλίψις, οὐ κίνδυνος, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ, ἐχώρισεν ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμᾶς ἠγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταὶ, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις συγχορεύετε, ἰώμενοι πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον κοιλάδεσι, τοῦ βίου εὑρηκὼς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ὁ πάντων φυτουργὸς, ὀσμαῖς ἐναρέτοις, καὶ σεμνότητος νῦν, κατευωδιάζον ἡμᾶς, Θεογεννῆτορ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας, τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με διὰ τοῦ Προδρόμου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον.

Ἄγγελος τοῖς τρόποις ἀνεδείχθης, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλῆς τὸν Ἄγγελον τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασι· διό σε ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως Μάκαρ, ὁ καταδύσας τὴν κάραν, Χριστοῦ ἐν ὕδασιν, ἐνδυνάμωσον πάντας πρεσβείαις σου, τοῦ πλάνου συμπατεῖν τὴν κάραν, τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Ἅπασι τὰς τρίβους, τὰς φερούσας πρὸς τὰς θείας εἰσόδους, Μάκαρ ὑπόδειξον, ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες, νυμφῶνος θείου κληρονόμοι γενώμεθα εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με ἀτόπου ἁμαρτίας, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος Παρθένε, μόνη προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαρᾶς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ ἔργα, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐκδίωξον, τῆς κακίστης ῥαθυμίας ψυχή μου, ὅπως γένῃ θείου φέγγους κοινωνός.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Λῃστὴς ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου οἰκτίρμον, καὶ ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς κραυγάζω τὸ, Ἥμαρτον· προσπίπτω σοι, ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὤφθητε ὄντως ἰατροὶ, παραδόντες τὸ σῶμα πρὸς αἰκισμοὺς καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν σοφῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθεΐας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας κατεφώτισαν πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ τῆς ἁγίας σου γαστρὸς, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχήν μου ἡδονῶν ἀμαυρώσει, σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων, τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλικέλαδος ἰδοὺ χελιδὼν, ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστὸν, ὁ μέγιστος

Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς, καὶ τῆς νέας· οὗ πρεσβείαις φυλαττόμεθα ἀεί.

Ὡς τοῦ νυμφίου σε φίλον, νυνὶ προβάλλομαι πρέσβυν, ἔχων πληθὺν ἁμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά: Ἀποκοπήν μοι τῶν χρεῶν, Παμμάκαρ πρυτάνευσον, καὶ ἄναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον, ἐσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφῆτα, τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἱκέτευε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰωνίων, τοὺς πλουτοῦντάς σε πρoςάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὡραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περιστερὰ ἡ παγκαλὴς, ἡ φιλέρημος τρυγὼν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστὴς, ἐρήμου τὸ βλάςημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπίᾳ, ψυχήν μου γεγονυῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, Χερουβικὸς ὥσπερ θρόνος· τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἁλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποίμνην ἐκλυτρώσασθαι ἀεί.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Αἴνων.

Ἦχος α΄.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλων, δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων· καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἄφλεκτον, εἴπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα τὰς σὰς ἐντολὰς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεὸς, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ὅπως σου τὴν ἄφατον, εὐσπλαγχνίαν δοξάζω Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὤφθης θεῖε Πρόδρομε, προπορευόμενος ἀδύτου Φωτὸς, τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἀνατείλαντος ἀρρήτως ἡμῖν. Τοῦτον οὖν ἱκέτευε, καταυγάσαι ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ὑπομείναντες πολύπλοκα, βάσανα Μάρτυρες πανεύφημοι, ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἐν ὑψίστοις ἠξιώθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάστοτε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πιστοὶ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, Μνήσθητί μου, κράζοντες, ὁμοούσιε Τριὰς, καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀειπάρθενος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, ἐφυλάχθης Ἁγνὴ, Θεὸν γεννήσασα σαρκί· ὃν δυσώπει σαρκικῶν ἡμᾶς, Ἄχραντε λυτρώσασθαι, ψυχικῶν τε παθῶν, ἱκετεύομεν.

Τῌ ΤΡΙΤῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντους σου Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ἥπλωσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτω-

σας, θέλων λυτρώσασθαι, τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον Φιλάνθρωπε, Ἀδὰμ τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὰ βασίλεια, τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἤγειρας, ἐξουσίᾳ τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστὲ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος, εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα τιμῆς, χρηματίζων Δέσποτα, ἀτιμασθῆναι ηὐδόκησας, τὸν ἐπονείδιστον, ὑποστὰς Οἰκτίρμον, ἐν τῷ ξύλῳ θάνατον, δι' οὗ ἀθανασίαν ἐτρύγησε, γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπείληφε, σοῦ θανόντος, σαρκὶ Παντοδύναμε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ὀδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θραύσεως, καὶ ἁρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ῥευμάτων δὲ, ἐν πᾶσι τούτοις με ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Ὑπέκυψα πάθεσι δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὧν καὶ ἔτι νῦν, φαντασία τούτων, καὶ αἰσχρά με εἴδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας· ἀλλὰ σύ με σῶσον Ἁγνή.

Ὁ βίος μου Πάναγνε πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα· ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα. ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι: Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος ά.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σῳζόμεθα πάντες. Μαρτυρικόν.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον) τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος ά.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων: Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου

Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας: Ἡμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ᾽ ἐχθρῶν διὰ Πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! (ἐβόα ἡ Ἀμνὰς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακεν ἁπλωθέντα τὸν Κύριον·) ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἁπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ᾽ ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα: Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου. Ὁ Ἰωσήφ. Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

» Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
» βατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ
» ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ᾄδει
» Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ,
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέῤῥαξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν, πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξῃ στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον· ἀκάνθαις διὸ κατεστέφθαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον, Φυτουργὲ, ἐνθέων πράξεων.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας τὴν σύμπασαν, αἱμάτων ἁγίοις ῥεύμασι, κτίσιν καθαγιάσας τὰς ἐναγεῖς, Δαίμοσι θυσίας, φερομένας, ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠφάνισαν.

Ὑμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν, τὰ καρτερικὰ παλαίσματα· ὅθεν ὑπὲρ Ἥλιον μαρμαρυγὰς, ἔνδοξοι ὁρᾶσθε, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν, εἴργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς, τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχων Ἀκροστιχίδα, κατ᾽ Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἅγιόν σε τέμενος εὑρὼν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθῃ σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς, σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχά-
» σθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει
» τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ
» τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεί: Ἐπὶ τὴν πέτραν
» τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Τροπάρια.

Ὤρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀποῤῥήτως διαπλάσαντος πρώην, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβόα, Ἰησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἥλιος· τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ πα-

θόντος Δεσπότου, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν· δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ, παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικά.

Ἔφερον προθύμως, ἀλγηδόνας οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ τραυματεῦσθαι τὸν Βελίαρ, τραυματίζοντες ὄφιν, στεῤῥῶς· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ἀλγηδόνας ἰῶνται ἀεὶ, θείαις ἐπινεύσεσι.

Στήλας τῶν Δαιμόνων, καὶ ναοὺς ἐδαφίσαντες Μάρτυρες, ὑπομονῇ τε καὶ ἀνδρίᾳ, ἑαυτοὺς παραδόξως, ναοὺς ἠγείρατε ἅγιοι, χωρητικοὺς τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὥρᾳ τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος Παρθένε, οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς Ἁγνὴ, ἀλαλάζουσα: Οἴμοι! πῶς πάσχεις Υἱὲ ἐκ παθῶν, πάντας θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντὸς, καὶ πάντων οὖσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν Πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γὰρ, τούτοις κατεδούλωσα, ῥᾳθυμίᾳ καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Ἔχουσα ἀεὶ τὸ συμπαθὲς, ὡς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδῃς Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Παρθένε ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

» Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστέ σου ὁ
» θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν, καὶ φόβῳ ἔκρα-
» ζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἅγιος ἥξεις,
» ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ
» τοὺς χριστούς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα καὶ μώλωπας Χριστὲ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰώμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου γεύσεως, τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγεὶς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ, τὰ ἔθνη ἀνυψούμενος, ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον εἵλκυσας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ, Μακρόθυμε μέσον ἐμβαλὼν οἷα μεσίτης σαυτὸν, καὶ μέσον τῆς γῆς, πάθος ἐνεγκὼν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων θαλάσσῃ μυστικῇ, ὑμῶν Θεομακάριστοι, σὺν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο· ὅθεν ἐν χαρᾷ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν, οὐρανοπολῖται γεγόνατε.

Ἰσχύϊ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀνεδέξαντο ἐν τῇ τιμίᾳ σαρκί· διὰ τοῦτο παύουσι, πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτοὺς, καὶ μακαριζόντων ἑκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Δικαιοκρίτα Υἱὲ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει, κατακριθέντας τὸ πρὶν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἥλιον ὁλόφωτε νεφέλη, κυήσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεὸν, ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με Δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με ἀεὶ κακοποιῆσαι δολερῶς, ἑτοίμη βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν ἐκυοφόρησας Ἁγνή· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διαπαντὸς, ἁγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι Παρθένε τὸν δοῦλόν σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστὲ,
» ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
» εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν,
» ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
» ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε Φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ ἥλιος Σῶτερ, γυμνοῦται φωτὸς, ἐπὶ ξύλου γυμνόν σε θεώμενος, κρεμάμενον τὸν ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν ὡς ᾔσθοντο ἀρθέντα, διεῤῥάγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσάλευται.

Ὑψώθης ἐν ξύλῳ καὶ ἥλοις παγεὶς, ἡματώθης δακτύλους Μακρόθυμε, καὶ λόγχης διατρήσεσιν ἐνύχθης τὴν πλευρὰν, ἰώμενος τὸ τραῦμα Ἀδὰμ, ὅπερ ὑπέστη, τῆς πλευρᾶς ὑπακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικά.

Παράδεισος ὤφθη Μαρτύρων πληθὺς, τῆς ζωῆς μέσον ἔχων τὸ ξύλον Χριστόν· δι' ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ, θάνατον ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς Γενάρχας θανατώσαντα ὄφιν, θείᾳ δυνάμει ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀθεΐας βυθὸν ἐξηράνατε. καὶ θείαις ἀναβλύσεσι θαυμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν ἀξιοχρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται ἐν ξύλῳ ὁρῶσα Χριστὸν, ὑψωθέντα βουλήσει ἡ Ἄμεμπτος, καὶ κλαίουσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεὲ, ὠδῖνας ἐν τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὀδύνας ὑπομένω ἀδίκως, ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρποφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξαν, τοὺς ἀκάρπους λογισμούς μου Παρθένε διώκουσα, καὶ τὰς συμπνιγούσας με, πρόῤῥίζους τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς ἁμαρτίας Παναχραντε.

Λόγον θεῖον δι' Ἀγγέλου, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου, τὴν ξύλῳ βλαστήσασαν ἁμαρτίαν, τῆς σαρκός μου φρονήματα μάρανον, καὶ παθῶν ὁρμήματα, καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

» Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ
» κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ'
» ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰω-
» νᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δωρή-
» σαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε
» πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Ὅτε Μωϋσῆς, τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὕψος τὸ σὸν πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος, ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ, διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὅθεν λυτρωτὴν εἰδότες σε, καὶ σωτῆρα ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεὶς, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώωσας, τῶν χειρῶν σου Χριστὲ τὸ πλαστούργημα· τὴν πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενος ἐξέβλυσας, δύο ποταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θελήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον Βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς κολάσεων, κατεάξαι ὑμᾶς μηχανώμενον.

Ὅλῃ τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ εἴδη σοφοὶ, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὕρατε, συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος, ὅθεν μεληδὸν τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦντες ἠγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα: Υἱὲ, τί τὸ ὁρώμενον, ξένον θέαμα. ὁ τὰ πάθη νοσούντων ἰώμενος, πῶς τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ καινότατον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, Εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ: Τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδίας μου.

Ξενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόῤῥω καθιστάμενον, Παναμώμητε οἰκείωσον αὐτῷ, ξένῃ μεσιτείᾳ σου Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ὁ ἄχρονος Υἱὸς, ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος· ὃν ἱκέτευε τὰ χρόνια Ἁγνὴ, πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν αἰωνίαν καθοδηγῆσαί με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός. Πρὸς τό Οἱ Παῖδες.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειάν
» ποτε, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ
» συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπον: Ὁ
» τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δεσπότης ὢν ἐκ δούλου, κατεδέξω Ἰησοῦ μου ῥάπισμα, ἐλευθερῶσαί με ζητῶν, δουλωθέντα τῷ ἀλάστορι· τῷ σταυρῷ δὲ προσπαγεὶς, σώζεις με μέλποντα: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐσείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρουμένου σου εὔσπλαγχνε Κύριε· λόγχῃ τρωθέντος σου ἐχθρὸς, ὁλοσώματον ἐδέξατο πληγήν· ὁ δὲ πληγεὶς Ἀδὰμ ὑγίωται, ἀναβοῶν: Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶν, στεφάνους εἴληφεν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν κεκτημένοι, Ἀθληταὶ προαίρεσιν, οὐ κατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου Παρθένε, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτὸς, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἴργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ῥύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κυήσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἄχραντε πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφυοῦς.

» Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ-
» ρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ
» οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν,
» τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν·
» διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ
» κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἐθελουσίως, ὁ ἐν πνεύματι οὐρανὸν τείνας· ἥλοις προσηλοῦται δὲ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν, διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε ζωῆς τὴν πέτραν, ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὕψωσε δῆμος, ὄρη ἐκλονήθησαν, γῆ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ σεσαλευμέναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπουσαι πάντοτε: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὕφαναν καταστολὴν σωτηριώδη, ἑαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ νιφάδας αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄνυξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι, σπαραττόμενοι, καὶ ἀνενδότως μεληδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν, ἀνδρείας πιστοῖς στῆλαι δὲ ὤφθησαν, Εὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμος, ὡς ὑπέλαβεν, ἐκ γῆς ἐξάρῃ, ἄτεκνος γεγένημαι καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ Ἀπείρανδρος ἐβόα ποτὲ, σταυρῷ ὁρῶσά σε ὑψωθέντα· μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, Δαιμόνων ἐπηρεῖαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασώζομαι, τῷ σῷ Υἱῷ μέλπων Ἄχραντε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερτέρα οὖσα οὐρανῶν, ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἁγνὴ ἀνάδειξον μέλποντα: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὑμνείτω, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

» Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐ-
» ρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουβικὸς,

» καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ » τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσε» βῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὡς εἶδέ σε πάλαι, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, Λῃστὴς ὁ εὐγνώμων, πιστῶς ἀνεβόα σοι τό, Μνήσθητι· μεθ' οὗ εὐσεβῶς, σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Σταυρούμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια· λόγχῃ ἐκκεντούμενος, βλύζεις ἀθανασίας σταγόνας, αἷμά τε ὕδωρ, δι' ὧν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας παθῶν Ἰησοῦ· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Ἠγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυτοὺς προτρέποντες ὥσπερ ἐπὶ τρυφὴν οἱ γενναῖοι, Στῶμεν, ἐκβοῶντες, ἰδοὺ ὡς ἀνέῳγε τὸ στάδιον, Χριστὸς τοὺς στεφάνους νῦν προτείνει, οἷς ἠγάπησε.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τοὺς ἄθλους γεραίρουσα, πάντων τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν, τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀῤῥήτως κυήσασα, ὃν ὁρῶσα πάσχοντα, Κόρη ὑπὲρ ἄνθρωπον βουλήσει, Τί τοῦτο; ἐβόας: Θεὸς ἀπαθὴς πάθος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ῥύσηται, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Χαίροις ἡ χαρὰν κυήσασα· Χαῖρε τὴν λύπην μόνη ἐξαφανίσασα· Χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυγάζουσα, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Θεοκυῆτορ μεγαλύνοντας.

Ψῦξον τῶν παθῶν μου Πάναγνε, τὰς διεκχύσεις πάσας καὶ ἀποξήρανον, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὄμβρον γεννήσασα, καὶ ποταμὸν εἰρήνης, καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ὤφθης ἰατρεῖον ἄμισθον, τραυματισθεῖσι πᾶσι καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, Ἄχραντε νοσοῦσι, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίστει σωζόμενος δοξάζει σε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ ὅπλον, τὸ μέγα τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ πτῶσις, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πόθῳ, φρούρει καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ Παραδείσου πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ; οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐπονείδιστον ὑπέμεινας, πάθος Χριστὲ καὶ τὰ ὀνείδη ἡμῶν, πάντα ἀφεῖλω ἀγαθέ,

καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας ἡμᾶς, κοινωνοὺς ἀπέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τοῦ Ἀδὰμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν, σὺ περιστέλλων, ἐγυμνώθης σαρκὶ, καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἁγίαν Λόγε συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τοῖς ἁγίοις ὑμῶν τραύμασι, πληθὺν Δαιμόνων τραυματίσαντες, πάντων ἀνθρώπων ἃς πληγὰς, καὶ τὰ τραύματα πανεύφημοι, Μάρτυρες ἐν χάριτι, καθ' ἑκάστην ἀεὶ θεραπεύετε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον πιστοὶ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Τριὰς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα Παναμώμητε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστὸν, προσηλωμένον σαρκικῶς, ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες: Πῶς σοῦ ἔδυ, εὔσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος ὄντως τὸ ἀνέκφραστον;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι Χριστοῦ, μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, εὑρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην, καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτὸν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ Κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Ἀπόστολοι πάνσοφοι ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὴν ἄνοιαν, ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες, τῆς σοφίας ὄντως, μύσται καὶ ἐκφάντορες, τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἀνάψαντες, καὶ καταπρήσαντες, τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Θεόπται Ἀπόστολοι ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, Κόσμον καταυγάσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιϊπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἁγίων, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἐκείνην· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἐμφανίζεις ἱερώτατε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων θεωριῶν, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθης Παρθένος ἁγνὴ, θρόνος καὶ πύλη, καὶ τράπεζα μυστικὴ, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά. Ἦχος α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγηρῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον· καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, Βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἴπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

ΤΗ͂ ΠΕΜΠΤΗ͂ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος ά.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἁλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων: Κύριε, σῶσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων, οἱ ἁλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν: Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι᾽ αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. ἕτερα Καθίσμ. Ἀποςολικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ, τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν πιστοί, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς ταράξαντας, ἀθεΐας τὴν θάλασσαν, καὶ ἑλκύσαντας, ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον, τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη, καὶ Κόσμον κατεφώτισε, δι᾽ ὑμῶν παμμακάριστοι· ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδαχαῖς ὑμῶν θείαις, φωτιζόμενοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προςάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνή, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν Δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχ. ἕτερα Καθ. τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς Ἱεράρχα, τῷ μύρῳ νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, χρισθεὶς πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου, κατεμύρισας, μύρον ἀέναον χέων, τοὺς μυρίσαι σοῦ, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλοντας.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίςεως· οὗτοι νέμουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οἱ θεῖοι Μαθηταί, καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδαχαῖς, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως· ἀλλ᾽ αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἴτει σωθῆναι, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος ά. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θείαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς, τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἔνδοξοι, θέσει χρηματίζετε ὄντως Θεοί, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐκπληρωταὶ προστάξεων, πίστει γεγονότες, ἀεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ταῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, τοῦ παναγίου ἀοίδιμοι Πνεύματος, ὅλον με φωτίσατε, ἁμαρτιῶν ἐν σκότει καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδὸν σοφῶς ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων χαρμονή, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Σοί, Ν(ικόλ)αε, πρῶτον εἰσφέρω μέλος ἐγὼ Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστὼς Νικόλαε, τοὺς ὑμνῳδίαις σε, νῦν καταστέφοντας πιστῶς, σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὁ χάριν δεξάμενος τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ Νικόλαε, τὰς ψυχῆς μου τραύματα,

εὐχαῖς σȣ ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἰσχῦϊ Νικόλαε τῆς σῆς πρεσβείας, ὅλην παρειμένην μου, τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημμελήμασι, καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πάντας διάσωσιν.

Θεοτοκίον.

Νόός μȣ Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σȣ ἀπέλασον, καὶ τȣ͂ σκότȣς ῥῦσαί με τȣ͂ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμνῶ διηνεκῶς, τὰ μεγαλεῖά σȣ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ μόνος ἀόρατος Θεὸς, ὡράθη σωματούμενος, καὶ μαθητὰς ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα Κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι θεῖοι Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστὲ, σοὶ μόνῳ ἐπλημμέλησα, καὶ τὴν ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῷ ἐλέει κάθαρον σῶσόν με, ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε, Ἰησοῦ τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἁμαρτίας με, ὡς συμπαθεῖς Ἀπόστολοι ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ καταγλυκαίνοντες, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν θεῖον φέροντες, γλυκασμὸν ἐν καρδίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποςόλων Χριστȣ͂, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία θεία τοῦ Πνεύματος, ταῖς μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον, τῆς καρδίας μȣ Νικόλαε, σοφὲ πάθη δέομαι.

Ἐν ἀμελείᾳ διεξάγων μου, τὴν ζωὴν ὁ τάλας πτοοῦμαί σου, τὸ δικαστήριον Χριστὲ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνῃς με, Νικολάȣ μεσιτείαις ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος θείᾳ χάριτι, Ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα σου τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, καὶ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ Φῶς ἀποκυήσασα, βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσας ἀθέȣ ἀπιςίας ταράξαντες, ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, Ἵπποι θεόλεκτοι Χριςȣ͂, ἐχθρὸν ἐβυθίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθισθέντας εἱλκύσατε, πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπους Ἀπόστολοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν θείων ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν, παθῶν χρηματίζουσαν, τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμπρύνατε, θεομακάριστοι θεῖοι Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρίσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῇ αὐχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε, σωτηριώδη, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Προφῆται Ἀπόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐκδυσωπεῖτε ἐκτενῶς, ὅπως λυτρωθείημεν, ἁμαρτιῶν καὶ αἰωνίȣ κολάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὡς πάντων προσταγμάτων, Θεοῦ ἐκπληρωτὴς, συντηρεῖν εὐόδωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς, νομοθεσίας πρὸς σωτηρίαν φερȣ́σας, καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτὸν, ὅπως φυγόντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, Πάτερ θεοφόρε Νικόλαε.

Ὁ πάσας μεθοδείας, κοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ, θείαις ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφὲ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ

σὲ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἁγνὴ, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις, Θεοτόκε νῦν ἐπισκιάζουσαν χάριτι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ
» σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθο-
» δόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἅπασαν τοῦ Διαβόλου καθελόντες, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ἐρχόμενον ἀλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια, ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε· ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διὸ λυτρώσατε τῆς βλάβης, θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, ἱκεσίαις ἱεραῖς τῶν ἐν Κόσμῳ τὴν θείαν σου κηρυξάντων ἔλευσιν, καὶ τὰ παθήματα Οἰκτίρμον, καὶ τὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Ἀσωμάτων, ὅν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι πάτερ Νικόλαε, ὡς κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι καθιλαρύνων, πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ἱκετηρίαν νῦν Πάτερ ποίησον ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψεως ῥυσθείημεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σὲ τὸν θερμὸν προστάτην πρὸς Κύριον καθικετεύομεν· μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς Ἅγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου πρεσβείᾳ περίσωσον.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, Θεοχαρίτωτε, τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, ταῖς προσευχαῖς σου οἴκους ἡμᾶς ποίησον, τὰ ὅσια πράττοντας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε, τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ὦ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχή μου ταπεινὴ ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ: Ἥμαρτον ἱλάσθητι Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὁ πάλαι Ἰσραὴλ πηγάσας ὕδατα, ἐκ πέτρας Παντοδύναμε, διαλύσας μου τὴν πώρωσιν Χριστὲ, φέρειν ὀχετοὺς δακρύων ποίησον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα τεχθῆναι εὐδοκήσαντα, ἐκδυσώπησον ὡς Πλάστην καὶ Θεὸν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ἀεὶ ἐλπίζοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, τὴν πληθὺν μου τῶν κακῶν, ἀπομείωσον σοφὲ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι, τῆς ἁμαρτίας χειμαζομένην ἀεί.

Ῥωμαλέως τὸν ἐχθρὸν, κατεπάτησας σοφέ· ὃν συντρίβειν καὶ ἡμᾶς, σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστάτην θεῖον πλουτήσαντας.

Ὡς τῶν Μύρων γεγονὼς, ἀληθὴς Ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν, τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα, δυσώδη πάθη, Πάτερ διώκων ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖά σοι Χριστὸς, ἐποιήσατο Ἁγνή· ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλῦναι ἐν ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν

» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγὴ ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ὑπάρχων ὥσπερ ποταμοὺς, ἐπαφῆκε τοὺς Μαθητὰς, νάμασιν ἀρδεύοντας, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θεογνωσίας καὶ μέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν, ἐν καρδίᾳ φέροντες, τὴν θείαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταὶ ὕλην ἀθεότητος· ὅθεν τὰ ὑλώδη μου βοῶντος πάθη συμφλέξατε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρὸς τιμωρίας ῥῦσαί με, ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν, καὶ μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν, ἐξελοῦ με Κύριε, ἁμαρτημάτων καὶ παθῶν, ὁ ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς ἐκ τῆς Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε τοῖς μελῳδοῦσι δωρούμενος: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Ἐρειστικῇ πρεσβείᾳ σου σοφὲ, καρδίας μου ἔρεισον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρᾳ Θεοῦ τῶν ἐντολῶν τῶν φανωτάτων, σώζων ἀπερίτρεπτον, μεθοδειῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Λύσιν ἡμῖν τῶν ἁμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάντων τε τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πειρασμῶν τῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε, πάντων προστάτα πιστῶν, καὶ Ἀρχιερέων ἔρεισμα.

Ὁ κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς τὸ τάλαντον, ὃ εἰς ἐργασίαν Ἀγαθὲ ἀπείληφεν, ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ κριτήριον, ἐν ᾧ Θεὲ τοῦ παντὸς μὴ κατακρίνῃς με.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία ἄχραντε ἁγνὴ, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, συντετριμμένῃ διανοίᾳ δυσωποῦμεν: Λύτρωσιν ἁμαρτημάτων τῶν πολλῶν, λιταῖς σου δίδου ἡμῖν Ἀγαθή.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς ἀκτῖνας Ἥλιος ὑμᾶς, ἐξήπλωσεν ὁ μέγας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταυγάζοντας πιστοὺς βοῶντας, Ἀπόστολοι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμένες ὄντες λογικοὶ, ὡς ἄρνες τοῦ Ποιμένος, ὡς θρέμματα τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπται Ἀπόστολοι, νοητοῦ με λύκου ῥυσθῆναι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων, ὀδυνηρᾶς μερίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυρίῳ: Ἡμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἠνόμησα δεινῶς· καθάρισον σῶσόν με, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Λῃστὴν, Οἰκτίρμον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι καὶ Προφήταις, ἐκδυσώπησον Χριστὸν, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐν ὄρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς πέρασι γνώριμος θαυμάτων ὑψηλῶν, Νικόλαε ὤφθης, ἐπιδείξεσιν· ὅθεν πᾶσα γλῶσσα, τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πικρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἱκετεύων Χριστὸν, ἐπανισταμένους κινδύνους καταπαύειν.

Ὡς στῦλος ἀκράδαντος, καὶ ἔρεισμα Πιστῶν, ἀεί με κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἐπιπνεύσεσι, στήριξον παμμάκαρ, Νικόλαε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον δέομαι, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα τὸν πάντων Ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις Μακάριοι, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος εἰδώλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείυς βότρυας, ἐβλαστήσατε, ἀναπηγάζοντας ἔνδοξοι, τὸν σωτήριον οἶνον Ἀπόστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης, τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Τρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος, τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο Χριστέ μυ βῆμά συ· πράξεις γὰρ αἰσχρὰς καὶ ῥυπαρὰς νῦν περίκειμαι, καὶ πρὸ δίκης ὑπάρχω κατάδικος· διό με ταῖς πρεσβείαις, τῶν Ἀποστόλων σου οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα· ὃν ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, παναγία Παρθένε θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, μακαριζόντων καὶ τιμώντων σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ φωτοβόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυμάτων αὐτουργὸν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθὸν, ὡς πρέσβυν θερμότατον, τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις σε Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν κατὰ πάντα, τῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωπῦμεν· ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ἤδη τὸ τέλος ἐγγίζει· τί ἀμελεῖς ὦ ψυχή μου; τί οὐ σπουδάζεις τῷ Θεῷ εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον ἀνάνηψον λοιπὸν, καὶ κράξον: Φιλάνθρωπε οἰκτείρησον, Νικολάου πρεσβείαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥᾳθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, Παναμώμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἑλκύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλίπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπῃς, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἦχος ά.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγηρῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε Βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος ὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσῆν τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίαν χρυσῆν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν, ἁγιάσματος, καὶ πύλην Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσυ ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυρῦ δὲ τὸν ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριςὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μυ κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ συ.

Οἱ τὰ πέρατα φωτίσαντες, θείαις ἀκτῖσι τῶν δογμάτων ὑμῶν, τὸν σκοτασμὸν τῆς πονηρᾶς ἀσεβείας διελύσατε, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον, μεταβάντες ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον, σχόντες σοφίαν Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσαν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος, Κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ Ἀθληταί, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς, κατὰ κράτος ἐνικήσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάςοτε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἀδιαίρετον πιστοί, καὶ ἀχώριστον καὶ σύνθρονον, Μονάδα κραυγάζοντες: Ἅγιος εἶ Θεὲ τρισάγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας Ἁγνή· Θεὸν γὰρ ἐκυοφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν Πανάμωμε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Προπάτωρ, θανάτῳ γεύεται· ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτροῦται, θανάτου καταδίκης· πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν, τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι: Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπράϋνον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον, Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν, τὸ σωτήριον Εὔσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω, ὡς ἀγαθός, ἑκουσίως ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι· ἐν σοὶ θαρρῶ σωθῆναι, παναγία Παρθένε· ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Ἐπικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου τῆς φιλοχρηματίας, καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς τὰς ὁρμάς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Ἱλαρωτάτῃ προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῇ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ἐρᾶν με καθ' ἑκάστην, ἰσχὺν κραταιάν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπάσασθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον Δέσποτα, ἀναςὰς ὡς παντοδύναμος· ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.
Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· στῆσον Κύριε, τὴν καθ᾽ ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι λοιπὸν, ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας: Ἡμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ᾽ ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε· ἡ Πανάμωμος ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἣν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἑκουσίως Οἰκτίρμον, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα· ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὸν Κόσμον, καὶ κατάβαλε αἱρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο: Ὢ τολμήματος τῶν μιαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Κανὼν Σταυρώσιμος. (Ποίημα Ἰωσήφ).
Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
» σῇ, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, πανστρα-
» τιᾷ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν· Ὅτι
» δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἠνέσχου δι᾽ ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ λῃστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ἐθανάτωσας Λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμὰς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν· ὃν ὁ Ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταὶ, ἀνταλλαξάμενοι καλῶς, βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθητε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν βροτῶν, χειρουργίᾳ μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὥσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστὸν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ: Ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγὼ, τὴν σὴν

ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην· διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχήν, Θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρί, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός· διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ᾠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλὴς καταφυγή, τεῖχος, καὶ σκέπη, καὶ λιμήν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν
» στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς
» ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα· ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Λῃστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίᾳ καθαρᾷ μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἷάπερ θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέλου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντες οἶνον, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας κοινωνοὺς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερέωσον Κύριε.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ δακρύων σοῦ δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Τὸν ἄῤῥητον τόκον σου Εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες· δυσώπει Ἁγνὴ πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου· λάμψον ἡμῖν φῶς τῆς μετανοίας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου (ὁ Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελογίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε, πάντας δικαιῶσαι βουλόμενος.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν αἱ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε, θεασάμεναι ὑψούμενον, καὶ τοῦ σκότους Ἥλιε, τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἰαμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἀπαντλήσαντες οἱ Μάρτυρες, πάντων ἀποπαύουσι, πάθη ψυχοφθόρα ἐν χάριτι.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ Ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, τῶν θηρῶν ἐκοίμησαν τὰς ὁρμάς, καὶ χαίροντες ἤθλησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἴμοι τέκνον! πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζωὴν παρέχοντα; ἡ Παρθένος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ἱλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, ἁγνὴ Παρθένε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα.

Θεὸν Ἁγνὴ Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτῆρα τίκτεις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέπην Παρθένε, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

Πεπτωκότας ἁμαρτήμασι, διανάστησον Κόρη εὐλογημένη· ἐλπὶς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀΐ-
» διον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα
» τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χρι-
» στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδάμ, καὶ κράζει: Δόξα τῇ σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ Παράδεισος θεοφύτευτος, ὤφθητε Μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὔοσμα προσκεκτημένοι, οἷς εὐωδιάζεται πιστῶν ψυχὴ ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα, δένδρα τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀνθήσαντα, τὰς τῆς κακίας ῥίζας ἀνασπάσαντα, ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδος ἡ ἔντιμος ἡ βλαστήσασα, κλάδον ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε, μὴ ἄτεκνον δείξῃς με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε ὑπάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις, εὕροιμεν εὔκαιρον βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ὑπερφυῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ῥείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, προστριβέντα μοι Πανάμωμε.

Τὸν ἱλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐν νηδύϊ συλλαβοῦσα Ἁγνή, σωτηρίαν τέτοκας, τοῖς ἐν πίστει ἀπλέτῳ, Θεοτόκον σε δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
» Φιλάνθρωπε· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν
» πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τροπάρια.

Ὁ τιμῆς πάσης ὑπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῷ προσπαγεὶς τοὺς ἀνθρώπους, τιμῆσαι βουλόμενος.

Ὑπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλάμῳ τυπτόμενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον Ἅγιοι, μετέβητε λῆξιν ἀῤῥήτου, χαρᾶς ἀξιούμενοι.

Ἐπυρώθητε ἄνθραξι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἐμείνατε ἄφλεκτοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ξύλῳ, τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺν τῷ Ἰωνᾷ βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου τὰ συντρίμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ὅλος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ συληθεὶς τὸν νοῦν ἁμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστάκτῳ πίστει σε Πάναγνε, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν δώρησαι λύσιν, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡς τῷ νοητῷ Ἡλίῳ Πανάμωμε, ἀναδειχθεῖσα ὄχημα, φωταγώγησον τοὺς ἐν νυκτί, ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες
» δὲ χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρούμενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολῇ ὁ μακρόθυμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῷ βρώσει στερηθέντι, Παραδείσου τῆς τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θείαν ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, μιμούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμοὺς ῥᾳδίως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος ἔλεγεν: Οἴ μοι! Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπὶς τῶν πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ.

Ἐν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, σὲ Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν: Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν, ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με, δειναῖς ἁμαρτίαις, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὀδύνας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης· Χαῖρε πάντων ἱλαστήριον, τῶν πίστει βοώντων: Εὐλογημένη ἄχραντε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώ-
» σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον
» μεταβαλόντα κάμινον εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὅτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ Κτίσις, ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἅδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Ὑπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἠνέσχου· ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλῳ κρέμασαι Οἰκτίρμον. Μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία!

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωροῦσι, καὶ τοῦτον ὡραίοις ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ἵσταντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς οἱ γενναῖοι μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμησιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς Δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ θεωρήσασα, τὸν μόνον ὕψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Ἱλέωσαι τὸν εὔσπλαγχνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυῆτορ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀσιγήτως βοώντων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀχλὺς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διὸ προστρέχω ἐν τῷ λιμένι, τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βά-
» τον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν ὁ Ἰακὼβ
» τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε
» Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἁγνὴ
» μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὤ! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθὴς, παραδίδωσι σταυρῷ, τὸν μόνον μακρόθυμον, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστὲ, κατεδέξω ἐν σαρκὶ, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πάθεσιν ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σὲ, καὶ σκότος κολάσεως, παραδραμόντας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὡδήγησας τῆς σῆς ἀῤῥήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν ἡμᾶς ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας νοητῶν, ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἥνωνται ἁγίων Δυνάμεων, καὶ τὰ μυρία πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῇ θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος σαρκὶ, τὸν νοῦν μου καταύγασον, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου ἅπασαν τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔχουσα πλῆθος συμπαθές, καὶ πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ πάθη καὶ τραύματα τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδύνας θεράπευσον Δέσποινα, δούλου τοῦ σοῦ, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ τοῦτον κυήσασαν, ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ Παρθένον μείνασαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως, κράζων σοι: Χαῖρε ἁμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανής, ὁδηγία τῶν πιςῶν, καὶ τρίβος σωτήριος, εἰς εὐθεῖαν ἡμᾶς ἄγουσα, ὁδὸν οὐράνιον, τῆς Βασιλείας τοῦ μόνε Θεοῦ, Ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις Πανάμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σώζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐξαποστειλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νῖκος τῶν Ἀνακτόρων, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα ἡττῶνται τὰ πλήθη, τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἕτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιςῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Οἴμοι! γλυκύτατον Τέκνον· πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα. Ἦχος α΄.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμε, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὑψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον γλυκύτατον, (ἐν κλαυθμῷ ἐβόα ἡ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον) ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι· ἀλλ' ὑμνῶ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἁμαρτίας πάντων ἦρας Χριστέ· καὶ λογχευθείς σου τὴν πλευράν, σωτηρίας κρουνοὺς ἔβλυσας, αἵματος καὶ ὕδατος, ἀναπλάττων, τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Ἐπὶ ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεός, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδάμ, ἐμπαθὲς Οἰκτίρμον νόημα· τραύμασι τιμίοις δέ, τῶν Δαιμόνων πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἑκουσίως πεπονθότος σαρκί, Μάρτυρες ἔνδοξοι ἀεί, πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Ἰσοδύναμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον, Θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ σὲ κυήσασα σαρκί, θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο: Τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτέ, συμβουλίᾳ ὄφεως, συνεπαρθεὶς καὶ ἐξόριστος, τῆς

θείας δόξης σου, γεγονὼς ὁ τάλας· διὸ τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ δείλαιος· λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου, οἰκήτορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχὴ, ἐννόει τὴν ὥραν σου, τὴν τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῇ, πρὸς ἔξοδον; ἑτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὑρὼν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ οὖν ἀείποτε, γρηγοροῦσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεὲ προάναρχε, θείᾳ ἐξουσίᾳ, πράϋνον ὡς εὔσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς εὐδιάλλακτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Ἁγία Θεόνυμφε ἁγνὸν, σεμνόν με καὶ σώφρονα, πρᾶον ἡσύχιον κόσμιον, εὐθῆ καὶ ὅσιον, ἀληθῆ ἀνδρεῖον, φρόνιμον μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον, ἄμεμπτον ἄμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις Παραδείσου μέτοχον.

Ὑπέκκαυμα γέγονα αἰσχρᾶς, ἀσωτίας Ἄχραντε, ἐφευρετὴς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γὰρ, ταῖς ἐννοίαις ἐνδύνομαι· ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥῦσαί με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοὶ, ἁμαρτίας χείμαῤῥοι, ὠδῖνες Ἅδου κυκλοῦσί με, παγὶς θανάτου δὲ, ψυχικοῦ προφθάνει· ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου: Σπεῦσον ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ Ἅδου, νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε: Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπὴ, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἁπάσης τῆς Οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικὰ, ὅταν ἐνὶ Ἀλληλούϊα, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ ά. Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος α΄.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιςεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ςεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ., Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστὲ κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· καὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἁγίων σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ φιλάνθρωπε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὢν πολυέλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾷν οὐ δεδύνηνται· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, Ἰωσήφ. Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὡμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρί σου συνέχων τὰ πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθεΐας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε Μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος Ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεί, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς:
Πιστῶς θανοῦσιν πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλούς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας Ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἵνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιωθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον· τούτου προνομεύσας δέ, τοὺς θησαυροὺς ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἵλκυσας· νῦν δὲ Ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Σύ μου τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας· ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοὶ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· ἣν ὡς Θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν
» ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
» φωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
» τοῦ βοᾷν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς
» ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαεινοτάτως διετρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοὶ, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας με χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβὲς, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες· διὸ κραυγάζω κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις συντρίψατε.

Θείων παθημάτων κοινωνοὶ, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου Μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ῥύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνῆσαί σε, σκηνῶν ἀΰλων μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἁπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθὸς, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὔσπλαγχνος, τοῦ Κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἁγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα· ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἁγνὴ, τὸν Λόγον τὸν ἀΐδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσ-
» ραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
» ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι μυστικῶς, Προφῆται ὡράθητε· διὸ βοῶ: Εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ὡς πλήρεις ναμάτων, ζωῤῥύτων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοὶ, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ καταταχεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων πανεύφημοι, ῥανίσι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσβέσαντες σοφοὶ τῆς ἀθεΐας, Ἀθληταὶ, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξάμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρὸν, ἐχθρῶν ὁρωμένων με, ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τῆς δόξης ἐπιστάμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα, θεοπρεπῶς ἁγνὴ Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ σωζόμεθα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἅδην ἀηττήτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς μόνος ἐλεύ-

θερος Χριστὲ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Ὁ πάντων ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμήν· διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Ὑπέστης Σωτήρ μου τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς νεκροὺς, ἐξανέστησας· νῦν δὲ ζωῆς τῆς ἀϊδίου, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαίρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε, θανατηφόρου ἁμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Ἐπορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θεαυγέστατε, Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυρικά.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε, τοῖς οἰκείοις μέλεσιν· ὃν ἱκετεύσατε, τυχεῖν με δόξης ἐνθέου Μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν ὁλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος, γινώσκοντες τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ προςτρέχομεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι, τῇ μεσιτείᾳ σου Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰώμενος τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον, κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἠμαύρωσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου Ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλλαξας· τὰ πνεύματα τῶν πιστῶν μεταστάντων κατάταξον, ἐν σκηναῖς Ἁγίων σου, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Παράδεισον τῷ σὺν σοὶ κρεμασθέντι ὡς ἤνοιξας, νῦν προσδέχου τὰς ψυχὰς τῶν πρὸς σὲ διὰ πίστεως, μεταστάντων Δέσποτα, διδοὺς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων αὐλίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη τοὺς ἐν σοὶ τῆς ἐλπίδος τὴν ἄγκυραν, κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, εὐμενῶς ὁδήγησον, τῇ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Πελάγει με τοῦ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον, ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστὲ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους λιμένας ἴθυνον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ Νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστὸν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου, λύσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, Παμμακάριστοι· διό με, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλούμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἄθλων καλλοναῖς ὡραϊζόμενοι, τῇ πάντων ὡραιότητι, πλησιάζετε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκαλλὲς καθωραΐσαι θείαις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρὸν τοῦ Λόγου σκήνωμα, παθῶν ἐναποκάθαρον τὴν καρδίαν μου, καὶ σκεῦος καθαρὸν, Πνεύματος τοῦ θείου, ἀποτέλεσον, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε τὴν πανύμνητον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς εὔσπλαγχνος τοῖς μεταστᾶσι δώρησαι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώ-

νιον ἀπόλαυσιν διδούς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμός, καὶ καταυγάζει τοὺς Ἀθλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ῥεύσαντι, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ, ῥῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ὁ πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὡραιότερον, νῦν τὰς ψυχὰς, τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνῶσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σὲ, τούτων παρορῶν τὰ ἁμαρτήματα, ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἐλεήμων, καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἄχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος Ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορός· εὐλογίαις πνευματικαῖς, πάντας ἐπευλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρὸς φύσιν ἐκνικήσαντες, ἐπουρανίῳ δροσισμῷ, θεῖοι Παῖδες ἐκ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος, ῥύσασθέ με ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς νίκαις κλεϊζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ· αἰωνίου δόξης ἡμᾶς, ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὁρμὰς τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον ὁρμῇ, τὸν ὁρμῶντα νῦν κατ' ἐμοῦ, δράκοντα πατάξατε Μάρτυρες, καὶ σώσατε εὐσεβοφρόνως βοῶντά με: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ μεσίτης, Ἀγαθὴ, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρὸς, ὅπως με λυτρώσηται, καὶ καταξιώσῃ με τῆς βασιλείας κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς, τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιαυγάζεσθαι Χριστὲ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς, πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, πάντας καταξίωσον, μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ, ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἀδὰμ δημιουργὸς, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδὰμ, μόνος ἐξηφάνισας· ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου Χριστὲ, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ τὴν ἡμῶν, φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώσκων ὡς Θεὸς, ἀγαθός τε καὶ συμπαθὴς, πάντας οὓς μετέστησας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστὲ, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῷ παρῆλθον τοκετῷ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος, φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν ἐκλυτρούμεθα, ἀρᾶς Ἁγνὴ, ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον ψάλλοντες: Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστὸν, ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς, λυτρώσασθε μέλποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλύσατε κακίαν· διό με πεπεδημένον, ἁμαρτήμασι σοφοὶ, λυτρώσατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντα: Πάν-

τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιοὺς, τῇ πίστει δικαιώσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀνάδειξον μέλποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν, ἀξίωσον ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους, σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους, αἰῶνας διαμονῆς τε, καὶ λαμπρότητος, Ἁγνὴ ἐγένου Πανάμωμε. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἵνα ἱεροῖς σκηνώμασι, προδηλωθῇ Χριστέ σου ἡ συγκατάβασις, σκεύη ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα· δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ὤφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· τούτων προσευχαῖς, χωρητικοὺς ἡμᾶς ποίησον, τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἁμαρτίας, ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιξι, τὰ τῶν Δαιμόνων στίφη κατεμαστίξατε, ἄπληγον τὸν νοῦν διατηρήσαντες Μάρτυρες· πληγωθεῖσαν διὸ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ἤλγει διωκτῶν κακόνοια, τὰς ἐκ πληγῶν ὀδύνας ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοὶ, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε, τὰς χαλεπὰς ὀδύνας, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ παναμώμητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φεῖσαι ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων, τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, καὶ ἀνάπαυσον ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἔνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων Πολυέλεε.

Ἔχων τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμενος οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ φωτί σου κατασκήνωσον.

Ῥύστης καὶ Σωτὴρ γενόμενος, τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, οὓς νῦν ἐξ ἡμῶν, ὡς εὐεργέτης μετέστησας, ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, καὶ εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρια. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεὸς, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς

ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Μαρτυρικά.

Ἦχος ά.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνὺς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἅδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε δὲ ἐστιν Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἑπόμενα Προσόμοια, τοῦ κυρίου Θεοφάνους· ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις Ἤχοις τοιούτων Προσομοίων ἡ Ἀκροστιχίς ἐστι:

Σοὺς, Χριστὲ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα! ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτὴρ, θαῤῥοῦντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι, ὑφ' οὗ σου τὸ ζωῤῥύτον ἔχεας, Αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τούτους καταξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων, καὶ σοφῶν γυναικῶν, καὶ Προφητῶν πα–

νευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦ ὁ Θεός· δίδου πᾶσιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ἱερώτατον Χριστοῦ Ἀσκηταί, σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς, καὶ Προφήταις ἠξιώθητε, πόλιν τὴν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Ἐν φωτὶ Χριστὲ κατάταξον, τῷ ἀνεσπέρῳ, οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν παραβλέψας, ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως σοῦ δοξάζωμεν, Εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

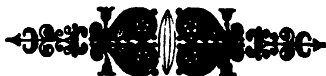
Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι Χριστὲ ὁ Θεός, πάντες δοξάζομεν τὴν σήν, φιλανθρωπίαν ἀνακράζοντες: Μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης καὶ νεφέλην φωτός, ὑμνολογοῦμέν σε Ἁγνή, καὶ δεόμεθα· διάλυσον νέφη τὰ δεινότατα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἤχου.

Τέχνη μελουργός, σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὢ τῆς ἀξίας!
Ἦχος ὁ πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνῃ,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογείσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις·
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος β'.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν· οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα: Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Προκείμενον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὸ α'. Ἀναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν, ὁ τάλας ἔπραξα· πάσης κατακρίσεως ἄξιος πέφυκα· ἀφορμὰς μετανοίας μοι παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθήσωμαι· σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν, σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν· μή με καταισχύνῃς, Θεονύμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἄλλο καταφύγιον Ἁγνή, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῆς θερμῆς προστασίας σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν σπεῦσον, δεῖξόν σου ἐλέους τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει, καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ σοῦ γεγονυίας τῷ Κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε ἡ τὸν Ἀδὰμ θεώσασα, καὶ τὰ διεστῶτα συνάψασα. Χαῖρε ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. ἑορταζομένου δὲ τοῦ Ἁγίου, δ'. ἢ ϛ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ ςαυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστι, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί: Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διὸ σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν: Εὐεργέτα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἠνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέῤῥηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες: Ὁ ἐπὶ ξύλου ςαυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναςὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι: Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῷ σταυρῷ Χριςὲ, φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον ςρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾐτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιςάμενοι. Ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγχνων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἑκουσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θνητοὺς, ἐν Ἅδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' Ἅδου οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐςι βουλὴ τὸ κυηθέν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε σαῖς ὠλέναις βαςάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀςραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέςησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριςὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυςήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς:
Τὸ τρισσὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.
Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.
Ἐν βυθῷ κατέςρωσε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ᾀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες: Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκώς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον σέλας, καὶ μεθέξει λαμπρυνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς θεαρχική, πᾶσαν διασκέδασον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ρ'οῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Α"χραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέςειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυςαγώγησεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίςεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀῤῥεύςως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔςιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς ἀΰλους καὶ ὑρανίους, ὑπέςησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύςως σε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου ςόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίςεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπόςασιν οὐσιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα.

Ο"τε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποςάτῳ ἐβόησας εὔσπλαγχνε: Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι: Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο"τε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατῴκησε· καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι: Θεοτόκε ἁγνή, χαῖρε Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Νοεῖν σε οὐδὲ τάξεις ἄϋλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνῃ γλώττῃ, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίςει καὶ δοξάζομεν.

Υ'πάρχων πλαςουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα καὶ μεριςῶς τὰς ὑποςάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριςα, ἔν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὕρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος· ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ω"ς ὁλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἁπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν· δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόςατον.

Η φυσικήν, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριὰς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἄναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαςρί σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράςως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἑνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιςεύοντας, Θεὲ τρισήλιε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηςότητος, τὴν ἀπεῤῥινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὕψιςος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιςῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίςει προσπίπτομεν, εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις ἀεὶ, τῶν Ἀγγέλων ςρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόςατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν ἀΰλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα· ὧν κἀμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπῃς, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριὰς, συναΐδιε συνάναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με ἀεὶ, Κύριε πάντων. Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποςήσασα τὸν Κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραςε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες· καὶ τὴν ἑνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἁπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωςῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρεύςου τῆς γεννήσεως, πιςευομένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράςου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον ταῖς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατῳκτείρησας, Τριὰς πρώην, οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιςάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος ἀνεκφράςως μοναδικὸς, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναςάσιμα.

Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέςης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιςὰς, ὁ Ἄγγελος, ἐβόα: Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριςὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέςη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέςημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-

χαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριςοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίςεως, ἀναςὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις Γυναιξὶν ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναςάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτιςαι, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες Χριςὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέςησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέςη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἑκάςην ὥραν, ὦ Χριςέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐςιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῷς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιςὰ, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐοίκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ· οἳ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία· ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταςέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προςάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριςοῦ θεασάμενοι. Τὸν πεντηκοςὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὄπισθεν σελ. 6. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέςρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνί-
» τιδα, πανςρατιὰν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις·
» σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁ-
» μαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ Κόσμου ἄρχων Ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Λυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ Ἀναςάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε Κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίςην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς σὺν τοῖς Εἱρμοῖς:

« Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ ».

Ὁ Εἱρμός. Ἄτριπτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενοῦσιν, ἀνάςασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστὲ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου· ὅτι δεδόξασαι.

Ὠ´κτειρε τὴν πεσοῦσαν, εἰκόνα καὶ ἀνέστησε, συντριβεῖσαν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς καὶ καινουργὸς, νεκρωθεὶς, ὃ γέγονεν· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ἄδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ »

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄϋλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα, ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν Ἁγνή· ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασται.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, Ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ Σοφία, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν· ὅτι δεδόξασται.

Ὥδευσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλεισμένης, τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἁγνὴ, καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν· ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Ἡ Κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἑδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χοὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δὲ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστὲ, συγκαταβὰς εἰς Ἅδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον συνετρίβη δυναστῶν.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἠλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γυναιξὶ, στεφάνῳ δόξης Χριστὲ, ὤφθης τῆς Ἐγέρσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ χρόνου ἐπέκεινα παντὸς, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἑκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοί· δι' ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Παρίστασαι ὡς κριτὸς ὁ Θεός μου τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δὲ, ἐν τῇ εἰς Ἅδου καθόδῳ σου, πόλεις καθῃρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου.

Ἰδοῦσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστὲ παγέντα Παρθένος, ἡ ἀνωδίνως σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἅδου τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἴκῳ Κυρίου, ὑπεράνω τῶν Δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ὡς κέδρος Χριστὲ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἑκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ηὐδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος.

Ἐν λάκκῳ Χριστὲ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνουν νεκρόν· ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι, ἐπιλελησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροαν. Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ.

Νηστεύειν ἀπαγηνάμενος, Ἀδὰμ γεύεται, θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὔλῳ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστὲ, κευθμώνων Ἅδου ἐξανέστησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σπορᾶς σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὡς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἵματι.

Δι' ἑνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἑνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἤχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· ὤφθης γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Λῃστῇ Παράδεισον.

Ἔρημος Ἅδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἑνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἷς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα ἁγνὴ, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβοώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ: Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱὸν, παῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ Ἅδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ Κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἅδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ Κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννούμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ Αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰδόντες σε ἔπτηξαν ἠμφιεσμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Ἅδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ἔκρινε τὸν προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδὲμ παρακοή· ἀλλ' ἑκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ, τῇ ἰοβόλῳ ἐν Ἐδέμ· τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἑκουσίῳ πάθει ἴασω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιᾷ με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Ἅδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἑώρα ἐν νυκτὶ Ἰακὼβ μέν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀποῤῥήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακὼβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἑκὼν ἡνώθη ἀνθρώποις Ἁγνή, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱόν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σύ μου τὸ θνητόν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστὲ κράζων σοι: Κατεπόθη ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ὡράθης ἐν Σταυρῷ, καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει· ἑκὼν ἐτάφης δέ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελῳδοῦντας: Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρῶσαι τῆς φθορᾶς. ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, ὅνπερ διέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου θείᾳ, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης ἀϊδίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω: Ὑμνείτω κραυγάζοντα πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ὡράθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει, ᾧ μελῳδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἁγνήν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον, ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελῳδοῦμεν. Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθέν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῆ, ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ ἐπὶ Κρανίου τοῦ Σταυροῦ· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθός, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Ῥάβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε, πρὸς Ἅδην ὀλισθήσασαν· διό σε Πάναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἣν ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα, σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῦ τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναςάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέςη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μέν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἔρραναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τριημερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης Χριστέ, ὡς ἠθελήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε· ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες· σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος λέγοντες· πρὸς οὓς ὑμεῖς: Εἴπατε, ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέῤῥηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν, ὡς καὶ ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ τοῦ Α'. Ἤχου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρόν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω φιλάνθρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον φιλάνθρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, Χριστὲ ἐξανέστησαν.

Μυροφόροις ὑπήντησας, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου τὴν ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κυήσασα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δός μοι μετανοίας λογισμόν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγει-

ρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥαθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λῦσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Λόγε, καὶ σῦ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιάλλακτε Χριστὲ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε· σοὶ προσπίπτω εὔσπλαγχνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς, σοὶ κραυγάζω δεόμενος: Ἡμάρτηκα σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω: Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα ἅπερ ἥμαρτον εἰς σὲ, λόγοις τε καὶ ἔργοις Θεέ μου, καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντα ἐξαγγέλλω σοι, πάντα νῦν λέγω σοι· τὴν ἡμέραν παρῆλθον γὰρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον πλήρης ὑπάρχων κακῶν· ὅθεν σοι προσπίπτω κραυγάζων: Δέσποτά μυ, Δέσποτα Σῶτερ, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Δεῦτε ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγὺς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν· πάντων γὰρ ὡς πρόκριτοι, τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοὶ, καὶ Ἀρχάγγελοι, ἐκλήθησαν ἄμφω· ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριὴλ πεφυκὼς, νόμυ, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως, ἔξαρχος γνωρίζεται αὖθις, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ.

Εὖγε Ἀσωμάτων ὁ φωστήρ! εὖγε τῆς ἀΰλυ χορείας ὦ Ἀρχιστράτηγε, μύστα, καὶ πρωτάγγελε τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαὴλ παμμακάριστε, αὐτόπτα τῶν ἄνω. Λύτρωσαι δεόμεθα τὺς σοὶ προστρέχοντας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων· σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες, εὐμενῆ προστάτην προβαλλόμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων στρατηγὲ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ μύστης, καὶ λειτουργὲ τοῦ Θεοῦ, ἄρχων καὶ ἀκρότατε, τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Γαβριὴλ ὑπερένδοξε· φρικτῶν μυστηρίων, ὤφθης γὰρ διάκονος κρυφιομύστου βουλῆς· σὺ γὰρ τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἦλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὥραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φρίττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων· τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι: Πλῦνον τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἡ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν: Ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος β΄.

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μυ· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον· καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψόν καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυῒδ, κἀγώ σοι κράζω: Ἥμαρτον Σωτὴρ, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαυῒδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥα-

νίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἀσωμάτων πανάγιοι χοροί, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθόν, καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προςρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠκούσθη παρθένος; ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παράδοξα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς:

Ὄμβρους δίδου μοι δακρύων, Θεοῦ Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριςῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ μὴ δικαίους, ὡς ἔφησας, ἁμαρτωλοὺς καλέσαι δὲ παραγενόμενος, εἰς μετάνοιαν Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγὼ, τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέῳξα· Εὐδιάλλακτε μόνε, ἐπίςρεψόν με, σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Βῆμα τὸ σὸν, στεφηφοροῦντες παρίστανται, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες θράση, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλουτήσαντες.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι, δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων. »

Ὁ Εἱρμός. Ἄτριπτον, ἀσυνήθη.

Ἄνθρακας θεοφόρους, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς οὐσίας, τοὺς ἀσωμάτους ἔδειξας Χορούς, σὲ Χριςὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημένοι Ἄγγελοι Χριστὲ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ὤφθησαν λαμπροφόροι, τὴν ἄϋλον δεικνύντες καὶ κατὰ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἄγγελοι Χριστὲ, αἰσθητῶς τυπούμενοι τὴν καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῷ Τόκῳ σου Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνή· τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ὁ μήτραν ὑποδὺς Χριστὲ ἄφθορον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου, μετανοίᾳ καινοποίησον, καὶ φωτὸς ἀϊδίου δεῖξον ἔμπλεων.

Ὑπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἁμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι οἱ ἀήττητοι, ὁπλῖται, καὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ τείχη κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τόξον συνετρίβη.

Ὁ φύσει ἀθάνατος Θεὸς, σοφὸς δημιουργὸς, ἐν χάριτι στρατιὰς, ἀθανάτους δείκνυσιν.

Νῦν παρεστῶτες ὀρεκτῶν, ἀκρότητι Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἄγγελοι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφὼς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργὸς, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου
» συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἰλύϊ, ἁμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· διὸ μετανοίας ὡραιότητι, τὴν ταπεινήν ψυχήν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα ἴδιον εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων· αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μοι ἀπωλείας· μιᾷ ῥοπῇ σῶσόν με, ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν Πόρνην, Χριστὲ μεταγνοῦσαν τῇ κελεύσει σου, ἵνα ὑμνῶ σε μόνε Ἀναμάρτητε.

Μαρτυρικά.

Ὑπάρχων καινουργὸς ὁ ἄνομος, τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας ἠνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας θεοῖς ἀπονεῖμαι, ἀλλ' ἠμαύρωται· Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνων τὸν ποιήσαντα.

Μονάδα τῇ οὐσίᾳ σέβοντες, καὶ Τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδόλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐνείματε· ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἀνθρώποις ἑνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἄχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας, τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἁμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς ἀεὶ κατακαμπτόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου.

Ἱκέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους· οὕσπερ Οἰκτίρμον, προσδεξάμενος ὡς εὔσπλαγχνος, τῆς ἁμαρτίας με λύτρωσαι.

Νόες οἱ πλησιάζοντες τῷ παναιτίῳ, Νόες οἱ θεῖοι, καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Οἱ θεῖοι διάκοσμοι τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, θείῳ Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάττονται ἄτρωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας σε πόῤῥωθεν Θεὸν, Παρθένε σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσουσαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ
» ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν, φώτισον ἐπαγρυπνεῖν, ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὕπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Ἴασαι μόνε Σωτὴρ, τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν, δήγματι τῆς χαλεπῆς ὄντως ἁμαρτίας, ὁ πάλαι τὰς πληγὰς, τοῦ περιπεσόντος λῃσταῖς ἰασάμενος.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Ἀθλητῶν, δῆμον ἀνόμων διωκτῶν ᾔσχυνε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομείνας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῶν Ἀγγέλων ἀεὶ ἐπαγάλλεται.

Ἄστρα πολύφωτα, μαρμαρυγὰς ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῶν πιστῶν ἐν Πνεύματι θείῳ, φωτίζοντα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθείς.

Τῇ θείᾳ τῆς Θεαρχίας προσεχῶς λάμποντα, τὰ Σεραφὶμ καὶ Χερουβὶμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς Θρόνοις ταῖς ἐπηρμένοις, θεομιμήτως τοῖς ἑξῆς φωτίζουσιν.

Ὡς πάσης φωτοχυσίας χορηγὸς, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θεοῦ παρήγαγες, τὴν σὴν αἴγλην μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντονίας ἀκλινοῦς δεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι τῶν Προπατόρων, σκυθρωπὸν λύουσαν, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερὸς Ἀρχάγγελος,

οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Κατεβλήθην κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ἐν απογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ὁ παραλύτους ῥήματι, ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ῥιπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι πάντοθεν, τῆς ἁμαρτίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, τὰς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· διὸ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀγαθῶν ἠξιώθητε Μάρτυρες.

Ὡς καλοί, ὡς ὡραῖοι, ὡς ἔντιμοι, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὡραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, παναοίδιμοι πάντοτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Οἱ θεῖοι τύποι τῆς δόξης σου, τῆς ἀρχιφώτου Δέσποτα Χριστέ, φωτοβόλοις λάμψεσιν, ἀκτινοφωτοειδεῖς, οἱ Ἄγγελοι, αἰωνίως μένουσι.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ ῥωννύμενα, τὰ Σεραφὶμ κραυγάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνον τὸν τρισάγιον· σέβειν ὑπανοίγουσιν ἡμῖν, φύσιν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ὤμοσεν ὥσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ πάλαι τῷ Δαυῒδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε· τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς, Κόρη βασιλεύοντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον: Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νοὸς ἐκτροπαῖς, καὶ Δαιμόνων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένημαι τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς ὁ Ἄσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος· νῦν δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ Ἥμαρτον· μή με βδελύξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ.

Θεὲ τοῦ παντός, Νινευΐτας, ἀπειλῆς γεννώσης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι ἔσωσας· ὡσαύτως, μόνε Φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερβολῇ ἁμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσαν, φρικτῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Ἐπλήγη δεινῶς, ὁ πληγῶσαι βουληθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, θεομακάριστοι θεῖοι Μάρτυρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ πιστοῖς ἰατρεῖον, αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὤφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ.

Οὐ θῆρας πικρούς, οὐ τυράννων ἀπειλάς, οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐδ' αἰκίσεις καὶ τὰ πριστήρια καπεπτοήθητε ὄργανα, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι, Μεγαλομάρτυρες, διὸ ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ἀΰλου φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως, τὴν ἀθεΐαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου δόξης, περιχορεύοντες ἀεί, οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἀσωμάτοις στόμασιν ᾄδουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, εἰς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας τὰς οὐρανίους ἦράν σοι ψάλλοντες: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριήλ, ὑποδεικνύων ἐβόα: Ἰδοὺ σὺ τίκτεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑποπεσὼν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὁρῶν με ὁ πλά-

νος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται· τούτου με ἐξάρπασον ἡ τῶν πλανωμένων, ἐπιςροφὴ Οἰκτίρμον.

Λῦσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὁ τὰ ἄλυτα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμὰ, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικά

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν ἐτεκτήναντο ὄντως· τῶν παθημάτων Χριςοῦ, ὡς ὄντες μιμηταὶ, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θεϊκῷ, ἀφθέντες, ἄφλεκτοι ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριςὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, ταῖς ῥωςικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἀγάλματα τῆς σῆς, ἀγαθότητος ὑπέςησας τοὺς Ἀγγέλους, τὰς ἐντολάς σου ἐκτελοῦντας Λόγε ἐν ἰσχύϊ, καὶ συνεργοῦντας, πᾶσι τοῖς πιςῶς κραυγάζουσιν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων καταγλαΐσας ἱεραρχίαις, ταύτην δέχῃ δὲ, Χριςέ μου ἀεὶ κραυγάζουσαν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι λαμπρῶς, μελῳδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελῳδίαν, τῶν Ἀσωμάτων ἀνενδότως, καὶ τῷ Δεσπότῃ θεολογοῦντες, ᾆσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάσωμεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης ἡ σοφῶς, τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἠγάπησεν ἐπαξίως, σὲ τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, ἐν σοὶ σκηνώσασα, ἣν δοξολογοῦμεν: Ὑμνείτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράςως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιςοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐργασίας· τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι, δάκρυσι φαίδρυνον τὴν λαμπάδα σου· σπεῦσον, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν· μὴ βραδύνῃς, καὶ μείνῃς τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ὢ πῶς φρικτόν σου τὸ βῆμα, φανεροῦν πᾶσαν πρᾶξιν, γυμνὴν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν! Ὢ πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασι μέλλεις διδόναι! ἐξ ἧς ῥῦσαί με Χριστὲ, πρὸ τοῦ τέλους, παρέχων ἐπιςροφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι Ἀθληταὶ, αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἁγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ἡλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φωςῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης, διώκετε, γενναῖοι Ἀθληταί· διὰ τοῦτο ἐν πίςει, ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριςὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Λευχειμονοῦντες ὤφθησαν, Ἄγγελοι φαιδροὶ, συμβολικῶς, τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριςτέ· μεθ' ὧν σε ἅπαντες, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς εὐεργέτης ἅπασαν, φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς, δευτέραν λαμπρότητα, Χριςέ μου ὑπεράγαθε· διό σε ἅπαντες, ὑμνολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Νενοηκώς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγεὶς, χαράν σοι

ἐβόησεν ὁ Θεῖος Ἀρχιστράτηγος· διό σε ἅπαντες ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμοὺς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον, πρὶν μὲ καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι· συνήθως βοῶμεν: Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ πολλά μου ἐγκλήματα, παραβλέψας Φιλάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς, λαμπρότητος, δέομαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σου, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες πιστοὶ, τὸ θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὀλισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου Ἁγνὴ, πολίτας εἰργάσατο.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστὲ, μόνε ἀνεξίκακε μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν στένωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σῶσον τὸν δοῦλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη, πόῤῥω ἐκδιώξας δοξάζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Βλέψον ὦ ψυχή μου ταπεινὴ, ἴδε σου τὰ ἔργα ὁποῖα, εἰσὶ παμβέβηλα, ἴδε σου τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν· καὶ γὰρ μέλλεις χωρίζεσθαι, Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ῥίπτεσθαι βάσανον. Νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον: Ἡμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Σῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ῥυπαροῖς, πάσας τὰς αἰσθήσεις μου κατετραυμάτισα, ὀφθαλμοὺς ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλῶσσαν ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά· ὅθεν σοι προσπίπτων κραυγάζω: Δέσποτα Χριστὲ ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου ὅμοια.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, ἔνδοξε Κυρίου Προφῆτα, καθικετεύω σε· μάτην γὰρ κεκίνηνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ Δαίμονες, ζητοῦντες ἁρπᾶσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν· μή με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον Παμμάκαρ, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Στεῖρας ὁ πανάγιος βλαστὸς, βλάστημα τερπνὸν τῆς ἐρήμου, ἡ χελιδὼν ἡ τερπνὴ, ἀηδὼν ἡ εὔλαλος, περιστερὰ ἡ χρυσῆ, τὴν στειρεύουσαν πάντοτε, ἀθλίαν ψυχήν μου, εὔκαρπον ἀνάδειξον, ἀγαθῶν πράξεων, ὅπως ἐκβλαστάνουσα στάχυν, τὸν ἑκατοστεύοντα Μάκαρ, ἔνθεον προσάξῃ σοι τὴν αἴνεσιν.

Ῥῦσαι αἰωνίου με πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης θλίψεως, πάσης κακουχίας τε, πάσης στενώσεως, ἱκετεύω σε Πρόδρομε, καὶ δεῖξον μερίδος, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασι, Μάκαρ σωζομένων εὐχαῖς σου, ἔνθα τῶν Ἁγίων χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θλίψεις, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαί, πάθη τε ποικίλα χειμάζει, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· κυβερνῆτίς μοι φάνηθι, θαλάσσῃ τοῦ βίου, καὶ τὸν ἐπικείμενον πράϋνον κλύδωνα, ὅρμῳ γαληνῷ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὁδηγοῦσα, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ, μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῌ ΤΡΙΤῌ, ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος β΄.

Ἐννοοῦσα ψυχή μου, τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ἔτασιν, τρόμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν, τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρύουσα: Ὁ Θεὸς, ἥμαρτον ἐλέησόν με.

Ἐρευνῶν μου τὸ συνειδὸς τὸ κατάκριτον, δειλιῶ σου τὸ φοβερὸν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, οἰκτείρησόν με Χριστὲ, ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαυΐδ, κἀγὼ σοι κράζω: Ἥμαρτον Σωτὴρ· τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαυΐδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥανίδα, μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄφθονον πηγὴν, Ἰορδάνου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτενῶς καθικετεύω σε, πάθεσι πολλοῖς καταποντούμενον, πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἑκάστην χαλεπῶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, ζωῆς πρὸς λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε Μητέρα τίκτουσαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργόν; ἀπειράνδρως θηλάζουσαν τὸν διδόντα τροφὴν πάσῃ σαρκί; ὢ τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος β΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχή: Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσωμεν πικρῶς, ὅπως δάκρυσι καλοῖς, φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὄφελος.

Μυριάκις Χριστὲ, ἐπηγγειλάμην τοῦ μετανοεῖν, καὶ ἀναίσθητον ψυχὴν, ἔχων τοῖς σφάλμασι περιπίπτω· οἴκτειρον Σωτὴρ τὴν ἀσθένειάν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ βασάνων πυρὰν, ὑπενεγκόντες θείῳ δροσισμῷ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πυ-

ρὸς γεέννης λυτρώσασθέ με, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Ἰσχυραὶ κατ' ἐχθρῶν, ἀναδειχθέντες σθένει θεϊκῷ, τὴν ἀνίσχυρον αὐτῶν, κατεπαλαίσατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβὶς, ἣν Ἡσαΐας ἔβλεψέ ποτε, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθη Θεογεννῆτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Βαπτιστὰ τήνδε τὴν δέησιν προσδέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτιζόμενον, διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύματα τῶν παθῶν καταπράϋνον, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ γεγονὼς ὑμνολογήσω σε.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν μου Βαπτιστὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις τῶν Δαιμόνων ἐπιθέσεσι.

Ποταμῷ τὴν ἄβυσσόν ποτε, Πάνσοφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένην χάριτι, πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι, τοὺς χειμάῤῥους Μακάριε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ξήρανον ἐνθέῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁγνῆς Παρθένου συγγενὴς, Μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, νῦν περιπολοῦντες, οἴκους ἡμᾶς ποίησον τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
» φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Ῥαθυμίας νυσταγμῷ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχήν· διέγειρόν με, πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστὲ, μετανοίας τοῦ ποιεῖν, τὰ σὰ προστάγματα.

Μή με δείξῃς Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, κατεγνωσμένον, ἀλλὰ πρὸ τελευτῆς, ἐπιστρέψας χαλεπῆς, ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, ἐνθέοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, πάθη ἰάσασθε.

Ἵνα τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀϊδίων ἀγαθῶν, ἀξιωθῆτε, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, στεῤῥῶς ἠνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, καὶ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκάλαις Ἁγνὴ, τὸν τὰ σύμπαντα, χειρὶ φέροντα πάντοτε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας.

Ἰάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθέῳ σου μεσιτείᾳ, Κυρίου Πρόδρομε, καὶ πάσης ῥῦσαί με, ἐναντίας δέομαι περιστάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκοῦσαν, τεχθεὶς Θεοῦ προνοίᾳ, σοφὲ Προφῆτα· στειρεύουσαν οὖν ἔργασαι καρποφόρον, νῦν τὴν καρδίαν μου, Κυρίου Πρόδρομε, ἀρετῶν ἐκφέρουσαν τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δειμάμενον θεῖον οἶκον, τῆς ἄνω κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πίστει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας, ναοὺς τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ποίησον, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἠγάλλετο ὁ Πρόδρομος ἐν νηδύϊ, φερόμενος μητρῴᾳ, καὶ προσεκύνει, τὸν Κύριον φερόμενον σῇ νηδύϊ, Θεοχαρίτωτε· ὃν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφή-
» της προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν: Τὴν
» ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
» Θαιμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐ-
» πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Σεσυλημένον με πάντοθεν, καὶ πτωχεύοντα Λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενὴς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δολιόφρων· Κύριε τῆς δόξης, πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτοῦ με κακουργίας ἐξελοῦ.

Χεῖρας καὶ ὄμματα Κύριε, κατεῤῥύπωσα πράττων, ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς ὀργὴν συνεκίνησα τοὺς οἰκτιρμούς σου, καταδαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν, ἐπιβλέψας, οἴκτειρόν με Ἀγαθέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἁγίοις ὑπάρχει, πειθαρχήσασιν αὐτῷ, καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, καὶ κληρωσα-

μένοις Παραδείσου τὸ πλάτος, οὗπερ πάλαι ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

Ῥείθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεσείλατε λύθρον, προσαγόμενόν ποτε, Δαίμοσι πρᾶσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπωλείᾳ καὶ φθορᾷ τῶν αὐτοῖς προσαγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περίδοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον ποικιλοτρόπως, τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ πέρας καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος οὐρανοὺς, καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν κάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου, Πανόλβιε· ἧ με περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Ἡ ἔρημος σὲ πολίτην, ἡ ἄβατος ἔσχηκε, μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως, γεγενημένην ψυχήν μου περιποίησον.

Νόμον θεῖον ἐκδικῶν, παρανόμως ἀνῄρησαι· διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε, καὶ δελεαζόμενον, ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμάμενος σεαυτὸν, τοῦ Δεσπότου ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε, ὧν τυχεῖν ἱκέτευε τὸν σοὶ πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λῦσον τὰ πάθη μου τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλύνασαν ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ έ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου δια-
» σκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου κα-
» ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Ἁμαρτίας συνάπτω, ἀφρόνως ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἀνάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου· οἴμοι! πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Ναυαγήσας ὡς πλοῦν, ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον, καὶ νῦν πενόμενος κράζω: Μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδόντες, τὴν κάτω καὶ πατουμένην, οὐρανίου Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρίσαντες πίστει, τὰς βασάνους οἰκειοῦσθε ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε ὄρος μέγα, ἐν πνεύματι ἐθεώρει, Θεοτόκε, ἐξ οὗ λίθος ἀποτμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν Δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου, τὰ ῥεῖθρα, τῆς ἀφθαρσίας Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν, δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηρᾶναι, καὶ χειμάῤῥουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Ἤδη θρηνῶ, καὶ συστέλλομαι φόβῳ, καὶ ἀπορίᾳ πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη· εὔσπλαγχνε Κύριε φεῖσαί μου, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσιν.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν, ἐν μεταγνώσει Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος ἔστης· διὰ τοῦτο ἐκδυσωποῦμέν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν, μετανοίας ῥᾳθύμως, τὸν παρελθόντα ὅλον δαπανήσαντα, Εὐεργέτα ἔχων εἰς τοῦτο δυσωποῦντά σε Λόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιβουλαῖς, καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου, ἐθανατώθην Δέσποινα πανάμωμε· ζώωσόν με ἡ τετοκυῖα τὴν Ζωὴν τῶν ἁπάντων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὑμνῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι ἀεὶ, καὶ
» ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι·
» ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, κά-
» με τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον
» Σωτήρ.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Χαναναία κραυγάζω σοι Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησάς με οἰκτειρον· ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων κλυδώνιον παθῶν· ὡς τῇ θαλάσσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς ἁγίους Μαθητὰς, κἀμὲ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ἐξέστησαν Ἀγγέλων ἀσώματοι χοροί, τὴν καρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι, καὶ ᾔνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ Ἀθληταὶ καὶ δύναμιν, καὶ καμάτων ἀμοιβήν.

Ῥαινόμενοι αἱμάτων οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ, πρὸς θάλψιν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεζα τὸν ἄρτον χωρεῖς τὸν μυστικόν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ γεννήτριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ φωνὴ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τὰς φωνὰς προσδεξάμενος αἴτησαι, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἁμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἰησοῦν ὃν χειρί σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἱκέτευε χειρός με ῥύσασθαι, τῆς ἁμαρτίας αἴροντα, πρὸς αὐτὸν ἀεὶ χεῖρας πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὕπνος ἁμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου· τῇ σῇ ἀγρύπνῳ Πάναγνε, μεσιτείᾳ ἐξέγειρον σῶσόν με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες: Εὐλογητὸς
» εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγα-
» γες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ
» ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράττων τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ, ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς· μὴ οὖν ἐάσῃς με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Ἐν ἀνομίαις Κύριε, ἰδοὺ ἐγὼ συνελήφθην, ὡς ὁ Δαυῒδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω· καὶ ὡς παραπικραίνων δοῦλος παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· μὴ οὖν ἐάσῃς με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισται, δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων, μαρτυρικῶς ἐστέφθη τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγῳ· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρουχίας.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι χεῖρας, καὶ πόδας εὐθυδρόμως, πρὸς οὐράνιον οἱ εὐκλεεῖς, ἐστέλλοντο πορείαν, καθυποσκελίζοντες τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος. Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες ἀεί, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς ἐν σαρκί· ὃν αἴτησαι Ἁγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Προῤῥίζους ἀξίνῃ σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας, τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἁγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ῥοαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, στενάζοντα ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι, θείας κατανύξεως, ἀεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἔνδοξε Πρόδρομε.

Ὁ Κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας, τοῦτον αἴτησαι, ἐρίφων τῆς μοίρας με, δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ, κἀμὲ συναριθμῆσαι, προβάτοις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθένε, ἐγγάστριον φέρουσαν, τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν, ὁ μέγας Πρόδρομος, στείρας ὁ πανάγιος καρπός, ἐπέγνω χαίρων, καὶ προσεκύνησε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-
» σαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἵνα θεώσῃς ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον· οὐ συνῆκα δὲ ὅλως, δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. Τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ, ἐπίστρεψόν με Χριστέ, ἡ πάντων σωτηρία.

Σὺ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ἐπίστρεψον σῶσον, μή με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίῃ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβόων ἀλλήλοις, οἱ τερπνοὶ Ἀθλοφόροι, αἰκιζόμενοι δεινῶς· Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς, τῶν στεῤῥῶν ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλόμενον ὑμᾶς, δελεάσαι κακούργως, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ὤφθητε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγένετο βροτὸς, παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινός ποτε.

Ἰδοὺ δεξιὰν, ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ, ὁ δεξιὰν ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν Ἀμόλυντον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ μολυσμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Ἔχουσα ψυχὴ, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον, ὕπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως ἐπαγρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ σου: Εὔσπλαγχνε οἴκτειρόν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσι.

Χείμαῤῥοι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεισήλθοσαν, μακάριε Πρόδρομε· σπεῦσον τάχος ἐξελέσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι, λούσας τῆς ἀπαθείας, τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οἴμοι τῷ πολλὰ, κακὰ πεποιηκότι! οἴμοι τῷ μόνῳ παροργίσαντι, Θεὸν τὸν πανάγαθον! Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν, καὶ τῶν χρεῶν μου, ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὕψιστον Θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν· ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον, Πάναγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶ σε σωζόμενος.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς
» ἑώρακέ ποτε, ὅτι Παρθένος εὑρέθη ἐν
» γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀ-
» ποτεκοῦσα; Τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ
» ἁγνὴ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὢ πῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον! ἐπίστρεψόν με, μόνε Δημιουργὲ, ὁ Μανασσῆν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Στῆσον Χριστὲ, τὰ ῥεύματα βοῶ σοι, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν, ὄμβρους διδοὺς μοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με ὁ σώσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν Πόρνην τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Ἡ φωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων μνήμη, ὡς ἥλιος ἡμῖν ἐξανατείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων τὸν ζόφον θείῳ Πνεύματι.

Φάλαγξ σεπτὴ, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ παρεμβολὴ, δῆμος ἁγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος χοροστασίαις συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας μετόχους ποίησον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐξανατείλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρθενομῆτορ Μαρία, φώτισον πάντας τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγοῦς λύτρωσαι σκότους, ἐν ὥρᾳ κατακρίσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰλύος με λύτρωσαι, τῆς ἁμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις, τοῦ σὲ παντὶ κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ αἴροντα, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὔοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου Προφῆτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας, εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι, ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεύειν ἀκάρπων με, Παμμάκαρ ἔργων ποίησον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν ἀεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίου ποιοῦντα, καὶ κοινωνὸν θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἁγίων ὁμοδίαιτον.

Ἡμῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρουσι, καὶ τῷ θείῳ ναῷ σου περιχορεύουσι,

δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος· μεθ᾽ ἧς ἐκδυσώπει Προφῆτα, τὴν ταπεινὴν σώζεσθαι ψυχήν μου, πολλοῖς περιπίπτουσαν, καθ᾽ ἡμέραν πλημμελήμασι.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Αἴνων.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ· τίνι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς οὐρανούς· ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσι τὴν γῆν· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μὴ με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης: Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Λῃστὴν ὑπερβέβηκα, καὶ τὴν Πόρνην τοῖς πάθεσιν· οἰκτείρησόν με Σωτὴρ, τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας τὴν ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας ἐν ὕδατι, Πρόδρομε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὰ πάθη μου μείωσον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τῆς πλάνης τὰ ῥήματα, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, ψύξαντες Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ἀξίως δοξάζεσθε.

Δόξα.

Ῥητορεύων ὡς γέγραπται, νοῦς ἀνθρώπων οὐ δύναται, Θεότητος μίαν ἀρχὴν, ὑμνεῖν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀφλέκτως κυήσασαν, τὸν Θεὸν τὸν προάναρχον, ἐγκωμίων πάντες ᾠδαῖς, ἀπαύστως ὑμνήσωμεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα Ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾷν μὴ σθένουσαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτῶμα ἐξαίσιον, ὄφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε· Ἀδὰμ δὲ κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται, ὁ πρὶν κατάκριτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κρίσιν δέχῃ μόνε Βασιλεῦ, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα μέλλων, ἐν τῇ ἐλεύσει σου, στέφος ἀνεδήσω δὲ Σῶτερ ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων Φιλάνθρωπε, τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης, ἄκανθαν προθέλυμνον, τῇ δυναστείᾳ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει, σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνοῦσι, τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπίγνωσιν.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφὴ, καὶ καταφυγὴ τῶν πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπὶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες: Ἁγία Ἁγίων, λύτρωσαι προφθάσασα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, πάσης ἐπηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὄντως ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλήν μου Ἁγνὴ, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα, Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Ω῞σπερ ἐν λιμένι προσδραμών, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἁγνή, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν· Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστὲ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἐστέναζες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα: Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾷν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὢ θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Παναμώμος, σταυρῷ τὸν Υἱὸν ἰδοῦσα καθηλούμενον· ὁ

δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πτῶσις πέφυκε Δαιμόνων Σταυρὸς ςάσις. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραω-
» νίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν· ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ Ἀθάνατος καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται· ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος· δόξα σοι τῷ οὕτω, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ὡς κριοί, ὡς ἄρνες λογικοί, ἐναποσφαττόμενοι, καὶ μεληδὸν ἀνηλεῶς κοπτόμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, προσηνέχθητε τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, νῦν τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνατε.

Σταθηρὰν τὴν ἔνστασιν σοφοί, πάντοτε ποιούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς κατεπαλαίσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου, τέλους Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε. Σταυροθεοτοκίον.

Ἱερὸς ἐκάλει σε χορός, πύλην ἀδιόδευτον, γῆν ἐκλεκτὴν καὶ ὄρος ἀλατόμητον, παναγία Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἁπάντων ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν Κτίσιν Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Παράδεισον ἠνέῳξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Λῃστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου. Μαρτυρικά.

Ἐξήνθησαν οἱ Μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὔοσμα, ταῖς νοηταῖς κοιλάσι, καὶ δυσώδη πλάνην ἐμείωσαν, καὶ πιςῶν τὰς καρδίας εὐωδίασαν.

Φωστῆρες οἰκουμένης, πιςῶν σωτῆρες Ἅγιοι, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος φρυκτωρίαις, πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς καταχρέως μακαρίζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν Ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἑκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἄχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἡδονῶν ἀτιμίᾳ σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Κατήργησας, τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν

ἐξηφάνισας· ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι μόνε Κύριε.

Ἐφήπλωσο, ἐν σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν ἥλιος τὸ φῶς θεωρήσας σε, ὄρη καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα, τὸ τοῦ ναοῦ διεῤῥάγη Παντοδύναμε.

Μαρτυρικά.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεκρώσατε· σιδήρῳ ξεόμενοι, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, πάθος ἐξεδύσασθε, Μάρτυρες θεῖοι, καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Διέκοψαν, κεφαλὰς ἐν ἐκστάσει οἱ Μάρτυρες, πονηρῶν δυνάμεων, τὰς κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐκληρονόμησαν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέτειλεν, ἐκ γαστρός σου Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε, τὴν Οἰκουμένην σταυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ τῶν Δαιμόνων σκότος ἐξηφάνισεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου, τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς τὸν πληγέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς, ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίῳ παγεὶς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας· καὶ λόγχῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας, πᾶσι Χριστὲ ἐπήγασας.

Μὴ φέρων ὁρᾷν, ὃν χερσὶ διέπλασας πλανώμενον, τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώωσας τοῦτον, ξύλῳ ποτὲ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλήπτορες, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ περιφανῆ σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἀξίως μακαρίζονται.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ χορὸς ὁ ἅγιος τῶν σῶν Ἀθλητῶν, ἀνόμους κατήσχυνε, μόνε Νομοδότα τῇ δυνάμει σου, καὶ τελέσας τὸν δρόμον, μαρτυρικῶς κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡράθης Ἁγνὴ, μετὰ τόκον ἄφθορος· Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος, ὃν κατανοήσασα σταυρούμενον, τὴν τῶν σπλάγχνων ὀδύνην, μὴ φέρουσα ἠλάλαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε, ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν περιπλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηῤῥύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ κινδυνεύοντα, προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε:
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου δέο-
» μαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Νεαζούσαις χάραις θεὶς, παλάμας ποτὲ Ἰακὼβ, Σταυρὸν προέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐξεπέτασας, παλάμας καὶ χειρὸς, πλάνου πολεμήτορος, ἐλύτρωσω Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, παμβασιλεῦ βουλήματι, ἡ βασιλεύουσα, ἁμαρτία ἐξωρχίσαι· Ἀδὰμ δὲ ὁ ποτὲ, Παραδείσου ἄποικος, ἐν αὐτῷ σὲ ὑμνῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ὡραίους ἐν στίγμασιν, ἱεροὺς ὑπάρχοντας, τοὺς τὴν εὐπρέπειαν, στολισθέντας τὴν οὐράνιον, τοὺς ὄντως ποθητοὺς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρας, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Ἀνύστακτον λαμπάδα, τὴν ἑαυτῶν τηρήσαντες, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλουσιώτατα, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς θείας ἔτυχον, τοῦ Νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον, τὸν ξύλῳ τὸν ἀρ-

χέκακον, δυνάμει τῇ αὐτοῦ, ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μή με δείξῃς Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέσμοις μου πράξεσιν· εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου· οἴκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ῥομφαία τὸ πρότερον ἡ στρεφομένη, τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ' οὗ τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, σταυρῷ ἀνυψούμενος, εὔσπλαγχνε Κύριε· ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῷ τιμίῳ πάθει εὑρὼν ἀπάθειαν.

Ὁ ὄφις ὑψούμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θείαν ἀνάρτησιν, ἐν ξύλῳ προεικόνιζε, Χριστοῦ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζωώσαντος ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ χρηματίζετε θείᾳ μεθέξει, ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱοῦ ἀνάρχου Ἅγιοι, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι· ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἀγεωργήτως, Ἁγνὴ ὃν ἐβλάστησας, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακας κρεμάμενον ἔκραζες: Τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ, παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλήσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα τοὺς πολεμοῦντάς με, Δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων, ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι, καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε πυρός, τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι τῷ σῷ, πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου, ἐναποσταζόντι Μακρόθυμε, ἡ Κτίσις ἡγίασται, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθεΐας, ὄμβροι τε ὤφθησαν εὐσεβείας, πλάνης αὐχμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σήν, ὁ Ἥλιος ᾐδέσθη, καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε· πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ Ἅδης κάτω ἔφριξε· Δικαίων δὲ ἐσκίρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα, τὴν παντελῆ Λόγε λύτρωσιν.

Μαρτυρικά.

Γάμα πιστοῖς, ἡ κόνις τῶν λειψάνων, τῶν Ἀθλοφόρων βρύει πάντοτε· ἰχῶρες δυσίατα θεραπεύουσι παθήματα. Ὡς θαυμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίστως, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσι!

Στόματα θηρῶν, καὶ βράσματα λεβήτων, πῆξίν τε κρύους, βάρος καύσωνος, ὀνύχων σπαράγματα, ὑπεμείνατε στεῤῥότατα, καὶ κάθειρξιν, καὶ βίαιον θάνατον Ἀθλοφόροι· ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς λαμβάνει θέλων, καὶ καθορᾶται ὁ Ἀόρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ κατάρα ὀνομάζεται, κατάρας ἐξαιρούμενος, ἅπαντας ὁ Υἱός σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσ-

βεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάγαθον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἴασω τὸ σύντριμμα, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῷ μώλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίαστε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα, πονηροῖς πάθεσιν, ἐκάθηρας τῷ πάθει σου Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡράθης ὑψούμενος, ἐν κυπαρίσσῳ Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἷς τῆς ἁγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων, ἐν δυσὶ θελήσεσιν, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Μαρτυρικά.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὤφθητε, τοῦ δημιουργοῦ τῆς κακίας· ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τοῦτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα, ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, οὐρανὸς δὲ τὰ θεῖα κέκτηται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων Ταγμάτων, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ παρεστῶτα, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἄσειστοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαζες βλέπουσα, παναγία Μητροπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε· ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα, Ἅδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν Ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου ᾐτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικά.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ πανάμωμος Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη: Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν, φύσιν Σωτὴρ τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, σοῦ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτὸν, τῶν ζώντων Φιλάνθρωπε.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοὶ, γεγόνατε Μάρτυρες.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ, καὶ δόξῃ σὺν Πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακας, ὃν ἀσπόρως ἐκύησας, τοῦτον ἀνύμνεις Παρθένε, τὸ ἄφατον ἔλεος.

ΤΗ͂ ΤΕΤΑΡΤΗ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος ά.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες καθάπερ ὀφθέντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, τοῦτο τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνατε, καὶ λαοὺς συνηθροίσατε, πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλάνης ὀχυρώματα καταστρεψάμενοι· ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὄντως ἐκομίσασθε Μακάριοι.

Δῆμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, βλέποντες κηρύττοντας, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σάρκα προσλαβὼν ἑκουσίως, σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης Οἰκουμένης ἁλιεῖς, τὴν ἠγκιστρωμένην ψυχήν μου, ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ, τάχος ἐκλυτρώσασθε, καὶ ἀπογνώσει με νῦν, κινδυνεύοντα σώσατε, καρποὺς μετανοίας, φέρειν ἐνισχύοντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, πεῖραν μὴ λαβὼν, Βασιλείας, τῆς τῶν Οὐρανῶν ἀξιωθήσωμαι.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περισχεθεὶς, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σάλῳ τε ποντούμενος τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς λύπαις βαλλόμενος, ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν ἀνατίθημι, Πάτερ Νικόλαε· πάντων τῶν δεινῶν μοι παράσχου, λύσιν ταῖς πρεσβείαις σου Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεσι.

Νέφει ἀθυμίας σκοτεινῷ, καὶ στενοχωρίας ὁμίχλῃ, νυνὶ καλύπτομαι, θλίψεις ἀλλεπάλληλοι διαταράττουσιν, ὁ δὲ φόβος κινδύνων με, δεινῶς περιέχει· δέομαί σου σῶσόν με, Θεομακάριστε· σὲ γὰρ ὀνομάζω προστάτην, καὶ σοῦ τὴν βοήθειαν Πάτερ, ἐπικαλουμένῳ μοι κατάπεμψον.

Χάριν εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς τὰς ἰάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ἅγιε Νικόλαε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι· φυγαδεύεις Δαιμόνων γὰρ, ἀνίατα πάθη, πάντας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον, πάσης, λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον· πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις· μὴ οὖν μάτην λογίζοιντο, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου· σὺ γὰρ πρὸς Θεὸν προστασία, δέδοσαι· διὸ μὴ παρίδῃς, διασῶσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἐμεγάλυνας Σωτὴρ, ἐν τῇ Οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν Εὔσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφέρομέν σοι, λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος β'.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς Ἁλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ Ἁλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν ςερέωσον Πίςιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε, πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα Ἀποστολικά.
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίᾳ πτωχεύσας ὁ Θεός, πλουτιστὰς ἐξαπέςειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, φαίνοντας πτωχείᾳ τοῦ κηρύγματος, πλοῦτον τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· δι' ὧν καὶ πλουτήσαντες τὴν Πίςιν τὴν ἔνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Τῆς σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ Μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητόρων ἄσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν, τῇ ἰδιωτείᾳ τοῦ κηρύγματος, τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν, τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθὸς τοῖς ἐν θλίψει Θεοκυῆτορ, καὶ προςάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἀνιάτων τὰς νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε πανύμνητε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι Νικόλαε, καταφαιδρύνεις ὑφήλιον ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον, προςάτης ὑπάρχων θερμότατος.

Μαρτυρικόν.

Ἀπόςολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἁγνεύουσα, σοὶ προσπίπτω Ἄχραντε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως: Ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραω-
» νίτιδα πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξαςαι.

Τροπάρια.

Τοῦ φωτὸς τοῦ θείου ἀςραπαί, πίςει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, καὶ ἐν ἀμελείᾳ, πάντα μου τὸν βίον διανύοντα.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλον με γενόμενον, τοῦ δυσμενοῦς διὰ κακῶν οἰκείωσιν, τούτου ἐκλυτρώσασθε, συγκινοῦντές μου τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπησιν, τοῦ πεφιληκότος, γένος τῶν βροτῶν δι' ἀγαθότητα.

Ταπεινὴ ψυχή μου, πρὸ θανῆς, σπεῦσον μετανόησον, καὶ σεαυτὴν νενεκρωμένην πένθησον, ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἀναστήσας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ σὲ ἀναςήσῃ, ταῖς τῶν Ἀποστόλων παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεόν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῇ φθορᾷ κεκρατημένους Πάναγνε, τοῦτον καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξᾴδω μέλος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω, χαίρων σου Παμμάκαρ τὸ μνημόσυνον.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον τοὺς προςρέχοντας, τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε καὶ πόθῳ Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαςουργῷ ὡς αἰχμάλωτον εἷλέ με· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι θεωθεὶς ἀληθέςατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐςερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Διδάσκαλον κτησάμενοι, τὴν σοφίαν ἔνδοξοι, τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι, τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράνατε, τὴν σοφίαν Θεόπται ἀξιάγαστοι.

Τὴν στείρωσιν Πανεύφημοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, καὶ εὐτεκνίαν πράξεων, ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε, ὡς τοῦ Λόγου αὐτόπται πανσεβάσμιοι.

Δεινῶς με φαρμαχθέντα νῦν, τῷ ἰοβόλῳ δήγματι, τοῦ δυσμενοῦς θεράπευσον, ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Εὐεργέτα τῶν ὅλων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, ἐκδυσώπει Πάναγνε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρω-
» πον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πεινῶντά με, καὶ λιμῷ καθ' ἑκάστην τηκόμενον, σωτηρίου βρώσεως, ἔμπλησον μόνε Ἀθάνατε, θείαις παρακλήσεσι, τῶν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρυξάντων σε.

Εἰς θάλασσαν, κοσμικὴν ἐπεβίβασας ἅπαντας, ὡς ἵππους Φιλάνθρωπε, τοὺς εὐκλεεῖς Ἀποστόλους σου, ταύτης συνταράσσοντας, τῆς ἁλμυρᾶς ἀπιστίας πικρὰ ὕδατα.

Τὸν Ἥλιον, τοῖς ἐν σκότει Χριστὸν ἀνατείλαντες, ἐν σκότει με κείμενον, τῆς ἁμαρτίας φωτίσατε, εἴργοντες Πανεύφημοι, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας μου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, ἡ Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, σὺν Ἀποστόλοις ἱκέτευε, ὅπως λυτρωθείημεν ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων καὶ κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁμιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Ἀπήςραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος, σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, σωματωθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό σε πάντες Θεοτόκον πιστοὶ σέβομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χρι-
» στὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς
» ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ὁ μέγας Ποιμὴν, μέσον λύκων ἔστειλεν ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα, τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Τῷ θείῳ φωτὶ, τὰς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτίσατε, καρδίας Ἀπόστολοι· ὅθεν ἱκετεύω σκοτισθέντα με, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωτίσατε Μακάριοι.

Ἀθλία ψυχὴ, πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον μετανόησον, Κυρίῳ κραυγάζουσα: Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, συγχώρησον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Φωτί με τῷ σῷ, τὸν ἐν σκότει κείμενον καταύγασον, Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀποστόλοις καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ῥυσθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ, θανατωθῆναι παρασὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας: Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς φανωτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχωσμένην, πάθεσιν οὐσίας λαθὼν, Χριστέ μου τὰς οὐρανίους, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν: Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οἱ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, τὴν καταταkεῖσαν ψυχήν μου τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας δέομαι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος ποτίσατε.

Οὐρανοὶ νοητοὶ χρηματίσαντες, δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγεῖσθε τὴν ἄρρητον, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι, ἧς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσβεύσατε.

Ἐν πελάγει δεινῶν κυματούμενος, σοὶ τῷ τοῦ παντὸς Κυβερνήτῃ προσέρχομαι· διὰ τῶν Ἀποσόλων σου, σωτηρίας πρὸς ὅρμον με ἴθυνον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων σου, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι τὴν Μητέρα σου· οἰκτειρον, σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ ταῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πυρὶ θείου Πνεύματος προσαναφθέντες, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας, Ἀπόστολοι ἐσβέσατε, Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα, ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν πιστῶν πάντων ἐπανήψατε· διὸ μεγαλοφώνως ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν Κόσμον μισήσαντες καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ, Χριστὸν ἠγαπήσατε, ἐν Κόσμῳ μετὰ σώματος, βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὃν ἱκετεύσατε, πάντων τῶν ἐν βίῳ με δεινῶν, ἐλευθερῶσαι, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Κριτὰ δικαιότατε καρδιογνῶστα, ὁ μόνος τὰ κρύφια, εἰδώς μου πλημμελήματα, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως μὴ κατακρίνῃς με, μηδὲ πέμψῃς με εἰς πῦρ, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οὐ κατεφλέχθης, ἀῤῥήτως κυήσασα, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ καθικέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἁγνὴ, διαιωνιζούσης με φλογὸς, ἐλευθερῶσαι, τὸν σὲ δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις Ἅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλειν σοι: Σὲ μακαρίζω ἱερὲ Χριστοῦ θεράπον ἀεί.

Α'δύτου φωτὸς, ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων, κεκρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας, καθοδήγησον ψάλλοντας: Σὲ μακαρίζομεν ἀεὶ, Θεράπον ὄντως Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναῤῥύσασθαι ψάλλοντας: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σωματοειδῶς, ὑμῖν ἐπιφοιτήσαν, πυρὸς ἐν εἴδει Παράκλητον, Πνεῦμα ἀπειργάσατο, ὡς λαμπάδας φλογιζούσας μὲν, ἀθέους, φωτιζούσας δὲ πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Πάθη τὰ δεινῶς, χειμάζοντα Οἰκτίρμον, τὴν ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, θεράπευσον δέομαι, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὸν νοῦν μου καθοδήγησον, ῥέποντα εἰς κακίαν, τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ δάκρυσον συντόνως, καὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, πρὸ τοῦ καταλάβῃ σε, ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαράκλητος, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου: Δέσποτα οἴκτειρόν με, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κάμινός ποτε, μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε παναχραντε· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε, ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν αὔλων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, Ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Ἀπόστολοι μακάριοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Κήρυκες πάνσοφοι, πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, πάσης ὀργῆς, πάσης ἁμαρτίας, πάσης περιστάσεως, καὶ ποικίλης παραβάσεως.

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον, προσφέρων καὶ συνείδησιν, συγχωσθεῖσαν τῇ ὕλῃ τῶν παραπτώσεων, καὶ μεμολυσμένην καρδίαν, καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον, βοῶ σοι φιλάνθρωπε: Οἴκτειρόν με τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπόστολοι Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον· ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ῥυσθῆναι κολάσεως τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ὁ ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομῆτορ ἁγνὴ συνέλαβες, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν, ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, ἐν τῇ Οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν Εὔσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφερομέν σοι λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων εἶ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ τῶν πεινώντων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες, πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, διελθόντες Ἀπόστολοι, σκότους τοῦ τῆς πλάνης βροτοὺς, ἐῤῥύσασθε πάνσοφοι.

Τῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, ἀνθρώπους Μύσται σοφοὶ, σαφῶς ἀνειλκύσατε.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς τὸν δρόμον τελέσαντας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντας, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, ἅπαντες νῦν οἱ πιστοὶ, ἐν φόβῳ δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνὴ, καὶ Κόσμου διάσωσμα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα, ναοῦ ἐῤῥήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾷν μὴ σθένουσαι, Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτῶμα ἐξαίσιον, ὄφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου φιλάνθρωπε· Ἀδὰμ δὲ κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Ὅτε ὁ παράνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε Κτίσις ἅπασα, φόβῳ ἐτρόμαξε, τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, καὶ κράτος θανάτου, πάντα ἐξηφάνισαι, θείᾳ δυνάμει σου· τότε καὶ Ἀδὰμ ὁ προπάτωρ, χαίρων ἀνεβόα σοι: Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλῖδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος, καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ζάλη ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, πνεύμασιν ἀτάκτοις τε περιφερόμενος, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, βοῶ σοι Παρθένε: Σπεῦσον ἐξελέσθαι με, τῶν κατεχόντων δεινῶν, ὅπως εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, σοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττω, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Θεοχαρίτωτε.

Ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἐμὴν, καὶ τὴν τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν Ἁγνὴ, καὶ τὴν τῆς καρδίας μου, κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βουλὰς

διασκέδασον, ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ πολεμούντων δεινῶς· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν τετοκυῖα, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσι, δύνασαι παρέχειν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! ὢ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω, ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστὲ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι᾽ αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι᾽ οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι᾽ ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιόν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας.

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος: Ὢ μιαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁρᾶται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε Χριστὲ, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾷν

ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, γλυκύτατε Υἱὲ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς:
Σταυροῦ παγέντος, Δαιμόνων πίπτει πλάνη.
Ἰωσήφ.
Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄτριπτον, ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ:
» Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι θέλων τοὺς βροτοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ λαοὺς τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Μαρτυρικά.

Ἄραντες ἐπὶ ὤμων, Σταυρὸν οἱ Ἀθλοφόροι, τῷ ςαυρωθέντι, ἀκολουθῆσαι εἵλοντο Χριςῷ, τούτου συμμορφούμενοι, τοῖς θείοις πάθεσι.

Ὕμνησαν τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, κατιδοῦσαι ὑμῶν τοὺς ἄθλους· ἐθρήνησε Δαιμόνων δὲ πληθὺς, νικηφόροι Μάρτυρες, θεοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου πεπλήρωται· ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, σῶζε, Παρθένε.
Ὁ Εἱρμός. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνὴ, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων νῦν με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοὶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ ςήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας, κρεμάμενος ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦον δὲ τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν Διαβόλου κακοπραγίαν, κατέῤῥαξας· πεσόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔπτηξαν τὸν θάνατον ἀθανάτους, ἀποσκοπούμενοι δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγουσαν, καὶ φῶς ἄδυτον.

Αἱμάτων ἐξ οἰκείων οἱ Ἀθλοφόροι, ὑπέρλαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ ταύτην ςολισάμενοι δεξιᾷ τε, ὡς σκῆπτρον φέροντες, χειρὶ τὸν θεῖον Σταυρὸν, τῷ Κυρίῳ πάντοτε συμβασιλεύουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαντας, Κόρη θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Στερέωσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου, Ἁγνὴ Θεὸν, ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιςῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Θεονύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας

καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένε, ἐ πρέσβυς, ἐκ Ἄγ-
» γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμέ-
» νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐκρέμασο, ἐπὶ ξύλου κρεμάσας ἐν ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε, λόγχῃ πλευρὰν ὀρυττόμενος, αἷμά τε σὺν ὕδατι, ἐναποστάξας εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς ἰατρεύθη τὸ ἄλγος μου· χειρὶ ῥαπισθέντος σου, ἐλευθερίας ἐπέτυχον· χολῆς γευσαμένου δὲ, τῆς ἐνηδόνου ἐῤῥύσθην Χριστὲ βρώσεως.

Μαρτυρικά.

Τοῖς τραύμασι, τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δόλιον, ἰᾶσθε τραύματα, τῶν καρδιῶν ἡμῶν πάντοτε, χάριν ἀναβλύζοντες, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος Θεῖοι Μάρτυρες.

Ὁλόσωμον, τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέγκατε, πληγαῖς αἱματούμενοι, ἐπὶ τροχοῦ τε τεινόμενοι, καὶ τυμπανιζόμενοι, θεοειδεῖς Ἀθλοφόροι πανσεβάσμιοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σεσάρκωται, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων ὁ Ὕψιστος, ὃν βλέπουσα Πάναγνε ξύλῳ ἀδίκως ὑψούμενον, ἔστενες δακρύουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι καὶ λογισμοῖς, βίε τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίςει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μόνη Πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

'Ωδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἠσαΐᾳ προσφθεὶς, Ἥλιος
» παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς
» ἐν σκότει πεπλανημένοις, καὶ θεογνωσίας
» φωτισμὸν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Δι' οἶκτον προσομιλήσας τῷ σταυρῷ, Δέσποτα ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν ἀνέσπασας, καὶ ἐτίμησας συνεδρίᾳ, τῇ πατρικῇ, ἀτιμασθεὶς θελήματι.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς ὁ στεφανῶν, ἄνθεσι πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν με ἄκανθαν, ἀποτέμνεις ῥιζόθεν Λόγε, καὶ ἐμφυτεύεις μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἰσχύϊ τῇ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Ἅγιοι, ἐθελοντὶ περιθεμένε Μάρτυρες, δυναμέμενοι, τῶν Δαιμόνων, τὴν δυναστείαν παντελῶς ὠλέσατε.

Μεγάλως ἀγωνισάμενοι ἐν γῇ Ἅγιοι, ἐν οὐρανοῖς μεγίστην δόξαν εὕρατε, καὶ μεγίςων ἡμᾶς κινδύνων, ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ νώτοις Χερουβικοῖς, ἐν οὐρανοῖς θεοπρεπῶς, ὡς ἀληθῶς ὀχούμενος, ταῖς ἀγκάλαις σου ἐποχεῖται, καὶ σταυρωθεὶς πάντας φθορᾶς διέσωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐκδυσώπησον.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ φέρουσα, τῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ, τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας· οἰκτείρασα σῶσόν με.

'Ωδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου
» Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας, τῶν δει-
» νῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν,
» σωτηρίας αἴτιος.

Τροπάρια.

Νῶτον παρέχων εἰς μάςιγας, καὶ σιαγόνας σε εἰς ῥαπισμὸν, πρόσωπον δὲ Σῶτερ, εἰς ἐμπτύσματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ, ἀφρόνως σοι πταίσαντα.

Ὥσπερ ἀρνίον τοῦ θύεσθαι, ἦλθες Χριστέ μου, λύκου νοητοῦ, ἰοβόλῳ δήγματι, τοὺς θνήξαντας ἐπανάγων πρὸς ζωήν. Δόξα τῇ σταυρώσει σου.

Μαρτυρικά.

Νόμους τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τοὺς τοῦ Δεσπότου, ἄνομον βουλὴν, παρανόμων παντελῶς ἐξέκλιναν, καὶ θανόντες, τῆς ζωῆς, τῆς μελλούσης ἔτυχον.

Παραταξάμενοι Ἅγιοι, πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχὰς, θείοις ὅπλοις, ταύτας ἐτροπώσασθε, καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ, νίκης ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται Θεὸς, καὶ σταυροῦται, καὶ θανάτου γεύεται, ἀποκτείνων τὸν ἐμὲ, τὸ πρὶν ἀποκτείναντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὴν θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσαγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πτωθέντα με ἤγειρας τῇ παραβάσει, σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἡ πάντων ἐξανάστασις· καὶ πτώσας τὸν πτώσαντα, Λόγε πολέμιον, ὅλον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑποδεικνύεις. Δόξα τῷ κράτει σου.

Τοῖς ἥλοις ἐξήλωσας τὴν ἁμαρτίαν, Χριστὲ τοῦ προπάτορος· καλάμῳ δὲ τυπτόμενος, ὑπέγραψας ἅπασιν ἐλευθερίαν βροτοῖς. Δόξα τοῖς Παθήμασι τοῖς σοῖς, δι' ὧν μυρίων παθῶν ἐῤῥύσθημεν.

Μαρτυρικά.

Ἐτέμνοντο σώματα τῶν μιαιφόνων, χερσὶν οἱ καλλίνικοι, Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ ἔμενον Πνεύματι Θεοῦ ἀχώριστοι, τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρὸν, ἀνδρίας ξίφει, καὶ κατασφάττοντες.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον τὸν σταυρωθέντα, Χριστὸν ἐπαγόμενος, Στρατὸς ὁ ἀκατάπληκτος, ὀλέθριον στράτευμα κατεξωλόθρευσεν, ἔπαθλον ληψόμενος, ζωὴν τὴν μακαρίαν τε καὶ ἀνώλεθρον.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος, Παρθένε ἀναδέδειξαι· ἐν ᾧ καθεζόμενος πάντας ἐξήγειρε, τοῦ προτέρου πτώματος βροτοὺς, καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς ἐτίμησε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰκόνος χρυσῆς.

Σταυρῷ προσπαγεὶς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέῤῥηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν Παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθὴ, προστασία φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιεσάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου, νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀῤῥωστίᾳ κρατούμενον, σῶσον ἐπιῤῥώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλ-
» βιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶ-
» σαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυ-
» ρὸς ἀνέμελπον: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν
» Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ὁ ἀπειθὴς, ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα σε παρανομοῦντας, ξύλῳ ἀνυψοῖ σταυρούμενον· ὃν πᾶσα Κτίσις δοξάζει ὡς Κύριον, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Αἱμάτωσας Χριστὲ, τοὺς δακτύλους σου ἐν ξύλῳ προσηλωμένος, τὸ προσαγόμενον τοῖς Δαίμοσιν αἷμα πάλαι, ἐπ' ἀπωλείᾳ τῶν προσαγομένων ἔπαυσας· ὅθεν σε δοξάζει ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεὲ τῶν ὅλων, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων ζωτικῶν, ὄντες ἔμπλεοι οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάῤῥους, τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν, θείοις ῥείθροις ταῖς τῶν αἱμάτων, πίστει ἀκλινεῖ κραυγάζοντες: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἄπειρος πληθὺς τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, ἀσεβείας τὸ πῦρ κατέσβεσε, καὶ Ἑλλήνων τὴν πολύθεον ἔλυσε πλάνην, πάντας δὲ πιστοὺς ἐφώτισε μελῳδοῦντας: Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος Ἀμνὰς, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων ἡ ὡραιότης, ὥσπερ ἀμνόν σε ἀναρτώμενον ἐπὶ ξύλου θεασαμένη, ἔκλαιε πικρῶς καὶ ἔλεγεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως ταῖς πισταῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν ἀπαρυόμενοι, σοῦ ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
» ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκό-
» σμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-
» χουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πό-
» θον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστια-
» νῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα τυπώσῃ πάλαι, Ἰσαὰκ σοῦ τὸ πάθος, δεσμεῖται Λόγε· λύεται, δεθέντος δὲ, προβάτου ἀντιτύπου, ἐν φυτῷ Σαβὲκ ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη, τῆς ἀκουσίως τότε θυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐθελουσίως τυθέντος, κακῶν ἐῤῥύσθημεν.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Χριστὲ ὑπάρχων κάλλος οὐκ ἐκέκτησο, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν, ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ καλλωπίζων, τὴν ἀμορφίαν πᾶσαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνε, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Σιὼν τῆς ἄνω ὤφθητε, οἰκήτορες θεῖοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων Μάρτυρες ἰσάγγελοι, ὡς ὄντες συμπολῖται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι τῶν πρωτοτόκων, περιφανῶς φαιδρύνετε, λάμποντες φωτὶ θείῳ, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ, καλλωπιζόμενοι.

Ἠγαπημένοι φίλοι, τοῦ ἡμᾶς παραδόξως πεφιληκότος, ῥύσασθε φιλίας με, δολίας τῆς πρὸς σάρκα, ἅγιοι Κυρίου Μάρτυρες, ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν, καὶ λύσιν πταισμάτων χαλεπῶν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου, τοῦ συνήθους ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπηρμένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θελήματι· ἡ δὲ Παρθένος, σὺν Μαθητῇ παρθένῳ, ἠλάλαζε πικρῶς, Οἴμοι! ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσον με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου, πλησθῆναι καθικέτευσον Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον, πύλη τοῦ θείου φωτὸς, καὶ τρυφῆς αἰωνίου, πλησθῆναι καταξίωσον Ἁγνὴ, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ

εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαςρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ, ὅνπερ ἐγέννησεν, Υἱὸς, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν: Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε: Πῶς θνήσκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε!

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃςοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς Ἀναμάρτητε, ἐν Κρανίῳ συνέθλασας, κάραν τοῦ δολίου ἐχθροῦ, καὶ Κόσμον διέσωσας.

Ἐξεῤῥίζωσας Δέσποτα, τῆς κακίας τὴν ἄκανθαν, στέφος ἑκὼν ἀκανθῶν, φορέσας Μακρόθυμε.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι Μάρτυρες, τοῦ ἐχθροῦ συνετρίψατε, πᾶσαν τὴν πλάνην σαφῶς, καὶ ςέφος ἐδέξασθε.

Δόξα.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος, οἱ πιστοὶ φωτιζόμενοι, μίαν ἐν Προσώποις τρισὶ, Θεότητα σέβομεν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀρνίον κρεμάμενον, ἐπὶ ξύλου Παναμώμε, βλέπουσα Χριστὸν, ἐν κλαυθμῷ, αὐτὸν ἐμεγάλυνες.

Τῌ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριςὲ, ἔλθῃς μετ' Ἀγγέλων ἁγίων, κρῖναι τὰ σύμπαντα, ὅτε παραστήσωνται, γυμνοί σοι ἅπαντες, ἀποδοῦναι ὧν ἔπραξαν, τὴν ἀπολογίαν, τότε τοῖς προβάτοις με, σύνταξον Λόγε τοῖς σοῖς, λύσιν παρασχών μοι ἐνταῦθα, τῶν πλημμελημάτων μου πάντων, ὧν περ ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Ῥῆξον τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας, μόνε Φιλάνθρωπε, δώρησαί μοι δάκρυα, τῆς κατανύξεως, τὴν καρδίαν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, λύτρωσαί με δέομαι ἐκ περιστάσεως, ζάλης συμφορῶν ἐναντίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ κοσμοκράτορος.

Λάβε ὦ ψυχή μου κατὰ νοῦν, τὴν φοβερωτάτην ἐκείνην, ὥραν τῆς κρίσεως, ὅτε τρόμος λήψεται, τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καὶ καθίσῃ ὁ Ὕψιςος ἐν θρόνῳ ἀςέκτῳ, λόγον εἰσπραξόμενος τῶν πεπραγμένων ἡμῖν· σπεῦσον, διαλλάγηθι ἔνθεν, τῷ Κριτῇ τῶν ὅλων βοῶσα: Ἥμαρτόν σοι Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα Θεοτοκία ὅμοια.

Ὅλος ἐκ νεότητος ἐγὼ, πάθεσιν αἰσχύνης δουλεύσας, καὶ ἀσωτίᾳ πολλῇ, τέλεον ἠμαύρωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοοῦμαι Πανύμνητε, τὴν μέλλουσαν δίκην, ὅτε παραστήσωμαι τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ· νῦν οὖν πρὸ τοῦ τέλους μοι δίδου, κάθαρσιν Ἁγνὴ τῶν παθῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Φρίττω τὸ κριτήριον Ἁγνὴ, καὶ τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ τὴν ἀπαραίτητον, ὄντως ἀπόφασιν, τὸν βρυγμὸν

τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου, σκώληκος Πανάμωμε, τὴν ἀγριότητα· ὅθεν, ἐν ὀδύνῃ καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Ὅτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλῃ ἡ ψυχή μου βιαίως, διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράστηθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν, τὰς βουλὰς διασκέδασον, καὶ τούτων τὰς μύλας, σύντριψον ζητούντων με, καταπιεῖν ἀφειδῶς, ὅπως ἀκωλύτως διέλθω, τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἑστῶτας, ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτός· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ˙.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ὁ νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεὸς, ἐξουσίαν ἁπάντων ἐσχηκὼς Ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ σπλάγχνα τὰ φιλάνθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἄφεσιν ψυχαῖς, ἃς μετέστησας, ἐπ' ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικαῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ἦχος β΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχή: Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Διωγμοὺς χαλεποὺς, καὶ αἰκισμοὺς σφοδροὺς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταὶ, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεϊκῷ ἐδιώξατε.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοὶ, καὶ Ἱεράρχαι, φέγγει νοητῷ, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς, πρὸς φῶς ὡδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Ὑπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεί.

Νεκρώσιμον.

Λαμπροτάτου φωτὸς, καὶ αἰωνίου δεῖξον κοινωνοὺς, εὐφροσύνης ὡς Θεὸς, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πιστοὺς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αἱ ἀσκήσει στεῤῥῶς, ἠγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρὸν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ τὴν ἄβατον.

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας ἀϊδιότητα· ἣν παράσχου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφεσιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

Ὁ τὸ πλούσιον ἀεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστὲ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰσχυρότατος κατὰ θανάτου γέγονας, ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος· καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Στερεώσασα τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γαστρὸς, καὶ καταργήσαντος, τοῦ Ἅδου Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν κα-
» λῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγ-
» χνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

Ἁγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοὶ Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, ἐκδυσωπήσατε.

Ἱερώτατος χορὸς, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα στεῤῥῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν· ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σὲ, καταξίωσον Χριστὲ μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Ταῖς τῆς σῆς ὡραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας: Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς Παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν Ζωοδότην· ἀνήγαγες ἐξ Ἅδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, σὲ τὴν πανύμνητον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφή-
» της προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν: Τὴν
» ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
» Θαιμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου, κατασκίου, ἐ-
» πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατεινόμενοι ἔχαιρον, πολλαῖς βασάνοις, τὰς αἰωνιζούσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες, μακαρίζονται ἀεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχαι προφρόνως, ἐπωκείλατε λαοὺς, ὡς κυβερνῆται πανάριστοι, πρὸς θεῖον ὅρμον, καὶ μετατεθέντες ἐκ τῶν κάτω θορύβων, πρὸς γαλήνην μετηνέχθητε ζωῆς.

Γῆς παρεπίδημοι ὤφθητε, μεταθέντες Πατέρες, τὸ πολίτευμα ὑμῶν, ἐν οὐρανοῖς, καθὼς γέγραπται, εὐσεβοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ πάθη, χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέκρωσιν θείαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, προξενοῦσαν ἀληθῶς, διὰ βασάνων καὶ θλίψεων, καὶ ἐγκρατείας, τίμιαι Γυναῖκες, ἠξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἣν μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθὺν, ἐν ὀρθοδόξῳ λατρεύσασαν, Λόγε τῇ Πίστει, πάσῃ σωζομένων, τῇ πληθύϊ συνάψας, αἰωνίου καταξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὄρος κατάσκιον βλέπει σε, ἀρεταῖς ὁ Προφήτης, Θεοτόκε Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἀνθρώποις ὁ Θεὸς, ἀφράστως ἀρετῇ, καλύψας οὐρανοὺς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων, διασώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ἐλπίδι, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήματι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, ἀξίωσον τοὺς σοὺς οἰκέτας Χριστὲ, τῇ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσι.

Ὃς ἔχων, τῆς τρυφῆς ἀέναον, τὸν χειμάῤῥουν ἀεὶ ποτίζεις, τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε· μεθ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστὲ, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέψον τῆς ἀφέσεως.

Σὺ ζώντων, κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανάτου ἐξουσιάζεις· Σὺ τοὺς ἐκ γῆς χώματι, δυνάμει σου ἐξανέστησας· διὸ τοὺς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω, τὸ τῆς Εὔας σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τοὺς πτώματι καταῤῥαγέντας, ἡμᾶς ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, Θεογεννῆτορ μόνη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου κα-
» ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Σὲ ποθοῦντες Οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα κόσμον οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομιλοῦντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Ἱεράρχαι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι θεοφόροι, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν Κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι, καὶ ἀοίδιμοι Γυναῖκες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον.

Ἱκετεύομεν Σῶτερ, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν τῷ χορῷ ἐκλεκτῶν σου, κατασκηνώσας, μετόχους, δεῖξον κρείττονος ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς τυραννίδος, ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν φρουρᾷ ἤγειρας, ἐκ ζοφερῶν τοῦ Ἅδου κευθμώνων, ἁρπάσας Ἀγαθὲ, καὶ δείξας ἁγίων Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χριστὲ, δέξαι νῦν, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ μετὰ Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Ἔλυσας Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μακρὸν πόλεμον, τὸν πρὶν πρὸς σὲ, μεσίτης καὶ πρέσβυς εἰρήνης γεγονώς· καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, οἰκτείρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου, οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, ζήσονται, Μήτηρ Θεοῦ· τὸν γὰρ Ζωοδότην ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιοῦντα, τὰ πάντα βουλήματι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων, συνέχομαι ἀεί, καὶ
» τρικυμίᾳ τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὥσ-
» περ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κᾀμὲ τῶν πα-
» θῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Τροπάρια.

Στερρότητι καρδίας, ἐχθρὸν οἱ Ἀθληταί, καταπαλαίσαντες, τοῦτον κατέβαλον, καὶ ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας, τιμήσωμεν πιστῶς, καὶ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σωζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐνήθλησε Γυναίων, ὁ ἔνθεος χορός, καὶ ἐν ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε Βασιλείας οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς τὸν Κόσμον σου, σῶσον μόνε Ἰησοῦ.

Νεκρώσιμον.

Ὁ πλάσας Ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστέ, τῶν κακῶν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ οἰκτίρμων Ἰησοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε, ἁγίασον ἡμῶν, τοὺς λογισμοὺς καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἀτρώτους ἡμᾶς δοξάζοντας, σοῦ τὸ ἔλεος Ἁγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, ἔνθα τῶν Μαρτύρων χοροὶ καταξίωσον, οὓς ἀπὸ γῆς μετέστησας, παντουργῷ σου βουλήσει Φιλάνθρωπε.

Ἐλλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου, τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, καὶ πρὸς τὸ φῶς σου Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη προθύμως ἐπίφανον, τοὺς προσκαλουμένους σε, πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ, ὑπέψαλλον βοῶντες: Εὐλογη-
» τὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐ-
» πήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας
» ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπομονῇ κατέβαλον, οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ, ὑπενεγκόντες πᾶσαν, πεῖραν βασάνων χαλεπῶν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησαν, τὸν παθόντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφῆται, καὶ Ἱερομαρτύρων, ἡ ἀξιάγαστος πληθύς, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ἅγιος κατάλογος, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεί, δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Νεκρώσιμον.

Ἔνθα ὀδύνη πέφευγε, στεναγμός τε καὶ λύπη, ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει, Χριστέ, τοῦ σοῦ προσώπου, ἔνθα Ἁγίων δῆμοι νῦν περιχορεύουσι, τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν, τὰ πταίσματα αὐτῶν, πάντα παραβλέψας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἄχραντε, καὶ ὁσίων Πατέρων, καὶ Προφητῶν, πασῶν τε, τῶν ὁσίων Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον ἐπαναπαυόμενον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς καθαγιάσαι Ἁγνή, ἁγίαις ἐν φωναῖς, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὃ ὢν καταβέβηκας, ἐπὶ τὸ σῶσαι, τὸ πάλαι πλανώμενον, ἀνθρώπων γένος Κύριε· διό σε οἱ Μάρτυρες, ἀεὶ καθικετεύουσι, τούτους οὓς μετέστησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πραέων, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν, ἀπετινάξω, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, αὐτὸς μόνος γενόμενος· καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως, τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνύς, καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας σου.

Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εὐσπλαγχνία, ἀμέτρητος ἄβυσσος, ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου· πταισμάτων οὖν ἄφεσιν, τοῖς μεταστᾶσι Χριστὲ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ, κεκαθαρμένους αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία γεγένησαι, τῆς θείας δόξης, ἀπαύγασμα φέρουσα, Παρθένε διὰ Πνεύματος, ἡμῖν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἅδου ἀχλύν, φέγγει τῆς Θεότητος, αὐτοῦ ἐξαφανίζον, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-

» σαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ρ'εῦσαν τὸ αἷμα ὑμῶν, καθηγίασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι τὴν Κτίσιν, καὶ ἐξήρανε σαφῶς, τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, κατήρδευσε πλουσίως.

Ὤφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Γυναίων ἁγίων, Προφητῶν τε εὐκλεῶν, ὁμότιμος Ἀγγέλων, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν Ἰησοῦ, προσελάβου ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ κατατάξας, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, ἀνάπαυσον, παρέχων, ἁμαρτημάτων αὐτοῖς, ὡς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ ἁγίων Γυναικῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Κάμινός ποτε.

Ἔδειξας ἡμῖν, τοῦ δυσμενοῦς θανάτου, τὰς διεξόδους ὡς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς Ἀθάνατε· ἧς περ οἱ Μάρτυρές σου, νῦν ἐπαξίως ἐπέτυχον.

Κάλλους νοητοῦ, τοῦ σοῦ κατατρυφῆσαι, τοὺς μεταστάντας καταξίωσον, τὸ αἶσχος τὸ δύσμορφον, ἐκκαθαίρων ὡς φιλάνθρωπος, τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα· μόνος γὰρ ἀνεδείχθης, τῆς ἁμαρτίας ἐλεύθερος.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, Χριστὲ τοὺς πεπτωκότας, εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῳ σου ζωὴν χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ χαρμονὴν ἀΐδιον, ἧς νῦν τοὺς μεταστάντας, ὡς ἐλεήμων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, ὑπάρχει Θεομῆτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστεξε, καὶ τάφος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε Παναγία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν
» γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκ-
» λάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγα-
» λύνωμεν Πιστοί.

Τροπάρια.

Ἰσχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἐχθρῶν, φανέντες Ἀθλοφόροι, ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ὡς Θεοῦ Ἱερουργοὶ, καὶ Ποιμένος τοῦ καλοῦ, μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ, τὰ θρέμματα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Σὺν ὁσίοις Ἀσκηταῖς, καὶ Προφήταις ἱεροῖς, μιμήσωμεν Γυναίων, ἀθλησάντων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει, καθελόντων τὸν ἐχθρόν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πανένδοξος Χριστὲ, τῶν Ὁσίων σου πληθὺς, ἀπαύστως δυσωπεῖ σε: Οὓς μετέστησας πίστει, μετόχους αἰωνίου, δεῖξον Κύριε ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεὸν, ἡ κυήσασα σαρκὶ, μετὰ πάντων Ἁγίων, καθικέτευε ἀεὶ, κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἔχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν Ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπὸ γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσασι, κληρουχίαν ἐν οὐρανοῖς, παράσχου καὶ λαμπρότητα, τὴν τῶν ἁγίων Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Λόγος ὢν ὁ πάλαι, τὸ εὖ εἶναί μοι διδοὺς Ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εὖ εἶναι πάλιν χαριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ὡς ἐλεήμων κατασκήνωσον.

Ὅλος χρηματίζεις Σωτήρ μου, γλυκασμὸς φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀκόρεστος· τὸν χειμάῤῥουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως, οἱ πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἑπόμενοι· σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐκυοφόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα, τὴν δυναστείαν Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστὲ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅλην τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνὴ πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον, οἴμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὗ περ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Εἰ δὲ ἐςιν, Ἀλληλούϊα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀπόστιχα δὲ ταῦτα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἵνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετόχους ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστὲ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίςει τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτὸς, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάσωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνῃ τεκούσῃ, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις τὸν τὴν Εὔαν τεκοῦσα, πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις, ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λῃστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, ἀεὶ θεραπεύετε.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὁσίοις Διδάσκαλοι, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστοὺς, δεόμεθα δούλους σου. Δόξα.

Ὦ Τριὰς ὁμοούσιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἴκτειρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρουμένη ἀεί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδῃς Πανάμωμε, σώζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν, πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἤχου.

Κ ἂν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,
Ἀ λλ' ἡδονὴ πρώτη σοὶ τῷ μελιρρύτῳ.
Τ ὸ σὸν μελιχρὸν, καὶ γλυκύτατον μέλος
Ὀ στᾶ πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σ ειρῆνες ᾖδον δευτέρου πάντως μέλη.
Ο ὕτω πράως σοι ῥεῖ μελισταγὲς μέλος.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὰ τρία Στιχ. Ἀνας. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.
Ἦχος γ΄.

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανὴς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. Ὢ Μυστηρίου φρικώδους! ὃ καὶ νοούμενον, ἄφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἶ ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μήτηρ. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος γ΄.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον.
Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητὴν Ἁγνὴ γινώσκομεν, οὐ φέρουσαν τὰς πλάκας τὰς θεογράφους, τὸν δὲ νόμου ποιητὴν, καὶ χάριτος τὰ δόγματα, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Κτίστην· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἐπὶ γῆς σὲ οὐρανὸν Ἁγνὴ ἀνέδειξεν, ὁ ἐν μήτρᾳ τῇ σῇ κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρκα προσλαβὼν ὁ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πᾶσιν, ἀθάνατον δρόσον Ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα, ὅτι δι᾽ αὐτῶν Παρθένε, ἐκ τῶν κινδύνων ἀεὶ καὶ τῶν πειρασμῶν, τὴν ζάλην ὑπεκφεύγομεν· καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δεομένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ΄.

Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν, διὰ σοῦ δευτέραν γινώσκομεν, ἄχραντε Μαρία, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν τῇ γαστρί σου φυραθέντα τὸν Κτίστην τῆς Κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς, ἐκ τοῦ Ἅδου καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν, τοῦ βοᾷν σοι Ἀειπάρθενε: Χαῖρε ἡ συνάψασα τὰ κάτω τοῖς ἐπουρανίοις· Χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε ἡ τῇ ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου, φαιδρύνουσα τὰ σύμπαντα, καὶ παρέχουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπά.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Ἦχος γ΄.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ᾽ ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται· πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ᾽ ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστὲ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἅδῃ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες: Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἡ ζωοδόχος σου Ἔγερσις Κύριε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδὰμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν: Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὁρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν Ἅδῃ δὲ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃς πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Μητροφάνους.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Ἱερῶς τῶν Ἀΰλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἑνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν, καὶ Λόγον, καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὲ μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφὼς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἠλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἑνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ῥοώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι: Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ὠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν, Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες: Τριὰς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἔθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς, τρίφωτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον. Δίς.

Ἡ πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἑνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Ἴθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς, τοῦ κυηθέντος ἐκ νηδύος σου Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων Ποιητὴς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινὸν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραὰμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυῒ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλο-

ξενίας μισθὸν, τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοὺς δι' ἔλεον· ὃν περ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαςρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὠδὴ η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαςοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ᾄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόῤῥοπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τόκον, πόῤῥωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἀφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· ταύταις συμφώνως, μοναδικὴ Τριὰς σε δοξάζομεν. Δίς.

Ἀπλέτῳ πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἁπάντων, τὴν ἑνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἧτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσαμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεὶς, ὁ Ἅδης ἐπωδύρετο: Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ἀπόῤῥητον Μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρί σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξεῖλου ἐκ Βαβυλῶνος· κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θερισοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ, καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης, σοφία· ὁσιοῖ πᾶσαν γὰρ Κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι· τρίβους βαδιοῦνται, τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Α'. Ἦχον, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατος δεδυκὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς ὡσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἱρμός:

Ἄσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν θνητὸς, θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος, Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

σὺν τοῖς Εἱρμοῖς.

Ἄγω τρίτον μέλισμα σοί, Θεοτόκε.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις, ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασται.

Ὢ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως, παρεκτικὸς ὢν Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δοὺς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ᾐσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, ταῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥύψις ἄχραντε Σταυρὲ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἵνα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον Μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ῥάβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε Χριστὲ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνοὺς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβών· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
» ριε· τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν, ὑπὲρ
» ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγά-
» ζομεν εὐχαριστοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστὲ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ Ζωὴ θανάτῳ ὡμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἕνεκεν· καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστησας, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστὲ, ἧς ἐκτήσω ποίμνης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν οὓς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἅδου, φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ὁ στήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἄνευθεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἑνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίς μου εἶ ὁ Κύριος, καὶ κλῆρος ἐπιπόθητος, ὁ ἑνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουρ-
» γὸν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρή-
» νην· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς
» με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτῇ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς, ὁ Παντεπόπτης καὶ ἅπασαν δικαίως, κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐρρύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστὲ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγχῃ πλευρὰν, ὦ Χριστέ μου νυγεὶς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἴσος Πατρὶ, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον, τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἔμψυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἴσος Πατρὶ, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία, ἐν δύω φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

'Ωδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, » καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς » τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεούργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτής, τὸν νεκρωθέντα ζωωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἵλεων, τοῖς ἑπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σκηνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειραθεὶς, Ἅδου τραυματίας, πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· ὅθεν σοὶ κραυγάζω: Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Φιλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι Χριστὲ, φόβῳ πύλαι Ἅδου, σκεύη ἐχθροῦ δὲ ἁρπάζονται· ὅθεν σοι Γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεὶς τὴν Θεότητα ἄνθρωπος.

Ἀβύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος, Πάναγνε τῶν παθῶν ῥῦσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμάτων τοῖς πίστει σοι προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δὲ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἅδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐ» δρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, » τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς » καταύγασον, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ » Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐρράγη τὸ τοῦ Ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες θεόρρυτοι ζωοποιοῦ αἵματος Χριστὲ, οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ ψιλὸν ὁ ἥλιος, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένον ὁρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος Ἅδης ὁ δείλαιος, τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων βοώσας ἤμεσε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ, σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννήτριαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοϊπό-

στατος σάρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γάρ, σεσαρκωμένον ἁγνὴ γεγέννηκας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐῤῥάγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρός σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ ξύλου ἀνωρθώσω θείᾳ δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν, τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογεννῆτορ, ἄχραντε κατήλλαξας· καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ Λόγος οὐ παθητὸς, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι· πάσχει σαρκὶ δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητὸς, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ σώζεις θανάτου τοὺς μέλλοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Λατρεύομεν εὐσεβῶς, τρισυπόστατον Θεότητα, ἑνιζομένην ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἡ τάξεις τὰς νοερὰς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικὸν, ὡραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστράψασα σάρκα Θεότητος. Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές! τῆς
» Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην,
» σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ,
» καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεὸς, καὶ
» μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφράστως,
» ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ἰδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντα Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ Ἅδου λελυκότα· ὅθεν Χριστέ σε, ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστὲ, τοὺς Προπάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρὸς, καὶ ζωὴν ἐξήνθησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· ὅθεν πηγήν σε, φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὤφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σου πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκταις Σεμνὴ λιταῖς σου, τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων, θᾶττον εἰς τέλος, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας· οὐ διὰ σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος, τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι, ἐδωρήσω Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔσωσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστὲ καὶ ὕψωσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρθένε, τοῖς εὐαγέσι πιστοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται· πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ θεῖον, καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἔθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὴν σὲ Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἵλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἑκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὕμνον ἑωθινὸν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεὸς, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν: Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὑροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα: Οἴμοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα: Τί κλαίεις, ὦ Γύναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα: Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν Ζωήν· Λῃστὴς δὲ ἀνέῳξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφὴν, κραυγάζων καὶ λέγων: Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον:

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν. Ὅρα σελ. 11.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σαυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἁπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ Δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον,

ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· τρισσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι᾽ ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτὸν, πῖον ἀλατόμητον.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ΄.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἥμαρτόν σοι· ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπώσῃ, μὴ βδελύξῃ με Λόγε· ἀλλ᾽ ὡς μόνος συμπαθής τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξαί με μεταγνόντα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με Σῶτερ δικαιώματα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος ἐνδυνάμωσον.

Πρόφθασον Κύριε ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμον· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανύξεως, ὅπως πενθήσω μου τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Λύτρωσαι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχήν μου, καὶ παράσχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρους, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἴσχη· αὔγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει· φῶς τῆς σῆς δώρησαι Σῶτερ ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι, ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἀσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν Κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχύϊ, τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβὶμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν Τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν· ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε Σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα, τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῌ ΔΕΥΤΕΡᾼ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος γ΄.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου, ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις, μετανοίας ὑπέρθεσιν; Λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία, μήτηρ καὶ παρθένε, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος· ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἄνευ σπορᾶς ὁ μόνος, δι᾽ οὗ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς, ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλῃς ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Φοβερὸν δικαστήριον, περιμένει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ, σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες, τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν: Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ηὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Φαραὼ τὰ ἅρματα, βυθῷ καλύψας Κύριε,
» τὴν θάλασσαν διέῤῥηξας, καὶ ἔσωσας
» ᾄσμασι τὸν ὑμνοῦντά σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τροπάρια.

Ἐγκλημάτων ῥῦσαί με, μυρίων Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὧν περ ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῇ Πόρνῃ.

Γεγονότα σπήλαιον, λῃστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν ἀνάδειξον, Φιλάνθρωπε οἶκόν σου, ὁ θελήματι, τεχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος, τοῦ θείου παρεδράμετε, βασάνων τὸ κλυδώνιον, θεόπνευστοι Μάρτυρες, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἐφθάσατε λιμένα.

Λαμπρυνθέντες Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, τὸ σκότος τὸ βαθύτατον, ἐξέφυγον χαίροντες, οἱ πανεύφημοι, τῆς εἰδωλομανίας.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἁμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις, μετάνοιαν δίδου μοι, κατανύξεως, πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.

Ὁ Εἱρμός. Ἆσμα καινόν.

Ἄναρχον φῶς καὶ περιεκτικὸν, φάους ὑπάρχων παντὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, τῇ ἐπιστασίᾳ φωταγώγησον, τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελοπρεπῶς, τῇ πανολβίῳ μεθέξει οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ, τῆς σῆς κρυφιότητος, τοῖς ὡραιοτάτοις ἐναστράπτονται, θείοις χαρίσμασιν.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ ζωοποιὸν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα πανσθενὲς τοῦ Πατρὸς, οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐστερέωσε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν θεῖε Γαβριὴλ, ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν πανόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἀναβόησον: Χαῖρε Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσόν με Κύριε, καὶ μόνε Πολυέλεε,
» καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, βοηθείας, ὡς φι-
» λάνθρωπος.

Τροπάρια.

Ὡς Πέτρον βυθιζόμενον, διέσωσας φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με, τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν· αὐτός με Ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες, ἀδίκως φλογιζόμενοι, ἀΰλως τοῦ ἀΰλου, ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα, ἠφάνισαν τοῦ πλάνȣ, καὶ στεφάνων ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ ποταμοὺς χρηστότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χορούς, κρυφιότητος τῆς σῆς, αἴγλῃ διαλάμποντας.

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς, τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου, καὶ ἰσχύος Δέσποτα Χριστὲ, τῆς σῆς δόξης κοινωνȣ̀ς, τοὺς Νόας παρήγαγες.

Τρόμῳ σοι λειτουργικῶς, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, παρεστῶσαι μέλπουσιν ἀεὶ, τὴν σὴν δύναμιν Χριστὲ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἀνελλειπῶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Δεσπότης τοῦδε τοῦ παντὸς, Θεομῆτορ καὶ πηγὴν, χάριτός σε ἔδειξεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῇς Κύριε, μὴ ἐν
» ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ
» τὸ ὅρμημά σου.

Τροπάρια.

Λῦσον τοὺς δεσμοὺς, τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ συνδήσας, μέτοχον ποίησον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς, μετανοίας τρόπους μοι, Ἥλιε Χριςὲ, τῶν κακῶν μου, ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε σοφοὶ, Ἀθληταὶ ὡς ἄνθρακες, ὕλην ἀθεΐας τεφροῦντες, καὶ τȣ̀ς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νέκρωσιν Χριστοῦ, ἐκμιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὡμιλεῖτε ποικίλοις· ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν κληροῦσθε.

Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἁγνὴ, ἀληθῆ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Νεφέλαι τὴν τρισήλιον, φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θείᾳ βουλήσει, τριαδικοὶ Διάκοσμοι, κυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μυοῦνται κρυφιότητα. τὴν ἄϋλον οἱ Ἄγγελοι, τῇ ἐγγύτητι τῆς θεαρχίας, τῆς σῆς Χριστὲ λαμπόμενοι: Τῇ δυνάμει σȣ δόξα, κραυγάζοντες.

Ἐν Κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας, πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται, ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας, τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἄγγελοι, περιέποντες Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν ἄδυτον λαμπρότητα, τῆς Θεότητος τῆς ὑπερθέου, πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτης νῦν προσέρχομαι, τῇ σκέπῃ σȣ Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥῦσαί με Θεογεννῆτορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴτιον τέξασα.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, καταύ-
» γασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ μȣ ψυχῇ, καὶ
» ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς τὰ
» προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Μὴ στήσῃς με γυμνὸν ἔργων καλῶν, ἐπὶ τοῦ βήματός σου φιλάνθρωπε Χριστὲ· ἀλλ' ἀμφίασον θείων πράξεων, καταστολαῖς, διὰ μετανοίας.

Ἐν πλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως βόθρῳ ἐμπέπτωκα βαθεῖ· μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ ἴασαι, ἐπιστροφῆς Δέσποτα φαρμάκῳ.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ὁ Κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται σύμπας ἅγιοι Μάρτυρες· καὶ γὰρ ὑπερκόσμιον εὕρατε, διαγωγὴν μετὰ τῶν Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς, τὸν Λόγον τέξασα, καὶ παρθενεύουσα, τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, λόγοις σεπτοῖς, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισοφεγγεῖ φωτὶ λελαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν, οἱ Σεραφὶμ διδάσκουσι βοῶντες, φωνὴν τὴν τρισά-

γιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι, φωτιζόμενοι οἱ Α'γγελοι.

Θεοτοκίον.

Α'νευ σπορᾶς ὁ Ἀρχάγγελος Κόρη, σοὶ Γαβριὴλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην, εὐηγγελίσατο Θεοτόκε πάνσεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή» σαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις πει» ρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας, » μὴ παρίδῃς: Σῶσον Σωτὴρ ὡς ἔσωσας, τοῦ » θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Υ'περαρθεὶς τῇ διανοίᾳ, ὡς ὁ πάλαι Φαρισαῖος πρὶν, πτῶμα κατέπεσα δεινόν· καὶ ὁρῶν ὁ πλάνος τέρπεται Χριςὲ, ὁ ταπεινώσας τοῦτον Σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Φιλαμαρτήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ πώποτε, καὶ ἐδαπάνησα τὴν σὴν, μακροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀναισθητῶν· ἐπίςρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Ἑ'ταμωτάτῃ προαιρέσει, οἱ παράνομοι τοὺς εὔφρονας, καταδικάζοντες πυρὶ, καὶ πριςῆρσι καὶ στρεβλώσεσι, χρυσίου λαμπροτέρους, ὡς ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριςοῦ κληρονόμους.

Στάδιον πλῆρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν, ὑπελθόντες ἐνικήσατε, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ τοὺς στεφάνους.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν ἁγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε, τοῦ Πλαστουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς.

Τὸ πρῶτον καὶ παντουργὸν, τῆς ἀγαθαρχίας φέγγος, Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε, κραυγάζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυνάμεσιν.

Ο' Κόσμον τὸν νοητὸν, ἐν παναρμονίῳ τάξει, κοσμήσας Ἀόρατε, τούτε ἐκμιμεῖσθαι τὸ εὔτακτον, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος, ἀέναον ἔδειξε· τῆς ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα, Θεοτόκε Παρθένε θεράπευσον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ» πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα» τεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογη» τὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο' χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ θύραις ἡ ἔξοδος, μετανοίας ὦ ψυχὴ, καρποὺς ἐπίδειξαι, πρὶν ἂν κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρῳ, ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως. τὰς καρδίας, μετανοίας σῖτον φέροντες, ὅπως θερίσωμεν στάχυν δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λαμπτῆρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι, τῶν ἀπόρων πλουτισταὶ, Κυρίου Μάρτυρες, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, στερουμένην ἀρετῶν καταπλουτίσατε.

Ο' σώσας τὸν Τελώνην, ἀπὸ βάθους στενάξαντα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δέξαι καὶ σῶσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, τῶν δοξασάντων σε Χριστὲ οἰκείοις μέλεσι.

Θεοτοκίον.

Η' κρήνη ἡ τὸ ὕδωρ, τῆς ἀφέσεως βρύουσα, τὰς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως σε ἀεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμνῶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Σταθερῷ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι βλέποντες, τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, μεθέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Α'κλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότῳ σχέσει τε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τῇ θέσει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε Λόγον τὸν ἄναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν προαιώνιον θείαν γέννησιν: Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, » συγκαταβάντα θεϊκῇ τῇ δυνάμει, καὶ » ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γέλωτι Χὰμ πατρικῇ ἀποφάσει, δοῦλος γεγένηται· τί ποιήσεις ψυχή μου, δουλωθεῖσα

πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδουμένη τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Ἐπιμανεὶς Κάϊν ἀδελφοκτόνος ἀφρόνως, γέγονε· τούτου ὤφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φονεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχή μου, ταῖς φιληδονίαις, καὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκεύη τὰ τίμια, τὰς λαμπούσας λαμπάδας, αἴγλην θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, πίστει συνελθόντες, τιμήσωμεν ἀξίως.

Ὁ τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἷμα, ὑπὲρ θυμίαμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι, τοὺς ἐν μετανοίᾳ σοι, προσπίπτοντας σῶσον, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ ἀσωτείας τῷ Ἅδῃ, νυνὶ προσήγγισα· ὑπερβάλλουσαν Κόρη, εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὔσπλαγχνον, ἀῤῥήτως τεκοῦσα, οἰκτείρασά με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὡς πάντων Δημιουργός, τοὺς Ἀγγέλους ἐνόησας, καὶ παρεστήκασι φόβῳ κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει θείου πυρός, ὥσπερ φλόγες χρηματίζοντες, ἐπουράνιοι Νόες κραυγάζουσιν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀΰλους καὶ νοερούς, τοὺς Ἀγγέλους προϋπέστησας, τῶν ὁρωμένων ἁπάντων σοὶ κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, Θεογεννῆτορ Παρθένε γεγέννηκας· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ.

Τροπάρια.

Ἰακὼβ πρωτοτόκια εἴληφε, δι' ἐγκράτειαν ποτέ, καὶ Ἠσαῦ τὰ πρωτεῖα ἀπέδοτο, μὴ κρατήσας τῆς γαστρός. Ὢ κακὸν ἀκρασία! Ὢς μέγα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν· στέργε ὦ ψυχὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ὡς πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος, ἐστεφάνωται Ἰώβ· πειρασμῶν γὰρ συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ τῆς καρδίας τὸν πύργον· τοῦτον ζήλου πάντοτε, ἄτρωτος μένουσα, τοῖς τοῦ πονηροῦ, ὦ ψυχὴ μηχανήμασι.

Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρὶ θείου Πνεύματος, ξίφη ὤφθητε σαφῶς, ἐναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· καὶ μεγάλως ταῖς νίκαις κατακλεϊζόμενοι, ἐστεφανώθητε, τῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ τοῦ Παντάνακτος.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων ἡ ἄμεμπτος, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν τὴν πληθὺν, ἐξαλεῖψαι ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τὸν ὑμῶν τοὺς ἀπείρους, καμάτους δεξάμενον, καὶ τοῖς στρατεύμασι, τοῖς τῶν Ἀσωμάτων ὑμᾶς ἀριθμήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου παλάτιον, οἶκον δεῖξόν με φωτός. Ἀδιόδευτε πύλη, ὑπάνοιξον μετανοίας μοι ὁδούς. Γῆ ἁγία πρὸς γῆν με, πραέων ὁδήγησον Δέσποινα· πάσης με δεῖξον, δεσποτείας παθῶν ἀπελεύθερον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, νῦν παρεστῶτες Χοροί, πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς ἐφικτὸν, ὦ Θειότατοι, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ἰσοσθενῆ τὴν Τριάδα δοξάζειν, ἀξιωθέντες τρανῶς, ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι πρώτως πυρσούμενοι, λάμπειν δευτεροφανῶς ἀξιώσατε, τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπῖδα, πάντες γινώσκομεν· σοῦ γὰρ ὁ πανάχραντος Τόκος διέσωσεν, Αἵματι θεουργικῷ τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδοὺς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, εὑρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν· τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογε-

ζόμενος· ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, προσάγαγε τὴν δέησιν, Παναγία τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ὁμολογοῦντάς σε, ἀληθῆ Θεοτόκον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν κακῶν μου τὴν πληθὺν, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Χριστὲ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης ῥῦσαί με Σωτὴρ, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ, σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Κυριότητες, Ἄγγελοι, καὶ Ἐξουσίαι πᾶσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργὸν, παριδεῖν μου τότε τὰ σφάλματα, ὅταν μέλλῃ τὴν γῆν κρῖναι, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν βάψαντες Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, συμβασιλεύειν ὄντως, κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτοὺς, πάντοτε γεραίρουσι.

Δόξα.

Τρισυπόστατον πιστοὶ, μίαν Θεότητα, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον, σὺν Πνεύματι, τῷ παρακλήτῳ πάντες, ἀγγελικαῖς βοήσωμεν φωναῖς, ἀσιγήτως: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς κυοφορήσασα, Νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου, τῇ μετανοίᾳ φώτισον Ἁγνὴ, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἱκέτευε, ἧς ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω· καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἕλκουσιν· ἀλλ' ὥς ποτε θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παῤῥησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ: Ἱλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτή σου Δέσποτα ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίσῃς κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσας· μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον· ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου, ὅμοια.

Ὡς ὄρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων ἔνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύειν Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ Κόσμου, δεόμεθά σου πάντες· ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβιν.

Ἡνίκα τοῦ φθαρτοῦ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκήνους, προστάτην εὕροιμί σε, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, καθοδηγοῦντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεστώσης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σοὺς δούλους.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφερομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων μου τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστί. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗ͂Ι ΤΡΙΤΗ͂Ι, ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχή μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσῃς· Ἥμαρτον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου: Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα. Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς ἐκ βάθους: Θεομακάριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρίᾳ δὲ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος γ΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
» ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἅρμα-
» τα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντά
» σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια.

Ἑαυτοὺς θερμῶς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, ὅλῃ τῇ ψυχῇ· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος· ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, ὅπως θείου νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην· τοῦτον ζήλου ψυχὴ, καὶ σώζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

Ὀφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν στέρησιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ἰατρεῖον ὤφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καταχρέως ὑμᾶς γεραίροντες ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, Στάμνε λογικὴ, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον, καρποὺς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ

Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ, προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἅπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἱκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ Πνεύματι θείῳ, ἐγγίζουσαν προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχήν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, Παρθένε μετὰ Ἁγίων ἁπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἴτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
» εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐστερεώ-
» θην διὰ σοῦ ὁ Θεός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. Κριτὰ δικαιότατε, οἴκτειρον σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀνατολὴ Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Γῆς νοητῆς οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι, λαβεῖν, τοῦτον ἵλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστά, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ἡμάρτηκά σοι ἠνόμησα, καὶ δεινῶς, Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόντε τῷ νέῳ λαῷ, ἱκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, Ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώ-
» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἁγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ
» Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ἐξ ὄρους, κατασκίου
» δασέος.

Τροπάρια.

Ὁ πηγάσας ἐκ πέτρας, πάλαι λαῷ, ἀπειθοῦντι Χριστὲ καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ψυχῆς μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλύσον.

Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλάγχνῳ ῥοπῇ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς Ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥῶσιν, τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτίρμων.

Μαρτυρικά.

Συμπαθοῦς Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνῦντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτούς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου, χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων, ὑπέστητε Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος, ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνήν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥῦσαι με πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ καταχρέως πίστει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ Θεῷ τῷ Κτίςῃ σου βόησον· Ἥμαρτον, ἱλάσθητι Χριςὲ, καὶ φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τȣ̃ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιςὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὅρμῳ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀΰλων Λειτȣργῶν, μετὰ Ἁγίων ἁπάντων, ἱκέτευε Χριστὸν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Παναμωμε.

Ὠδὴ ε᾽. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες ἀνυμνȣ̃μέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεȣ̃
» μονογενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
» καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
» πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τροπάρια.

Ῥαντίσας με μετανοίας ὑσσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὀφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οἱ μώλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με, διὰ πλῆθος ἐλέους.

Μαρτυρικά.

Συντέτριπται τὰ ὀςράκινα σκεύη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ᾽ ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος, θολεροὺς τȣ̀ς χειμάῤῥους.

Θεοτοκίον.

Τῷ Τόκῳ σου ἀπεσείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ Προπάτορος ἀρὰν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμοὺς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίςει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ Ἄγγελος Μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὤφθης· καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφῆτα τὸν κηρυττόμενον· ὃν ἀπαύςως αἴτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὤφθης, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκε, Παρθένε θεοχαρίτωτε· τῆς ςενοχωρούσης με, ἁμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ϛ᾽. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέςη, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔ-
» σωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Ἠμβλύνθην ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος· ὁ πληγωθεὶς δι᾽ ἐμὲ λόγχῃ ποτὲ, Χριςὲ ὁ Θεὸς, οἰκτείρησόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν ȣ̓ φρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταὶ, πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς, προσήγεσθε, τὸν Χριςὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης, τοῖς βυθοῖς ὡμιλεῖτε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριςὸς, Ἀθληταὶ, νίκης ςεφάνοις τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμει.

Θεοτοκίον.

Ἡ θύρα τῶν πιςῶς σωζομένων, ἡ πύλη, ἣν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, ὑπάνοιξον, τοῖς πιςῶς σὲ ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ὕδατι χειμάῤῥουν τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα, τῇ χειρί σου ἐβάπτισας· ἀλλ᾽ αὐτὸν ἱκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, Σοφὲ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφῆτα λȣ́εις, ὑπερῷα τοῖς ὕδασιν, οὐρανοὺς ςεγάζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον· ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

Ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ȣ̓ρανῶν· μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε· ἧς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ἡ σάρκα τῷ Πλαστουργῷ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, τοῦτον πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ » τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ» λογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ: Ἀρετῶν στολαῖς με καταφαίδρυνον.

Ὀφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῇ ἀκρασίας ἐρρυπώθην, καὶ ἐβδελύχθην ἐνώπιόν σου Ἰησοῦ· ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικά.

Ὑπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότες, ὑπερτέρους ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ Ὁπλῖται, φωστῆρες θεῖοι· διὰ τοῦτο πιστῶς μακαρίζεσθε.

Λαμπρυνθέντες τῇ αἴγλῃ τῶν βασάνων, ἀπηστράψατε πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντα ζόφον τῆς ἀθεΐας, ἐδιώξατε, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνέχοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας, καὶ ἁμαρτίας ἀπάλλαξόν με, Δέσποινα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ Προδρ. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, ἐσβεσμένην ῥαθυμίᾳ καὶ τυφλώττουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους, καθοδηγῶν με Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δέδοικα, περικείμενος πληθὺν ἀτόπων πράξεων· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι ῥῦσαί με πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιλήπτορ μου Πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὁρωμένων τε, περιφύλαττε σκέπε, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἱκέτευε, σὺν Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελλούσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεί.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις » δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα» νῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ βυθὸς καὶ » πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτί» στην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω, ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ τῇ ἐμῇ, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς, ἁμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν δίκην Παμβασιλεῦ· μή με βδελύξῃ νυνὶ μεταγνόντα.

Γῆς τῆς ἁγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλε ἀξίωσον κἀμὲ, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πραεῖς, μετανοίᾳ ἀποπλύνας με, γηΐνης ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικά.

Ἐν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵματι, κατεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν, ὑποσκελίζοντες ἐχθροὺς, καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον ποιούμενοι, ὁσίως πανευκλεεῖς, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Ἀθλοφόροι.

Ἐναπεδύσασθε προθύμως πρὸς τὰ μέγιστα παλαίσματα ὑμεῖς, ἀπογυμνώσαντες ἐχθρὸν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ στεφανηφόροι, ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακὼβ τὴν καλλονήν σε ὁ ὡραῖος κάλλει Κύριος Ἁγνὴ, ἠγαπηκὼς, τὴν σὴν νηδὺν, Παναμώμητε κατῴκησεν, ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀστέκτῳ πυρί.

Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφῆτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σωζομένων μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονηρῶν ἔργων, ὅλον συνεχόμενον, δυσωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

Ἐρήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετανοίας εὐκαρπίαν ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφῆτα, ἀκανθηφορήσασαν, τὴν ψυχήν μου πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλαστήσω ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ

μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐ-
» λέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ
» ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἱλασμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπὸν, ὦ ψυχὴ, ποιοῦσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπόν σε εὕρῃ, θανάτου ἀξίνη φοβερὰ, καὶ ὡς συκῆν τὴν πάλαι, ἐκτεμοῦσα, τῷ πυρὶ, τῷ ἐκεῖθεν πέμψῃ.

Ὡς ὁ ποτὲ Πλούσιος, ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολλὴν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν λιθώδη, ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κᾂν ἐπὶ τέλους, εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκοτισμένος.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στεῤῥῶς, ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης ἀνιέρου πολλοὺς ἀφηρπάσατε λαοὺς, μεταβολαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντας τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.

Ἠκονημένα ὤφθητε, ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ, παρατάξεις, θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ σκεύη τὴν αἴγλην χωρήσαντα, τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοητῆς, ἀληθεῖς ὁπλῖται.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆ νεφέλην σε, ὁ Προφήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ ἐφώτισε, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη, ἐκδιῶξαι καὶ φωτὶ, θείῳ φαιδρυνθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ.

Ἐκ νόμου σκιᾶς προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς θείας χάριτος, πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα Σοφὲ, φωταγωγοῦσαν, καὶ σκότος, ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφῆτα· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστὴς, ὡς μετανοίας λαμπτὴρ, ὡς ὄρθρος εὐσεβείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακίᾳ, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, δι' ἐπιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγώγησον.

Ἐν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δίκης Σοφὲ κρινόμενόν με ῥῦσαι, ἀπειλῆς μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῶν σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων. Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδοὺς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, εὑρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμέν σοι: Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐσπιλωμένην κεκτημένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι· κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἡττημένος κράζω σοι Σωτὴρ, τῷ εἰδότι μόνῳ τὰ κρύφια: Καθαρόν με τῇ σῇ, εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ὡς μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς γενόμενος, θεῖε Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με

πταίσμασιν, ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἱκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς μετανοίας τρίβους Πανεύφημε, εἰσαγούσας καλῶς, πρὸς Βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ἀγωνισάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταὶ, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα, πόνον κουφίζετε διηνεκῶς, καὶ πνευμάτων λώβην διώκετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργὸς, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς ὡς ἀληθῶς, ὑπάρχει, ἣν περ δοξάζομεν· Πατὴρ γὰρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὁ ἑνιαῖος καὶ συνεκτικὸς, τῶν ἁπάντων Δεσπότης καὶ Κύριος, εἷς Θεὸς ἐν τρισὶ, Προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, Παρθενομῆτορ οἰκτείρησον, καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον Ἁγνὴ, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις φύγω, ὑμνῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ κτίσις ἠλλοιώθη Λόγε τῇ σταυρώσει σου, ὁ ἥλιος ἀκτῖνας, συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς πιστὸς σέσωσται· ὅθεν δοξάζομεν, σοῦ τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Ὁ σάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεός τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερραγμένους, ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ῥανίδες θεορρύτου αἵματος καὶ ὕδατος, ἀνέπλασαν τὸν Κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευρᾶς σου· τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλύνεις ὡς οἰκτίρμων, πάντων τὰς ἁμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ αἵματι, τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ῥαθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἐγείρασα, σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου Ἁγνὴ θεράπευσον, καὶ στῆσον τῷ νοός μου, τὴν πλάνην, καὶ ἀξίωσον, καθαρᾷ σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν, εὑρεῖν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Ἀπόθου ταπεινὴ ψυχή μου τὰ δυσβάστακτα, φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσελθε δακρύουσα, καὶ βοῶσα: Τὸν ζυγὸν ἁγνὴ Παρθένε με ἀξίωσον, τὸν ἐλαφρὸν βαστάζειν, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου, διῆλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας: Μή ἄτεκνόν με δείξῃς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον παρθένον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νῖκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων, ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτώμενον, Χριστέ μου ὡς ἑώρακεν, Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα: Μή με δείξῃς ἄτεκνον, ἣν ἐφύλαξας ἁγνὴν καὶ μετὰ τόκον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἥψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίςει προσκυνοῦντας, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον, τὸ τῆς ςαυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων ςρατιαὶ, ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαςίζετο; Θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι: Δόξα Χριςὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριςὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε: Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριςος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερέκεινα, πάσης τῆς Κτίσεως, ὅπως τιμήσῃς με τὸν πρὶν, δεινῶς ἀτιμασθέντα· λόγχῃ τὴν πλευράν σου δὲ, ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου. Ὑμνῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριςοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων πρὶν, ἀπειλάς τε καὶ μάςιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριςοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ παναμώμητος ἁγνὴ, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ σου, Οἴ μοι! ἀνεβόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἀνομώτατος, δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Δεσπότην; Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πολυώδυνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας σαρκός σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐτραυμάτισε, πάλαι ὁ ἀντίπαλος, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας, τὴν ἀπερινόητον οἰκονομίαν σου.

Ὁ δεσμεύσας ἀπάτῃ ἐν Παραδείσῳ, τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς παραβάσει, σοῖς δεσμοῖς δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος, ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγοῦσαν ὁρῶντες οἱ Ἀθλοφόροι, τὴν Κτίσιν ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, τῶν πιστῶν ὤφθησαν λιμένες εὔδιοι, πᾶσαν τοῦ ἀλάςορος, χύσει οἰκείων αἱμάτων, δύναμιν βυθίζοντες οἱ μεγαλώνυμοι.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων χοροςασίαις, ταῖς ἄνω περιφανῶς συνημμένος, ἀςραπαῖς πάντοτε περιαυγάζεται ἀκτῖσι Θεότητος, καὶ τοὺς ἐν γῇ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράςια πίςει δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω ὤφθης Ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς Ἄχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβάσαντα δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τρίτον μέλισμα τῇ Θεητόκῳ φέρω.

Ὁ Εἱρμός. Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Ῥαντισμῷ θείου ῥείθρου, τοῦ κενωθέντος ἐκ θείας Ἁγνὴ, πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς ἐμοὺς ἔκπλυνον, καρδίας μώλωπας, ὅπως μεγαλύνω σε, καὶ καταχρέως δοξάζω, τὴν ἀειμακάριςον καὶ παναμώμητον.

Ἰσουργὸν τῷ Τεκόντι, ἔτεκες Λόγον θεώσαντα, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἴτησαι, ἠπορημένον με, καὶ ἐξασθενήσαντα, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείαις, θείας παρακλήσεως καταξιῶσαι Ἁγνή.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθῆ, παθητὸν γενόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλῳ ἐθανάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν ξύλῳ θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας, τὰ βάραθρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, πανεύφημοι Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρίστασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι, πλουσιωτάτῃ χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Ἀγαλλομένῃ ψυχῇ πρὸς τοὺς αἰκισμούς, ἐχώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δράκοντι, λύπην ἐμποιούμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων χοροὺς χαρᾶς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὁρῶσα ἐν τῷ σταυρῷ, Χριστὸν Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες: Ἔδυς δόξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρμοῖς, ὑπάρχοντα πλούσιον, ἐλεήμων ὑπάρχουσα, Παναγία αἴτησαι, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κεκακωμένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰκῆσαι δυσώπησον, ἐν ἐμοὶ τὸν Παράκλητον γεγονότι σπήλαιον, τῶν ψυχοφθόρων λῃστῶν ἁγνὴ Παρθένε.

Νεύματι πάντα τὸν φέροντα θεϊκῷ, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίνευσον, ἐπ' ἐμέ, καὶ ῥῦσαί με, τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύσεως ἀτόπου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε·
» τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν
» εἰς θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυγάζομεν
» εὐχαριστοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὕβριν ἀληθῶς, ὁ τιμῆς ἁπάσης ἐπέκεινα, Δέσποτα ὑπέμεινας Χριστέ, τὴν κεφαλὴν καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀτιμασθέντα, τιμήσῃς Φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν, ἀνεδήσω θέλων Μακρόθυμε, οἷα βασιλεὺς ἀληθινός, καὶ τὴν ἀκανθοφόρον προθέλυμνον, ἁμαρτίαν ἔπαυσας· ὑμνολογῶ σου Σῶτερ τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

Ἄθραυστοι ποιναῖς, αἰκισμῶν ἐμείνατε Μάρτυρες, θραύοντες τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὑποτάττοντες, ἄμετρα καυχώμενον, καὶ ἀπονοίᾳ ὅλον μαραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν θείαν ἐκτήσασθε, πάθεσι τὸ πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ ἀπαθοῦς στεῤῥῶς μιμησάμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων πάντων συνάριθμοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τόμον σε ποτέ, ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται, ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ τοῦ Πατρός, ἐναπεγράφη Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ Προπάτορος, λόγχῃ ῥηγνύει, Ἄχραντε, χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μώλωπας Χριστέ, καὶ σφαγὴν ἑκὼν ὡς ὑπέμεινας, τὴν μωλωπισθεῖσαν μου ψυχὴν ταῖς λῃστρικαῖς Δαιμόνων κακώσεσι, πρεσβείαις θεράπευσον, τῆς σὲ Τεκούσης, μόνε Πολυέλεε.

Ἔργον σῶν χειρῶν, Πλαστουργὲ ὑπάρχω καὶ ποίημα, κακίᾳ δὲ ὄφεως Χριστέ, ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· διό με ἀνάπλασον, τῆς σὲ Τεκούσης, θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρός, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, λύσαντα πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἀλόγοις με πάθεσι δουλούμενον, ἐλευθερῶσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

Ἅμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρύεις ἑκάστοτε, ὅλη ἁγιάσματος σκηνή, ὅλη φωτὸς ὑπάρχουσα ἔμπλεως, ὅλη ἀποστάζουσα, μύρον εὐωδίας, πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἑκών, συνανεστράφης ὁ ἀκατά-
» ληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν
» σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὥσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία προσηνέχθης, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, καὶ θυσίας ἔπαυσας, τῶν εἰδώλων Παντοδύναμε.

Νυγεὶς πλευρὰν Ζωοδότα τῇ λόγχῃ, δύο κρουνοὺς σωτηρίας προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος, σὲ ἕνα καταγγέλλουσιν, ἐνεργείας δύο φέροντα.

Μαρτυρικά.

Βάσιν στεῤῥὰν καὶ ἀσάλευτον πέτραν, σὲ Ἰησοῦ οἱ στεῤῥοὶ Ἀθλοφόροι, πίστει εὑράμενοι, ὥσπερ λίθοι τίμιοι, ἑαυτοὺς ἐπῳκοδόμησαν.

Ῥώμῃ Θεοῦ δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν, δυναστείαν τοῦ πλάνου κατεπαλαίσατε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πρὶν παραβάσει, τὴν φύσιν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὡς ἀῤῥεύστως τεκοῦσα Χριςὸν, ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα, προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκός μου τὰς ὀδύνας καὶ τῆς ψυχῆς, τὸν πόνον μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὰ νέφη δίωξον Παρθένε, φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξάζοντι.

Μεσίτιν σε καὶ πρέσβιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα, νῦν προβάλλομαι, πάσης ἁμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως· Παρθένε ἐγγυητής μοι, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία. πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Ἁγίασον τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ψυχὴν, Παρθένε φωταγώγησον, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην, προσφέρω τὴν συνείδησιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὄφις με ἐξήγαγε τῆς Ἐδὲμ, δολίᾳ βρώσει δελεάσας ὁ δόλιος· ὁ Χριστὸς ἐν ξύλῳ δὲ ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι, πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Τέτρωται τρωθείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ ἀνίατος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε· οἱ δὲ πιστοὶ ἰάθημεν, σοῦ τοῖς μώλωψιν, οἷς ἑκὼν τετραυμάτισαι.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε πυρὸς ἐν μέσῳ, σοφοὶ Χριστοῦ Ὁπλῖται, ὥσπερ ἄρνες ὀπτώμενοι, καὶ Θεοῦ παντάνακτος, τραπέζῃ προσαγόμενοι, καὶ τὴν ἄφραστον, εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμοὺς, ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε, τῶν πιςῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὁρῶσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος Πανάμωμε, μητρικῶς ἠλάλαζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον, ἐμεγάλυνες, Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένῃ διανοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος ἀεὶ, καὶ βαράθροις συνωθούμενος, ἀμέτρων συμπτωμάτων· μόνη Ἁγνὴ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Ἡ ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν, ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ, τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὁπηνίκα τὸ κριτήριον, τὸ φοβερὸν ἐνθυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι· ἀπείρανδρε Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ πρόστηθί μοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σε-
» βάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: Ὁ τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πόνοις σου ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε· καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον, μετηγάγου τοὺς τὰ σεπτά σου Πάθη, προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Ὅτε σε ἔβλεψε Χριστὲ, ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμε· γῆ ἐσείσθη, ἐῤῥάγησαν δὲ πέτραι, καὶ παρέστειλε τὸ φῶς ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικά.

Νόμοις πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν, τὰς θωπείας οἱ Μάρτυρες· καὶ νομίμως ἐν μέσῳ, τοῦ ςαδίου ἐναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογὶ, πυρὸς τὴν προαίρεσιν, θερμοτέραν κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριςοῦ, στεφανηφόροι, ἐκβοῶντες: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐστασο βλέπουσα Χριστὸν, σταυρῷ ἀνυψούμενον, ὃν ἐκύησας Ἄχραντε, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, ἣν ἐτήρησας ἁγνὴν καὶ μετὰ τόκον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ. ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος Ἄχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης με βασάνου, ῥυομένη τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, οὐχ ὑπάρχει μοι Δέσποινα· ἁμαρτίας γὰρ ἁμαρτίαις προστίθημι, καὶ κακίαν κακίᾳ· τῇ οὖν πρεσβείᾳ σου Ἁγνὴ, οἴκτειρον σῶσόν με.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, τὸ κριτήριον ἕτοιμον, ἑτοιμάζου ὦ ψυχή μου καὶ βόησον: Ἐν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνῃς με, εὐχαῖς τῆς κυησάσης σε.

Τρυγήσας ἁμαρτίας, τοὺς καρποὺς τεθανάτωμαι, καὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρπον, κράζω σοι: Καρποφόρον με δεῖξον, ἡ τῷ καρπῷ σου τὴν φθορὰν ἐξαφανίσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σοῦ σταυρωθέντος ἤνοικται, πάλιν ὁ Παράδεισος, καὶ ἡ στρεφομένη καθ' ἡμῶν, ῥομφαία νῶτα δίδωσι, τὴν λόγχην αἰδεσθεῖσα, τὴν ἐκκεντήσασαν, τὴν ἁγίαν πλευράν σου, Χριστὲ πολυέλεε.

Λόγχῃ σου ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν, Ἀδὰμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι, ἐθελουσίως Χριστέ: Εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεὲ πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ὁ Κόσμος τοῖς παλαίσμασιν, ὑμῶν καταλάμπεται, καὶ ταῖς ἀριστείαις Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ σκότους νοσημάτων λυτροῦται πίστει, βοῶν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέλως ὁρᾶται κείμενος, ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ πρὶν ἐγκαυχώμενος τὴν γῆν, ἐξαλείφειν καὶ θάλασσαν· Χριστὸς δὲ ζωηφόρῳ, κατακοσμεῖ δεξιᾷ, ἀμαράντοις στεφάνοις, ὑμᾶς Πανаοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ ἀπεκύησας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια δεσμὰ, τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ Ἄχραντε, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀστέκτῳ πυρί.

Ὅλη ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ Παμβασιλέως, γεγονυῖα Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακίᾳ συζήσαντα, καὶ ῥαθύμως πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητῴας γαστρὸς ὡς ἐῤῥύσω, πάλαι τὸν Προφήτην, Θεοῦ Λόγε παραδόξως, οὕτω ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπωλείας, ἔχων Σῶτερ δυσωποῦσάν σε, τὴν ἀπειρογάμως, τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ὡραίαν στολὴν ἐνδυθέντα, θεογενεσίᾳ, εὑρηκότες Θεοτόκε, οἱ κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτή με θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον, διὰ μετανοίας, πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾶ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὁλόφωτον, καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα εὕρῃς τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστὲ, ἀνῆψας ἐν τῷ σταυρῷ, σοῦ τὴν σάρκα Ἀγαθὲ, καὶ κοινωνοὺς, ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυνάμεις σου, τὰς ἄνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εὐεργέτα, ὑμνοῦντες, ἐν ᾄσμασι μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀνύψωσας Χριστὲ, σοῦ τὰς χεῖρας ἐν σταυρῷ, τὰς παρειμένας μου πρὶν, χεῖρας πάθεσι πολλοῖς, ἐκίνησας δυνάμει τῇ σῇ, καὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον ὄντως, τὰ παραλελυμένα ἐνίσχυσας· ὅθεν σὲ μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαιόμενοι φλογμῷ, τῶν ἀπείρων αἰκισμῶν, δρόσον σε εὗρον Χριστὲ, ἀναψύξεως οἱ σοὶ, στεῤῥοὶ καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί· ὅθεν χαίροντες διήνυον τὸν δρόμον, ἐφέσει τῶν βραβείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, ἐκδυσωπεῖ σε Χριστὲ, ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλή-

θει σου, Οἰκτίρμον τοῦ ἐλέους, ἐξαλεῖψαι τὰ πλήθη, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφὴν, τὸ Ἀπαύγασμα Πατρὸς, Παρθένε, τέτοκας· ὃν ὑψούμενον σταυρῷ ὁ ἥλιος μὴ φέρων ὁρᾷν ἐμελαίνετο, καὶ ζόφος ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας· διὸ σὺν ἐκείνῳ σὲ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νῦν, φθαρέντα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν, κακίᾳ μολυνθέντα, καὶ γυμνὸν παντοίων ἀγαθῶν ἀποδειχθέντα, Παρθένε ἄφθορε ἄμωμε, μή με παρίδῃς, ἀλλ' ἔργοις, εὐσεβείας κατακόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶν, ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με, ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπυ· διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ: Μετανοῦντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ με τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ῥυσθείην ταῖς σαῖς, πανάμωμε, Κόρη πρεσβείαις πάσης ὀργῆς, παθῶν θανατηφόρων, χαλεπῆς γεέννης καὶ πυρὸς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων, ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, ὁ προσφυγὼν σου τῇ σκέπῃ, καὶ καλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ δυσώπει, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ πονηρᾶς συνηθείας, τὸν σὸν ἱκέτην Ἁγνὴ, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα, ἐκ γαστρὸς μητρός μου, Δέσποινα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπόν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι, καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἁπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. Διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, ἐν ξύλῳ ἡ Πανάμωμος, Χριστέ μου ὑπεράγαθε, ὀδυρομένη ἐβόα μητρικῶς: Υἱέ μου παμφίλτατε, πῶς δῆμος ὁ ἄνομος, ξύλῳ σε κατέκρινε;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριςὲ, τὴν ἐντολήν συ, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσυ ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν ςαυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, καὶ ἐλογχεύθης Ἰησοῦ μου τὴν πλευρὰν, δύο κρουνοὺς ἀναβλύσας μοι, σωτηριώδεις· ὅθεν, διασωθεὶς τῷ πάθει σου Χριστὲ, ἀνυμνῶ, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν σὴν, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, τὰς ἀνομίας, πάντων ἦρας Ἰησοῦ, καὶ ταῖς ἀκάνθαις στεφόμενος, ὡς Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῆς ἁμαρτίας πρόῤῥιζον Χριστὲ, τέμνεις ἄκανθαν τοῦ Προπάτορος· ὅθεν πίστει τὸ σὸν, Πάθος νῦν δοξάζομεν.

Νεκρώσιμον.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ ἐκμιμησάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταὶ, πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην, καταβαλόντες σθένει θεϊκῷ, οὐρανίου δόξης ἐτύχετε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, Ἅγιοι πρεσβεύοντες.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀδιαίρετε Τριὰς, ἡ παντουργὸς Οὐσία, μία καὶ δύναμις, τὺς ὑμνητάς σου σκέπε, ἀπὸ παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον, ἧς καὶ ἐπέτυχον, οἱ καλῶς βιώσαντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα ἐν σταυρῷ, ὃν ἐξ αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἁγνῶν, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες, Θεογεννῆτορ Κόρη: Τί ταῦτα Τέκνον, δῆμος πονηρὸς, ἀνταπέδωκέ σοι, θανατώσας σε, τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν, πάντων καὶ ἀνάστασιν;

ΤΗ͂ ΤΕΤΑΡΤΗ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Ἀποςολικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποςόλων σου, φιλάνθρωπε Οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε, σβεννῦντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῳ, τὸν ἁμαρτιῶν καύσωνι, ἐκτηκόμενον, εὐεργέται μου θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν Οἰκουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Ἐπλήγην ἰοβόλῳ δήγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐῤῥιμμένος, καὶ ἐξηπορημένος· τῇ ἀγρύπνῳ σου δεήσει Ἱεράρχα, ἐν τάχει ἀνάστησον, ἵνα δοξάζω σου, τὴν ταχύκοον χάριν.

Ἐν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ᾗ μέλλω παρίςασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὕροιμι Ἱερομύστα, ῥυόμενόν με σκότους, καθικετεύω σε, παῤῥησίαν ὡς σχόντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁπάντων κυριεύουσα κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτό σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

ΤΗ͂ ΠΕΜΠΤΗ͂ ΠΡΩΪ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ῥείθροις, οἱ Ἀπόςολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι: Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες, τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν, ᾄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεόπται Ἀπόστολοι· καὶ εὐσεβείᾳ τὸν Κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι εἰρήνην, τοῖς πιστοῖς καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσσῃ, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι· ἔκτεινον Πανάχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου· σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν· ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα ὅμοια.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα Κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι: Ὡς τοὺς ἀθώους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἅγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν Ἰδιόμελον.

Ἐκλάμψατε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεί, καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος β'.

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς
» μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τε-
» μὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς
» ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ
» ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τῷ θεμελίῳ, τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἡδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθείημεν.

Ἀπερίτρεπτοι στῦλοι τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, καὶ κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὕροιμι τὴν ἄφεσιν ὧν ἐπλημμέλησα.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης Δικαιοκρίτα, ὁ ἄσωτος δεδοικὼς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γάρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἱκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, Ἁγνὴ ἱκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσηται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Εἱρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ᾆσμα.

Τὸν φαεινὸν λαμπτῆρα, καὶ ἀκοίμητον ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσὸν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, ἀεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ῥώμῃ Θεοῦ Παμμάκαρ, δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἱκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ῥῦσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ἱκετηρίαν Πάτερ, ἀδιάλειπτον τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσηται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας, πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, συμφώνως μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, παντοκράτορ Ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα διδαχῆς, ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχήν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριςοῦ, λυτρώσασθέ με.

Οἴ μοι ψυχή μου ἀθλία καὶ ταπεινή, συχνῶς ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα! πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Ἠκονημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὤφθης σοφέ, τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἱρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον, πιςοῖς ὁμαλίζουσα, Πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων κρουνούς, ἐκδυσωποῦμεν Ἅγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Ἰσχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχθρόν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσεσιν, ἁγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν τοκετόν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννῆτορ μητροπάρθενε· διὸ ἱκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ ἀεὶ δοξάζειν σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
» ριε· τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ
» ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγά-
» ζομεν εὐχαριςοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ὥσπερ ἀστραπάς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε Ἥλιε, σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐξαπλῶν, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατεφώτισας, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξας.

Θάλασσα δεινῆς, ἁμαρτίας Λόγε χειμάζει με, κύματα ἀτάκτων λογισμῶν, τὴν ταπεινήν ψυχήν μου ταράττουσι. Κυβερνῆτα Κύριε, τῶν Μαθητῶν σου, σῶσόν με δεήσεσι.

Φρίττω ἐννοῶν, τὴν φρικτήν σου Δέσποτα ἔλευσιν· ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμήν, κατηγοροῦσαν ἔνδον συνείδησιν, καὶ προβασανίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν μου.

Θεοτοκίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ταύτης μεσιτείαις ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν Σωτὴρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως, πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας πιστὸς καθ' ἑκάστην, Νικόλαε προβάλλεται· διό σε ἱκετεύομεν, ἐκ περιςάσεως, χαλεπῆς καὶ συμπτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, δροσίζεις ἀεννάως Σοφέ, τοὺς καύσωνι τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἁμαρτιῶν, κινδυνεύοντας ἀθλίως, ἀπολέσθαι Παμμάκαρ.

Ὁ ῥυσάμενος πάλαι, ἀπαγομένους θανάτου, ἀδίκου Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς περίσωζε, ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, ἐνοχλήσεως καὶ πάσης, τῶν Δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἀῤῥήτως ἀπεκύησας. Αὐτὸν δυσώπει Ἄχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν, ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων, δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ βρο-
» τοῖς ἑκών, συνανεστράφης ὁ ἀκατάλη-
» πτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν
» σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς σαρκωθεὶς ἀπειργάσω, τοὺς Μαθητὰς οὐρανοὺς φθεγγομένους, Χριστὲ τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως Λόγε, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Οἴ μοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις, τῷ φοβερῷ Δικαστῇ παραςῆναι, ἄκαρπος μένουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν καρποὺς βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ὀφθέντα, ἀφράστως, μετὰ σαρκὸς ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Ἁγνὴ ἱκέ-

τευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκὼς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀεὶ ἐκδιδομέναις αὐγαῖς, πυρσευόμενος, πᾶσιν αἴτησαι τὸν φωτισμὸν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς, σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτείρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ῥᾳθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν, τὸν λογισμὸν κατεσπιλωμένον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, χαρᾶς μου πλήρωσον Θεοχαρίτωτε, τὴν διάνοιαν σκυθρωπάζουσαν, καὶ ἀμελείᾳ βεβυθισμένην.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποςόλων ὁ σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε, σοφίας πάντα ῥεύματα, καὶ κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ, ψυχὴ βοῶσα, καὶ πρὸς Κύριον λέγουσα: Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι Εὔσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀποςόλων σου.

Ῥεύσαντες οἱ χείμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς καρδίας τὸ οἴκημα· ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες Ἀπόστολοι, συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον.

Δῆμός σε τῶν Ἀποςόλων, Χριςὲ, καθικετεύει, μετὰ τῆς κυησάσης σε, ἱλασμὸν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Νεκρώσας ἐγκρατείᾳ τὰ μέλη, ἐκτήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου Σοφὲ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Ἱστίῳ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἁμαρτίας βυθοῦ ῥῦσαι ἡμᾶς, πρὸς ὅρμον ζωῆς, διαβιβάζων σοφὲ Ἱεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν, διάσωζε ἀβλαβεῖς Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρί σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθορὰν, Μήτηρ ἁγνὴ ὡς μόνος Θεὸς, ἐξῴκισε διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῇ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ἀνυμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόςολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Τὰς καθ' ἡμῶν τοῦ δυσμενοῦς, παγίδας συντρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς τρίβους ἡμῖν τῆς μετανοίας, ὁμαλίσατε ὑμῖν προσπεφευγόσι.

Τὴν μωρανθεῖσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἅλας θεῖον ὑπάρχοντες, θηγόροι Ἀπόςολοι Κυρίου, ἐκκαθάρατε, πιςοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλλονὴ τοῦ Ἰακὼβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποςόλοις, τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἁγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τρεῖς παῖδες.

Λυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαὸν, ἐναπηγχόνησας, ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς ποιμενάρχης ἀληθὴς Πάτερ Νικόλαε.

Ἁγίως διανύσας, τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμὸν ἐπιπέμπων, καὶ φωτισμὸν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

Ὡς ἕτοιμόν σε ῥύστην, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, προσκαλούμεθα ἀεὶ Πάτερ Νικόλαε, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ ἀδοκήτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν ἀμελείᾳ, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγώγησον Ἁγνὴ, τὸν τῆς καρδίας μου,

προσεπανάπτυσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ προσ-
» σῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβη-
» θέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε πάν-
» τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυματίσθην τὴν καρδίαν ἀπονοίᾳ, τοῦ κακίαν δημιουργοῦντος· Ἀπόςολοι ἔνδοξοι, ἰάσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατροὶ πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύκων, φθόγγος ἐξεχύθη ὁ θεῖος, ἐκδιδάσκων, παραδόξως μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι, τῆς Τριάδος, μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν Βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυμίαν σου τὴν θείαν δαπανῶντα, τῇ ἐπιμόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίςρεψον Δέσποτα, ὁ εἰδὼς μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυμίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρακα ἀρρήτως δεξαμένη Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους, ἄνθρακας κατάσβεσον Παναγία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων, καὶ θείων Ἀποςόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Γῆν τῶν πραέων ἐκληρώσω, πρᾶος Ὅσιε γενόμενος· διό σε δέομαι πιςῶς, καταπράϋνον πρεσβείαις σε, τὰς ἐπεγειρομένας διηνεκῶς, τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ὡς ἐλυτρώσω ςρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης τῶν Δαιμόνων, ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν Σωτῆρα.

Ὁδὸν ὑπέδειξας εὐθεῖαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ σωτήριον, ἐν ᾗ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ εἰσέλθωμεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε ἐνισχῦσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίους αὐτοῦ διατάξεις.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιςοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχε Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὁ λόγῳ τῶν σῶν ςηρίξας, Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι κἀμέ, τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως, κατολισθήσαντα, καὶ τῶν Δαιμόνων τῇ πλάνῃ, ὑπαχθέντα κατοικτείρησον.

Ψυχή μου παθῶν δουλεύουσα, ὁρμαῖς τῷ παθητῷ διὰ σέ, προσάγαγε δεήσεις, ὅπως ῥύσηταί σε ἐκ παθῶν, ἱκετευόντων προδήλως, τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου, τῇ σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριςοῦ Μαθηταὶ ἡνίκα, σὺν αὐτῷ κρῖναι καθίσητε, τοὺς κρίσει ὑπευθύνους, ἀκατάκριτόν μου τὴν ψυχήν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτόποις ἔργοις τηρήσατε, ὡς ἀγαθοί μου προςάται, ὡς τοῦ Κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἁγνὴ Θεόνυμφε, καθαρὸν Χριςοῦ παλάτιον, Παρθένε παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορήσασα, σὺν Ἀποςόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ὡς χαράκωμα θεῖον καὶ ςήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγήν, ὁ περίγειος Κόσμος σε κέκτηται, μεσιτείαις σου ἀεί, ἐκλυτρούμενον πάσης πειρασμῶν ςενώσεως, Πάτερ Νικόλαε· ὅθεν ἐν αἰνέσει, πιςῶς μακαρίζει σε.

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς, καταφεύγω Παμμάκαρ πρεσβείας σου· μεταποίησον βοῶ, τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀπογνώσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου, τὸν νοῦν ταραττόμενον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἐφέςηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἅπασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, ὅλως φρίττω ἐννοῶν, τὴν πληθὺν τῶν κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, οἴκτειρον σῶσόν με, θείαις Νικολάου, εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κυήσασα τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα τὰ πολλὰ καὶ χαλεπά, ὅπως υἱὸς ἡμέρας,

χαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὑμνολογίαις, ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν, ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἐθαύμασαν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οἱ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας τοὺς λαοὺς, ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην, ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι, τῶν πιστῶν ἀληθῶς· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικαί, καὶ λαμπηδόνες τοῦ Ἡλίου εὐκλεεῖς, γεγενημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς τῆς θεογνωσίας ὡδηγήσατε, ἅπαντας τοὺς λαούς· ὅθεν ἡμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, καθυπομείναντες ἐξ ὕψους Ἀθληταί, χάριτος δρόσον ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντες ἀεί, εὐσθενῶς σοφοὶ θεραπεύετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς, Ἅγιοι γεραίρομεν.

Δόξα.

Τῆς Τριάδος ἱεροί, κήρυκες Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε καὶ Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰάκωβε, Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἱκετεύσατε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων καλλονή, καὶ τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων χαρμονή, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν τοῦ παντὸς Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, καὶ τῆς θείας ζωῆς, πάντες ἐπιτύχωμεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ἡ Κτίσις καθηγίασται μόνε Μακρόθυμε, τιμίῳ αἵματί σου, καὶ ὕδατι ἁγίῳ· ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, καὶ ὁ Ἀδὰμ σέσωσται, τῆς καταπτώσεως, τῇ σταυρώσει σου Λόγε.

Ὁ πάσης ὢν τιμῆς ἐπέκεινα Φιλάνθρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας σταυρὸν ἐθελουσίως, ὅπως φθορᾶς ἅπαντας, τῷ θανάτῳ σου, Εὐεργέτα λυτρώσῃς.

Ἐν ξύλῳ ἀνηρτήθης θέλων Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, καὶ κατέπαυσας θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ τὸ κράτος ἔλυσας, τοῦ κακογνώμονος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Ἕτερα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου νεφέλη, θεοχαρίτωτε Κόρη, εὐλογημένη Μαρία, λάμψον μοι φῶς μετανοίας, τῷ σκότει τῆς ἁμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπέρου κοινωνὸν, προσφυγόντα με τῇ σκέπῃ σου Πανάχραντε.

Τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους τεκοῦσα, παντελεῆμον Παρθένε, αὐτὸν ἀεὶ ἐκδυσώπει, τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι ψυχήν μου, τὴν εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατολισθήσασαν, ὄντως ἐπηρείαις τοῦ ἐχθροῦ· μὴ οὖν βδελύξῃ τὴν δέησίν μου νῦν, μηδὲ ἀποστρέψῃς ἀπὸ τοῦ δούλου σου, τοὺς ἀμέτρους Κόρη οἰκτιρμούς σου, δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, ἵνα Θεὸς παρακούσῃ, οὗτος κἀμὲ δελεάσας, ἐκ

τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔρριψε βόθρον πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κομπάζει ὁ δεινὸς, καταπτωθέντα ἰδών με παντελῶς· πρεσβειῶν σου ξίφει, τοῦτον οὖν πάταξον Παρθένε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ με, παγίδων ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα: Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νῖκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ Κόσμος ἠλεήθη Λόγε τῇ σταυρώσει σου, ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον Δέσποτα· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἐγὼ δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορῶσά σου τὸ ἑκούσιον πάθος.

●●

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἥψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα, Κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει Μακρόθυμε, σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἁγνὴ, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σοῦ Τέκνον φίλτατον, ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, ὁρῶσαι κατεπλήττοντο· πῶς ὁ ἀθεώρητος, τῇ σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διό σοι Ζωοδότα ἐβόων: Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἑλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε ηὐδόκησας Σωτὴρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι· τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· τότε καὶ Λῃστὴς ἰδὼν, ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς, Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόζυγος, καὶ θεία Δάμαλις, κατανοήσασα, Μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπομένοντα, Οἴμοι Τέκνον! ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; ὑμνῶ σου τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια, φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν σταυρῷ, ἑκὼν ὁ ἀναμάρτητος· ἥλιος ἐσκότασε, καὶ σελήνη ἠμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου,

θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο: Υἱέ μου, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Καύχημα πιστῶν Σταυρός ἐστι καὶ κλέος. »

Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι: Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῇ ῥάβδῳ ἔπηξας, καὶ διήγαγες λαὸν, προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι᾿ οὗ ἔτεμες ὕδωρ, τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας τῇ προστάξει σου, ὑπερῷα Δυνατὲ ὁ στεγάζων, ἐφ᾿ ὑδάτων, ὁ τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμᾶσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ σαλεύεις πᾶσαν τὴν Κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ τὰς καρδίας στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν θεῖοι Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἄνω, Σιὼν καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες, περιφανῶς κραυγάζετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες, καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως, Χριςὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὅλων, ἀλλὰ θερμῶς ἐκράζετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ περικαλλὴς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν Υἱὸν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα βυλήσει, ἠλάλαζε βοῶσα ἐν ὀδύνῃ: Θεὲ τῶν ὅλων Εὔσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἱρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἡ νοερὰ νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης, ἀκτῖνα ἀνατείλασα ἀῤῥήτως, θείας ἐπιγνώσεως φῶς, καὶ μετανοίας, κατέλαμψε πᾶσιν ἡμῖν ἡ μόνη Θεοτόκος καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος προπύργιον, καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα πάντες κεκτημένοι, οἱ πελάγει τῶν δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων λυτρούμεθα.

Χαῖρε ἀῤῥήτου δόξης οἰκητήριον· Χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· Χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας· Χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος· Χαῖρε τροφὲ τῆς πάντων ζωῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί σε τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Ἀπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κατάρα σου Δέσποτα γεγενημένου, καὶ ςαυρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐράνιοι ὤφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριςοῦ συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Ἰσχυρότατον, ὅπλον Σταυρὸν κεκτημένοι, οἱ Ἅγιοι, ἅπασαν τὴν δυναστείαν, τοῦ ἀλάςορος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ Θεὸν Ἁγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἡ ἀκηλίδωτος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τὸν Ἀμνὸν τὸν αἴροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε κυήσασα, σῶζε τὴν ποίμνην σου.

Σὺ τὸν ὐράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἅλμῃ καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγια-
» σματός σου, τῆς ἀφθόρυ Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῷ
» τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφο-
» ρούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς
» αἰνέσεως.

Τροπάρια.

Τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀδὰμ νέος Ἀδὰμ γεγονὼς, μόνος ἀνέςησας Χριστὲ, ἐπὶ σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλούμενος, καλάμῳ τε τυπτόμενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος·

ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Ὡς πρόβατον εἰς σφαγήν σε ὁ Προφήτης ὁρᾷ, καὶ ὡς ἀμνόν σε, Λόγε Θεῦ ἐρίζοντα ὐδόλως, ὐδὲ κράζοντα· καὶ γὰρ ἐθελυσίως ἠνέσχυ σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταίσαντας, ὅπως λυτρώσῃς τούτους ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν ἀρότρῳ πίστεως, σπόρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ὑπομονῇ βασάνων κατεβάλοντο, καὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν, ἐδρέψαντο πιστῶν συστήματα, τὸν διατρέφοντα· ὅθεν ἀεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ἄνω, Βασιλείας Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες κατήντησαν· ὅθεν πλατύνυσιν ἡμῶν τὰ ϛόματα, τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνενδότως ὑμνεῖν παλαίσματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὶς τὸν θεῖον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε τὴν ἄφθορον καὶ θείαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον, ἐθελουσίως ἐν ξύλῳ, ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πολυέλεον, τὴν εἰς ἐμὲ δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος, ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον, τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἁμαρτίας Ἀειπάρθενε πλανώμενον, ὡς Φωστῆρα τεκοῦσα.

Ὑπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, προστασία τῦ Κόσμου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, Ὢ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρυ,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τροπάρια.

Ἀνέπαυσάς με Λόγε τὸν κεκμηκότα, κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἦρας ὄνειδός μου, οἷς ὑπέστης Ἰησοῦ ὀνειδισμοῖς. Ὑμνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεῖα παθήματα.

Ὑφῆψας ὥσπερ λύχνον ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν σάρκα καὶ ἐζήτησας, τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς τὰς φίλας σου Δυνάμεις, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὑμνῆσαι τὸ κράτος, Χριστὲ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικά.

Ῥηγνύμενος ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν, πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθορᾶται καὶ ἀνενέργητος· αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλανέσι, συναρίθμιοι ὑπάρχουσιν Ἀγγέλοις νῦν, τῆς ἀρρήτου χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρύει τῶν χαλεπῶν, βασάνων καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν, οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προστάται, τῶν πιστῶν ἀεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν ξύλῳ, καὶ τὴν πλευρὰν, τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πάλαι δημιουργήσαντα, τὴν Εὔαν, ἁγνὴ Παρθένε, θεωροῦσα ἀνεβόας μητρικῶς: Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Ἡ τοῦ Ὑψίστου δύναμις ἐπισκιάσασα, τὴν σὴν γαστέρα Ἁγνὴ, χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε ζωῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγήν σε θείαν κτώμενον τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρὰ καταποντίσαι με, μηδὲ καταπιέτω ἁμαρτίας με βυθὸς, ὑπεραγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ ἐγεννήθη γεωργὸς, ὁ πλαϛουργὸς πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ
» Θεοῦ, Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Τροπάρια.

Ἑκὼν ἐτύθης, ὥσπερ ἀρνίον, τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα, ἑκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν Χριστὲ ἐπανάγων.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ κατεπτώθη, Δαιμόνων πλάνη, ὑψώθη δὲ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικά.

Τῇ πορφυρίδι, τῇ ἐξ αἱμάτων, πεποικιλμέναι οἱ Μάρτυρες, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, νῦν παρίστανται στεφηφόροι.

Ἰάσεις πᾶσι, τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀναπηγάζει τὰ λείψανα, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει, τὸ ὑπὲρ φύσιν, τοῦ τοκετοῦ σου Πανύμνητε, νοῦς ἀνθρώπων Κόρη· ὑπὲρ νοῦν δὲ σὺ ἀποτίκτεις.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη, γεγόνασι Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ προσηλωθεὶς, δικαιώσεως προεξένησας πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου πᾶσα, τῆς ἁμαρτίας ἡ ἀχλύς· τὸ γὰρ φῶς ἐκλάμψαν ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον Χριστὸς, διεσκέδασε τῶν πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω Ἀγαθὴ, τὴν ἐκ σοῦ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ ἱλαστήριον χάριν, δι' ἧς με οἴκτειρον, Παναγία Παρθένε.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Κέδρῳ ἀνυψώθης, πεύκῃ τε, καὶ κυπαρίσσῳ Δέσποτα, τῆς Τριάδος εἷς ὑπάρχων καὶ ἀνύψωσας, τοὺς εἰς βάθη μυρίων, ἡδονῶν συμπτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἵματι τιμίῳ Κύριε, τὴν Κτίσιν ἀνεκάθηρας, ἐξ αἱμάτων φερομένων αἰσχροῖς Δαίμοσι, καὶ ἔπαυσας θυσίας ἐναγεῖς, Θεοῦ Λόγε, τυθεὶς ὡς ἄκακος ἀμνός. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Ἵσταντο τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς ξύλα ἀπερίτρεπτοι, περιτρέποντες τὴν πλάνην καὶ στηρίζοντες, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, οἱ Ἀθληταὶ μελῳδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἁγνὴ ἀσύγκριτον, καὶ τόκον ἀνερμήνευτον, μόνη ἔσχες τὸν Δεσπότην σωματώσασα, τὸν σαρκὶ σταυρωθέντα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, ὁ ὑπέρφωτος Ἥλιος, ἀνατείλας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀναμέλπειν διδάσκει: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ Κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου, καὶ μεγαλύνει σου τὸν τόκον, καὶ δοξάζει αὐτὸν, εὐσεβῶς μελῳδοῦσα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, καὶ ὑπέρθεος Κύριος, προσλαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θεώσας, πρὸς ὕψος, συνεδριάζει τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθὴς καὶ ἀγνώμων, γνώμῃ εὐπειθεῖ σε βουληθέντα σταυρωθῆναι, καταδικάζει τεθνάναι· ὅπως τοὺς θελήματι, νεκρωθέντας Λόγε ζωώσῃς, ὑμνοῦντάς σε, καὶ δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτείνεις σταυρῷ τὰς παλάμας, ξύλῳ ἀκρατῶς τὰς ἐκταθείσας, πρὸς τὸ ξύλον τῆς βρώσεως, τοῦ πρωτοπλάστου ὑγιώσας Δέσποτα, καὶ ὁρῶν σε φόβῳ ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ὄμβροις ἱερῶν παλαισμάτων, ῥεῖθρα ἀσεβείας, προχοάς τε ἀθεΐας, ἐξήραναν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν ἰαμάτων, ῥύπον παθημάτων πλύνουσαν, καὶ πιστῶν καρδίας, ἀρδεύουσαν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῶν παθημάτων, θείων πληρωταὶ, παραγγελμάτων, Ἀθλοφόροι, τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, πολιτογραφεῖσθαι νῦν, ἐν τῇ ἄνω πόλει, Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῆν καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ῥάβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, παλάτιον τοῦ Βασιλέως· καὶ θρόνον πυρίμορφον, Θεοτόκε πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν καὶ μετὰ τόκον, παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν φλογί.

Ἐν τῷ σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, κατεργασάμενος ὁ Υἱός σου Παρθένε, κραυγάζειν προτρέπεται: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρός με πειρᾶται, ταῖς ἁμαρτίαις· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ἐξελοῦ καὶ ῥῦ-

σαι με, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινή με νὺξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρθένε ἄχραντε, οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα, τὴν ψυχήν μου φωτίζουσαν, εὐποιΐας ἐλαίῳ· διὸ καὶ τῆς ἄνω, ἀπερρίφην παστάδος.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
» κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ
» τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρω-
« τότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν,
» πρωτοτοκούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγα-
» λύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίῳ παγεὶς, ὁ πήξας Ἰησοῦ ἐπ' οὐδενὸς πᾶσαν γῆν, ἑλκῦ με παγέντα, ἁμαρτίας γνώμῃ πονηρᾷ, ὡς ἀγαθὸς καὶ οἰκτίρμων, Χριστὲ ἀνείλκυσας, καὶ δι' ἀτίμου θανάτου, Πολυέλεε ἐτίμησας.

Ὡράθης Θεὸς ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑψούμενος, ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων, ὅπως ῥύσῃ Κόσμον ὁρατὸν, καὶ οὐρανίους τοὺς κάτω, ἀποτελέσῃς Χριστέ. Δοξολογοῦμεν τὸ κράτος τῆς μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατὸς ἱερῶν Ἁγίων, ἁγία παρεμβολὴ ἐκλεκτὴ, Παράδεισος ἐν μέσῳ, ζωῆς ξύλον ἔχων τὸν Χριστὸν, θεοτερπὴς Ἐκκλησία, σύλλογος τίμιος, πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος ἀνεδείχθητε.

Ἡμῶν τῶν ἐν γῇ ὑμῶν, μεμνημένων μέμνησθε Ἅγιοι, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, παρεστῶτες νῦν περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίαις μαρμαρυγαῖς ἱερῶς, καταλαμπόμενοι, ὅπως, ὀφλημάτων λύσιν εὕρωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστῆρες τὴν σὴν ὁρῶντες, Υἱέ μου, σταύρωσιν ἔδυσαν, καὶ πῶς Ἑβραίων δῆμος, οὐ κατέδυσεν ὁ ἀπειθὴς, παραδοὺς σε θανάτῳ, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς; ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ἣν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, ἐν τῷ θείῳ Σταυρῷ σου, τὴν ἐκταθεῖσαν ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἐν ξύλῳ χεῖρα ἴασω τοῦ Προπάτορος.

Ὅλην ταῖς δειναῖς ἁμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου τρωθεῖσαν, καὶ ἀνίατον ἄλγος νενοσηκυῖαν, μοτώσει τῆς πρεσβείας σου, ταύτην ἴασαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου, θεῖος ἔμψυχος οἶκος· Χαῖρε ὅπλον νοητὸν, τῆς μετανοίας· Χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἁμαρτωλοὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων. Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἁπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος, ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς: Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶν σε ἐν σταυρῷ, ἥλιος Κύριε, ἐσκότασε τὸ φῶς, πέτραι ἐσχίσθησαν Δέσποτα· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα δὲ τοῦ ναοῦ διεῤῥάγη, ἀδίκως πάσχοντα βλέψαντά σε Σωτὴρ, τὸν ἀκατανόητον.

Ὑπὲρ πάντων Ἰησοῦ, ἤχθης εἰς θάνατον, τῶν ζώντων ἡ ζωὴ, ὅπως τοῖς θείοις σου πάθεσι, τοὺς τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, θανατωθέντας σώσῃς ὡς Θεὸς, Παραδείσου δείξας οἰκήτορας· ὅθεν πίστει τὰ σὰ, πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ ὀνείδη ἀφελόντος τῶν βροτῶν, πάθη μιμούμενοι Μάρ-

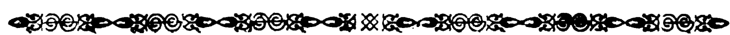
τυρες, διὰ πολλῶν βασάνων, κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε· ὅθεν θεοπρεπῶς Ἅγιοι δοξάζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν ἀσυγχύτῳ Θεότητι, μίαν ἀρχὴν καὶ δόξαν, θεοπρεπῶς προσκυνοῦντες καὶ σεπτῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ κράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάθη φέροντα σαρκὶ, ἐθελουσίως καθορῶσα ἐν σταυρῷ, τὸν σὸν Υἱὸν Παναμώμητε, διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνῳδοῦσα ἔκραζες Ἁγνή: Οἴμοι τέκνον ἐμόν! πῶς τέθνηκας, τοὺς θανόντας Σωτὴρ, ζωῶσαι βουλόμενος;

Τῌ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλῖδας, Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· οὓς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας, πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Ὁ θέλων πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὔσπλαγχνος, ἁμαρτωλοὺς δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἕνα κἀμὲ τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστὲ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ, ἀνέστης συνεγείρας, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος· διὸ τοὺς κοιμηθέντας, πίστει ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι, διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσι μὴ εἰς τέλος, ἐάσῃς με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ στερέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ὁ κλύδων τῶν παθῶν συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταράττει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ ὠθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με· ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἁγνὴ μετάβαλλε, εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποίμνην σου φυλάττειν, ἀλώβητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου Διαβόλου· καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας, αὐτοῦ τὸ θέλημα, ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι

ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριςοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν Τυράννων, ἀπειλάς τε καὶ μάςιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριςοῦ οἱ καρτερόψυχοι. Ἰδιόμελον.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς Πίςεως, ὑπέρλαμπροι φωςῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν Τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ ςαυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὡραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου, παραςησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σὲ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέςημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστὲ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Δόξα.

Ξύλῳ πεπτώκαμεν, πικρῶς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δὲ, πάλιν ἀνέστημεν· διὰ σταυροῦ σου γὰρ Σωτὴρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἧς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλύδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ θείῳ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι, καὶ προσάγαγε, τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἱκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

(Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαυμαστὸς ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
» ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἅρμα-
» τα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντά
» σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Μαρτυρίου κλέος σοφοὶ, εὕρατε πάντες Ἀθληταὶ, βασάνους πολυτρόπους ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεί.

Ὑπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὤφθητε Προφῆται καὶ σοφοὶ, Κυρίου Ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεϊκῷ.

Σταυρωθέντες Κόσμῳ σαρκὸς, Ὅσιοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε· καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάξει τῇ σῇ, Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀξιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ, Πάναγνε γνώμῃ εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς:
« Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσιν νέμω. »

Τεμνομένην θάλασσαν.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ Ἅδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας· νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Ὁ τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεὸς, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Ὑπὲρ δούλων Δέσποτα τὸ σὸν αἷμα, σφαγιασθεὶς ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφει-

λὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τῦτο εὔσπλαγχνε σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ, τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
» εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐστερεώ-
» θην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥώμῃ Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλήφατε θεῖον στέφανον.

Ὁ τοὺς Ὁσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητὰς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἁγίασον φώτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χοροὺς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θείᾳ βουλήσει Χριστὲ, μετὰ Ἁγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, Οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαῖρε, καὶ δεόμεθα· τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἴτησαι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ὁ διαπλάσας ἐκ γῆς με καὶ πρὸς τὴν γῆν, στραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Ῥῦσαι γεέννης πυρός τε καὶ ζοφερῶν, τῦ Ἅδου Φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων, τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐν πίστει Δέσποτα, κεκοιμημένους τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστουργοῦ, τῆς Κτίσεως πέφηνας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώ-
» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἁγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ
» Θεὸς, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους, κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Ἱερεῖα καθάπερ, προσανηνέχθητε πίστει, σφαγέντες ὥσπερ ἄρνες σοφοὶ, Ἀμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου σταυροῦ, ἐπευδοκήσαντι Ἀθληταὶ, ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σὺν Ὁσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρχας, φωστῆρας γεγονότας πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει, προσχωρήσαντας φέγγος.

Ὡραιότητι λόγων, οἱ θεηγόροι Προφῆται, φαιδρύνουσι πιστῶν τὰς ψυχάς· ἀγώνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν θαυμάτων ἀνατολαῖς, καταυγάζουσι καρδίας, θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης, μετόχους δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τούτοις δωρούμενος Ἀγαθὲ, ὧνπερ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατῴκησας Δέσποτα· τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεὸς, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατάταξον.

Οἱ τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, ἃς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν Δέσποτα, ἀσμένως δεξάμενος, οὓς προσελάβου ῥῦσαι κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ τάλαντα, τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς πρὸς σὲ μετέστησας, τῆς ἁμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ παρθένος ὤφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ, τῇ παρθενίᾳ μόνῃ συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, καταύ-
» γασον ὡς Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ,
» καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς
» τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαὶ, ἐχθροῦ μὲν ὤφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιστῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Ὑμνήσωμεν Ὁσίων τὴν πληθὺν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας, νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Γυναῖκες, γνώμῃ εὐθείᾳ ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τῆς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Ἐν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστὲ, ἔνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον, οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστούς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σεσάρκωται Ἁγνὴ, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν, πάντων· διό σε ὑμνολογοῦμεν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων Ἀγαθὲ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις, τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ, παναγιώτατον αἷμα, νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπαυσον.

Ἴθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχὰς, εἰς τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν τῶν Ἁγίων θείας, λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσω-
» σας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταὶ, τιμάσθωσαν ἱεραῖς μελῳδίαις.

Ὑψώθη τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς Ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις ἀεὶ, δοξάσαντες τὴν ἁγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θείαις, καὶ πόνων καρτερίᾳ τελείᾳ, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς, ὁ ἱερὸς Γυναίων χορὸς, κατέπληξεν ἱερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Ἐν πίστει οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, Ἁγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραὰμ, τάξον Χριστὲ, ἐν κόλποις Σωτὴρ, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἁγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἁγνή· ὅθεν φωναῖς, σαφῶς ἱεραῖς, τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με.

Μετάβαλλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετὸν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς, τὴν εὐφροσύνην Χριστὲ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν, εὔθυνον καὶ ἐφοδήγησον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν, τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, παρορῶν αὐτῶν, ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστὲ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἱλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐρρύσω με καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου Θεομῆτορ· σὺ γὰρ Ἁγνὴ τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ τῷ σῷ φωτὶ, Κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ-
» πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
» τεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογητὸς
» εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱστάμενοι ἐν μέσῳ, τοῦ πυρὸς ἐδέξασθε, θείαν δρόσον οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὁλκάδα ἰθύναντες, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἀκαταπόντιστον ταύτην ἐτήρησαν, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῶς πλάνης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, Ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας ἐκληρώσατε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἁγίων Προφητῶν, καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξῃς ὑπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς, ἐν ταῖς λαμπρότησι Λόγε ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀληθῶς· μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἡ πάντων ζωαρχικὴ, αἰτία καὶ δύναμις, ποιητικὴ Λόγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς ἀξίωσον τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν δὲ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ: Τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὑπέγραψας ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς· ἧς νῦν τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σὲ, μετασχεῖν ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν φύσιν τῶν βροτῶν, τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὑρὼν, ὡς Θεὸς ἀνέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν
» γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην,
» καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, Κυρίου Ἀθλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον σέβας.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν, ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλοφόροι ἱερουργοὶ, τῶν οὐρανίων Νέων συμπολῖται.

Οἱ ἀξιέπαινοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κατάλογος, τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερὸς, ἀθλησάντων θεῖος ὅμιλος, ὑμνείσθωσαν ἀξίως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πιστῶς μετέστησας, μετὰ Ἁγίων ἐν φωτὶ, τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησιν πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύριε εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίων τε ἁγίων ἡ χαρμονὴ, ὑμνείσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Λατρεύειν ζῶντι.

Ὑπάρχων ὁ θησαυρὸς, τῆς ἀθανασίας σὺ Ζωαρχικώτατε, τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν κατήγγειλας, ἣν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστὲ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων, οἱ στεῤῥότατοι Ἀθληταὶ, τῶν βασάνων καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάντων παρὰ Χριστοῦ, ἄνεσιν αἰτοῦνται, κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱλάσθητι Ἀγαθὲ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου ῥήξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ μεσότοιχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμάτων, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητὴν, τοῖς προκεκοιμηκόσι δίψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀφέ-

σεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ, πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν: Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ
» δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλα-
» στήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης
» Δαυΐδ.

Τροπάρια.

Ἱερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θείους ναοὺς ἐπληρώσατε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερᾶς πλάνης ῥύσασθε.

Ὡς φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυχὰς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοί· ὡς τὸ πῦρ δεδεγμένοι, τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων πυρὰν ἠφανίσατε.

Σὺν Προφήταις ἁγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὁσίων τὴν πληθὺν, τοὺς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳ τε, πολιτείᾳ καθαρᾷ· Γυναικῶν τε ἁγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν καὶ ἐκβοήσωμεν: Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Ἡ ταφή σου Χριστὲ καὶ Ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωή· διὰ τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι: Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πιστῶς προσελάβου, δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταίσματα, πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸς οὗτος τόπος ἐβόησεν, ὁπηνίκα Ἰακὼβ, σοῦ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλάϊσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων, Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐν Ἁγίων σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, οὓς προσελάβου Σωτὴρ, συναρίθμησον τοῖς σοῖς Δικαίοις, ἔνθα λάμπει τὸ φῶς, τοῦ προσώπου σου, τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως ἀΐδιος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰωνίων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθοῦς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βουλήσει Ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγία Κιβωτὸς, μαρτυρίου τε Σκηνὴ, τὸν ζωοδότην Θεὸν, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, Παναμώμητε τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κατάρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἰδίῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενάμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἄνθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ὅταν δὲ ἐστιν· Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε Πο-

λυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεός: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός: τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητήν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλῆσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. Τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεὸν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία Ἁγνὴ, δοξάζειν σὲ τὴν Παναμώμον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὕρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκὸς, τὰς ὀδύνας· ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον ἀεὶ, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱεράρχαι ἱεροὶ, Προφῆται ἔνδοξοι, Ὁσίων ἡ πληθὺς, Γυναίων θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον· ὧν πρεσβείαις Σωτὴρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ἔνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεὸς, ὅπου τρυφὴ ἡ ἀέναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ, προσκυνουμένην μίαν ἄναρχον πιστοὶ, θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἁμαρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς, τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἱλασμὸς, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτὴς, θεοχαρίτωτε Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ φοβερᾷ, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἄχραντε τοὺς πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ἤχου.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους
Σύνεγγυς εἶ πῶς, τοῦ προάρχοντος Τρίτε.
Ἄκομψος, ἁπλοῦς, ἀνδρικὸς πάνυ, Τρίτε,
Πέφηνας ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν Τρίτε.
Πλήθους κατάρχων, ἰσαρίθμου σοὶ Τρίτε,
Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος δ'.

Ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινούς, καὶ ἐγείροντα κέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφήν, καὶ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν· διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾠδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκατάβασιν καὶ σωτηρίαν βροτῶν, Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχῃ, τῷ Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, ἅμα καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσηται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιάλλακτος· ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον Ἁγνὴν τὴν ἀμόλυντον, ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σαρκὶ ἀφράστως ἡμῶν, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας. τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσά σοι, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, τὸν Πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεὸς διέρ-

ρήξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες: Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν κράζοντες: Ὁ σταυρωθείς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς κατηυγάσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες: Ζωοποιὲ παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναςὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἅδου κάθοδος, φοβερὰ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέςης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῷ ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ, πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέςησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριςὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, ςαυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέςης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον: Οἴμοι! Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο: Μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων: Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ˝.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.
Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν, τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν: Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, ἐν ᾧ σάρκωσιν εἴληφε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφὶμ οὐ φέροντα ὁρᾷν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ᾄσμασιν, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι, ἀνδρικῷ, τριττὴ Μονὰς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἑνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες: Γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεὲ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον, ἀποῤῥήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην, τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ έ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναΐδιον ὕπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἑνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸν, γνόντες σε, βοῶμέν σοι πιστῶς: Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον, Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐνέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι

ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὥς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλῦ ἐπὶ θρόνυ καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἥν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν: Τριὰς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν: Τῆς δόξης τῆς αἰωνίυ πάντας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοερὰς τάξεις, ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. Δίς.

Ῥήσεις ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργὸν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ᾽ οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργὸς, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἁγνῆς, Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλύμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπὲς, ὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον· καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σῦ θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, ὐσία δύναμις ὕπαρξις, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριὰς Μονὰς, φρύρει τὴν ποίμνην σῦ, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ὅλην νῦν πρὸς σὲ, κινῶ τὴν καρδίαν μῦ καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ, ψυχῆς ἁπάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ῥύστην μῦ, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Ὕψωσον ἡμῶν, καὶ νῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον, φώτισον ταῖς λάμψεσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σὲ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἄναρχον ἀΐδιον οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σῦ ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ΄.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι: Ἆρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Λῃστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν Ἅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκουσίᾳ σου βουλῇ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον

ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε: Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἅδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν Κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις: Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητος μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾀμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστὶ, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ σου αἵματι, ἀνασκευάσας αὐ-

τὴν, καὶ συνέτριψας, δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχὺς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα, Ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ θεῖός σου γέγονεν, οἶκος ὁ ἔμψυχος, ἡ ἐν μήτρᾳ σε, βαστάσασα Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς: σὺν τοῖς Εἱρμοῖς.

« Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ. »

Ὁ Εἱρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ, ἔκλιναν Ἁγνή, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς, ἡγίασε Χριστὸς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον, ἡ τὸν Κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χρι-
« στὲ κράζουσα: Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας ὡς φοβερὸς, ὡς τὸ τοῦ Ἅδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτὴρ, οὓς παντοκράτορ Δέσποτα, ἤλοις χειρῶν σου ἔθλασας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, Ἁγίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ὡράθης Φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιὸς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, Ἅδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, Ἁγίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτος ἄρουρα ὤφθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον, ἁγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀφ' ὕψους κατῆλθες.

Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀσέκτῳ θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας πάναγνε Παρθένε ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἑκὼν ἐφόρεσας· διό σοι κραυγάζομεν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ, παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχὴ, Ἅδου θησαυροὺς προνομεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος, συνανέστησε ψυχάς· τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν· ἣν προετύπου, τῷ θεόπτῃ Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως Πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ Ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος· καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις εἷς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεὸς, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἦράς μου Χριστὲ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου Οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐδέξατο ὅλον σε, ᾍδης ὁ ἄφρων στόματι· ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, λόγχῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Αὐθέντα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος καὶ ᾍδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόῤῥησις· σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος Θεοῦ, ἅγιον Ἁγνὴ, νύμφην παστάδα, ναὸν ἁγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ παράδεισον τρυφῆς, ἀϊδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἴληφας Χριστὲ, ἄσπορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ θελητικὴν, αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα παρθενικὴ, ἤσχυνε γαστήρ· βρέφος ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχόλεθρον ἐξηρεύνησε χειρὶ, καὶ ἀποστάτην, ἀλαζόνα καθελὸν, τῶν πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ἀνῆλθες, ἐν σταυρῷ ξυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας· τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ ᾍδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, καταβὰς ἀνήγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος· ἐμφανισθεὶς, Γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε· ἣν ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας· νῦν δὲ Ἁγνὴ, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Ἄβυσσός σε ἄβυσσον ἀῤῥήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων·

καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀςραπῇ Θεότητος, μαργαρίτης Χριςὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέςη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναςάντα ἐκ νεκρῶν Χριςὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριςοῦ, εὐχαρίςως ἀναμέλπουσα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναςάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίςου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναςάσιμος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἐταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὀφρῦν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἅδου κενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ῥήσεσι θείαις ἑπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὡς ἐν λαμπάσι τρισὶν, ἀσύγχυτον ἄτμητον αἴγλην· ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσαν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἕλκει με πρὸς ὑμνῳδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὤφθης ὡς τὸν Ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ Κύριον· διό σοι βοῶ Θεοτόκε: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον ὑμνῶ, τρισυπόστατε Φύσις, Εὐλογημένη κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διϊθύνουσα.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσμα-
» τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
» ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὡράθη γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἄγγελος: Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, ᾧ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγήν σου, ἡ Κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφὲς ὁ ἥλιος περιεβάλλετο· ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις Ἅδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὖθις ἀναβέ-

βηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ αἴτιον ἁπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἄναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἕνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντὸς, Τριάδα συμφυῆ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι διδοὺς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· ὃ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον: Ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἅπας γηγενής.

Δόλῳ τῆς Ἐδὲμ, ἑρπύσας ὁ ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς δὲ, αὖθίς μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθου κραταιὰ, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν· τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ κενεώνων Ἅδου με συναναστήσας Χριστὲ, καὶ τὸν πάλαι, ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ἴθι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κάκωσιν, ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σταυροφόρον Ἄνακτα κατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κρυπτὸν θεῖον.

Ὁρῶμεν ὡς κρῖνόν σε, τῇ ἁλουργίδι, βεβαμμένην Ἄχραντε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, καὶ εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος, βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Πανάμωμε, γαστρὸς ὁ Ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν, ἄῤῥευστον δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι, τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ

νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν: Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη· ἔφριξαν Ἅδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεὸς, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐστὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι· κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅδου τῇ Ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, κἀμὲ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ἐν σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστησε· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἅδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξὶ, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι, τῶν δακρύων κράζουσα, τὸ Ἡμάρτηκα· ψυχὴ παμβέβηλε ἔλεων, τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι, πρὸ τοῦ τέλους καὶ αὐτῷ, ἐκ καρ-

δίας ἀνάκραξον: Μὴ ἀπώσῃ μου, στεναγμοὺς ὁ Θεός μου, μὴ παρόψῃ, συντριβήν μου τῆς καρδίας, ὦ πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἕλκει με, κακίας πρὸς βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθὸς, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με, ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Ἰησοῦ μου, ὑπεράγαθε καὶ σῶσον, ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα, λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ Δέσποτα· τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου τὸ θέλημα, οὐκ ἠθέλησα ποτέ· ἀλλ' εὐδόκησον Κύριε, ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλῆθος ἐλέους, καὶ διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα, κατεσκεύασας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωρούς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου φιλάνθρωπε.

Ἀγαθότητος πέλαγος, ἀναφαίνειν βουλόμενος, ἀγαθὸς ὢν Ἄναρχε, πρῶτον ἔκτισας, παντοδυνάμῳ σου νεύματι, καὶ θείῳ προστάγματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χορούς, καὶ Δυνάμεων τάγματα· ὄντως ἔδει γάρ, τὸ καλὸν ἐκχυθῆναι καὶ ὁδεῦσαι, καὶ ὡς πλείονα γενέσθαι, τὰ σὰ δωρήματα Δέσποτα.

Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, Χερουβὶμ πολυόμματα, ἐπηρμένοι Θρόνοι τε, περιέπουσι, τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως, ἀμέσως μετέχοντες, Κυριότητες Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι Ἀρχάγγελοι καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυνάμεις αἱ θεῖαι τὴν σὴν δόξαν, Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη· χαῖρε Λυχνία φωτεινή· χαῖρε Στάμνε ἡ τοῦ Μάννα· χαῖρε ἡ Ῥάβδος Ἀαρών· χαῖρε Βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε Λαμπάς· χαῖρε Θρόνε· χαῖρε Ὄρος ἅγιον· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεία Τράπεζα· χαῖρε Πύλη μυστική· χαῖρε πάντων ἐλπίς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον πάλιν σῶα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, καὶ τὸν Κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, καὶ πάντες ἀκούσωμεν, τῆς μακα-

ρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες, τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνατε τὰς λαμπάδας ὑμῶν, διὰ τῆς πίςεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραςῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροὶ, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ἤχῳ, κατακαλύπτον τοὺς πταίσαντας. Ἀναλογίζου ταῦτα ψυχή μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὔθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος πρεσβεύουσα, ὡς Μήτηρ ἐν παῤῥησίᾳ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον ποίμνην, ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σὲ καταφεύγουσαν τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀΰλοις ἐν στόμασι, Τριὰς ὑπέρθεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τῶν Ἀσωμάτων χοροὶ, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος, ἐκβοῶντες, Τρισυπόστατε Φύσις. Ἐλέησον γοῦν χειρῶν σου τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίςιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τρι-
» μερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ᾄσω μελῴδημα.

Τροπάρια.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, ὁ τῆς Πόρνης τὸν κλαυθμὸν, δεξάμενός ποτε, ὁ Τελώνην ςενάξαντα, νεύματί σου δικαιώσας, ἀναρίθμητα πταίσαντα, ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕλην δαπανᾷ, τὴν ψυχήν μου κακίας, ἡ πυρὰ, καὶ τῆς φλογὸς, ὑπέκκαυμα ποιεῖ, τῆς μελλούσης Φιλάνθρωπε· σβέσον ταύτην δροσισμῷ σου, τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς, ὁ χορὸς πεπλησμένος, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἀσύνετον βουλὴν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν παρανομούντων, νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οἱ Κόσμου τὰ τερπνὰ, παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζωὴν, εἰλήφατε σοφοὶ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· πάσης οὖν με τῆς τοῦ Κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε λαμπὰς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σβεννύμενον ἀεὶ, ῥᾳθυμίᾳ, προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ὠδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων νόων. »

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὡς νόες καθαροὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, παριστάμενοι Νοΐ, καὶ θείας ἀστραπῆς, ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, αἴγλῃ με τῇ ὑμετέρᾳ, καταυγάσατε μέλποντα, τὸν παναίτιον Λόγον πανένδοξοι.

Δι' ὅλου πρὸς Θεὸν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, μορφούμενοι ἀεὶ, ὦ Ἀρχάγγελοι ἔνδοξοι, στάσεσι παναρμονίοις περιέπετε, κράζοντες ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐν γαστρὶ, δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαὶ, δοξάζουσιν ἀεὶ, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λύουσα τῆς ἁμαρτίας, τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀφ' ὕψους κατῆλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ
» ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ταπεινὴν

» ἀνύψωσας ἐξ Ἅδου κατωτάτου, φύσιν βροτείαν· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νυκτί με τοῦ βίου, τὸ σκότος τῶν παθῶν κατέλαβε Χριστὲ ὁ Θεός· φῶς οὖν τυγχάνων ἄδυτον, ἀκτῖσι μετανοίας με καταυγάσας, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον, Χριστὲ τῶν ἐκλεκτῶν, τῆς ἐναντίας μοίρας Σωτὴρ, ἀποχωρίσας δάκρυσι, καὶ ἐλεημοσύνῃ κεκαθαρμένον, ὅπως κατὰ χρέος σε δοξάζω πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ἐβάφησαν ὄντως, τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, οἱ πόδες, καὶ ὀξύτερον, πρὸς οὐρανὸν ἐβάδισαν, μετὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν γῆν λιπόντες, Μάρτυρες ἐφάμιλλοι, θείων Δυνάμεων.

Στρεβλούμενον σῶμα, ὑμῶν ταῖς αἰκισμαῖς, ἐλύετο Χριστοῦ Ἀθληταί, ψυχῆς δὲ ἐκρατύνετο, ὁ τόνος τῇ ἀγάπῃ προσδεδεμένος, ἀλύτως τοῦ Κτίσαντος, πάντα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, ὡς οὖσα τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον γεννήσασα, κυριευθέντα πάθεσι τὸν νοῦν μου, καὶ κακίᾳ μελανωθέντα, ἐλεύθερον ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις, ὁ ὑμνούμενος χορείαις, τὰς τάξεις τούτων Χριστὲ, καὶ τὰ τῶν πιστῶν συστήματα, μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποίησον Λόγε· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ἔρωτος θερμοῦ συντονίᾳ, ὀρεκτῶν, προσομιλοῦντες πρώτῃ πηγῇ, λειτουργικῶς παρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως μίαν οὐσίαν, Θεότητος ἄναρχον, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν πάλαι κατάραν, περιφανῶς διέλυσας, τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, Μήτηρ ἁγνὴ, τὸν πάντας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ὡς Κριτῇ δικαιοτάτῳ, νῦν προσπίπτω σοι Κύριε· κατακεκριμένον, καὶ κατεγνωσμένον με οἴκτειρον, καὶ τῆς δικαίας σου ῥῦσαι ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καταξίωσον.

Τὸν λησταῖς περιπεσόντα, ἀνημέροις Φιλάνθρωπε, τὸν τραυματισθέντα, ἴασαι Χριστὲ, ἐπιχέων μοι, τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταστολὴν τὴν σωτήριον.

Μαρτυρικά.

Ἐνεδύσασθε ἐξ ὕψους, σωτηρίου ἱμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει, σώματος πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρώην τοὺς Προπάτορας, ἐγυμνώσατε, ἄπνουν νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ῥητορεύοντες ἀνόμων, κατενώπιον Μάρτυρες, τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον, γνώσει εὐσεβείας κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας πάντας, κατῃσχύνατε, ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ θανατώσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαράν σε εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ κατέκαυσεν, ἁμαρτίας, χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀκαταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρήγαγες, οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀῤῥήτῳ σου δόξῃ κατεκάλλυνας, τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ῥυθμιζόμεναι τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἡνίαις τούτου, καὶ θείαις αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις ἐκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι, πάντων ἀρχὴν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος, τὸ ὡραῖον θεάσασθαι, καταξιωθεῖσαι, αἱ λειτουργικαί σου Λαμπρότητες, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεὸς, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ νοητὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Τροπάρια.

Ὢ πῶς κατάκριτος, σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ, μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγχεσθαι, περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἑκὼν, καὶ ἐμαυτὸν ὅλως κατηχρείωσα!

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι κακῶν πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι Δέσποτα, τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰ ἕλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐάσῃς ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Ἰησοῦ μου, πολλά σοι πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον, οἱ Ἀθληταὶ εὕραντο σαφῶς, δόξης ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι τὸν ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς, ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς αἱρούμενοι.

Ὄλβον οὐράνιον, πανευκλεῶς θεῖοι Ἀθληταὶ, στέφος ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναὶ, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην Ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος, ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν, φρυκτωρεῖ Ἁγνὴ Κόσμον ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τρόμῳ δοξάζουσι, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, Θρόνοι Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν, τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ὤφθησαν Ἄγγελοι, φωτοειδῶς λάμποντες Χριστὲ, σοῦ τὴν Ἀνάστασιν διακηρύττοντες, ταῖς ὁσίαις Γυναιξὶ, καὶ τῶν ἐχθρῶν σου, κατασείοντες τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς τῆς σαυτοῦ Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον, παρεμβολαῖς, Ἀρχαγγελικαῖς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, ὁ ἐκ Παρθένου, ἀποῤῥήτως γεννηθεὶς, καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ῥυσάμενος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμένην φέρων ἀεί· ὁ Θεὸς ὁ πλάστης μου, μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν Οἰκτίρμον, ἐπὶ τοῦ βήματός σου, ὥσπερ δήμιοι κατηγορεῖν μου· ἐξ ὧν Χριστὲ, διὰ τάχους ῥῦσαί με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων, ὀστᾶ τῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ, κληρονόμοι ὤφθησαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραν, τῆς ἀῤῥαγοῦς ἐλπίδος, ᾠκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσκήνωσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις, Θεονύμφευτε τῆς ἁμαρτίας, τῷ φωτισμῷ, τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλῳ παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι, τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ λαμπρύνετε, τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφίᾳ τῇ σῇ δημιουργήσας, Ἀγγελικὰς χορείας, Κυριότητάς τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφὶμ, ὡς Δεσπότης ἔδειξας, αἰωνίως σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνοις Χριστὲ τοῖς ἐπηρμένοις, ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα θείᾳ προνοίᾳ περισκοπῶν, ἐν ἀγκάλαις Δέσποτα, τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέ-
» σῳ φλογὸς ἀνεβόων: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τίνι σε ἐξομοιώσω, οἴμοι! τάλαινα ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Ὄμβρους Χριστὲ δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ κακὰ ἀποκλαύσωμαι πικρῶς· καὶ μὴ συγχωρήσῃς με Σῶτερ, νῦν ἀπολέσθαι πταίσαντα, σοὶ πολλὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος, Λόγου φέροντες σαρκὶ, πλάνην ἐνεκρώσατε· ζῆτε δὲ θα-

νόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντας πάθεσιν, Ἀθληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος νῦν οὐκ ἔχει, Μάρτυρες φωταγωγοὺς, ὑμᾶς καὶ προπύργια; ποία οὐ φαιδρύνεται χώρα, ὑμῶν τοῖς ἄθλοις ἔνδοξοι, καὶ δόσει τῶν ἰάσεων;

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόκον, Δέσποινα παρθενικῷ, κάλλει διαλάμπουσα· μόνη τὰ μητέρων διέδρας· Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων, ἔχοντες τοὺς νοεροὺς, Ἀγγέλους ἑλώμεθα, ἁγνῶς βιωτεύειν βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, θρόνῳ σου τὰ Σεραφὶμ, ὁρᾷ παριστάμενα, ὁ θεῖος βοῶν Ἡσαΐας: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀσωμάτων, πάντων, ὡς τὸν Ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθένε σαφῶς ὑπερέβης· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν:
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἀπεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὅμοιος, ὑποκύψας ἀλόγων τοῖς πάθεσι, Λόγε Θεοῦ προάναρχε· ἐπιςρέψας με σῶσον, ἀναβοῶντα: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὗς ἐλυμήνατο, μονιός με Σωτὴρ, ὥσπερ ἄμπελον, γεωργηθεῖσαν πάθεσιν· ἐξ οὗ ῥῦσαί με τάχος, καὶ καρποφόρον, ἀρεταῖς τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αἱ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν, πορφυρίδα ὑμῖν θεοΰφαντον· ἣν στολισθέντες Μάρτυρες, στεφηφόροι ταῖς νίκαις, τῷ ἐν ὑψίστοις Βασιλεῖ αἰωνίῳ παρίστασθε.

Ἱερὸς τῶν Μαρτύρων κατάλογος, ἀνιέρων διέλυσε σύςημα, τὸ κελεῦον παράνομα· καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότου τῶν ἁπάντων νομίμως κατέστεπται.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη, δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς ὑπάρχων ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργῶν ὑπέςησας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς ἀνακράζουσι, θεοπρεπῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνες σε, τεξομένην Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλῃ σαρκὸς ἑνούμενον, τὸν πρὶν ἄϋλον ὄντα, φύσει τῇ θείᾳ· εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἰδοὺ μετανοίας ὁ καιρός· τί μέλλομεν; τί τῷ ὕπνῳ βυθιζόμεθα; τῆς ῥᾳθυμίας ἀποςῶμεν· κοσμήσωμεν λαμπάδας ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐποιΐας· μὴ μείνωμεν, ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι.

Ὡς ἔστι καιρὸς μετανοεῖν, ἐπίστρεψον, τῶν κακῶν σου ὧν ἐποίησας, γνώσει ψυχή μου καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ βόησον τῷ πάντα γινώσκοντι: Ἡμάρτηκα συγχώρησον Δέσποτα, μή με βδελύξῃ τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς ἀθλήσαντας, τοὺς Ἁγίους ἐμφανέστατα, χώρας καὶ πόλεως εἰς τόπους, ἐνδόξους εἰς τιμίαν κατάπαυσιν· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνουσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ἡ πάνσεπτος θήκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, φρυκτωρίαις θείου Πνεύματος, αὐγαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει φαιδρότητας, ἐνθάπτει νοσημάτων ἐπήρειαν, Κύριε μόνε πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταῤῥάσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Κρυπτὸν θεῖον.

Οἱ νῦν τὸν Γεννήτορα καὶ προβολέα, τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ὑμνοῦντες Ἄγγελοι, νῦν

πρὸς ἡμᾶς τῆς θείας χρηστότητος, τὰς χορηγίας συντόνως, διαπορθμεύειν προθυμήθητε.

Ὡραίως κοσμούμενοι τῆς ἀφθαρσίας, δωρεᾷ καὶ χάριτι, θεῖοι Ἀρχάγγελοι, σὲ τὴν πηγὴν Χριστὲ τὴν ἀέναον, τῆς ἀφθαρσίας ὑμνοῦντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνουσι. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα σαρκώσεως τῆς ἀποῤῥήτου, καὶ παστάδα ἔμψυχον, πιστοὶ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν τοῦ νόμου τῆς χάριτος, σὲ Θεοτόκε· διό σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτήρ, ὅτι ῥερύπωμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις· διὸ καὶ προσπίπτω σοι· Ἥμαρτον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι; ὅθεν ἀνεδείχθητε Δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς, ἐπὶ γῆς ἐγὼ ἐπλημμέλησα, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ, ἀπαραλόγιστον δικαστήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον, συντηρήσας τότε με Ὑπεράγαθε, κολάσεως λύτρωσαι, διδοὺς μοι μετάνοιαν ἀποπλύνουσαν, παντοίων με μολυσμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες ὁμοῦ, καὶ Δυνάμεις, ἅγιοι Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ ὑψηλόταται, τῷ Δεσπότῃ ἄφεσιν παριστάμενοι, πταισμάτων αἰτήσασθε, καὶ βίου διόρθωσιν τοῖς βοῶσι πιστῶς· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὁμιλοῦντες τῷ πυρί, τὴν φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ ὑμῶν πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, τὸν βύθιον δράκοντα, παντελῶς πανεύφημοι ἀπεπνίξατε, καὶ νίκην ἀράμενοι, τοῖς ἄνω στρατεύμασι συναγάλλεσθε, πρεσβεύοντες ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ἡ τρισήλιος αὐγή, ἡ τὸ τοῦ Κόσμου φάνασα πλήρωμα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, ἀποσοβοῦσα πάθη κατάπεμψον, φωτός σου ἀμάρυγμα, καὶ ἱλασμὸν πταισμάτων τοῦ κράζειν σοι, ἀνάρχῳ Γεννήτορι, Υἱῷ τῷ συνθρόνῳ τε, καὶ τῷ Πνεύματι: Τριὰς ἡ παντουργικὴ δύναμις σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτάνοντα ἀεὶ καὶ ῥαθυμίᾳ ὅλως κρατούμενον, κατοικτείρησον Ἁγνή, καὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον, διδοῦσα κατάνυξιν, τῇ πεπωρωμένῃ ψυχῇ μου Πάναγνε, ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε, καὶ βοώντων Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχή μου, ὄπισθεν κολλήθητι, Χριστῷ καὶ κράζε συχνῶς: Ἐλέησόν με, ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω δαιμονιῶσαν, σάρκα δὲ ἄτακτον· δίωξον τὴν πύρωσιν, ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα, τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἱκεσίαις τῆς ἀχράντως σε, συλλαβούσης Χριστὲ καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἁγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῖς Νινευΐταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, Χριστὲ κηρύξαι αὐτοῖς, οἳ μεταγνόντες μετέβαλον, θυμὸν εἰς οἶκτον, ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς· πέμψον οὖν Φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ κἀμοί, τὴν κραταιάν σου βοήθειαν, ἵν' ἐπιστρέψω, ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους, ὁδηγηθῶ τε καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν διὰ τὸ σῶσαι, βροτοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ πρὸς μετάνοιαν, καλέσαι τούτους ὡς εὔσπλαγχνος, κἀμὲ Οἰκτίρμον, τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα, οἰκτείρησον σῶσόν με, δι' ἀγαθότητα, καὶ πρὸς ὁδὸν

με ὁδήγησον, τῆς μετανοίας, καὶ λογισμόν μοι δὸς κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου, ταπεινὴν καὶ ἁπλῆν, ἀπερίεργον, καὶ πραεῖαν Σωτήρ μου, τῇ σῇ χάριτι ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακίᾳ τοῦ ὄφεως, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὁδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακαρίαν καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε, δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Τῆς στείρας ὡς βλάστημα, ὑπάρχων τίμιε Πρόδρομε, τὴν ψυχήν μου στειρεύουσαν, παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν Παμμάκαρ, ποίησον εὐχαῖς σου, καρποὺς προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε· ὅπως τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κριτὰ δικαιότατε, καρδιογνῶστα φιλάνθρωπε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, μή με καταισχύνῃς, τὸν ἄσωτον Λόγε, ἀλλὰ τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, σεπταῖς πρεσβείαις νῦν ἐπικάμφθητι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον, καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἠσαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανάχραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος ὤφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνὸς μόνος ὅλος· τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι; Ἥμαρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὥσπερ ἔσωσε πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσωτον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέξου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΙ͂.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστὲ, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ἐννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀχλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται· ἀλλ' οἴκτειρον Σωτήρ, κἀμὲ τὸν δείλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα κἀγὼ πρὸ τέλους, ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε: Χριστὲ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστὴς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριςὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προςάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀεννάως. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Μαρτυρικὸν, ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωςῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις, ταῖς ἐν πίςει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· ςῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριςοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν
» τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, λαὸν
» διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ᾄδοντα, ᾠ-
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους Κύριε, μὴ φανερῶς ἐλέγξῃς, μὴ στηλιτεύσῃς ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ἁμαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἁμαρτίας Δέσποτα, ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου τοῦ σοῦ ποτὲ Κύριε· διό με πρὸ τοῦ τέλους σῶσον, οἰκτείρησον.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος Σταυροῦ τὸ ὅπλον, πρὸς τὴν πάλην τοῦ δυσμενοῦς, ἔνδοξοι ἐξήλθετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Αἱμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμοὺς ὀνύχων, σπαθισμούς τε καὶ ἀλγεινὰ, βάσανα οἱ Μάρτυρες, οἱ θεῖοι οὐκ ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος οὗ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, λίθος ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς: Ὠδὴν πλέκω σοι εὐκτικὴν, Μάκαρ πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Ὡς μέγιστος ἀστὴρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμψεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά· ὅθεν κράζω σοι: Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διέλυσάς ποτε, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στειρώσεως δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσαν, πάθεσι ψυχήν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατάκαρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Ηὐτρέπισας ὁδὸν, Ἠλιοὺ ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ· πρὸς ὅρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καὶ λίθον, ἐμπαθείας ἀοίδιμε, Βαπτιστὰ ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωτιςικαῖς μεσιτείαις διάλυσον· ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι, τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Ἴδε καιρὸς, ἀνάνηψον ψυχή μου, ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας, καὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Λυτρωτῇ ἀναβόησον ἐν φόβῳ: Τῆς μετανοίας πύλας μοι, Χριστὲ ἀναπέτασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ὤφθη ὁ Βελίαρ, τοῖς θείοις ἀγωνίσμασι τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν συμπατούμενος ὁρᾶται, νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος, ὁ πρώην καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἁγίων σύλλογος, τὰς μυριάδας τῶν νοητῶν Αἰθιόπων, θείῳ σθένει ὡς ἀληθῶς διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα, τὸν Ζωοδότην καὶ Λυτρω-

την, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Τόξον δυνατῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Λόγου σαρκωθέντος Πρόδρομος, μέγιστος ἐδείχθης· καὶ διὰ τοῦτο σοῦ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ῥῦσαι, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Ἔτι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυσο Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου, ἐνδυνάμωσον δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῇ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ᾠδαῖς ᾀσμάτων, καταχρέως μακαρίζει σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
» φοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προ-
» φήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι· Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Διαπλέων τῆς κοσμικῆς, θαλάσσης Λόγε τὸν πλοῦν ῥαθύμως, ναυαγίῳ περιέπεσα, ἡδονῶν τοῦ σώματος· πρὸς μετανοίας ὅρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

Ἀπεκάθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἁμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν. Αὐτῶν πρεσβείαις Κύριε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι, μὴ παρίδῃς με Πανάμωμε, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν λυτρωτὴν ὁμοῦ καὶ Σωτῆρά μου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ὡς τρυγόνα σε τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας, παναληθέσι λόγοις, προμηνύσαν Κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, ἀοίδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τοῦ πλάνου ταῖς ἐπηρείαις, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Ὁ τὴν ἔρημον οἰκήσας ἀμέμπτῳ βίῳ, ἠρημωμένον πάσῃ, παραβάσει τὸν νοῦν μου θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸς ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε· ὃν ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγ-
» μάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦ-
» μά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ πέλεις
» μου Θεός, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον, τῆς εἰρή-
» νης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Ῥαθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον τοῦ πλάνου καθεκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Ὑψώθη ἡ καρδία μου, ὑποβολαῖς τοῦ ὄφεως, καὶ κατηνέχθην πτῶμα μέγιστον· ἡ τῶν κατεῤῥαγμένων, Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψόν σῶσόν με, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσβέσατε, αἱμάτων τὴν πολύθεον, τῆς πλάνης κάμινον Μακάριοι, καὶ ὄμβροις ἰαμάτων, φλογμὸν κατεπαύσατε, παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ἱστάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μάστιξι ξαιόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὁμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θεϊκῇ.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθένε, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐρημικοῖς με ἄνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Ὑπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἁγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἡ θεία, Παμμάκαρ δεξιά, σώζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγήν σε Πρόδρομε, κρα[illegible] ταιάν, καὶ μέγα τεῖχος ἔχει· λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεός σε Ἰακὼβ, παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας διὰ σοῦ ἀμαυρωθέντας, παραβάσει τὸ πρότερον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου κα-
» τῆλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰω-
» νᾶς, οὕτω βοῶ σοι: Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με
» ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ ἁμαρτίας ὕπνῳ κατηνέχθην· μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητά μου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ὤφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σωτήριον ἀεί, καὶ καθηδύνουσα πιστῶν καρδίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης τελείως διώκετε, Ἀθληταὶ κατηγλαϊσμένοι.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς ἀνθρωπίνους οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θεϊκῇ, τῶν βασάνων τοὺς ἄθλους ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἁπάντων τῶν πιστῶν, πρόστηθι ῥῦσαί με ἀπειλῆς, καὶ σκότους, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει ἀεὶ ὑμνῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἵστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ῥείθροις, τὸν ἁμαρτίας πάντων, τῶν ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην· ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπῃς Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κῆρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρησόν μου, τὴν καρδίαν κατεσπιλωμένην, ταῖς βλαβεραῖς ἁμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Ἤχησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τοῦ Λόγου Μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὅθεν φωναῖς ἀσιγήτοις ἅπασα, Ἐκκλησία μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου διετράνωσαν εἰκόνες, τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν, Θεονύμφευτε· ὧν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς νυνὶ καθορῶντες Δέσποινα, ἐπαξίως σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, μὴ προσκυνήσαντες
» Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὥσ-
» περ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ
» πυρὸς ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶν-
» τες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος ὁραθεὶς, τῆς παλαιᾶς καταδίκης, λυτρῶσαι Κόσμον Χριστὲ, ὡς εὔσπλαγχνος· διὸ βοῶ: Πεπαλαιωμένον, ἁμαρτίαις με πολλαῖς, καινοποίησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με βοῶντα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ποτὲ τὸν Μανασσῆν, μετανοήσαντα σώσας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύσασαν, ὁ τὸν Λῃστὴν λόγῳ δικαιώσας, τὸν πολλὰ καὶ χαλεπὰ ἡμαρτηκότα σοι Σωτὴρ, κἀμὲ βοῶντα δέξαι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθείας κρατοῦντος τὴν Οἰκουμένην, νηῒ χρησάμενοι τῆς εὐσεβείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς, ἀπέπλευσαν βοῶντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο οἱ Ἀθληταὶ, ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα σεπτὰ, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείοις οὐρανίοις, ἐν ἀφθαρσίᾳ πολλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα, ταῦτον ἀεὶ Ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν, τὴν ἄφεσιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μείζων παντὸς γεννητοῦ, ἀποδειχθεὶς Προφῆτα, Θεοῦ, μεγάλως ἁμαρτόντα με, μεγίστῃ πρεσβείᾳ σου, φλογὸς μεγίστης ῥῦσαι, ὅπως σε μακαρίζω.

Ἄκαρπος ὤφθην συκῆ, καὶ τὴν τομὴν πτοοῦμαι· βελτίωσόν με μεσιτείᾳ σου, καὶ ἔγκαρπον ποίησον, ὅπως σε μακαρίζω, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Κοίμισον πᾶσαν ἐχθροῦ, ἐγειρομένην βλάβην, κατὰ τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, ἀγρύπνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων, Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ἀπαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δού-

λους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, ἀεὶ δοξολογοῦντας.

ᾨδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανται, σοὶ Χερου-
» βὶμ, Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα Κτίσις
» ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Δημιουρ-
» γὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θέλημά σου οὐκ ἐποίησά ποτε· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλάνθρωπος ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δῶρον Σωτὴρ, καὶ μή με ἀποῤῥίψῃς.

Γεωργὲ καλῶν τοῦ φόβου σου, τῇ δρεπάνῃ, βοῶ, ἔκτιλον, προῤῥίζους πάντας ἀκανθώδεις λογισμοὺς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· καὶ σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χριστὲ, ἀξίωσόν με στάχυν.

Μαρτυρικόν.

Ἐπλατύνθησαν ςενούμενοι, ἐν βασάνοις πολλαῖς χάριτι, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις· καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν, ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Ἐναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσὼν εἰς βυθὸν Μάρτυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελώμενος ὁ ἄφρων· ὑμεῖς δὲ τῆς νίκης ἀεὶ τοῖς ςεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κοιλία σου Πανάμωμε, θημωνία σεπτῆς ἅλωνος, ἐδείχθη Κόσμῳ σῖτον φέρουσα ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διό σε ὡς αἰτίαν, ἁπάντων τῶν καλῶν, οἱ πιστοὶ συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥᾳθυμίας με ὕπνῳ κρατούμενον, καὶ ὁμίχλῃ κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ παθῶν καταιγὶς συνταράσσει με· χεῖρά μοι δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὅρμον, τῆς μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸν αἴροντα Κόσμου τὰ πταίσματα, ποταμίοις βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κακῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ῥείθροις τῶν πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρήσης Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀῤῥήτως, βαπτιζομένῳ Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾨδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἠνεῴχθη ὁ νυμφὼν ὁ μυστικὸς, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν ὕπνον, ὦ ψυχὴ, τῆς ῥᾳθυμίας ὅπως, συνεισέλθῃς τῷ Χριστῷ, λαμπαδηφοροῦσα.

Ὡς Πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς, καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε· ἀπόπλυνόν με Σωτὴρ, τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, νῦν κἀμοὶ ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὑμνῶ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδίᾳ γηθομένῃ τε ψυχῇ, οἱ Μάρτυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ ἀεὶ κεκτημένοι, καὶ ἡμῖν, εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Ἡγίασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταὶ, τὰ λείψανα ὑμῶν καθάπερ ἄλλην, ὁ Ἰσραὴλ κιβωτὸν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς· ἀγάλλεται δὲ ὁ οὐρανὸς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς Μακάριοι, ὑμῶν κεκτημένος. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη τὸν φιλάγαθον Θεὸν, κυήσασα, ἀγάθυνον βοῶ σοι, κεκακωμένην δεινῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πονηραῖς, ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχῦσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, ὅπως ὑμνῶ σε εὐωδούμενος.

Ὡραία τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἡδύλαλος, ἀνεδείχθης θεῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ θεῖον, Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλύδωνος, τῆς ἁμαρτίας ἱκετεύω σε.

Σκιρτήσας νηδύϊ τῆς μητρὸς ἐμήνυσας, ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα· τοῦτον ἱκέτευε, σαρκός μου, σκιρτήματα νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμνῶ σε θεῖε Πρόδρομε.

Ἡ κρίσις ἀνίλεως ψυχὴ τοῖς ἔλεος, μὴ ποιοῦσιν· ὅρα πρόσεχε, ἔλαιον βάλε εἰς τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σε ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην σχῇς προαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν φιλάγαθε, Θεοτόκε τοῦτον αἴτησαι, πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ αὐτοῦ καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι, γεγόνατε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε τερπνά, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ καύχημα, αἱρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον Εἰκόνα σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστέ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα, οἰκτείρας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς σειρώσεως δεσμά, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτείᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ: Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποιναῖς, καὶ θηρίοις βρῶμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτῃ κρίσει καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ὃν πάντοτε ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν: Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας μιᾷ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεόνυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἴτησαι ἐκτενῶς, σῴζεσθαι τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ γῆς με τὸ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σῇ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφὴν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ δελεασθέντα καὶ φθορᾷ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητής μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῇ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφήν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθὸς, ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ηὐδόκησε· καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἁμαρτίαν ὡς εὔσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἀρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἥλων, καὶ τοῦ πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγεὶς σου τὴν πλευρὰν, Χριστὲ διέῤῥηξας τὸ χειρόγραφον· ὑμνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν Δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο: Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν κατὰ θύμιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο: Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀῤῥήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει Φιλάνθρωπε.

ΤΗ͂ ΤΕΤΑΡΤΗ͂ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη: Τί τοῦτο τὸ καινὸν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱὲ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών; πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἑκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς

ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίςις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δἰ οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βυλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέςησας Χριςὲ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτῃ με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δἰ αὐτῶν βοᾷ σοι Χριςὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμὺς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ σταυροῦ σε· Δυνατὲ κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁ Σταυρὸς ἐςὶν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἑκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἑτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κυφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν, Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Ἀλύτοις, δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοὶ, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε ςαυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ὠδὴ τετάρτη τῇ Θεητόκῳ Κόρῃ. »

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὡς οὖσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρον.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον, Πάναγνε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία συ, Χρι-
» ςὲ κράζουσα: Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ὑψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔκπτωσας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἤμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἤνοικται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοὶ, τὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθεΐας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριςοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα ἐν ςαυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβὶμ ἱκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, δεῖξον ἀνώτερον.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὕροιμί σε σώζουσαν, τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετάβαλε· συμπαθείᾳ σου Χριςὲ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι, τῆς κυησάσης σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔςη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐπαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγχῃ ἐκκεντουμένου, ἡ ςρεφομένη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, Λῃςῇ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Ἱερεῖα ὥσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἡ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνως τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἄχραντε ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχήν μου ἁγίασον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

Ῥιπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κακίας, λογισμόν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον λῃςῶν χρηματίζοντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιςρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίςει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ὁ τίμιος Σταυρὸς, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίςει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοὶ, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίςων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λυόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίςην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ μόνος Ἀγαθὸς, ὑποδὺς μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ ςαυρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δήγματι, τῷ τοῦ ὄφεως, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θείαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἁγνὴ ἐν γυναιξὶ, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμήσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἁγνῶς βιῶσαί με, μεσιτείαις σου εὐόδωσον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ο πάσης, ἀνωτάτω τιμῆς ὢν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμήσῃς, καὶ Σταυρῷ διασώσῃς Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης· Ποιητά μου, ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ετρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνεικέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁρᾶται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Ιάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν Δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ηλοις σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχήν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἱκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων Δυνάμεων.

Η χώρα, ἡ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν χερσωθεῖσαν ψυχήν μου, καὶ λιμῷ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς Ἀθάνατε, μόνε ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς Προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται· λόγχῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος. Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὡραιοτάτως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἑνούμενοι, Κόσμου παντελῶς πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι, καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ συμποδίζοντες.

Τείχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θείᾳ κατέαξαν, θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεόν, Κόρη μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδὺν τὴν σήν, βλέπουσα κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξαζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται ἄνευ χειρός, ὁ συντρίψας στήλας Κόρη δαιμονικάς, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθώδη ἀπέλασον πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη τὸν προσβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύοντα· διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου Ἁγνὴ φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμίᾳ ἠμαύρωσεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσμα-
» τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
» ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ηπλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἁμάρτημα ἀκρατοῦς Δέσποτα, θέλων ἰάσασθαι· ἥλοις δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόημα, τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶν, ἐμπαθὲς Κύριε, μελῳδοῦντος: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· ῥανίσιν αἵματος Δέσποτα, ἁγιάζεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, ἀεὶ κραυγάζουσα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ιστάντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ παναοίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμέλποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ᾠδήν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύςακτον φέροντες πυρσὸν, τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυτον: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριςὸν, καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτοὺς νεκροῦντα ἐχθρὸν, ἡ πολυΰμνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὕμνει κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα, ἀνεβόα: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὥριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θάνατος, φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι, Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁμαρτίας με, θανατωθέντα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, πρεσβείᾳ πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάςησον ἐξ ὕπνου με, τῆς ῥαθυμίας μελῳδεῖν, γρηγορούσῃ ψυχῇ: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἕξεις ταλαίπωρε ψυχὴ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλὸν, τὴν μόνην Ἄχραντον, προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ
» Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριςὸς
» συνάψας τὰς διεςώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
» λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἡ Ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὡράθη· ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ ςηρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὢ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει ξύλῳ Ἰησοῦ μου τεθνάναι, ζωὴν τῶν ὅλων, ὄντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύφημοι, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν αἰγλαλάμψει, καὶ ἰαμάτων θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε, νύκτα βαθεῖαν θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, τῇ ἁμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν· λῦσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον, ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ ςαυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδησον, Παρθενομῆτορ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν ςενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντίᾳ, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ἵνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιςοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαὶ, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν ςαυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε, τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν: Οἴμοι Τέκνον ποθεινόν! πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάςηθι συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συςαυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριςὲ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ φέρυσα, καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, ἐσβέννυτο ἥλιος, ἐσαλεύοντο ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτυς σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θελήματι, καὶ τὰς σὰς ἠλώθης χεῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρί σου δι᾽ ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νῦν Λόγε εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἅγιοι λάμψεσι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δι᾽ ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεύμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς καταχρέως ὑμᾶς μακαρίζυσι.

Δόξα.

Γέρας δόξαν καὶ τιμὴν, τῇ πανταιτίῳ Τριάδι προσνέμωμεν, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες· Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν, Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτώμενον σταυρῷ, ἐθελυσίως βλέπυσα Ἄχραντε, τὸν Υἱόν συ καὶ Θεὸν, ἐκπληττομένη κλαίουσα ἔλεγες: Ποῦ ἔδυ τὸ κάλλος συ, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριςος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

ΤΗ͂Ι ΤΕΤΑΡΤΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στεῤῥοτάτῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἔνδοξοι, κατὰ τοῦ ἀλάςορος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραξάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν, τῶν Δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκῦλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἁπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκὰς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρησε, Χριστὲ πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἁλμυρὰς, τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκὰς ἡ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ᾄσμασι, Πέτρος, καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος, Λυκᾶς, Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μάρκος, Σίμων καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἔνδοξος, νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω σὺν τῷ θείῳ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἱερώτατε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ ςερεώματι ἀναλλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην, ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωςικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείραις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύςης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθὴς, τῶν πιςῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων, συμπολῖτα τῶν Ὁσίων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυρικόν.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι: Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά. Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωςῆρας εἰς πέρατα, τὰς Μαθητάς σου Χριςὲ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν Κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε, σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, εἵλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι, σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτὴρ, τῷ Κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτῖσι κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας, κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προςάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, Πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν παῤῥησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν, καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Τὰ θεῖα, τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θείαις πάντοτε

πνοαῖς, ἐμελῴδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἐν κλίνῃ, τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἁμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με ἔνδοξοι, Χριστοῦ Αὐτόπται ἀξιώσατε.

Οἱ λόγῳ, τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι᾽ ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, πληρούμενος ἀεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος δᾳδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβόλοις πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, νῦν τὸ πέλαγος πλέων, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενον Σοφὲ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν: Εὕροιμί σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα, τὸ κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀκοίμητον Ἁγνὴ, κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη, δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα: Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεὸς, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ῥεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Πολῖται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Ταξέων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ὁ στερεώσας Χριστὲ, τοὺς λογικούς σου οὐρανοὺς στήριξον, τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἁγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥομφαία ὤφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάττουσα· ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβήν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεράπευσον, ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ τὰς πανουργίας καὶ ἔνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Ὁ καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόαν, ἀ τοῦ νοός μου ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
» ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα:
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας, ὕδατα ταράσσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσίν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβείᾳ, τὸ νοητὸν στερέωμα τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Ἀναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπυρωμένα, βέλη τῆς κακίας αὐτοῦ, νυνὶ κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου στηρίξατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοβόλοις, τῶν ἐναντίων δήγμασι, δραστικῷ φαρμάκῳ, πρεσβειῶν θεράπευσον, Χριστὲ τῆς Τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ περίδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίοις θείοις, κατακλειζόμενον

ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὡραιότης, πάντων καύχημα, τῶν τιμώντων σε, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ὑψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ᾔνεσας, ταπεινοφροσύνης, θείαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν· ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποίησον, εὐπροσδέκτοις σου, Πάτερ σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνατον, ζήλῳ θείῳ Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρακτούμενος· διὸ βοῶμεν: Ὡσαύτως ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν, θανατούντων δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸν περιπολεύων, χαρμοσύνως Νικόλαε, ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων σε πάρεσο, ἐπικουφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων, καταπλήττονται Πάναγνε, ἀνυμνολογοῦσαι, μέγεθος τῆς θείας λοχείας σου· μεθ' ὧν δυσώπει Παρθένε, πάντας σώζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε, εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἄμπελου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας οἶνον, νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τοῦ Θεοῦ ὁδηγήσατε, Ἀπόστολοι τοὺς ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥαθυμίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων, καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος σῶσόν με, δεήσεσι τῆς ἀφράστως, σὲ τεκούσης καὶ πάντων, τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἔδυσας ὡς ἥλιος, θανὼν Πάτερ σοφέ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριστόν, σελασφόροις λάμψεσι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν ὑφήλιον Νικόλαε.

Ἱερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν, κατευνάζων, χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Συντριβεὶς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχήν, εἰς βοήθειαν σὲ καλῶ, ἱερὲ Νικόλαε· σπεῦσον καὶ δίδου μοι, τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε σὲ ὁρῶν, Ἡσαΐας ἀναβοᾷ: Ἰδοὺ μέλλει τίκτεσθαι Κόρης θεόπαιδος, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα, διασπαρέντα ἐν Κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων, ἡμερότητα πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θείου, Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὔκαρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου, μεταγάγετε γνώμης Ἀπόστολοι.

Ἐτρώθην, ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τέθνηκα· οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιστᾷν νεκροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ζωώσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, Θεὲ τῶν ὅλων οἰκτίρμον, ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, Ἀποστόλων, τῶν σεπτῶν τε καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἴσχυσας, τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθεὶς Θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι· οὗ τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σου Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε Νικόλαε.

Οἱ πάλαι τεθνήξεσθαι ἀδίκως, μέλλοντες στρατηλάται, ἐλυτρώθησαν σαῖς προστασίαις· ὥσπερ αὐτούς, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, πάσης βλάβης Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λαός σου καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ

» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τῇ συντονίᾳ, τοῦ ἁγίου καὶ θείου κηρύγματος, πλάνης ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τῷ Χριστῷ, τὸν χειμῶνα διελύσατε, καὶ κατελάμψατε, θεογνωσίᾳ πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες, ἀναπηγάζοντες πάντοτε, θεῖοι Μαθηταὶ τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, καὶ τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι, Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἔνδοξοι Μαθηταὶ, διασώσατέ με ψάλλοντα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε· πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἅγιε τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον πάντων Ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἁγιάσαι, καὶ καταπέμψαι πλούσια, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὅσιος εὐθὺς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπεινὸς, γενόμενος Ἔνδοξε, ὕψος πρὸς περίδοξον ἤρθης, ἱερωσύνης θαύματα, ἐκτελῶν καὶ τεράστια.

Νόμους θείους συντηρήσας Ὅσιε τοὺς τοῦ Θεοῦ, ναὸς καθαρὸς ὤφθης, ὅθεν σοι βοῶμεν Παμμάκαρ: Παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου. Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις παθῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· δίδου μοι ἐγρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥαθυμίας πόῤῥω, τὸν νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

ᾨδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλωτα στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα, πανταχοῦ νῦν κατασπείραντες, στόματος λύκου νοητοῦ ἀπολυτρώσασθε, τοὺς βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης ψυχῆς, εὔηχοι σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ ῥαθυμίας χαλεπῆς ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστὲ, καταπατήσαντα νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσωτον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ συνηθείᾳ πονηρᾷ ἀεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδῃς, τῶν Μαθητῶν σου Χριστὲ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθέντα με ὑπὸ τοῦ ὄφεως, καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον Χριστῷ ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐῤῥύσω, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς νίκης ἐπώνυμος Ἅγιε, νικητὰς ἡμᾶς δεῖξον πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δολίας, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμψαι ἡμῖν παρακλήθητι, θαυματουργὲ Νικόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἡνίκα ταύτης, οἱ πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὀρθοδόξως πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Τριάδα δοξάζοντες, Πατέρα τὸν πανάγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥῦσαι, τῆς ἐκεῖ με Ἁγνὴ κατακρίσεως.

ᾨδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν γωνίας λίθου, ἐπῳκοδομήσατε πάντων, πιστῶν καρδίας πέτρᾳ τῆς Πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι, οἰκοδομὰς καταστρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ συνδήσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Θεῖαι τοῦ Δεσπότου νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐνθέοις ὄμβροις νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννῆτορ πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰάσεις ἀεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σου, εὐωδίας μύρον Ὅσιε, ἀναπηγάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιοῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς ἥλιος πᾶσαν φρυκτωρεῖς Νικόλαε, θεομάκαρ τὴν ὑφήλιον, θείων θαυμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων, διώκων ἱεραῖς μεσιτείαις σου, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Συνήθως οἰκτείρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείαις τε δεινῶς χειμαζομένους ἑκάστοτε, ὅπως σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ἡμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς μνημόνευε, ὦ ψυχή μου, ὅτε μέλλει σε ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ: Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμοσύνως, καὶ κραυγάζομεν: Χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἀμνοὶ Σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κράζοντες ἀκλινεῖ λογισμῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστοκήρυκες, ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικόν.

Θανατούμενοι Σοφοὶ, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρᾶς πολυθεΐας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ῥεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντι εἴπωμεν, τῷ ἐν ὑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι: Τριὰς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πίστει σοι κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων χαρμονὴ, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεο-

γεννῆτορ Κόρη πανάμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε καὶ βοῶσί σοι: Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅτε σε σταυρούμενον, ἡ Κτίσις πᾶσα ἑώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμεν, ἡ γῆ δὲ ἐσείετο, ὅλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λόγε, τὸ καταπέτασμα Ναοῦ, φόβῳ ἐσχίσθη ὑβριζομένου σου, καὶ πέτραι διεῤῥάγησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου, καὶ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλε, Ποιητήν σε γινώσκοντα.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος, δῆμος τολμᾷ κατακρῖναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν νόμον χαράξαντα, ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῇ τῷ θεόπτῃ; πῶς ἐπὶ ξύλου τὴν Ζωὴν, τὴν τῶν ἁπάντων ὁρῶντες θνήξασαν, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Λῃσταῖς περιέπεσα, τοῖς μιαιφόνοις Πανάμωμε, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφόδοις, ἐξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς, ἐτραυματίσθην καὶ καταβέβλημαι, ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον δέομαι.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἰδών σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι: Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρ-

μοὺς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότου, κατανοοῦσα ἡ Ἁγνὴ καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἠρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ πρίν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔτεινας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, δι' ἄμετρον ἔλεος, ἑκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσῃς, τοὺς ἀπάτῃ φθαρέντας· διό σου καὶ προσκυνοῦμεν, Λόγε τὴν σταύρωσιν.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυρῷ παγεὶς ὁ Χριστός, τὴν πλάνην λύει.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
» βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Τροπάρια.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας Μακρόθυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον Κόσμον ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου Οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα, τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε· δι' ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοβόλος ὄφις, τοῦ πτώματος πρόξενος, Ἀδὰμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων λαμπρότητας, νῦν κατοικεῖν ἠξιώθητε, ἀσάλευτον Μάρτυρες, παραλαβόντες σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ Παῦλος Βασιλείαν, καὶ δόξης συμμέτοχοι, Χριστοῦ γεγόνατε.

Υψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑμῶν οὐκ ἐβύθισε, τὸ σκάφος Μάρτυρες· κυβερνήσει γάρ, τοῦ πάντων Βασιλέως, λιμένας ἐφθάσατε, τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν σου, διῆλθεν ὡς ἔβλεψας, Χριστὸν σταυρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυττόμενον τῇ λόγχῃ· ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου..

Ποίημα Θεοφάνους.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Ὡς πρόβατον εἷλκε πρὸς σφαγήν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι, λύκου πικροῦ τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρώπως ἠγάπησας.

Παρέστης κριτὸς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν, καὶ ἤνεγκας ῥαπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδουλωμένον Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Μαρτυρικά.

Ἀθλήσαντες Ἅγιοι νομίμως, ἀνόμους ἠσχύνατε ἐχθρούς· καὶ γνώμῃ θανατούμενοι, διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρόξενον, κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Γῆθεν ἀνυψώθησαν εὐκλείας, ἤδη ἐπιβάντες ἀληθοῦς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ ταῖς ἀΰλοις Τάξεσιν, οἱ ὑλικοὶ ἡνώθησαν, χαρᾶς ἀῤῥήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὔας, ὠράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταῤῥάσσων Δαίμονας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὁ διαπλάσας, καταρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Παναμώμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν Ζωήν, Θεογεννῆτορ κατήργησας· διό σου τὴν ἄχραντον σέβομεν γέννησιν.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, πάναγνε Δέσποινα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἵνα ἀπολύσῃς με ἐκ τῶν δεσμῶν, τῶν τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως, ἐδεσμεύθης, καὶ σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος τέθνηκας. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίγματα ὑπήνεγκας Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν ἐπονείδιστον θάνατον, ἀθανατίζων, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν πάθεσι. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν τοῦ Θεοῦ, μέλλοντες κληροῦσθαι ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, ἀγαλλόμενοι ψυχῇ, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπήνεγκαν, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεῖρας ἀφαιρούμενοι καὶ κεφαλάς, γλῶσσάν τε κοπτόμενοι Μάρτυρες, τὴν θεολόγον, καὶ στερούμενοι φωτός, καὶ μεληδὸν τεμνόμενοι, ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ, λόγχῃ νυττομένου σου Δέσποτα· ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ, παρισταμένη Κύριε, καὶ ὀδυνηρῶς ἀλαλάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητήν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ῥύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ὃν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κατάσκιον, ἡ χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παντοκράτορος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰ-
» ρήνην βραβεύουσα.

Τροπάρια.

Ἰδών σε ὁ ἥλιος, ἐπὶ σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα συνέστειλεν ἀκτῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ δύναντος, καὶ φωταγωγοῦντος τοὺς νυκτὶ, τῆς πλάνης καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε· ὄξους καὶ χολῆς δέχῃ τὴν γεῦσιν, τῆς ἐνηδόνου ἀπολυτρούμενος, γεύσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ ὑπεπέσαμεν.

Μαρτυρικά.

Τῆς πλάνης ἐλύσατε, χειμῶνα θεῖοι Μάρτυρες, Πνεύματος ἁγίου ἐπιθάλψει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως, χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προϊστάμενοι, ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν.

Ὄμβροις θείου αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε, ἐναποξηράναντες τοὺς ὄμβρους, τῆς ἀθεΐας ἅγιοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκὶ ὃν ἐκύησας, Χριστὸν Θεοχαρίτωτε, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακρόθυμον, τούτου κατεπλήττου ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγάλυνες, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγεῖς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἀληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατρὸς τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγνον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν κατάλληλον, προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυὴς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὕψιστος, ἐκ γαστρός σου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινας, σταυρούμενος τοὺς πόνους κατέπαυσας, τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἅπαντας, διαγωγὴν μετάγεις εὔσπλαγχνε Κύριε.

Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο, ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ κατεσείετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐσχίζοντο, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κτίστην ὁρᾷν μὴ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸς ὁ ὄφις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θεώμενος, τοὺς θείους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, κληρονομοῦντας ὄντως τῇ θείᾳ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, πολυαρίθμητα, πλήθη Μαρτύρων ἀείζωα· διὸ τὰ τῶν κακῶν μου πλήθη μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, ἡ ναυαγήσασαν, πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου, Θεογεννῆτορ Κόρη νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἁγνείας σε, καθαρὸν εὑρηκὼς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρί σου, καθαρῶς ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθᾶραι θέλων, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο μόνην, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ Κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἀνετράπη, ὁ πολέμιος καὶ βέβληται, πτῶμα ἐξαίσιον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ, ἐν ξύλῳ· καὶ σέσωσται, πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα, διὰ ξύλου με ἐθέωσας, θνήξας ἐν ξύλῳ Χριστὲ, καὶ θείοις τραύμασι σοῖς, ἰάσω τὰ τραύματα τὰ τῆς καρδίας μου. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἠφανίζετο, τὰ σώματα πληττόμενα, ἀπείροις μάστιξιν, ἀλλ᾽ ὄντως τὸ εὐπρεπές, ψυχῆς ὡραιότερον ὑμῶν ἐδείκνυτο, Χριςομάρτυρες, ἀεὶ βοώντων: Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας, ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν, ὑμῶν ἀπώλετο, σὺν μυριάσιν αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ πανεύφημοι Μάρτυρες χαίροντες, ἀνεμέλπετε: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, θρόνος πυρίμορφος, ἀγεώργητος γῆ, ἐδείχθης Πανάμωμε· ὅθεν βοῶμέν σοι: Χαῖρε Δέσποινα, ἡ τὰς βροτὰς θεώσασα, θεϊκῇ κυοφορίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαςρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοητή, τῆς Ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέςης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιςῶς, μελῳδούντων Παρθένε τῷ Τόκῳ σου: Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η᾽. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος γενόμενος· δεθεὶς δὲ θελήματι, καὶ τὸν ὑπερήφανον, δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα, παραπεμψάμενος, σώζεις με σταυρῷ καὶ τῷ πάθει· ὅθεν εὐλογῶ σε Χριςὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψώθης ἐν ξύλῳ ἑκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε, ἄναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τε, καὶ ἐξουσίας Χριςὲ, τῷ πάθει σου παραδειγματίσας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐπέβητε αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἅρματι Μάρτυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια, ἤρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριςοῦ ἐπάξια γέρα λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκρίῳ ὑψούμενοι καὶ βόθρῳ, ῥιπτόμενοι, θηρσί τε διδόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι, διαμεριζόμενοι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες χαίροντες ἔψαλλον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρήγορσιν παρέχοντα, θείαν καὶ σωτήριον, Μήτηρ ἡ πανάμωμος, ἀλαλαγμῷ ὠδύρετο καὶ ἀνεκραύγαζε: Τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα; ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁπάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων, ὁ Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις Κόρη Τάξεσιν, ᾤκησε τὴν μήτραν σου, ἄφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ τόκον ἄφθορον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης οὖσα τέμενος, Λόγον τὸν πανάγιον, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἐκυοφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεοτόκον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ᾽. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμ-
» παδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων
» Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια
» τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαίροις παμ-
» μακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἵστασο κριτὸς, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα, μέλλων Φιλάνθρωπε· στέφος ἀνεδήσω δὲ, ἐθε-

λυσίως Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν ἄκανθαν Χριςὲ προθέλυμνον, ὑπεκτίλλων, πᾶσιν ἐμφυτεύων τε, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ὢ πῶς ὁ λαὸς, ὁ ἄδικος, δίκαιον ὄντα καὶ ἄμεμπτον, φθόνῳ σκοτιζόμενος, σὲ Φωτοδότα ςαυρῷ προδίδωσιν· ὅπερ τὸ πάθος ἥλιος ὁρῶν σκοτίζεται, καὶ φαιδρότης Ναοῦ διαῤῥήγνυται, καὶ δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθῶν, Χριστοῦ χρηματίζετε, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δὲ, τῆς Βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος· διὸ φωταγωγήσατε, τοὺς ὑμνῳδοὺς ὑμῶν, ἁμαρτίας, ζόφου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων Σοφοὶ περιστάσεων.

Ἤδη πρὸς αὐτὰ, Σοφοὶ τὰ ὑράνια κατεσκηνώσατε, δόξης τε λαβόμενοι, τῆς ἀϊδίυ καὶ ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἱεραῖς θεούμενοι· μέμνησθε πάντων ἡμῶν, τῶν τιμώντων, πίςει τὴν πανίερον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε καὶ μεγαλύνοντας· λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὸ σκότος Κόρη· παῦσον τὸν κλύδωνα· τῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τοὺς τῆς Ἄγαρ, γόνους καθυπόταξον, Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκυ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ Θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ Κόσμῳ σωτηρίαν πυρσεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόῤῥωθεν ταῦτα μυηθέντες, καὶ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, τῷ Κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες· ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὡραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας φανέντα, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός συ, Ἰησῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίςαται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὁπλισάμενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε Δαιμόνων φυγαδευταὶ, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν: Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃςὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε σταυρῷ, τεταμένον μόνε Μακρόθυμε, αἱ Δυνάμεις οὐρανῶν, ἀποροῦσαι τρόμῳ ἐξίσταντο· ἡ γῆ ἐκυμαίνετο, καὶ φωςήρων κάλλος ἐναπεσβέννυτο· Ἀδὰμ ὁ κατάκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου, ἐδικαιοῦτο, ὑμνῶν σου τὴν ἀγαθότητα.

Ἐν τῷ Κρανίῳ ὑψωθεὶς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν συνέτριψας· ἐπὶ ξύλυ δὲ θανὼν, τὺς καρπῷ τῦ ξύλυ τεθνήξαντας, ἐζώωσας Δέσποτα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἔδειξας, ἀπαύςως ὑμνοῦντάς σε, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶντάς σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὥσπερ ὅπλον τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβόντες ἅγιοι Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, λογισμῷ γενναίῳ ἐξήλθετε· καὶ τούτους ὀλέσαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδήσασθε, καὶ δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος Ἀξιάγαςοι· ὅθεν πίςει ὑμᾶς πάντες μακαρίζομεν.

Δόξα.

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς Σωτὴρ εὐσπλαγχνίαν σου, προσηλώθης τῷ ςαυρῷ, ὁ Πατρὶ συνὼν καὶ τῷ Πνεύματι· καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας καθυπέμεινας, βουλόμενος ῥύσασθαι, πυρὸς αἰωνίζοντος τὺς κραυγάζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, ἀστενοχωρήτως κατῴκησε, τὴν ἁγίαν σου νηδὺν, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ξύλῳ νεκρούμενος, τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἐπήγασεν. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, νεκρῶσαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ σῶσαι ἡμᾶς πάντας ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Σύντριψον Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς καρδίας μου· ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσῃς οἶκον τῆς σαρκὸς, καὶ κτίσῃς οἶκον τοῦ πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσων, ὁ πολεμῶν τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μάςιγά μοι παιδείας, τὸν ἐχθρὸν Οἰκτίρμον, πρὸς τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι, προαιρέσει οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι ὑ προσφεύγω δι' εὐχῆς εὐχαρίστου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Πάθη καὶ θάνατον κατεδέξω, δι' ἐμὲ, ἵνα παθῶν καὶ θανάτυ φθορᾶς, ἐλευθερώσῃς ὡς ζωοδότης, καὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν ἀποδώσῃς μοι· διό με κείμενον Σῶτερ, τῆς ἁμαρτίας ἐν τάφῳ, ἔγειρον πρὶν αἰώνιος θάνατος λάβῃ με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Δέσποινα Δέσποινα λύτρωσαί με, ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων, ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος· διὸ Ἁγνὴ δέομαί σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων: Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Οἴμοι! τί γένωμαι, τί ποιήσω, δουλωθεὶς τοῖς πάθεσιν ἀπὸ νεότητος; ἆρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρει, καρποὺς μετανοίας Χριστῷ ἐνδείξασθαι; ἡ γὰρ συνήθεια μόνη, καὶ πρὸ τοῦ πλάνου πλανᾷ με· Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δάκρυα δίδου μοι Θεοτόκε, καὶ συντετριμμένην ποίησον τὴν καρδίαν μου, ἐξομολόγησίν τε παράσχυ, τῶν βεβιωμένων μοι παραπτώσεων, ἵνα τῇ σῇ βοηθείᾳ, ἐν μετανοίᾳ διέλθω, τὸν τῆς ζωῆς μυ χρόνον καὶ τύχω ἀνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυῒδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόςιχα Μαρτυρικά.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.
Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίςει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, ςεφάνȣς ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τȣς τυράννȣς καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ ςαυρὸν ἑκȣσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναςήσας τὸν Πρωτόπλαςον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων ςρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες ἄφες Οἰκτίρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες, μετέςησαν Κύριε, πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὕσπερ ἐπὶ τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδείχθης Ἁγνὴ, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμὴ, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσῖτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τȣς Ἁγίȣς, ȣ̔ ἡ Ἀκροςιχίς:
Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους.
Ἰωσήφ.
Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριςάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθέ-
» νου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τρι-
» μερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινί-
» κιον ᾄσω μελῴδημα.

Τροπάρια.

Φαιδρύνεται ἀεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν, Κυρίȣ Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

Αἰνέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαὸν, ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὁσίως, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδονὰς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

Ἰσχὺς παρὰ Θεοῦ, Γυναιξὶν ἐδωρήθη· ἐν ἀσκήσει καὶ στεῤῥᾷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τȣ́των Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστὲ, οὓς δικαίᾳ προνοίᾳ, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἄφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσι τε σὺν τοῖς Δικαίοις, συγχορεύειν ἀξίωσον, τὰ αὐτῶν παριδὼν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησεν Ἁγνὴ, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν ȣ̓ράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνȣ̃ντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.
Ὁ Εἱρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δȣ́λων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστὲ, ἐπὶ

θέαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Ἀφράστου καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταςάντας πρὸς σὲ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριςὲ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαιῶν τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Νεκρώσει τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός· αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, ὓς προσελάβυ πιςὺς δύλυς σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ σῦ Παρθένε σαρκωθεὶς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος ὐκ εἶχε, θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Ὥσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες καὶ σφαγέντες προσηνέχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ καὶ Λόγῳ, τῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομῦςαι ἐξ ἀναξίων προσήγαγον, τὺς ἀξίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

Εὗρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δι' ἐγκρατείας θεόθεν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον.

Πάντας οὓς πιςῶς μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένυ ἀποτεχθέντι βυλήματι, Γυναικῶν τε τὺς χορὺς, Ἀγγέλων, ταῖς χαραῖς ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασι θείαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν ςρεφομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως, τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρὸς, ἑορταζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμοσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντὸς, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗπερ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσω-
» σε, τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυ-
» νάμει σου.

Τροπάρια.

Ἱερώτατος Μαρτύρων, ἐδοξάσθη κατάλογος, ἱερῶς δοξάσας, μέλεσιν οἰκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει, ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν αὔλῳ φωταυγείᾳ, διαλάμποντα ἔχοντες, θεῖοι Ἱεράρχαι, νύκτα ἀθείας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγίᾳ τὴν θεόλεκτον, ποίμνην Χριστοῦ, πρὸς τὸ φῶς ὡδηγήσατε.

Ὡραιώθη τῶν Ὁσίων, πολυάριθμον σύςημα, καὶ ἐμεγαλύνθη, θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη δῆμος ἅγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις, ἑνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται, χρηματίζοντες Μάρτυρες, τοῖς κεκοιμημένοις, πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου τοῦ θείου τὴν κατοίκησιν, καὶ πταισμάτων, ὁλοσχερῆ ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ παρθένον σε φυλάξας, μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους πάσας, σὲ περιεστώσας ἐδόξασε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει διασώζεσθαι, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωςῆρες, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἳ καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, αἰτοῦνται δωρήσασθαι, τοῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν οἱ δοῦλοί σου θάλατταν διῆλθον· οὕσπερ καταφύτευσον, εἰς ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἁγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἠγαπημένα, οὓς ἐξελέξω Δέσποτα, καὶ οὓς προσελάβου

δούλους σου εὐδόκησον, σκηνῶσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ο῾ τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε, σαρκὶ ὁ Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Υ῾ψούμενοι σταυρῷ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι μεληδόν τε, οἱ στεῤῥοὶ Ἀθλοφόροι, Θεοῦ ὤφθησαν ἄτμητοι.

Σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἱεράρχαι γενόμενοι, προσήξατε τῷ Ποιμένι, καὶ Ἀμνῷ οὓς ποιμαίνειν, ὁσίως ἐπιστεύθητε.

Θορύβων κοσμικῶν, χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι, εἰρήνευσαν τὴν καρδίαν, ἐκ παθῶν, καὶ τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγόνασι.

Νεκρώσιμον.

Ε῎νθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε κατάλογος, τὸν Κύριον θεραπεύσας, τοῖς προκεκοιμημένοις, αἰτεῖται τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο῾ Κύριος ἐν σοί, κατοικήσας Πανάχραντε, εἰργάσατο τοὺς ἀνθρώπους, τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε οἰκητήρια.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς, δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας, ἐδόξασας· δι᾿ αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωήν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις, παράσχου Πολυέλεε.

Ο῾ μόνος Ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀνάπαυσον τοὺς ἐν πίστει, καὶ τῇ σῇ ἐπιγνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Υ῾μνοῦμέν σε δι᾿ ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε, τὸ ἄφραστον Θεομῆτορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων· ἀλλ᾿ ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Υ῾πέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας, οἰκοδομήν, πᾶσαν κατεστρέψατε, καὶ ναοὶ Θεοῦ γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας, ὑποχειρίους πάντας, Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι πάντες, οἱ ἐν Χριστῷ ποίμνης ἡγησάμενοι· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Ρ῾ήσεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντα, τῶν Γυναικῶν τὰ πλήθη, ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἐν ἀθλήσει, τῷ Γυναικός, ἐκ παρθένου λάμψαντι, Θεῷ Λόγῳ καθυπούργησαν.

Νεκρώσιμον.

Η῾ πάντων Ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτί, Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, Πολυέλεε κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνὴν Μητέρα· ἀλλὰ τῇ σῇ, μεσιτείᾳ ῥῦσαί με, αἰωνίου κατακρίσεως.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὴν λόγχην τὴν θείαν πλευράν σου κεντήσασαν, ἡ στρεφομένη ῥομφαία, κατιδοῦσα Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο, τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ε῏ν ξύλῳ, κρεμασθεὶς τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας, ἐν αὐτῷ Σωτήρ μου καταφυτεύσας, ὡς οἰκτίρμων, τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Λειμῶνας, τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι, τοὺς περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, εὐσεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, καὶ Δικαίοις, τοῖς ἀπ᾿ αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ο῾ Λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ τὸν θάνατον ἔλυσε.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ἡγιασμένα σκεύη, τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, αἰνέσωμεν συμφώνως.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, χορὸς ὁ θεῖος ἐναγάλλεται, ταῖς ἄνω

Δυνάμεσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ, σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Ὑπομονὴν ἀγαθὴν αἱ Γυναικῶν ὁσίως, ἀθλητικῶς τε διαλάμψασαι, καὶ πίστει ἀσκήσασαι, ὑπακοῇ τὴν Εὔαν, τὸν τρώσαντα καθεῖλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν Ἅδην ἑλών, καὶ θάνατον πατήσας, τῷ σῷ θανάτῳ, οὓς μετέστησας, ἐν πίστει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δεῖξον, οἰκήτορας Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι, μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο, τὸν τύπον τοῦ τόκου σου, Θεοκυῆτορ μόνη, ἀεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπομονήν τε, καὶ καρτερίαν καὶ τὰ αἵματα, πάντων τῶν Μαρτύρων, λύτρον τῶν εὐσεβῶς, μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας, τοῖς πρωτοτόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σέ, μεταστάντων καταξίωσον, ἀκαταπαύστως σοι, ἐντρυφᾷν τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι.

Μετ' εὐφροσύνης, καὶ παῤῥησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τοῦ Θεοῦ εὐδόκησον ὡς Θεός, ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, οὓς προσελάβου σύ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς, τοῦ θανάτου ἡ καθαίρεσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσι δεδώρηται.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἱεράρχαι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον, συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμὸν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Λαμπρυνθέντες οἱ Ὅσιοι Πνεύματι, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν· μεθ' ὧν Ἱερομάρτυρες, Ἱεράρχαι, Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Ὁ τὸ πρὶν ἀφροσύνῃ καυχώμενος, ἐξαλείψειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ Γυναίων πάντοτε συμπατεῖται, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, ἐκλαμψάντων ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ πάντων Χριστὲ δυσωποῦμέν σε, τῶν πιστῶς κοιμηθέντων· ὡς εὔσπλαγχνος, τούτους χοροῖς ἀρίθμησον, σωζομένων ἀπαύστως, ἀναβοώντας: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, Θεογεννῆτορ πάναγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτάς, καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον Δέσποτα, τῶν ἐν πίστει κοιμηθέντων τῇ σῇ, τὰς ἁμαρτίας παρορῶν, τούτων βοώντων σοι: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθείς, νεκροῖς ἐπήγασας ζωὴν ἀθάνατον· τοὺς μεταστάντας οὖν Δέσποτα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τῆς Βασιλείας σου τυχεῖν, Σῶτερ ἀξίωσον, σοὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ ὄντως ἀέναος πηγὴ καὶ ἀδαπάνητος, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σου, καὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, ἀπολιπόντας, εὐμενῶς, Σῶτερ ὑπόδεξαι, σοὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Παρθένος ἄχραντος, καὶ Μήτηρ ἄφθορος· Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι, τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ νικηφόρους ἀναδείξαντα.

Ὡς ἱεραρχήσαντες λαοῦ προέστητε, Ἱεράρχαι θεῖα κήρυκες· ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, Ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι, ἐλάμψατε πιστοὺς καταυγάζοντες, ἔργων μεγάλων ἐπιδεῖξει.

Σὺν Ἱερομάρτυσιν ὁμοῦ καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις μακαρίσωμεν, πάντας Ὁσίους καὶ Δικαίους, καὶ Γύναια λαμπρῶς ἀριστεύσαντα: Αὐτῶν Χριστὲ βοῶντες δεήσεσι, ῥῦσαι γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἧς κατηξιώθησαν χαρᾶς οἱ Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστὲ τοὺς μεταστάντας ἐν πίστει τῇ εἰς σὲ καταξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἁμαρτήματα, διὰ τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ Πανάμωμε, ἀνωτέρα ὡς βαςάσασα, τὸν συνοχέα τῶν ἁπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότου πράττειν θέλημα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι, παῤῥησίαν ἱκετεύειν σε· δὸς οὖν τοῖς πίςει κοιμηθεῖσι, τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἁγίας σου Κύριε, κατασκηνῶσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα, συμφερόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς εὔσπλαγχνος, κατάταξον οὓς μεθέστησας δούλους σου, ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ὁ φύσει ὑπάρχων ἀγαθὸς ὁ πλούσιος, ἐν ἐλέει καὶ χρηςότητι, ῥῦσαι ἐκ σκότους ἐξωτέρου, τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίςεως δικαιώσας καὶ χάριτι, τούτους λαμπρύνας ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες· Ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ Ἅδῃ γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Μαρτυρικά.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν ςαδίῳ τὸν Χριςὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε, τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίςιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύςως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. Ὄντως ἀξίως παρὰ Χριςοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ, Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἀθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐςὶν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐςὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐςὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐςὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τοὺς μεταςάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα δὲ ψαλλομένου, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀπόςιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα, τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυςήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταςάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὕπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιςευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναςείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταςάντας κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσή-

γαγες, δεδικαιωμένυς, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταςάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληςὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συςαυρύμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ ἅγιοι Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, δροσισμῷ ἀγώνων ἐσβέσατε, καὶ λύχνοι πολύφωτοι, Ἐκκλησίας ὤφθητε ἀπελαύνοντες, τὸ σκότος ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὅθεν χρεωςικῶς πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Ἱεράρχαι ἱεροί, Προφητῶν ἐνθέων κατάλογος, καὶ Ὁσίων οἱ χοροί, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες, ἐναρέτοις πράξεσιν, ἐδοξάσθησαν. Αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ταῖς τούτων δεήσεσι δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Ἔνθα λάμπει συ τὸ φῶς, ἔνθα χοροὶ Ἁγίων αὐλίζονται, οὗ ἀπέδρα στεναγμὸς, καὶ ὀδύνη τάξον τὺς δύλυς συ, τὺς προτελευτήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυώδυνον, ὑμνεῖν σου τὴν ἄφατον, Σωτὴρ ἀγαθότητα, παριδὼν αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ διεπράξαντο.

Δόξα.

Ἡ ἀχώριςος Τριάς, ἡ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ ἐν Πνεύματι, ἑνουμένη ὁλικῶς, καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ἰδιότησι, Μονὰς τρισυπόςατε, τὺς θανέντας πίςει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, λιταῖς τῶν ἁγίων σου, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ σεπτῶν Προφητῶν, νέμουσα ἱλασμὸν τούτοις καὶ συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἐγέννησε Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκὶ, γεγονότα ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνεργείαις Ἄχραντε καὶ θελήσεσιν· αὐτὸν ὖν ἱκέτευε, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἤχου.

Πανηγυριστὴς, καὶ χορευτὴς ὤν, φέρεις
Τέταρτον εὖχος μουσικωτάτῃ κρίσει.
Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,
Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.
Σὲ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας
Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τρία Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. α'.

Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ· ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὅλων ἐνανθρωπῆσαι βουληθεὶς, ἐν αὐτῇ ᾤκησεν ἀφράστως. Ὢ ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων! τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεὶς; ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε, καὶ τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρξε; καὶ τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, καὶ μείωσις ἐν αὐτῇ ὐχ ὑπελείφθη; καθὼς ὁ Προφήτης λέγει: Ἄνθρωπος ταύτην ὐ διοδεύσει ποτὲ, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόςιχα, τὸ πρῶτον Ἀναςάσιμον, καὶ τὰ παρόντα προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σὲ, καὶ ῥυπαρὰ χείλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σῦ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, Ἁγνὴ καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὀδύνας μου ἴασαι, τὰ χρόνιά μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητι, σῇ θεράπευσον τραύματα· ῥῦσαι ἐξ ὁρωμένων με, ἐχθρῶν ἀοράτων τε· κούφισον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου, ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω, δι᾽ ἧς εὕρατο ὁ Κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, καὶ τοῦτον σαρκὶ τεκοῦσα, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα· ἀνελλειπῶς γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται, ὡς ἑκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστός· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβὶς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε, γαστὴρ θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα, Χερουβὶμ, καὶ τῆς Κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα, ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τῦ Λόγυ, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἡμᾶς καταυγάζων, τὺς ἐν σκόσει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε ἁγνή· ὁ μὲν γάρ σε τῶν Προφητῶν, Πύλην προηγόρευσεν ἐν Ἐδὲμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς Πλαςουργὸς, καὶ τοῦ Κόσμου παντός· ὁ δὲ Βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ᾤκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτον μείνασαν· ἄλλος Ὄρος ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. Ἀληθῶς μέγα καὶ παράδοξον, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον ὑπάρχει Θεομῆτορ! διό σε δοξάζομεν, διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναςάσιμον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα.

Ἦχος πλ. ά.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστὲ, Διάβολον ᾔσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναςάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτυ. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάςασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τῦτον οἱ ἄρχοντες τῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριςὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριςὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει Δαιμόνων πλάνη· Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τῦ μνημείυ ἐσυλήθη ὁ νεκρός· Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. ά.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι ςαυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· σκυλεύσας Ἅδυ πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν: Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Ξένη συ ἡ ςαύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἅδυ κάθοδος, Φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεὸς, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιςοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σε καὶ Θεὸν, πρεσβεύεσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ͂.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.
Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἱρμός. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἑνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρησον δόξαν ἄφραστον.

Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ᾄσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτουργὸν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θεῖαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητὶ, οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σε ὁ θεῖος, καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοερὰς ἐσίας ὑπέςησας, ὑμνῳδοὺς ἀπαύςυς τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαςον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἁπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεὲ Λόγε· δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις Τριὰς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων, συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες: Ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δέλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τὺς προσφεύγοντας πίςει εἰς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σε νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τὺς πάντας σώζειν, ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίςου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαὲς ὁ Δανιὴλ, Χριςὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὅρασιν. Δίς.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεὸν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

Σύ με καθοδήγησον, Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνὴ πανάχραντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθὺς σε ἐπέγνω, Θεοῦ κατοικητήριον.

Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφαὴς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἑνιαία πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Ἱκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ᾄδων τῷ Πατρὶ, σῷ φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεὲ, ἑνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἁπλῆν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἁπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ, Ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἑνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἵνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὤφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἑνιαῖον. Δίς.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, ἀεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἤστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ Προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἀλαλαὶ σε βρότειαι, κατ' ἀξίαν ἄναρχε Μονὰς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχικὴ σύνθρονε Τριὰς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. Δίς.

Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγνὴ καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε

ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Ληστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητήν; ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; Ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο: Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ᾄδω σοι Σωτήρ μου: Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμὲ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν: Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυῒδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Πεντηκοστὸν, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυ-
» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔ-
» σωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γενάρχῃ λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἤγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεὶς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως, θείας οὐσίας, μύρῳ με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκὶ, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, καὶ συνε-

δρίᾳ Πατρικῇ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασε.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένε.
Ὁ Εἱρμός. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνῶσαν, ἐν σοὶ Πανάχραντε. καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον, μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ὡς ὡραϊζομένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾷ, οὐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα· παρθένος γὰρ τέτοκας, καὶ παρθένος ἔμεινας, ὑπὲρ ἔννοιαν Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει
» σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθου-
» σαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν
» ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον,
» μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ· ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν Ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.
Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας Ζωοδότα, τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστὲ, αἱ Μυροφόροι κατεπείγοντο, καὶ μὴ εὑροῦσαι ὑπέστρεφον, ἀνυμνοῦσαί σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παρθένε ἁγνή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἡ κλίμαξ ἡ πρὸς ἡμᾶς, κατέβη ὁ Ὕψιστος, τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδηλότατα Σεμνὴ, πᾶσι νῦν καθωράθης· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι ηὐδόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν, Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου Πανάμωμε, πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ἐλύθη ἡ τῆς ἀρᾶς, τῆς πάλαι κατάκρισις, τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε ἄχραντε· ἐκ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεὶς, πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ
» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μεῤῥᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν Ἀγαθὲ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μου προσίεσαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνετρίβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, συνανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ'

αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μήτηρ μὲν ἐστι, παρθένος δὲ διέμεινεν· ἣν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδίᾳ, νῷ, ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὁμολογῶν πανευσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνή, τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, καὶ σώζομαι Παρθένε πρεσβείαις σου.

Ο' κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἁγνῆς, ὡς εὐεργέτης ηὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε ὑμνούντων Παναμώμε.

Υ'μνοῦσι τὸν σὸν τόκον Παναμώμε, οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροί, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον φρονούντων σε, Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν, ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ο' ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χρι-
» στὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ο' τῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Σύ με μετημφίασας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος. Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ε'ξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Ε'σκύλευσας τὸν Ἅδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Α'παντες Προφῆται σε σαφῶς προήγγειλαν, γενησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμνε· μόνη γὰρ εὑρέθης ἁγνή, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε τοῦ ζῶντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρήσασαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ω's πλησίον ὅλην σε καλὴν καὶ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην τῇ παρθενίᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν, ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεός, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης, Δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Η' Ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἅδην Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ε'ξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν διεστῶτά σου, ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς φιλάνθρωπος.

Ε'σκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας· Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς ἀνεβόα σοι: Διέσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παρασχών, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε, σαρκούμενος τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομῆτορ παναμώμε.

Ἰαμάτων, Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύουσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον, ζωοδότην τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῆ, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν Ἅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανέντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐῤῥύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐῤῥυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας: Ὁ Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.
Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἅδῃ συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ ἀπεριόριστος, διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἡνώθη ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, ἁγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγένησαι, τοῦ σὲ πλασουργήσαντος· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔσωσέ με Κύριος, Θεομῆτορ ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον, ἐκ σοῦ περιθέμενος· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν, τοῦ σωτηρίου πάθους ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἅδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἑκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διαῤῥήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἁγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τανῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξαμένης σοῦ τῆς Θεομήτορος· ὅθεν ἀπαύστως, ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδει σὺν ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον διαυγές, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σοῦ ἐξελήλυθεν ὁ πάντων Κύριος, ῥύπον ἐκπλύνων, τῶν πίστει σε ὑμνούντων, καὶ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος ὁμολογοῦμέν σε, Λόγον Παρθένε, Πατρὸς ὡς δεξαμένην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρί, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα
» αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μα-
» καρίζομεν.

Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς· μόνος ἁμαρτίας δὲ μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρύτῳ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν ἡ ἁγνὴ Κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον καὶ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ Ἅδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσαντα, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἄνευ δὲ σπορᾶς, ἔννους καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμήν, γεννήσασα σαρκικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἣ προσβαλὼν στόματι πικρῷ, Ἅδης κατήργηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κροσσωτοῖς, θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσαν, ἐκ δεξιῶν ἔστησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἴσια, ὡς Μητρί σοι Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαῤῥήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπών σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τὰς Μαθητάς σε, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ Κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου τῷ Λῃστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωῒ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰεδαίες οἱ φύλακες ἔλεγον: Ὢ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὢ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίε! Τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε, τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν· καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν: Οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι: Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν, Τροπάριον Ἀναστάσιμον, ψαλλόμενον εἰς τὸν πλ. α'., πλ. β'., βαρὺν καὶ πλ. δ'. Ἦχον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστὲ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τὰς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνᾶντας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἐπεζήτουν σε Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἐν μέσῳ δύο κατακρίτων λῃστῶν, ὁ μὲν εἷς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ᾤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἀνεβόησαν: Ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναὲ, Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε· χαῖρε ἄφλεκτε καὶ πυρίμορφε Θρόνε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἴμοι τῷ παροργίσαντι σὲ, τὸν ἐλεήμονα Θεόν μου καὶ Κύριον! ποσάκις ἐπηγγειλάμην, μετανοῆσαι Χριστὲ, καὶ ψευδὴς εὑρέθην ὁ ἀνόητος! Τὸ πρὶν τοῦ βαπτίσματος, κατεῤῥύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς σέ μου ἠλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον, πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, ὅ σοι καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐνώπιον, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ σχῆμα, τὸ πένθιμον ἐνδυόμενος, εἰμὶ ἀθετήσας· λοιπὸν Σῶτερ μὴ εἰς τέλος, ἀφῇς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογίαν ψυχὴ, ἔχεις ἀθλία ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδίκης, τοῦ αἰωνίου πυρὸς, καὶ πασῶν βασάνων ἐξαιρήσεται; οὐδεὶς εἰμὴ σὺ σαυτῇ, ἱλεώσῃ τὸν Εὔσπλαγχνον, τὰς ἀθεμίτους, καταλείψασα πράξεις σου, καὶ θεάρεστον, κτησαμένη βιότευσιν, κλαίουσα καθ' ἑκάστην σου, τὰ ἄπειρα σφάλματα, ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐννοίᾳ τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρασχεῖν σοι τὴν τελείαν, τούτων συγχώρησιν.

Μή με κατακρατείτω Σωτὴρ, τῆς ἁμαρτίας ἡ συνήθεια ἕλκουσα, μηδέ μου κυριευέτω, Δαίμων ἀεὶ πολεμῶν, καὶ καταφερέτω πρὸς τὸ θέλημα, αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξάρπασον, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας με, καὶ τυραννίδος, καὶ ζοφώδους κολάσεως· καὶ βασιλεύων ἐν ἐμοὶ σὺ Φιλάνθρωπε, ὅλον τε σὸν γενέσθαι με, καὶ ζῆν καταξίωσον, κατὰ τὸ θέλημα Λόγε, τὸ σὸν, καὶ ἔχειν ἀνάπαυσιν, ἐν σοὶ, καὶ εὑρεῖν με, ἱλασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Λήμη με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἐζόφωσε, καὶ βλέπειν οὐ σθένω ὅλως, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς· προϊὼν πλανῶμαι καὶ κρημνίζομαι, δεινῶς εἰς τὰ βάραθρα, τὰ τοῦ Ἅδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ θαυμάτων, τῶν ὑμῶν μιμνησκόμενος, θεραπεύομαι, ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου. Ἴδοιμι τὴν εὐμένειαν ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σβέσαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πανσέβαστοι, πρὸς φῶς ὁδηγοῦντες, σωτηρίας με καὶ λύσιν, κακῶν μοι νέμοντες.

Ἔσχε τὸν τῆς εὐκλείας βαθμὸν, τῆς καθ' ὑμᾶς ὁ πονηρὸς Ἀρχιστράτηγοι, ὁ πρώην ὡς Ἑωσφόρος, συνανατέλλων ὑμῖν· ἀλλ' ἐκ πονηρίας ὁ ἀντίπαλος, εἰς γῆν κατενήνεκται, καὶ τῷ σκότει ζεζόφωται, καὶ σὺν αὐτῷ με, καταῤῥάξαι ἐπείγεται, τιμηθέντα με, τῇ εἰκόνι τοῦ πλάσαντος· ὅμως εἰ καὶ προπέπτωκα, Χριστός με ἀνέστησε· φάνητε οὖν μοι προστάται, καὶ προμηθεῖς καὶ ἐπίκουροι, Σοφοὶ τῷ ἀθλίῳ, σωτηρίαν μοι αἰτοῦντες, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔδει με, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, γεγενημένον καὶ ὑμῖν συναρίθμιον, μηδ' ὅλως καθυποκύψαι, τῷ πονηρῷ, φεῦ! ἐχθρῷ, ἀλλὰ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, ὑμᾶς οὐκ ἐζήλωσα, ἐντολὴν δὲ ἠθέτησα, καὶ ἐκπέπτωκα τῆς τιμῆς τοῦ Ποιήσαντος, Ἀρχιστράτηγοι, καὶ δουλείᾳ καθέλκομαι· ὅμως περιπαρέντα με, τοῖς πάθεσι βλέποντες, δότε μοι χεῖρα πρὸς τρίβον, τὴν ἀνωτάτω με φέρουσαν, τυχεῖν σωτηρίας, ἐξαιτοῦντές μοι καὶ κάλλους, ἀρχαίαν εὔκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πολεμοῦντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ Κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι· φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γε-

γόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυστήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον Παρθένος πάλιν διέμεινε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα. Αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπωμεν, σὺν Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες: Ἅγιος εἶ Χριστὸς ὁ Θεός· ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. ά.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχή, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, Ἀειπάρθενε ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, μετὰ πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν: Ἐλέησόν με.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος, ἁμαρτημάτων πολλῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεὸς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν Πανύμνητε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, καὶ εὑρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριον τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ Κριτοῦ τὴν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν· ἡ συνείδησις καὶ γὰρ ἀεὶ ἐλέγχει με· τῇ ἀμελείᾳ δὲ συζῶν, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς πιστοὺς φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ σοι τὸ Χαῖρε τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ Ἀγγέλων Ποιητὴν, ἐν σοὶ σαρκούμενον ὁρῶν, τὸ μελῴδημα χαρᾶς, ἀναμέλπει σοι Σεμνὴ, βροτοὺς δι' αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνη χαρᾶς αἰτία, πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. ά. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμα-
» στὰ τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠ-
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν πολλαῖς ἀπάταις, ἐξελκόμενον καὶ δελεαζόμενον, Χριστὲ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐπίστρεψον, οἴκτειρον, ὡς παντοδύναμος.

Ὁ τοῦ κωφοῦ τὰ ὦτα, διανοίξας Χριστὲ, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, κωφεύοντα τὰ ὦτα διάνοιξον, ὅπως σου τοὺς λόγους ἐνωτισθῶ.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ἀστέρες, χρηματίζοντες τοῦ Ἡλίου Μάρτυρες, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, τὸ σκότος σκεδάζετε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Πεπυρωμένα βέλη, θείοις ἄνθραξι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀθληταὶ δειχθέντες, τὰ βέλη συντρίβουσι, πάντα τοῦ ὄφεως.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀναπέτασον, καὶ ἐκ πυλῶν τοῦ Ἅδου, ἐξάρπασόν δέομαι, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Μέλος Ἀγγέλοις τὸ πέμπτον.
Ὁ Εἱρμός. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδότιδος, ὡς ταῖς ταύτης ἀκτῖσι, πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι, τὴν ψυχήν μου Ἄγγελοι, τὸν Δεσπότην καθικετεύσατε.

Ἔχοντες παῤῥησίαν ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ, παριστάμενοι πάντας, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς, κινδύνων λυτρώσασθε, Πρωτοστάται τάξεως, οὐρανίου, ὦ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς
» κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ
» ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Σὺ ὁ μηδένα ἀπολέσθαι βουλόμενος, ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολλύμενον οἴκτειρον, καὶ σῶσόν με ῥοπῇ, Πανοικτίρμον τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, σοὶ Χριστὲ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Ἵνα τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν νεκρώσητε, καὶ νεκρὸν Μάρτυρες τὸν ἐχθρὸν ἀποδείξητε, νεκρώσεως σωμάτων, Μακάριοι οὐκ ἐφροντίσατε.

Πεποικιλμένοι τοῖς παθήμασι Μάρτυρες, καὶ στολαῖς αἵμασι βεβαμμέναις κοσμούμενοι, τῷ πάντων Βασιλεῖ, στεφηφόροι νῦν παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὰς φωνὰς πρόσδεξαι τῶν βοώντων σοι πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὁ λόγῳ τοὺς χορευτὰς τῶν ἄνω Δυνάμεων, σοφῶς ὑποστήσας, τὴν σὴν χρηστότητα, τὴν ἀπειροδύναμον δεικνύς, τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ τοὺς Ἀσωμάτους χοροὺς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισί, μέλπειν ἀκαταπαύστως, ἁγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστη-
» σαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες
» γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ σῶσαι τοὺς
» χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρά· ἐξ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Ἁπάσης ἐντολῆς σεπτῆς κατεφρόνησα, τὸν φόβον σου παρωσάμενος Χριστέ, καὶ δέδοικα τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα· ἐν ᾧ μὴ κατακρίνῃς με Εὔσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Ἱμᾶσι πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι, καὶ μάστιξι δαπανώμενοι σφοδρῶς, καὶ ὄνυξι καταξεόμενοι Λόγε, οἱ Ἀθληταί σου πίστει ἠγάλλοντο.

Σαλεῦσαι Ἀθληταὶ ὑμᾶς θείας στάσεως, οὐκ ἴσχυσε παντελῶς ὁ πονηρός· διὸ πολλῶν σαλευομένων γενναῖοι, στηρίγματα ἐνθέως ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμῶσί σε διδοὺς Πανύμνητε, τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὔσπλαγχνος καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.
Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγγέλων ὑποστήσας λαμπρότητας, θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότως ἐλάμπρυνας, ὡς δυνατὰς ἐν ἰσχύϊ, τὸν λόγον σου πληρῶσαι Φιλάνθρωπε.

Γεώδη τῶν σωμάτων φρονήματα, ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, καὶ νοῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι προστασία Πανάμωμε, καταφυγή τε καὶ λιμήν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἡ τὰς Ἀγγέλων χορείας, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστὲ ὁ Θεός, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός·
» ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

Τροπάρια.

Ἀνάνηψον ψυχὴ ἀνάνηψον ὕπνȣ, βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἁμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιαυγάζου.

Νεώσωμεν τὴν ψυχὴν δι' ἐμμελείας, καὶ κατανύξεως ὄμβροις ἀρδευθῶμεν, ὅπως βλαςήσωμεν μετανοίας ςάχυν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ἄνθραξι ςομωθέντες τῆς ἀγάπης, οὐραναχάλκευτα ξίφη Ἀθλοφόροι, ἐδείχθητε δυσμενῶν κόπτοντες ςίφη.

Ἀδούλωτοι τῷ ἐχθρῷ γεγενημένοι, κατεδουλώσατε τοῦτον Ἀθλοφόροι, καὶ γνήσιοι τοῦ Χριςοῦ ὤφθητε φίλοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου· τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἐπιπορευόμενοι, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὰς τοῦ Δεσπότου εὐεργεσίας, τοῖς πιστοῖς κομίζετε, καὶ περιφρουρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκοσμοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος, φωτὶ περιαυγάζονται.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἡ φέρȣσα, τοῖς σὲ Θεοτόκον, ἁγνὴν ἐπιγινώσκȣσι.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ
» δὲ ἐκ βυθοῦ ἁμαρτημάτων, ἀνάγαγε
» Κύριε καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ βίῳ ἁμαρτία, ἣν μόνος οὐκ ἐτέλεσα ὁ τάλας· μόνε Ἀναμάρτητε, οἰκτείρησόν με.

Ἱστίῳ πτερωθῶμεν προθυμίας, καὶ σωτηρίου μετανοίας· ὅπως προφθάσαντες ἅπαντες σωθείημεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύκων, Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, τοῖς ἄθλοις καταυγάζεται ἡ Κτίσις· δι' ὧν ἡμᾶς φώτισον Φιλάνθρωπε.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα τὴν αἴγλην, τῆς θείας καὶ σεπτῆς φωτοδοσίας, τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τῶν πιςῶν ἡ προςασία, ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Μαινομένην κλύδωνι.

Ἱερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοὶ, φωτοδόταις λάμψεσι φαιδρύνονται, τὰς θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεὸν, ὃν σὺν τρόμῳ βλέπουσι γηθόμεναι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἄγγελοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ βλέπων ἀβύσσȣς,
» καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑ-
» περύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν, μετανοȣ̃ντας πάντας δεχόμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἴασαι εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τὰ πολλά μȣ πάθη, ὁ τὴν ἐμὴν γινώσκων ἀσθένειαν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ κρατυνθεὶς, χορὸς Ἀθλοφόρων τοὺς δυσμενεῖς βοῶν κατεπάλαισεν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ ἐνισχύσας τοὺς σοφοὺς, Ἀθλοφόρους Λόγε, ὑπενεγκεῖν πολύπλοκα βάσανα, δεήσεσιν αὐτῶν, πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδὺς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν ἀπειροδύναμον, ἀναφαίνων δύναμιν, ὑμᾶς Ἀρχιςράτηγοι, Χριστὸς ὑπεςήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πληθὺν ἀμέτρητον, Ἀσωμάτων τάξεων, κοσμῶν ἀγαθότητι, πιςῶν τὰ συςήματα, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθεσι κλονούμενον, σύ με νῦν στερέωσον, ἡ πᾶσι πηγάσασα, πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίςει μελῳδοῦσιν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
» Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψȣ̃τε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρὸν ταῖς παραβάσεσι, γενόμενον Κύριε ζώωσόν με, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρύνας μετανοίᾳ με, σκότους ἁμαρτίας ῥῦσαι Κύριε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὴν φλόγα τῆς πλάνης κατεπάτησαν, δρόσον οὐρανόθεν, λαβόντες παραδόξως.

Γῆ ὥσπερ πίων Ἅγιοι, στάχυν ἀληθῶς ἑκατοςεύοντα, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Χριςῷ καρποφορεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσίᾳ κατελάμπρυνε, τοὺς ἐσκοτισμένους, πανύμνητε Παρθένε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ἕλκει με τὰ νῦν, τοὺς τῶν Ἀγγέλων δήμȣς, ὑμνῆσαι τοῖς ᾄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς περ συμμέλπω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύσται τῆς ἁπλῆς, καὶ τρισηλίου αἴγλης, σωθῆναι πρεσβεύσατε τȣ̀ς πίςει μέλποντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τοῦ Φωτὸς, παρθενομῆτορ Κόρη, φωτί σου καταύγασον, τοὺς σοὶ προςρέχοντας· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἐλπὶς καὶ προστασία, μόνη Παναγία ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογη-
» μένην ὑπὸ Θεȣ͂, τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
» νος, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵλεως γενοῦ μοι Κύριε, ἄμετρα ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας με, Λόγε καταξίωσον.

Ὡς τȣ̀ς Νινευΐτας ἔσωσας, πάλαι μεταγνόντας μόνε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Σάρκα παραδόντες πάσαις πληγαῖς, ἄπληγον ἐσώσατε ψυχὴν, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τῆς θείας δόξης μέτοχοι.

Ἡμεροφαεῖς ἀςέρες ἐν γῇ, πάντων καταυγάζοντες τὰς ψυχὰς, Ἀθλοφόροι τȣ͂ πάντων, Κυρίου ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις, ὥσπερ θρόνος πύρινος, νεύματι τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις Παρθένε, τὸν πάντα διατρέφοντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ταγμάτων ἔξαρχοι, πεφυκότες τῶν Ἀγγελικῶν, φαιδρότατε Μιχαὴλ, θεῖε Γαβριὴλ, τῆς θείας σαρκώσεως, παναληθὴς, κήρυξ γεγονὼς, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνȣ͂ντας ὑμᾶς ἔνδοξοι.

Ὁ πλουσίαις δόσεσιν, ὑπερχέων σȣ̀ τὸν θησαυρὸν, ὁ τάξεις παραγαγὼν, τὰς Ἀγγελικὰς, μεθ' ὧν ἐλευσόμενος, οἷα Κριτὴς, πάντων καὶ Θεὸς, φεῖσαί μου Δέσποτα, προσπεφευγότος τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Χερουβὶμ, Δυνάμεις καὶ Σεραφὶμ, Ἄγγελοι φαιδροὶ, Ἀρχαὶ, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, ἄχραντε Σεμνὴ, τρόμῳ λατρεύȣσι, Θεοτόκε παμμακάριςε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Οἴμοι! τί ὡμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ Χριςὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μȣ, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιςροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου, ἡ παύσασα πᾶν δάκρυον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· σὺ γὰρ βροτῶν τὰς ὀδύνας διώκεις, ἁμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις· σὲ πάντες κεκτήμεθα, ἐλπίδα καὶ ςήριγμα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιςεύσας Χριςὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ψυχοφθόροι με λῃςαὶ, ὁδῷ τοῦ βίου συναντήσαντες, κατεπλήγωσάν με· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ νῦν προςρέχω· ἴασαι Χριςὲ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἐπουράνιοι Χοροὶ, ὑμνολογοῦσί σε τὸν πάντων Θεόν· τούτων Δέσποτα ἱεραῖς μεσιτείαις, τὰ πολλά μου πάριδε κακὰ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, συναριθμούμενοι Χριςοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πληρούμενοι φωτισμοῦ ἀνεσπέρου, τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας μειώσατε.

Δόξα.

Μετὰ δόξης ὦ Τριὰς, ταῖς τῶν Ἀγγέλων ὑμνουμένη φωναῖς, τὴν κεκακωμένην ἐκ τῶν Δαιμόνων ψυχήν μου, σῷ ἐλέει ὅλην ὑγιῆ, ἀνάδειξον δέομαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν, ἐν τῇ νηδύϊ δεξαμένη Ἁγνὴ, σκυθρωπάζουσαν πονηραῖς ἐργασίαις, τὴν ψυχήν μου πλήρωσον χαρᾶς, πρὸς φῶς ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας Σωτὴρ, τὴν ἐκ Δαιμόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δὸς μοι δακρύων ὄμβρους, τῆς μετανοίας ὡς ἂν, τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον, τὸν λογισμόν μου ῥυφθήσωμαι, καὶ τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν· πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσον, ἱλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλαξον, παθῶν ὅπως εὕρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράττω, τὰ σὰ θελήματα.

Χείλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σὲ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς τυφλώττων ὁ πανάθλιος, ψυχὴν περιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνάνευσιν· ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου, παλάμας Φιλάνθρωπε· σῶσόν με Σῶτερ βοῶ σοι, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρον, πολλῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων, ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Ψῦξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ, τοὺς θολεροὺς, καὶ τοὺς χειμάῤῥους ἀνάςειλον, καὶ ὄμβρους πολλῶν δακρύων, ἐν κατανύξει ψυχῆς, Ἀγαθὲ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου· ἰδοὺ ἀπεμάκρυνα, ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ Ἄσωτος, καὶ ἐγυμνώθην ἀπὸ πάσης θελήσεως, σῆς χρηςότητος, πολυέλεε Κύριε· ἥμαρτον, μὴ παρίδῃς με, μὴ λάβῃ με τέλεον, ὥσπερ ὑπεύθυνον ὄντα, ὁ ἀλαζὼν καὶ παμπόνηρος, ἐχθρὸς, ἀλλὰ τάχει, τῆς αὐτοῦ με τυραννίδος, Δέσποτα λύτρωσαι.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, ὅμοια.

Ῥεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινὸν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου, ἐχύθη, καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν, συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς ἀοράτῳ, ἐπιςασίᾳ σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ, τῆς σεπτῆς συμπαθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ῥεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη ἀοίδιμε, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἅπασαν· δι' ὧν ἐκβλαςάνειν, ἱλασμὸν καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Ὅλην μου τὴν καρδίαν Σοφὲ, καὶ τὴν διάνοιαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα· γενοῦ μοι θερμὸς προστάτης, καὶ σωτηρίας ἐλπὶς, βοηθὸς καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέςατος, κυβερνήτης πανάριςος, λιμὴν καὶ τεῖχος, ἐκ κινδύνων ῥυόμενος, ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν, ἀφαρπάζων με Πρόδρομε· ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον, πρεσβείαν καὶ δύναμιν, ἔχεις παμμάκαρ, ἀμέτρους, τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ συμπάθειαν· δι' ὧν σκέπε, φρούρει, διαφύλαττε διδοὺς μοι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δός μοι κατατρυφῆσαι τῆς σῆς, εὐπρεπεςάτης καὶ λαμπρᾶς ὡραιότητος, καθάρας τὸν ῥύπον πάντα, τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς, διὰ μετανοίας καὶ δακρύων μου· καὶ γὰρ σὺ ἐπίστασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτημαι, μεγαλύνων σε Πρόδρομε· πλήρωσόν μου τὴν ἔφεσιν, κἂν μέγα τὸ αἴτημα, κἂν ὑπερβαίνῃ τὰ μέτρα τῆς ταλαιπώρου ἀξίας μου, Χριςὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ῥείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον· ἐχθροὺς καθ' ἑκάστην, τοὺς τὴν ψυχήν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον, ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λῦσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρὸ τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτήν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ῥίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἁγία τράπεζα Χριστόν, τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θρήνησον ψυχή μου, τὴν ἑαυτῆς ῥαθυμίαν· θέλησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν, Θεῷ προσκολλήθητι τῷ ἀγαθῷ· καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἁμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν, τοὺς κατ' ἐμὲ ἁμαρτωλούς· Θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γάρ ἐστιν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὢ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἱλασμὸν, Χριστὲ, πταισμάτων δίδου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» ποτὲ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνὴν,
» τὸ κῦτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-
» χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν, εἰς ὄρος
» ἁγιάσματός σου, ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινί-
» κιον ᾠδήν.

Τροπάρια.

Ἱλασμόν μοι δώρησαι, τῶν πεπραγμένων μοι Σωτὴρ, καὶ ἄνες μοι, πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν· κάθαρον πολλῆς, σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθαρίσας λεπρούς· καὶ ἀξίωσον κἀμὲ ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Λήμην, ἣν περίκειμαι, τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσαν, μὴ ὁρᾷν σου τὰς αὐγὰς, ἃς ἐπιφανεὶς, ἐφ' ἡμᾶς ἐξήπλωσας, Ἥλιε ἄδυτε, ταύτην κάθαρον Σωτὴρ, καὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, Κύριε εὔσπλαγχνε, τῶν χαρίτων σου τὸ φῶς.

Μαρτυρικά.

Ἄγρυπνοι γενόμενοι, τῶν προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ φύλακες, ἐκοιμίσατε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι· διὸ βαρούμενον ὕπνῳ τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν, διεγείρατε κἀμέ.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ, Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτὸν τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ αἱμάτων ῥεύμασι κατεποντίσατε· καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ᾄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι συνηθείας με, ἁγνὴ Παρθένε πονηρᾶς· στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδείαις Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ· καὶ ἀξίωσον κἀμὲ, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι καλῶς, ᾄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Βαπτιστὰ, τήνδε τὴν παράκλησιν δέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγνισμένον, ζωήν τε ἄϋλον, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι· διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Ἄβυσσον καταδύσας, τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστὸν, ποταμίοις ἐν ῥείθροις, αὐτὸν δυσώπει Πρόδρομε, ξηρᾶναι τὴν ἄβυσσον, τῶν κακῶν μου δέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἐκ μετανοίας μοι ἀφορμὰς προξενούσας, κατάνυξιν δοθῆναί μοι, βορβόρου με πλύνουσαν, ἁμαρτίας αἴτησαι, τὸν Φιλάνθρωπον, ἱκετεύω σε.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ὠδίνων ἄνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων, ἀρρεύστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα· ὃν δυσώπει σώζεσθαι, πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα
» εὔδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἁμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθήσωμαι, ἡνίκα κρίνῃς τὴν γῆν;

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, καὶ προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ᾐκίζοντο, νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Χοροὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν, τῶν νοερῶν Ἀγγέλων ἰσάγγελοι, γεγονότες, χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτὸς Παρθένε, καὶ εἴσοδον τῶν παθῶν ἀπόκλεισον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, θαυμαστὲ Προφῆτα πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι, ἐξ ἀπροσεξίας πανόλβιε.

Στενάζω καὶ ὀδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, μόνε δικαιότατε Κριτά· ἐν ᾧ με ἱκεσίαις, τοῦ Βα-

πτιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεέ μου συντήρησον.

Τῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος, μεσιτείαις θείαις ἔνδοξε Πρόδρομε, πεπαλαιωμένον με πολλαῖς, βοῶ σοι ἁμαρτίαις: Τῇ μετανοίᾳ καινοποίησον, ὅπως ἐν αἰνέσει γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθενομῆτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγκλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φώτισον ἡμῶν τὸν λογισμὸν, ἁγίασον καρδίαν, καὶ αἰωνίῳ ἡμᾶς λύτρωσαι, πάντας καταδίκης δεόμεθα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ
» ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ῥημάτων σου Κύριε, καταφρονήσας φωταγωγούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοοῦμαί σου, τὸ ἐκεῖθεν μέγα κριτήριον.

Ἱστίῳ πτερώσωμεν, ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσωμεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικά.

Σταλάζοντα Μάρτυρες γλυκασμὸν, ὤφθητε θεῖα ὄρη, καὶ παράδεισος θεοφύτευτος, ζωῆς ξύλον, ἔχοντες τὸν Κύριον.

Τοξεύμασιν Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας κατεσφάξατε, πολεμίους Δαίμονας, καὶ στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία, τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τὰ ἄνω κατοικήσας βασίλεια, ὡς στρατιώτης ἀληθὴς, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Βαπτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κατοικτειρῆσαι τιμῶντά σε.

Ἡγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς τὸ εὐγενὲς, τῆς σῆς καρδίας Ἀοίδιμε· αὐτὸν ἱκέτευε πάντας, ἡμᾶς καθαγιάσαι δεόμεθα.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς· αὐτὸν ἱκέτευε Πρόδρομε τενεκρωμένον ζωῶσαι, κἀμὲ ταῖς ἁμαρτίαις καὶ σῶσαί με.

Δεσμοῖς προσομιλήσας Μακάριε, καὶ φυλακαῖς διὰ Χριστὸν, δεσμὰ κακῶν μου διάλυσον, καὶ τὰ σεπτά με φυλάττειν, προςάγματα δυνάμωσον δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν τάλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχοῦσαν
» τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴ-
» κτειρον, καὶ λάμψον νοητὲ Ἥλιε, ἡμερο-
» φαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τοῦ διατμῆξαι τὴν
» νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλας ἥμαρτον, καὶ τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρῖναι μέλλεις ὁ Θεὸς, τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; πῶς ἐσκοτίσθην ποιῶν τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φόβον; ἀλλ' εἰς γῆν νένευκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτήνεσι πολλοῖς; ἐπίςρεψόν με Θεὲ τοῦ παντός.

Μαρτυρικά.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, διεσκέδασαν τὰ νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ηὔγασαν ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθεΐας ἔλυσαν ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Ἁγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων σου Χριστὲ πρεσβείαις δέομαι, καὶ δεῖξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δόξης κοινωνὸν, ἵνα δοξάζων ὑμνῶ σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθενομῆτορ ἐκύησας, ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολλὰ πταίουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, καταφυγὴ τῶν πιστῶν καὶ λιμήν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τέτοκε στειρεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε, τὰς στειρευούσας καλῶν καρδίας, εὐτέκνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε μακαρίζομεν.

Ἤνθησας ὡς εὔοσμον κρίνον ἀοίδιμε, ἐν ταῖς ἐρήμοις· διὸ βοῶ σοι: Τῆς ψυχῆς μου Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν, κακίας ἀποδίωξον.

Νόμου μέσον ἔςηκας σοφὲ καὶ χάριτος· διὸ κραυγάζω: Τροπούμενόν με ἁμαρτίας Πρόδρομε, νόμῳ, οἰκτειρῆσαι, τὸν Κύριον ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἄχραντε, διάνοιξόν μοι, τῆς μετανοίας, πύλας προξενήσας μοι, τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς, ἐῤῥύσω Κύ-
» ριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων
» παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐπιστροφῆς, κἀγὼ κατάκειμαι, ὕπτιος ἀεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ, κρατούμενος πάντοτε Λόγε· τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου, διαλύσας ἐλέησόν με.

Στενάζοντα ὡς ποτὲ, τὸν Τελώνην οἴκτειρον, οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερμῶς, δακρύειν ἀξίωσον, ἵνα ἐκπλύνω κἀγὼ τὸν βόρβορον, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μεγάλως με πταίσαντα, μεγάλης φλογὸς τῆς ἐν γεέννῃ ἐκεῖ, μενούσης με ῥύσασθε, ἵνα μεγάλως κἀγὼ πανένδοξοι, τὴν ὑμῶν δοξάζω μνήμην.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν οἱ Ἀθληταί σου, ζωαρχικῇ δεξιᾷ ὦ Θεὲ καὶ Κύριε, διὸ τούτων σεπταῖς παρακλήσεσι, σῶσον πάντα τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον.

Θεαχαρίτωτε σκηνὴ, τοῦ ἁγιάσματος σεπτὴ κιβωτὲ, λυχνία θείου φωτὸς, ἄρτου ζωῆς τράπεζα, τοῦ Λόγου παλάτιον τὸ ἔμψυχον, οἶκον Πνεύματός με δεῖξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μαινομένην κλύδωνι.

Ἀποῤῥήτοις λάμψεσι, διαλάμπων Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβείᾳ σου καταύγασον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ῥαθυμίας ὕπνῳ με, συσχεθέντα Πρόδρομε Χριστοῦ, καταυγάσας χάριτι διέγειρον, τοῦ προθύμως τὰ θεῖα πράττειν θελήματα.

Ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἐναντίας λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖόν σε πλουτήσαντας, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Δεσπότην Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Καταιγὶς χειμάζει με, ἁμαρτίας Ἄχραντε ἁγνή· σπεῦσον ἐξελέσθαι με εἰσάγουσα, μετανοίας πρὸς τοὺς λιμένας Πανάμωμε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πυρὸς σβεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχὴ,
» δροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τοῦ θαύμα-
» τος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς
» ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτὴρ, τὰ ἄπειρα πταίσματα, Χριστὲ συγχώρησον, καὶ μελλούσης με ῥῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατεδαπάνησα νῦν, τὸν πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῷ φθείρομαι, ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως· μετανοοῦντα, Σωτὴρ, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸν εἰργάσασθε, τὸν πολεμοῦντα ἐχθρὸν, τὰ μέλη νεκρούμενοι, πολλαῖς κολάσεσιν, ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες· διὸ οἱ πιστοὶ εὐσεβῶς, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, τυράννων πᾶσαν πληθὺν, τοξεύμασι Μάρτυρες, ἐτραυματίσατε, καρτερίας τε καὶ γενναιότητος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀληθῆ, μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν σωτήριος, ἐδείχθης πᾶσιν Ἁγνὴ, παθῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα, πρὸς γαλήνην τε πάντας μετάγουσα, τῆς μετανοίας Σεμνὴ, τοὺς ἐν γῇ ταπεινούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρόδρομον, πατρῴαν ὡς ἔλυσας, φωνὴν ἐν τῷ τίκτεσθαι, διάλυσον τοὺς βρόχους, τῶν ἡμῶν ἁμαρτημάτων.

Ἥλιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι, σωτήριον ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρωσαι, παθῶν παρενοχλούντων, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Στεῖραν ψυχὴν κέκτημαι, καὶ καρδίαν ἄτεκνον· στειρὰς θεῖον βλάστημα, καρποὺς μετανοίας με, βλαστάνειν ἐκδυσώπει, Βαπτιστὰ Χριστοῦ ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

Ἴσον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξάζομεν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐνθέως μελῳδοῦντες: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, παιδίον Πανάμωμε, Χριστὸν, τὴν ἀνάπλασιν, ἡμῶν ἐργαζόμενον, τῶν πεπαλαιωμένων, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
» τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς,

» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ προσώζεσαν, καὶ κατεσάπησαν, οἱ τῆς ψυχῆς μου μώλωπες Χριςὲ, καὶ ταλαιπωρήσας, κατεκάμφθην διόλȣ· φαρμάκοις μετανοίας, Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφις με, ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας, ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κράζω: Μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ τεταπεινωμένον.

Μαρτυρικά.

Οὐ παρετράπητε, κρείττονος στάσεως, τοὺς τοῦ Σταυροῦ δὲ, Πανεύφημοι ἐχθρȣ̀ς, τȣ̀ς ὑποσκελίζειν, ὑμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε τελείως, σοφοὶ ἀνατραπέντας.

Ὑμᾶς πανεύφημοι, Κυρίȣ Μάρτυρες, ȣ̓ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμὸς, οὐ τροχὸς μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρίσαι, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγγυητής μου γενοῦ, Μῆτερ Θεοῦ, ὅπως ἐπιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρτημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Δῆμον προχοαῖς, ταῖς Ἰορδάνου λούεις, κηρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὰ τῶν παθῶν μου ῥεῖθρα, ξήρανον πηγάς μοι, δακρύων ἐπιπέμπων.

Ἔντρομος γενοῦ, ἐννοουμένη ὅλη, ψυχὴ τὸ κριτήριον, τοῦ Παντοκράτορος, κράζȣσα: Οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, οἴκτειρόν με σῶσον, καὶ τῶν βασάνων ῥῦσαι.

Χείλη ῥυπαρὰ, καὶ μολυνθεῖσαν γλῶσσαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, ἅγιε Πρόδρομε· σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι παντοίαις, προσβολαῖς τοῦ πλάνου, ἀπαύςως κλονουμένῳ.

Τριαδικόν.

Ὄμβρισον ἡμῖν, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ὁμοούσιε, πταισμάτων ἄφεσιν· ὅπως τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόκῳ, βαράθρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε· ὅθεν φωναῖς σε, χαριστηρίοις πίστει, Κόρη ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς,
» Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἁγνὴν μετὰ
» τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυ-
» τῆς Ποιητήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα σου μεγαλύνω τὸ μακρόθυμον Δυνατὲ, μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Λόγε συκῆν, κραυγάζω σοι, ὅπως τῆς μετανοίας καρποὺς προσφέρω σοι.

Ὡς φοβερὸς, σὺ μόνε Κραταιὲ καὶ Δυνατέ! καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζεσθαι; ἐν ᾗ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν, ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί· διὸ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπώτατα, ἰατῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν, ἡ θήκη τῶν λειψάνων τὰς αὐγὰς, τῆς θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ καταυγάζει ψυχὰς, τῶν πίστει Ἀθλοφόροι εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη προηγουμένη νέου λαοῦ, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρίτωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς ζωήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Ἰδοὺ ἡ εὐπρέπεια, τοῦ σοῦ οἴκου, οἷα οὐρανὸς, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριςοῦ· ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐας θείαις φρυκτωρεῖς, τοὺς καθ' ἑκάστην σε, νῦν ἐν τούτῳ μακαρίζοντας.

Ὡς ὑπάρχων γνήσιος, τοῦ Δεσπότου φίλος Βαπτιστὰ, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ, γνώμῃ ἀκλινεῖ, Παμμάκαρ καρδίωσον, καὶ τὰ πάθη τὰ φθοροποιὰ, ἀποβδελύττεσθαι, συνωθοῦντα πρὸς ἀπώλειαν.

Σὺ οὐκ ἔφυς κάλαμος, ἐναντίοις πνεύμασι Σοφὲ, κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν, θεῖος στηριγμὸς, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα Ἐκκλησίας· ἣν ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τήρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων ἅπαν σκάνδαλον.

Ἥ τοῦ Κτίστου ἔλευσις, ἐπὶ θύραις· τί οὖν σὺ πενθεῖς, σαυτὴν ἀθλία ψυχὴ, ζῶσα ἀμελῶς; ἀνάνηψον βόησον τῷ Κυρίῳ: Φεῖσαί

μου Σωτὴρ, ταῖς παρακλήσεσι, τοῦ Προδρόμου, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα, τοῦ Ἡλίου ὤφθης ἀληθῶς, τοῦ λάμψαντος ἐκ τῶν σῶν, Ἄχραντε ἁγνὴ, λαγόνων, καὶ λύσαντος, τῆς ἀπάτης σκότος χαλεπόν· ὅθεν ἐν πίστει σε, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Οἴμοι! τί ὡμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ᾽ ἐπουράνιε γεωργὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή: Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἁγία Δέσποινα Θεοτόκε Παρθένε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἐδικαίωσας Χριστὲ, τὴν Πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, οὕτω Δέσποτα καὶ ἐμὲ ἀπογνόντα, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι Ἀγαθὲ, κολάσεως δέομαι.

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἑτοιμάσαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς, μακαρίσωμεν Ἰωάννην συμφώνως, ὅπως τούτου θείαις προσευχαῖς, πταισμάτων ῥυσθείημεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὸ ποτήριον Χριστοῦ, πιόντες Μάρτυρες προθύμῳ ψυχῇ, θολερῶν ἡμᾶς ἁμαρτημάτων καὶ νόσων, ἐπομβρίαις θείων προσευχῶν, λυτρώσασθε Ἅγιοι.

Δόξα.

Ἀκατάληπτε Θεὲ, ἡ παντοδύναμος Τριὰς καὶ Μονὰς, τοῦ Προδρόμου σου ταῖς προσευχαῖς με σῶσον, λυτρουμένη σκότους καὶ φλογὸς, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, Παρθένε πράξεσι σπιλούμενος, σὲ τὴν ἄσπιλον τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἱκετεύω· ῥύπου με παντὸς, καθάρισον Δέσποινα.

ΤΗ͂Ι ΤΡΙΤΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν Δαιμόνων ὁρμὰς, τὰς κατ᾽ ἐμοῦ ἐπερχομένας Φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανατῶσαι, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν· αὐτῶν τάς βουλάς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καθ᾽ ἑκάστην, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι ἀπὸ τούτων με Δέσποτα· παῦσον τὸ πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδώνιον, ῥῦσαι γεέννης καὶ σκότους, τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Κόσμον μετὰ δόξης, ὡς ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παριστατ
αμένων, τῷ κριτηρίῳ τῷ σῷ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος, ἑλκομένου, καὶ σάλπιγγος, σφοδρῶς ἠχούσης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὑρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦρας ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστὲ, τὸν σὸν σταυρὸν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐρχόμενος, καὶ τύπον ἡμῖν παρέσχες, ἐν σοὶ τοῖς θέλουσι ζῆν, πῶς συνδοξασθῶμεν σοὶ καὶ ζήσωμεν· αὐτὸς καταξίωσον, καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι, τῶν παθημάτων, καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, τὴν σὴν νέκρωσιν, ἑαυτοῖς περιφέροντας· νέκρωσόν μου Φιλάνθρωπε, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐκ τοῦ θείου σου φόβου, μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον, νεκρὸν πρὸς τὸν Κόσμον, ζῶντα δὲ ταῖς ἐντολαῖς σου, μόνον ποιήσας με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος, ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με, τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἁγνὴ τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεῖος Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφὴν, ἀναπλάσαι θέλων κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε, σαρκοφόρος ὡς εὔσπλαγχνος, σταυρὸν καὶ πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν, ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν: Παράσχȣ πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ῥεῖθρα δακρυρροΐας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου Υἱὲ ποθεινότατε, ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως, οὐ κατισχύσει ποτὲ, ἡ Ἁγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματα, δι' οὗ φωστῆρες, οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται· τί μου τὸ βλέπειν ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; φῶς μου γλυκὺ πῶς ἐσβέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; Λοιπὸν ἀπαλείψω, τῶν δακρύων μου τοῖς ῥείθροις, κόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ: Ποῦ πορεύῃ, Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρέλθῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ Ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σȣ Χριςὲ, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναςείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνȣ̃ντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλȣ Χριςὲ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσασε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στᾶσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα: Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾷν, ἐπὶ ξύλου ὅν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ Ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α'.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τȣ̃ Σταυροῦ σου Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐῤῥύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων Ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν: Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, ὡς κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἑκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν,

ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχρέως σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἑκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστὲ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μεμυκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὀφθαλμοῖς καθορῶσα τὸ φῶς μου σβέννυται· οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὁρᾶν ὅλως ἀνέχομαι· ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμοὺς ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς· σκοτίσθητι φῶς ἡλίου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ ἐν τῷ σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κόσμον ὕψοῖ Χριςὸς, ὑψωθεὶς ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυ-
» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριςὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσω-
» σεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Τὸν ἀκαταληψίᾳ, κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ Κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπῃώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, ςαυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἅπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυρικά.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει, ἐπαίνων Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πᾶσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον, ἐσκηνώσατε εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων, ὑπερνηξάμενοι, κυβερνήσει τοῦ Λόγου πανεύφημοι, Χριςοῦ Ἀθληταὶ, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τοῦτο ὕμνησας ὄντως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτον πέφυκεν ᾆσμα νῦν τῇ Παρθένῳ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Ἔστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Πανάμωμε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχήν μου στῆσαι, καὶ σῶσαί με.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτωται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτείαις σου.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ἐμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἱκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προςά-
» ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου ςερέω-
» σαν, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι, καὶ Παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Λῃςὴς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχε-

ται· θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδὰμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα· λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθείς· γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ὁ δείξας ἀειφανεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διασκεδάζοντας, τούτων παρακλήσεσι Χριστέ, τὴν νύκτα τῶν παθῶν μου ἀποδίωξον, καὶ φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

Νομίμως οἱ εὐκλεεῖς ἠρίστευσαν Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐστεφανώθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλὰς ἐξέκλιναν ἐμφρόνως, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν θείαν ἔλαβον, καὶ τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ χοροί σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἁγνή, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἡ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα, ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστασίᾳ διαμένουσιν, ἄπρακτοι αἰσχύνης πληρούμενοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν με πλήρωσον Δέσποινα, ἡ τὸ θεῖον ὕδωρ Κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θείᾳ σου γαλήνῃ πραΰνουσα.

Παρῆλθε τὰ σκιώδη τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἱλασμὸν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ
» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν, περιποιούμενος Χριστέ, Πατρὸς εἰς χεῖρας παρέδωκας, τὴν παναγίαν ψυχήν σου, ἐν ξύλῳ ἑκουσίως κρεμάμενος.

Ὁ ἄδικος κριτὴς κατακρίνει σε, δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθνάναι ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιώσῃς, ἀδίκῳ δυσμενεῖ ὑποκύψαντας.

Μαρτυρικά.

Ἰδεῖν κατηξιώθητε Μάρτυρες, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθά, κινδύνοις πλείστοις καὶ θλίψεσι, καὶ ἀνηκέστοις βασάνοις, ἐν γῇ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπεξήλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν, ἐπουρανίων ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, σεπτοὶ κατηριθμήθητε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία Θεομῆτορ διῆλθέ σου, εὐλογημένη τὴν ψυχήν, ἡνίκα εἶδες σταυρούμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ εἰς χεῖρας, ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραθέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου διό, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἡλίου ὄχημα σεπτόν, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Ὑφάνασα ἱστὸν ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικῶν, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις Κόρη ἐνδύοντα, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἀπάτῃ γυμνωθέντα με ἔνδυσον.

Κοιλάδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρίνόν σε, ἀναλαβὼν ὁ Πλαστουργός, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ διέπνευσε, πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ
» ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ἵστασο κρινόμενος, δικαιοκρῖτα Χριστέ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἔχθραν, καλάμῳ

τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν, τελείαν ὑπογράφων μοι.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστὲ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἥλιος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διεῤῥάγησαν.

Μαρτυρικά.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα καθηγιάσατε· ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν θείων νόμων, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἁγιωσύνην, ἀθλοῦντες ἐκληρώσασθε.

Οἱ περικαλλέστατοι καὶ θεαυγέστατοι, οἱ θείαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, καὶ ἀπογυμνώσαντες, ἐχθροῦ τὴν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Θεῦ λοχεύτριαν, δι᾽ ἧς κατάρα ἀπεστειρώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία, ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Εὕρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε παραστήσωμαι.

Νόμῳ με τροπούμενον, τῆς ἁμαρτίας Ἁγνὴ, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ἀλλοτρίου, συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημνοῖς πταισμάτων, ὠθούμενον ἐπίστρεψον.

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο ὁ Ἡσαΐας, κατάφλεξόν μου, τὴν ὕλην Πανάμωμε, τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ φώτισόν με δέομαι.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου, Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη, δι᾽ ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσπο-
» τα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ὑψωθεὶς Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις ἔπτωσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχαὶ τῶν Δικαίων σε, ἐπὶ ξύλου πάλαι τὴν ψυχὴν, παραδόντα Δέσποτα, ὡς ᾔσθοντο αἰωνίων, Λόγε δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικά.

Ὡς στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, τῶν βασάνων πᾶσαν τὴν πυρὰν, καρτερίᾳ γνώμης ὑπηνέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστὸς ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις δοξαζόμενος, Θεοτόκε, μόνη πανθαύμαστε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με, ῥαθυμίας Δέσποινα βυθὸς, ἁμαρτίας κῦμα μὴ καλύψαι με, ἀλλὰ μόνη ἡ σὴ πρεσβεία σωσάτω με.

Ἀγαθὸν κυήσασα, εὐεργέτην καὶ δημιουργὸν, παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τὴν ψυχήν μου, κεκακωμένην ἀγάθυνον.

Νόμῳ προετύπου σε, ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Πάναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ: Ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας: Ὁ Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἔστεψαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προῤῥίζους ἐκτέμνοντα, τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα ἐπενδύσῃς με, στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ σταύρωσιν καὶ πάθος, ἀπαθὴς ὢν κατ᾽ οὐσίαν.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι γενόμενοι, παθημάτων Ἅγιοι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, εἰκότως ὑπάρχετε, υἱοὶ καὶ κληρονόμοι, Βασιλείας ἀσαλεύτου.

Ξύλοις οὐκ ἐνείματε, σέβας ἀλογώτατον, τὸν ξύλῳ τανύσαντα, χεῖρας Χριστομάρτυρες, σεβόμενοι ὡς πάντων, Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις, ὑπάρχει Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα, τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν Κόσμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὑμνῶ σε Πανάμωμε· Θεὸν ὑπερύμνητον, ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τοὺς μέλποντας, Παρθένε Παναγία: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἡ κυήσασα· ἔγειρόν με κείμενον, ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, φορέσαντα τέτοκας, Ἁγνή· ὃν ἱκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ- » πον: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὕψιστε Θεέ, ἐπὶ ςαυροῦ ὑψώθης, χολὴν ποτιζόμενος, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς· λόγχῃ κεντᾶσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδείσῳ, Ἀδὰμ καταβαλόντα.

Λύεις με δεσμῶν, τῆς ἁμαρτίας Λόγε, θελήσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς, Σῶτερ δεσμεύων, τὸν δυσμενῆ Βελίαρ· ὅθεν σε δοξάζω, τὸ πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε φωτὸς, ἐν μετοχῇ αὔλῳ, φῶτα ὄντες δεύτερα, ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων, πιστῶν τὰς καρδίας, φωτίζοντα ἐνθέως.

Ἱερουσαλὴμ, τῆς ἄνω ἐλευθέρας, υἱοὶ χρηματίζετε, καταφαιδρύνοντες, τῶν πρωτοτόκων, Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστασο ςαυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη, πηγνύμενον Δέσποινα, Χριςὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, ἄναρχε ἀνάρχου, Πατρὸς Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ περικαλλὴς, καὶ θεαυγὴς Παρθένος, καλῶς ταῖς ἰδέαις με, κάλλυνον φαίδρυνον, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς μετανοίας πύλην, φωταυγῆ μοι ἄνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν εὐθεῖαν, ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσαν εἰς θείου, θελήματος εἰσόδους.

Ἅγιον Ἁγνὴ, ὑπεραγία Λόγον, πιςοὺς ἁγιάζοντα, ἀῤῥήτως τέτοκας· τοῦτον δυσώπει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, νῦν καθαγιάσαι, κακίᾳ μιανθεῖσαν.

Ῥεῖθρον διαυγὲς, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ προελήλυθεν, ἁγία Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι: Τὰ ῥεῖθρα τῶν κακῶν μου, ξήρανον τοῖς ὄμβροις, τῆς σῆς Ἁγνὴ πρεσβείας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαςρὶ, » καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν » τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν » μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ὡς ἀμνὸς ἀνήρτησαι, ἐπὶ ξύλου Δέσποτα Χριςὲ, τὰς σιαγόνας συνθλῶν, λύκου νοητοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ τὰ λογικὰ, Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀκάνθινον, ἀνεδήσω οἷα Βασιλεὺς, βασιλευόντων Χριςὲ, τὰ τοῦ πονηροῦ, καθαίρων βασίλεια, καὶ ἐκ ῥιζῶν τέμνων Ἀγαθὲ, πλάνης τὴν ἄκανθαν· ὅθεν πίστει σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Ἤςραψεν ὡς ἥλιος, ἡ βεβαία ἔνςασις ὑμῶν, καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν, ἔλυσεν ἀχλὺν, Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν πιςῶν, πύργοι ἀκλόνητοι, εὐσεβείας ἀξιάγαςοι.

Φάλαγξ θεοσύλλεκτος, ςρατὸς θεῖος, δῆμος ἐκλεκτὸς, ἁγία παρεμβολὴ, ὤφθητε ὑμεῖς, Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ τὰς παρεμβολὰς, ἐξαφανίζοντες, τοῦ Σωτῆρος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φυτουργὸν ἐκύησας, εὐσεβείας τὸν Δημιουργὸν, φυτεύοντα ἐπὶ γῆς, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν ἐκβλαςήσασαν, ἀπὸ φυτοῦ, λύοντα ἀρὰν· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσειςον, σωτηρίας τέτοκας Ἁγνὴ, ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θείαις προσταγαῖς, τὸν θεμελιώσαντα· ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς, σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτευε.

Ἐν ὁδῷ εἰρήνης με, προσταγμάτων θείων ἀπλανῶν, πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποίησον Ἁγνὴ, Δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐπαγωγὰς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νοῦν μου καταυγάζουσα.

Νυςαγμῷ κρατούμενον, ἀμελείας βλέπων ὁ ἐχθρὸς, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὕπνῳ ἡδονῆς, ἐλπίζων συλῆσαί με· ἀλλ' αὐτή με φύλαξον Ἁγνὴ, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, μεσιτείᾳ Μητροπάρθενε.

Ὡς αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἁμαρτιῶν, τὸ πλῆθος καὶ τὸ φρικτὸν, βῆμα τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι· ἀλλ' ἡ Κριτὴν τέξασα Θεὸν, τότε με τήρησον, Θεοτόκε ἀκατάκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βα-

σιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ, καὶ τοῦ Ἅδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων· ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα: Ὢ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναβὰς ἐν τῷ σταυρῷ, πᾶσαν ἐκλόνησας Δαιμόνων πληθὺν, καὶ κατέῤῥαξας τὸ ὀλέθριον κράτος, τοῦ τυράννου Δέσποτα Χριστὲ, σώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, κρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι· προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας, ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθὲς, τῶν ἀνθρώπων νόημα.

Μαρτυρικά.

Μιμηταὶ τοῦ Χριστοῦ, παθῶν γενόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν βάσανον Ἀθλοφόροι Κυρίου, διελθόντες, τῶν ἐν οὐρανοῖς, τερπνῶν ἠξιώθητε.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν Προσώποις τρισὶ, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁμότιμον φύσιν, κράζοντές σοι: Δόξα σοι Μονὰς, Τριὰς ὁμοούσιε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισαμένη τῷ Σταυρῷ, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὰς τοῦ Υἱοῦ τρώσεις βλέπουσα, τὴν ψυχὴν κατετρώθης, ἀνυμνοῦσα τούτου τὴν πολλὴν, ὄντως συγκατάβασιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Βέλη ἠκονημένα ὑμεῖς, τοῦ Δυνατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστολοι, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀπτέρῳ τάχει σαφῶς, πάντα τῶν Δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρίφλογα, βέλη ὄντως Μακάριοι, πολυθεΐαν, ἐκποδὼν ποιησάμενοι, καὶ διδάξαντες, τὴν εὐσέβειαν ἅπαντας, πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρχιποίμενος ὄντως, ὃς λύκων μέσον ἀπέστειλεν, ὑμᾶς τοῦ πραΰναι, τὴν αὐτῶν θηριωδίαν, διὰ τῆς Πίστεως.

Λόγῳ μαθητευθέντες Θεοῦ, ἐνυποστάτῳ τῷ βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν, καὶ προσλαβόντι αὐτῶν, ἀληθῶς τὴν φύσιν καὶ θεώσαντι, αὐτῷ οὖν ἑπόμενοι, θείοις ἴχνεσι Πάνσοφοι, καὶ τὴν πτωχείαν, τὴν αὐτοῦ ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἡγησάμενοι ἔνδοξοι· ὅθεν καὶ ἀπεῤῥίψατε, χιτῶνα τὸν δεύτερον, μὴ βακτηρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῷ ἐπαγόμενοι· καὶ νῦν οὐρανίους, θησαυροὺς κληρονομῆσαι, κατηξιώθητε.

Σάλου τῶν πειρασμῶν καὶ δεινῆς, ἐρεσχελίας τῶν ἀσέμνων αἱρέσεων, Δαιμόνων κακοβουλίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς, συστροφῆς καὶ ζάλης Παμμακάριστοι, πυρὸς ἀφεγγοῦς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ πάσης ἄλλης κολάσεως, ταῖς πρὸς Κύριον, ἱκεσίαις λυτρώσασθε, πάντας ἡμᾶς, καὶ τεύξασθαι, αὐτὸν δυσωπήσατε, δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων, τῶν ἀρετῆς ἀντιδόσεων, τυχεῖν κληρουχίας, οὐρανῶν τε Βασιλείας, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στῦλος τῆς Ἐκ-

κλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ θείου ζήλου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι· πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μῦρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἔχων ἁμαρτημάτων πληθὺν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν: Κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγώγησον· καὶ γὰρ τὸ ἀνέσπερον, φῶς ἐκύησας Ἄχραντε, τὸ καταυγάζον, Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι, τῆς αὐτῦ ἐπιγνώσεως· φώτισόν μου Πανάμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι, τῆς σῆς πρεσβείας γενέσθαι, υἱὸν φωτὸς ἀξιοῦσά με, Χριςὸν δυσωπῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόςιχα Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας· διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὺς Ἀποςόλυς Κυρίυ μελῳδικῶς, ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες, τὺς δεινὺς καὶ διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπεμείνατε· τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς ὐρανὺς μετέςητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριςῦ τῦ Θεῦ, ὅτι ἐπεφάνη σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα· ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ·.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγυ καὶ ὑπηρέτας Χριςοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποςόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιςοί· τὸν Χριςὸν γὰρ ἐκτενῶς, καθικετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη καὶ ἀειπάρθενε, σὺν τοῖς θείοις Αὐτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησε· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποςόλυς ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ θείυς κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικοὺς σαγηνευτὰς σαφῶς· ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριςῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες, τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ, καθημένους, τὴν ἐμὴν, φω-

τίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον Ἁγνὴ, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον μυςήριον, τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφȣς κατῄσχυναν· τοὺς ῥήτορας ἁλιεῖς ἐπεςόμισαν, καὶ γεγόνασι τῶν ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς θείας γνώσεως· δι᾽ αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σȣ, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες κατέλιπον, τὴν τȣ̃ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυ-
» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔ-
» σωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Ἔλλαμψιν πρωτοδότως, τὴν φωτοδότιδα, τȣ̃ σαρκὶ ὁμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἔνδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, πάντα ζόφον θεῖοι Ἀπόστολοι.

Τείνας καθάπερ βέλη, τὸ θεῖον τόξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας, τοῦ Βελίαρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Ἔχοντες τὴν σοφίαν, αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα, Ἀπόςολοι τὰ πέρατα· διό με φωτίσατε, τοῦ δυσμενοῦς ἅπασαν, κακουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριςὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς θείοις Ἄχραντε, Ἀποςόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάȣ, οὗ ἡ Ἀκροςιχίς: Πέμπτον προσάξω σοὶ, Νικόλαε, μέλος. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πίςει καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθεὶς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τούτȣ, ἐπλήρωσας θελήματα, δι᾽ ὧν ἐχρημάτισας, κατὰ πάντα ἅγιος, θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Ἔχοντές σε προςάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περιςάσεσι Μάκαρ, καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων Ἀρχιερέα, Χριστός σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαυμάτων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἁμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε, χορὸς ἐκάλεσεν, ὄρος θεῖον Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, μετανοίας πύλας, Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς, τὴν γῆν τῇ προστά-
» ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου ςερέω-
» σον, μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ σάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηςότητος, δι᾽ αὐτὸν πτωχεύσαντας κατεπλούτησεν, ἔνδοξοι Ἀπόςολοι ὑμᾶς, χαρίσμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Ἐπλήγην τῷ ἰοβόλῳ ὄφεως δήγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι· ὅθεν σοι βοῶ τῷ δι᾽ ἐμὲ, Χριςὲ τραυματισθέντι: Τῶν Ἀποςόλων σου δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Σαγήνῃ τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν Παμμακάριςοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυμίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προσάξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὄμβρον δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἱκέτευε, στῆσαι

μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος ξηρᾶναι τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τῦ πονηρῦ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, τῆς τούτου κακουργίας, καὶ ἐπηρείας διατήρησον, καὶ ἡμᾶς ἀτρώτους Νικόλαε.

Ὁ βίον ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ παρίςασαι, θρόνῳ τῆς Τριάδος ἱερῷ, ἡμῖν ἁμαρτημάτων, καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σοῦ ταῖς σελασφόροις εὐχαῖς Νικόλαε· κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν· κυβέρνησόν με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὅρμον δέομαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσωτοῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν Βασιλείαν, τῶν οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου, Κόρη προξενοῦσα πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ
» ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τῦ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ἡ θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ; τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν, διήνοιξε τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υἱὲ Θεοῦ, υἱοὺς κατὰ μέθεξιν, τοῦ οὐρανίου σου Πατρὸς, τοὺς Ἀποστόλους ἀνέδειξας· ταῖς παρακλήσεσι τούτων, υἱοὺς φωτὸς ἡμᾶς πάντας ποίησον.

Οἱ θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σὺν τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβερᾶς καὶ φρικτῆς με, Ἀπόστολοι, λυτρώσασθε κρίσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου κιβωτὲ ἁγιάσματος, ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωποῦσα, Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σωθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλοντα· ὧν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς ἁγίαις σῦ ποίησον, πειρατηρίων παντοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Ὁ Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἅγιε, πάθη δυσώδη ἐκ ταύτης, εὐχαῖς σου ἐκδιώκων ἑκάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦντας, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διηνεκῶς, βυθιζομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥαθυμίας ἐν κλίνῃ, ἀεὶ κατακειμένῳ καὶ ςένοντι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχήν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριςὲ
» ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Οἱ πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερῴῳ πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριςὸς ἀπέστειλε, συνθλῶντας βέλη τῆς πονηρίας· διό με ἰάσασθε, τετραυματισμένον, τῦ δυσμενῦς τοῖς βέλεσι.

Οἱ καταστρεψάμενοι τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν ταῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με, τῦ σῦ προσώπυ· ἐκδυσωπεῖ σε, ἡ ἁγνῶς τεκῦσά σε, καὶ τῶν Ἀποςόλων, ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ξόανα κατέαξας εἰδώλων Ἅγιε, βουλὰς ἀπράκτους αἱρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Ὤρθρισας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφυς Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις, ὅλως κατηγλαΐσαι· διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων, γενῦ τῶν καλῦντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἀπερινόητος Θεοχαρίτωτε, περιοχήν σε, σωματοφόρος, γενόμενος ἔσχηκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων, περιεχούσης θλίψεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσπο-
» τα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς Φιλάνθρωπε τῷ ἅλατι, τῶν διδαχῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι, τῶν κακῶν μου Δέσποτα Χριστέ· δός μοι χεῖρα σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾶς, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως, τῶν εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ὑπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν, καὶ τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἵλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σοῦ ταῖς προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσηται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τοὺς πρεσβευτὴν σὲ κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Ἰατρόν σε ἄρισον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χρισός· διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς σοὶ προσιόντων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἄνανδρος Θεομῆτορ πέφηνας Ἁγνή· διὰ τοῦτο πίσει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς μου τὴν ῥᾳθυμίαν ἀπέλασον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας: Ὁ Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέῤῥαξεν, ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

Ῥύπον τῆς κακίας μου, ῥείθροις κατανύξεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνατε, διδάσκοντες κραυγάζειν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ θείου Πνεύματος, ὕλην κατεφλέξατε, πάσης ματαιότητος· διὸ φλογιζούσης με, λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδὰμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσωσον, τῷ βίῳ τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως καθ' ἑκάστην, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, παθῶν ἀμαυρότησιν, ἀεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίδου εὐσχημόνως, παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Ἅπαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχαῖς σου ἀπόφραξον, σόμα πονηρότατον, καὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὁλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζον τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς νοητὰς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέλας ἐξήπλωσας, ἐπιῤῥαινούσας ἡμῖν, ὄμβρους πανσόφων, καὶ θείων διδαγμάτων, καὶ καταρδευούσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στῦλοι, οἱ ταύτην βαστάζοντες, πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένην, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θείᾳ τεχνουργίᾳ, στηρίξατε Θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ὀχετοὺς δακρύων, ἐξ ὅλης προσάγαγε, καρδίας κράζουσα: Μόνε Οἰκτίρμον, σῶσον ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μαθητῶν σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἄνω πολίτην με, ποίησον πόλεως, μετὰ τῶν θείων, Μαθητῶν δυσωποῦσα, ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονὼς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαε, αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως ἐκφύγω, παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Ἔστησας Σοφὲ, τῆς σῆς ἁγίας γλώσσης, τοῖς ῥεύμασι ῥεύματα, Ἀρείου δύσφημα· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρανον εὐχαῖς σου, Νικόλαε παμμάκαρ.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, Δαιμόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἁλώσεως, πάν-

των ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σε ὡς ῥύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς, τὴν μοναρχίαν πίστει, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν: Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, ἁγνὴν σε πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, θείαν Παρθένε, δεικνύει προστασίαν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν, τὸν Ἐμμανουὴλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐ-
» τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακα-
» ρίζομεν.

Τροπάρια.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαΐαις θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστὸν, ὡς Ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα Σοφοὶ, κατενεώσατε· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανευπρεπῆ, φέροντες Σοφοὶ, τὴν καταταχεῖσάν μου, δαιμονικοῖς βέλεσι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτείαις θεραπεύσατε.

Λάκκῳ κατωτάτῳ με, ἁμαρτίας κείμενον Χριστὲ, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς, ὕπνῳ τὴν ψυχὴν, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν Λόγε Μαθητῶν, ὥσπερ τὸν Λάζαρον, ἐξεγείρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὔθυνον, τὰς πορείας Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σοῦ τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, δυσωποῦσαν ἄχραντον Ἁγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου, Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης ἔνθεος, χρηματίσας πάσας τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας ἐντολάς· ὅθεν τῶν πιστῶν, φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ὡς ποτὲ διέθρεψας, ἀπορῦσαν ἄρτου ἐν λιμῷ, τὴν πόλιν σου ὡς καλὸς, Ὅσιε ποιμήν· ὡσαύτως διάθρεψον, τὴν ψυχήν μου ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον ἀεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε ποιμὴν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμψεσι φωτὸς, σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανὴς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ· ἄγονε ψυχὴ, ἀπόθου τὸ ῥάθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φαεινὴν λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἁγνὴ, λαμπάδιον νοητὸν, φέρουσαν Χριστὸν· δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν Σοφίας· διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὥσπερ νεφέλαι φωτειναὶ, τὴν γῆν διήλθετε, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐπιῤῥαίνοντες, καὶ καρδίας τακείσας, ἁμαρτίαις θεῖοι Μαθηταὶ, πλουσίως ἠρδεύσατε.

Ὥσπερ ἀκτῖνες μυστικαί, Ἡλίου, λάμψαντος ἐκ Κόρης ἁγνῆς, ἐφωτίσατε τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένους θεῖοι Μαθηταί, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὰς πυρακτώσεις τῶν δεινῶν, καθυπομείναντες προθύμῳ ψυχῇ, κατεφλέξατε τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ πρὸς θείαν ἐπαναψυχὴν, μετήλθετε Μάρτυρες. Δόξα.

Ἵνα δραχμὴν τὴν ἐν βυθῷ, τῷ τῶν πταισμάτων συγχωσθεῖσαν Χριςὲ, ἐξάρῃς, καὶ Πατρὶ προσαγάγῃς, Ἀποστόλους κήρυκας τελεῖς, διὰ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων καλλονὴ, Θεοχαρίτωτε ὑπάρχουσα, ἀμαυρούμενον ἡδοναῖς με τοῦ βίου, μετανοίας λάμπρυνον αὐγαῖς, ὅπως μακαρίζω σε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσαι τοὺς πόνους θέλων βροτῶν, καὶ τὰ ὀνείδη, ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτήρ μου ςαύρωσιν φέρεις, τὴν ἐπονείδιστον· χολῆς δὲ ἐγεύσω ἀνεξίκακε, ἡμῶν τὴν πικρίαν, πᾶσαν ἐξαίρων τὴν κάκιςον· ἐπλήγης λόγχῃ, τὴν πλευρὰν τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγὰς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης ἰώμενος· ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἔνδοξον ςαύρωσιν, καὶ προσκυνοῦντες τιμῶμεν, λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον· δι᾽ ὧν ἐδωρήσω, σοῦ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Πάθος τὸ σὸν Χριστὲ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, Οἰκτίρμον χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφεων βλάβης βροτοὺς, ἰοβόλου δήγματος ἐξαιρούμενος· καὶ νῦν ςαυρωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Μακρόθυμε, Κόσμος ἐκ βλάβης, ἐλυτρώθη τοῦ ὄφεως, καὶ ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε· δι᾽ οὗ πᾶσα Κτίσις εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδὰμ, τοῦ πρωτοπλάςου ἐξηλῶσαι Φιλάνθρωπε, εἰς τέλος πᾶσαν ὀδύνην, ὁ Πλαστουργὸς τοῦ Ἀδὰμ, ἥλοις προσηλώθης ἀναμάρτητε, Χριςὲ καὶ τῇ λόγχῃ, θείαν πλευρὰν τρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, κωλύεις Λόγε, τὴν ῥομφαίαν τὴν φλέγουσαν, μὴ κωλύειν ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον· ὅθεν δοξολογοῦντές σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε· δι᾽ οὗ πᾶσα Κτίσις εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Ἔχων πεφορτισμένον ἀεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἁμαρτημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἆραι ὄμματα· διὸ νενευκὼς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Ἐλέησόν με, ἡ Θεὸν πολυεύσπλαγχνον, ἀνατείλασα, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου· δεῖξον τῶν θαυμασίων σου, τὸ πλῆθος τὸ ἄπειρον, καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Λαίλαψ ἁμαρτιῶν χαλεπὴ, ἐν τῷ πελάγει με τοῦ βίου κατέλαβε, καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ, τὴν ἐμὴν καρδίαν ἀπογνώσεως· Ἁγνὴ ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν ζωήν μου κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα, τῆς ζωῆς τὸν ἀκύμαντον, πρὸς μετάνοιαν, καὶ τελείαν διόρθωσιν· ἴδε μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, δίδου μοι χεῖρα κειμένῳ, τῆς βοηθείας Πανύμνητε, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕλην ἁμαρτιῶν χαλεπῶν, ἐπισυνάξας ἐμαυτῷ ἐθησαύρισα, καὶ τρέμω ἀπὸ προσώπου, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἀγαθὴ, πῶς ὑποίσω τότε τὸ κριτήριον· καὶ γὰρ ποταμὸς πυρὸς, ἕλκει βήματος ἔμπροσθεν, καὶ μυριάδες, τῶν Ἀγγέλων παρίστανται, τοὺς ἀνομοῦντας, ἐν αὐτῷ ἀπορρίπτοντες· ὅθεν πρὸ τῆς ἐξόδου μου, τοῦ βίου Παναχραντε, καθικετεύω πρεσβεῦσαι, ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν φιλάνθρωπον, Κριτὴν ἐλεῆσαι, καὶ συγχώρησίν μοι δοῦναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὅλην ἀναλαβὼν τὴν ἐμὴν, μορφὴν ὁ Πλάςης καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφῶσαι τὴν πρὶν πεσοῦσαν, μορφὴν Ἀδὰμ βουληθεὶς, ἐν σταυρῷ ὑψώθη, ὡς ὑπεύθυνος, ἑκὼν καὶ τὰς χεῖρας, προσηλωθεὶς νῦν ἰάσατο, τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ, παρειμένας τῆς βρώσεως· ὃν ἡ Πάναγνος, θεωροῦσα ἠλάλαζε: Τίς ἐστιν ἡ τοσαύτη σου, Υἱέ μου ἀνείκαστος, μακροθυμία; οὐ φέρω, ἐπὶ ςαυροῦ ἀναρτώμενον, ὁρᾶν σε τὸν πάντα, τῇ δρακὶ διακρατοῦντα, Χριστὲ τὰ σύμπαντα.

Ἀπόςιχα Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος,

ἐνίκα τοὺς ἐχθροὺς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι ταῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγχῃ σου τὴν πλευρὰν, ὦ Υἱὲ, ὀρυττομένην καθορῶσα, τιτρώσκομαι, τῆς λύπης δεινῇ ῥομφαίᾳ, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέναι ὅλως οὐ δεδύνημαι, ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεστῶσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγήν σου, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε· ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια, βοῶσα συν-δάκρυσι; ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφραστος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α'.
Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐῤῥύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἑκουσίως Οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως, ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ, πάθη σου Δέσποτα Χριστὲ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως, τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος: Οἴμοι Τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προστάγματι;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως παγέντα ἀμνὸν ὡς ἄκακον, θρῆνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο, Οἴμοι! βοῶσα τὸ ἐμὸν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς; καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης Κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφεως· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανούς· καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς οὖν εἰς λύπην ἡ χαρὰ, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Παθῶν με σώζοις τῷ πάθει σου, Χριστέ μου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν, » ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ » πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄ» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθοκτόνον Χριστὲ, ἐθελουσίως αὐτὸς, ὑπέστης πάθος καὶ ἀπέκτεινας, τὸν ἀποκτείναντα πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Ἀνυψώθης σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρὸς, καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου πολῖται Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος δοξάζοντες, τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισθέντες καλῶς, πρὸς πάλην πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, προσεχωρήσατε σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῦτον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ὡς ἀρνία σεμνὰ, τῷ δι᾽ ἡμᾶς Ἀθληταὶ, Ἀμνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, τὰς ἐναγεῖς περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν, ὑμᾶς πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, ἁγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε, τῷ θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτη δέησις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ὁ Εἱρμός. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον τῆς ἐκεῖσε Κόρη, ἀγαλλιάσεως καὶ τερπνότητος.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἄμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Μή με ἀπογυμνώσῃς, τῆς θείας σκέπης σου, μὴ κενὸν ἀποδείξῃς, τῆς χάριτός σου Ἄχραντε, μηδὲ ἀποπέμψῃς, κατῃσχυμμένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου, Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τῇ σωτηρίᾳ σου παράσχου μοι, Θεομῆτορ, θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέω» σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ » δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν Σταύρωσιν.

Τροπάρια.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Ἐτύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἀμνὸς, φλοιὰς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πολυτρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ῥιπτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Ὡς βότρυες ἀμπέλου ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου οἶνον ἔβλυσαν, πιστῶν καρδίας εὐφραίνοντες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἁγνὴ, θανὼν ἐν ξύλῳ ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Τοῦ Κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν· διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἁπάντων ἀντίληψις, σὺ ἀντιλαβοῦ μου ἱλέῳ ὄμματι, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ, ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος, καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, μή με ἰσχύσας λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον, ἄξῃ αἰωνίου κολάσεως.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων κραυγάζω σοι, Θεοτόκε: Σύ μοι γενοῦ βοήθεια, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ » Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοίγη δι᾽ αὐ» τοῦ, καὶ ἐβόησα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅτε ἔδυς ἐν σταυρῷ δικαιοσύνης Ἥλιε Χριστὲ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν,

τοῖς ὑμνοῦσί σου Λόγε τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Ἱστάμενος πρὸ δικαστικοῦ Χριστέ μου βήματος ποτὲ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρὸν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαιῶν.

Μαρτυρικά.

Στεφανϐμενοι νικητικῶς οἱ τϐ Χριστϐ Ἀθληταὶ, τὸν ἀόρατον κατῄσχυναν ἐχθρὸν, καὶ ἐκραύγαζον: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη πιστοὶ, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰ πολύτιμα σκεύη τϐ Χριστϐ, δεῦτε τϐς Ἀθλοφόρϐς, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακας ἐν τῷ σταυρῷ Χριστὸν ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτϐ, μακροθυμίαν· ὅθεν σὺν αὐτῷ σὲ δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἡ πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, ἐν τῇ γαστρί σϐ βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτείρησον.

Σαρκός μου τὰς ἀτάκτους κατάσβεσον, ὀρέξεις, ὄμβροις σῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μϐ διάναψον, τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος Πάναγνε.

Ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγνωσμένων ἡ ἐλπὶς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιόν μοι παράσχου, πένθος, δι' οὗ εὑρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σὲ τεῖχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς ἀεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε: Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τροπάρια.

Πέτραι σε ἐπὶ ξύλου αἰσθόμεναι, ὑψωθέντα Χριστὲ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσείσθη θεμέλια.

Ἀπέθετο λαμπάδα ὁ ἥλιος, ὑψωθέντος σου, ἐν ξύλῳ Ἥλιε, δικαιοσύνης μακρόθυμε.

Μαρτυρικά.

Θαυμάτων ἀπαστράπτετε Ἅγιοι, λαμπηδόνας, τὰ σκότος διώκοντες, τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Ἐτέμνεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα θείας ἀγαπήσεως, ἄτμητον εἴχετε ἅγιοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ἐπὶ ξύλϐ ὑπνώσαντα, τὸν Δεσπότην, θρηνϐσα ἠλάλαζες, Παρθενομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς μϐ τὸ χειρόγραφον, τῶν παραπτώσεων, καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἁγνὴ διαῤῥήξειεν; εἰμὴ σὺ προφθάσῃς, καὶ δῴης μοι τὴν λύτρωσιν.

Ἦλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου, πληθὺν Παρθένε ἀναλογιζόμενος· διό σοι κραυγάζω: Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Θεϐ Μῆτερ ἄφθορε, Θεϐ λοχεύτρια, Θεϐ τϐ πάντα νεύματι μόνῳ, ἐκτελοῦντος ῥῦσαί με, τῆς αἰωνιζούσης, καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Ἔχουσα τὸ καύχημα, παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αὖθις Θεοῦ γεραίρῃ, ὑπερτέρως Ἄχραντε· διό σοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
» ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν
» Φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σϐ Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐν γῇ ἐπήγνυτο, καὶ πτῶσις Δαιμόνων ἐγίνετο, καὶ πίςεως ἕδρασμα ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπελήλατο.

Ὁ ἥλιος ἐσβέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάψαντος, ἐν ξύλῳ σου Κύριε· δραχμὴ δὲ εὑρίσκετο, ἡ κεχωσμένη ἐσκοτισμένοις πάθεσι.

Μαρτυρικά.

Ὑψούμενος Φιλάνθρωπε, ἐν ξύλῳ, χοροὺς ἑπομένους σου, τοῖς ἴχνεσιν ἔσχηκας, Μαρτύρων τὸ πάθος σϐ, ἐκμιμουμένους τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάῤῥους ἐξηράνατε, τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, καὶ πῦρ ἀπεσβέσατε, Δαιμόνων ἀλλότριον, τῇ θείᾳ δρόσῳ στεφανηφόροι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου, διῆλθεν ἡνίκα ςαυρϐμενον, τὸν Κτίςην τεθέασαι, Παρθένε πανάμωμε, καὶ λόγχῃ θείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μαινομένην κλύδωνι.

Ἡ ζωὴν κυήσασα, οὐσιώδη Δέσποινα ἁγνὴ, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς, τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον, ἐν τῷ κάλλει πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτῦμαι Δέσποινα Θεόνυμφε, τῆς εἰδεχθοῦς, κακίας με ἐλευθέρωσον.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν, ἐν τῷ Κόσμῳ πλὴν σοῦ Ἀγαθή· διό σοι προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι: Μὴ ἀποστῇς, ἀπὸ τοῦ δούλου σου Πάναγνε.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς, τὸν νοῦν μου ἀεὶ, ἐκταράσσει· Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τούτου, πονηρίας με ἐξάρπασον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώ-
» σας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἵνα ῥυσθῶμεν ἡμεῖς, τῆς ἐνηδόνου ἁμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριςὲ, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς.

Σῦ ἐν ςαυρῷ Ἰησῦ, τραυματισθέντος ἰατρεύθη, τὰ τραύματα τοῦ Ἀδὰμ, τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυρικά.

Τετιμηκότες Χριστὸν, δι' ἐπιπόνου ἀτιμίας, τῆς ἀνωτάτω τιμῆς, ἐτύχετε Ἀθληταί.

Ἐθελυσίοις ὁρμαῖς, κεχωρηκότες πρὸς τὸ πάθος, οἱ Ἀθληταὶ νικηταὶ, ἐναπεφάνθησαν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Ἁγνὴ, ὡς πρὸ τοῦ τόκου διαμένεις· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ βροτούς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὢ θεομακάριστε, Θεοτόκε πάναγνε, ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, ἴασαι καὶ δώρησαι, γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος, τὰς πύλας ἀπόκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος, καὶ ὁ τῆς ἁμαρτίας, ὄλεθρος ὑπεισέδυ.

Ἔβλυσεν ὁ τόκος σου, ἀφθαρσίας νάματα· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλύσαι παρασκεύασον, κἀμοὶ τῆς συμπαθείας, τὸν αὐτοῦ ἄμετρον πλοῦτον.

Λύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίυ περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκοφαντίας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
» Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
» χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μητρὸς,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν κατάραν τοῦ ξύλου, διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας, τοῖς ἀνθρώποις Ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραιρόμενον ὄφιν, τῷ σταυρῷ σου ἐταπείνωσας, καὶ τὸν δεινῶς συμπτωθέντα, ταπεινούμενον ἀνύψωσας· σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῦς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμάχους θείας Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ στεῤῥοὺς ὄντως ἀδάμαντας, τοὺς Χριστοῦ ὁπλίτας, πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψαντες, τῶν ἀλγηδόνων τὰ νέφη, διεσκέδασαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσεβείας, διέλυσαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι Παρθένε, Γαβριὴλ ἀποσελλόμενος, Χαῖρε, ἐβόησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ἐν τοῖς πειρασμοῖς, εὕροιμί σε προστάτιν, ἐν θλίψεσι πρόμαχον, ἐν συμφοραῖς βοηθὸν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν.

Ἴδε τὴν ἐμὴν, σεμνὴ Παρθένε πίστιν· ἴδε τὸν πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι· ἴδε ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα τὸν θεῖον, καὶ τὴν σήν μοι δίδου, πολυπλασίως χάριν.

Φῶς τὸ νοητὸν, σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ τῆς καρδίας μου· λῦσον τὸν ζόφον τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῶν παθημάτων, σκέδασον τὴν ὁμίχλην.

Ἡ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα, τὴν σωτηρίαν βροτοῖς, Κόρη τὴν θείαν δίδου μοι σωτηρίαν, τῶν ἁμαρτημάτων, ἀναστέλλουσα λύμην.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῦ,
» τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἄχρονον, ἀφράστως
» κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰσχὺς τῦ ἐχθρῦ, καὶ κράτος ἀφήρηται, κραταιὲ μόνε Κύριε, σταυρῷ ὑψωθέντος συ, καὶ δακτύλους, ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

Ὤρυξαν Χριστὲ, χεῖρας καὶ πόδας σου, καὶ ὀστᾶ σου ἠρίθμησαν, σταυροῦντες οἱ ἄνομοι, καὶ χολὴν μετὰ ὄξους σε ἐπότισαν.

Μαρτυρικά.

Στόματι λαμπρῷ, Θεὸν ἐκηρύξατε, χρηματίσαντα ἄνθρωπον, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόροι, καὶ δόξαν ἐκληρώσασθε.

Ἤλγησαν ἐχθροὶ, ἀλγείνοντες μάστιξι, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ὑμᾶς Πανσεβάσμιοι, ἰατροὶ ἀλγηδόνων θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἐκ σοῦ, Ἁγνὴ ἀνατέταλκεν Ἰησοῦς καὶ ἐφαίδρυνε, τὴν Κτίσιν σταυρούμενος, καὶ Δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἠσαΐα χόρευε.

Ἀλγεινοῖς κυκλούμενος, πολλοῖς γόνυ κλίνω σοι Σεμνή· τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ῥίπτω δυστυχῶς· δακρύων κραυγάζω σοι: Τῶν ζητούντων ῥῦσαι Ἀγαθὴ, καὶ θυμηδίας μοι, ἀνατολὴ ἐπιφάνηθι.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως, ἐνισχύει κράτος ἐν ἐμοί· χειλέων ῥυπαρῶν, ποία σοι ᾠδή; καρδίας αἰτήματος κεχραμένης, τίς ἀποδοχή; ἀλλὰ θαυμάστωσον, τοῖς ἀθλίοις τὰ ἐλέη σου.

Ἠλλοιώθην θλίψεσιν, ἠμαυρώθη νοῦς καὶ ὀφθαλμὸς, κυκλοῦσί μου τὴν ζωὴν ἄλγη χαλεπά· πρὸς τούτοις ἐκτήκει με, τὰ ἐκεῖθεν δείματα Σεμνή· ὧν με διάσωσον, τὰς ὀδύνας μεταβάλλουσα.

Ὁ βραχὺς ἀνήλωται, τῆς ζωῆς μου βίος ἐν κακοῖς, καὶ πλήθει τῶν λυπηρῶν, καὶ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κυήσασα, Θεοτόκε πάντων τὴν χαρὰν, ταῦτα πρεσβείαις σου, εὐπροσδέκτοις ἐπικούφισον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων. Σταυρώσιμα.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ, καὶ τοῦ Ἅδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Λῃστῇ Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυωδύνου ψυχῆς μου, ἐβόα ἡ Ἄμεμπτος ὀδυρομένη Χριστῷ· εἰ γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σώζεις, ἀλλὰ τιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Λόγε. Σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ Τέκνον καὶ Πλάστης μου· ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Θανατωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ, τοὺς διὰ βρώσεως πεσόντας ἡμᾶς, ἀνεζώωσας, Ζωοδότα οἰκτίρμον, καὶ πολίτας πάλιν Ἀγαθὲ Παραδείσου ἀνέδειξας.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, Χριστὲ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ἀπέσταξας πόμα σωτηριῶδες, ἐπευφραῖνον πάντων τῶν πιστῶν, καρδίας ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Τυμπανιζόμενοι σοφοὶ, καὶ μεληδὸν κατατεμνόμενοι, εἰκονίσατε τὴν σφαγὴν τοῦ Δεσπότου· διὰ τοῦτο Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Ἐπὶ σταυροῦ ὁ τοῦ Πατρὸς, καὶ θείου Πνεύματος Ἀχώριστος, ἐθελούσιον καθυπέμεινε πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ, ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις συνέκοπτες σαυτὴν, ὁρῶσα Δέσποινα ἐν ξύλῳ Σταυροῦ, τὴν Ζωὴν ἡμῶν ἑκουσίως θανοῦσαν· ὅθεν πάντες θείαις σε φωναῖς, ἀεὶ μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσαι τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστὲ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχή μου τοῦ σώματος, προστάξει σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἓν, τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θείῳ νεύματι· ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων, ἀφειδῶς

διασπᾶσαί με, καὶ κατάβρωμα, ἑαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με καὶ ἀξίωσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ στεναγμός· ἔνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμάῤῥους, καὶ φωνὴ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ὥραν τῆς τελευτῆς δεδοικώς, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου, ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ: Τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυναστείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσῃς, τῆς αὐτῶν με σκαιότητος, παρανάλωμα, χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου· ἴδε μου τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ θλίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὥσπερ ἡ Χαναναία Σωτήρ, κἀγὼ βοῶ σοι: Τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι Δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, ἀεὶ καὶ φθειρόντων, τὸ κατ' εἰκόνα σου Κύριε, καὶ ἐξελκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα, καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα· ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον σοῦ τὸν ἁγνότατον φύτευσον· καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκτελέσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Ἕτερα Μαρτυρικὰ, Αὐτόμελα.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ Ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπα· Ἆρα τίς ἐστι; Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σύ ἔπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας: Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν

ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικά.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν, σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σοῖς, Χριστὲ, δούλοις τούσδε τοὺς ὕμνους φέρω. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» ποτὲ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνὴν, τὸ
» κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως
» Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσμα-
» τός σου, ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τροπάρια.

Σώματα προϊέμενοι, τοῖς ἀνημέροις δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμοὺς, γενναῖοι Ἀθληταὶ, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν· καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς, Χριστὸς εἰς αἰωνίους σκηνὰς, χαίροντας ᾄδοντας, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Θεοῦ, ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καλῶς ὡδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώσεως, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ἀξίως ἀπειλήφασι, βρύοντες πάντοτε, ἰαμάτων ποταμούς.

Ἴθυνόν με Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων στεῤῥῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα ἀεὶ, ἀνδρείᾳ πατησάντων φρενὶ, ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Νεκρώσιμον.

Σὲ καθικετεύομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν· ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς δούλους σου Χριστὲ, οὓς πιστῶς μετέστησας, ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς, φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα, παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαρὰν, Πανύμνητε· φωταγώγησον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως πάντας ὁδήγησον, καὶ πταισμάτων ἱλασμὸν, δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Θεοφάνους ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς κανών.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτῃ στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυράννων θράσος κατηδάφισαν· ταῖς μεταστᾶσι δὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται, τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ἐν Ἁγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Ἡ σοφία Θεοῦ, χαρακτὴρ ὁ ἀκριβὴς, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβου Οἰκτίρμον αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν ἀΐδιον μακαριότητα.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρος σκηνὴ, χρυσοειδὴς κιβωτὸς, τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν, ὤφθης Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου, στερέωσον εἰς λιμένα
» εὔδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Ῥαβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὁπλῖται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Ἱεραρχίας στολὴν ἐφαιδρύνατε, ἰδέαις ἐναρέτοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ νομὰς ζωηράς.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατείᾳ οἱ Ὅσιοι, ζωῆς θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστὲ, ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φιλάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν, ἐπὶ γῆς ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατάλογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῷ προσήνεκται, Παρθενομῆτορ Υἱῷ.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἀνδρείως ταῖς τυράννων ὁρμαῖς, ἀνθεστηκότες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταὶ, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σου σκηνώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Ὁ μόνος ἐλεήμων Θεὸς, οὓς ἐξελέξω καταξίωσον, τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἁγνὴ, δι' οὗ τῆς πρώην κατακρίσεως, καὶ τῆς κατάρας ἐῤῥύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ
» ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δυνάμει σου Κύριε, οἱ Ἀθλοφόροι ἐχθροῦ δυνάμεις, κατεπάτησαν καὶ ἰσχὺς γεγόνασι, τῶν πιστῶν καὶ μέγα κραταίωμα.

Οἱ Ὅσιοι ἅπαντες, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶνται, καὶ ἐνδέδυνται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἔνθεοι, δικαιοσύνην, ὥσπερ ἱμάτιον.

Ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τοὺς θεηγόρους Θεοῦ Προφήτας, καὶ τιμήσωμεν Γυναικῶν κατάλογον, τὸν καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντα.

Νεκρώσιμον.

Λιμένι σου Δέσποτα, τῆς Βασιλείας ἐγκαθορμίσας, οὓς μετέστησας ταραχῆς καὶ κλύδωνος, τοῦ παρόντος βίου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄχρονος γέγονε, νῦν ὑπὸ χρόνον ἐκ σοῦ Παρθένε· τοῦτον αἴτησαι διαλῦσαι ἅπαντα, τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Συναΐδιον σὲ τῷ Πατρὶ ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, ἀνῃρέθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστὲ, καὶ βοῶσί σοι: Σῶσον οὓς προσελάβου δούλους σου.

Ὁ γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς νεκρὸς ἐλεύθερος Χριστὲ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον δεδοὺς, τὴν ἀνάπαυσιν, δὸς νῦν τοῖς μεταστᾶσι δούλοις σου.

Παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλανώμενον Χριστὲ, τὸν Παράδεισον ἀξίωσον οἰκεῖν, οὓς μετέστησας, πίστει δικαιώσας καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου Κόρη δύναμις ἐν σοὶ, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς, ξύλον ἔχουσα, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ταλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχοῦσαν
» τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰ-
» κτειρον· καὶ λάμψον νοητὲ Ἥλιε, ἡμεροφαεῖς
» ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τοῦ διατμῆξαι τὴν νύκτα
» τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι, πηγάζει Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ· μὴ συντριβέντα γὰρ κακίᾳ, ὡσεὶ χνοῦν ἐλέπτυναν, τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα ὀστᾶ, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνορθοῦσι συντριβήν.

Τοὺς νόμους συντηροῦσαι, Ἱεραρχίαι ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καθωδήγησαν Οἰκτίρμον, πρὸς ζωὴν τὴν μένουσαν· οἱ δὲ Ὅσιοι ἐνέκρωσαν παθῶν, τυραννίδα τελείῳ νοΐ.

Τιμάσθωσαν Προφῆται, καὶ σὺν αὐτοῖς πάντες Δίκαιοι πιστῶς· καὶ εὐφημείσθωσαν ὁσίως αἱ πολιτευσάμεναι, καὶ διὰ βασάνων λάμψασαι ἐν γῇ, θεῖαι Γυναῖκες, ὡς δοῦλαι Χριστοῦ.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, ἐν οὐρανίοις κατάταξον σκηναῖς, πιστοὺς οἰκέτας σου, τούτων παρορῶν τὰ πταίσματα, δι' ὑπερβολὴν χρηστότητος τῆς σῆς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς τοὺς βροτούς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐφάνη ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῆ εὔκαρπε, ἡ καρποφορήσασα στάχυν μυστικὸν ἡμῖν, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πνοήν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύριε, τὰς αἰτήσεις, ψυχὰς ἃς μετέστησας, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Προέφησας, Οὐκ ὄψεται θάνατον, ὁ πιστεύσας εἰς σέ· διὸ Δέσποτα, τοὺς μεταςάντας ἀνάπαυσον.

Τερπνότητος τοῦ οἴκου σου Κύριε, τοὺς σοὺς δούλους τυχεῖν καταξίωσον, καὶ τῆς γλυκείας μεθέξεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ Πατρὶ συναΐδιος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἐνέκρωσε, διὰ θανάτου τὸν θάνατον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς, ἐῤῥύσω Κύ-
» ριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ, τῶν ἀκαθέκτων
» παθῶν ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς, οἱ Μάρτυρες, τυράννων χερσὶν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ· τὴν θείαν γὰρ ἔβλεπον, ὄντως αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Δόξα σοφῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Ὁσίων σὺ ὑπάρχεις Χριστέ· ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν, τὸν σὸν Λαὸν οἴκτειρον, ὅν περ ἰδίῳ σου αἵματι, ὡς φιλάνθρωπος ἐκτήσω.

Ἐκ σοῦ λαμπόμενοι τὸν νοῦν, Προφῆται Κύριε δηλοῦσι μακρὰν, τὰ ἐσόμενα τρανῶς· Γυναῖκες δὲ σθένει σου, κράτος ἐχθροῦ καταλύουσιν, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, πιστοὺς οἰκέτας σου χοροῖς ἐκλεκτῶν, συναριθμῶν Ἀγαθὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, πάντα τὰ τούτων ἐγκλήματα, παρορῶν δι' εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας κατ' ἀρχὰς, τὴν Εὔαν Κύριε, Παρθένου νηδὺν, καθυποδὺς τὴν ἐμὴν, ἐργάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενα, Χριστὲ δυσωποῦσί σε· παράσχου Φιλάνθρωπε, τοῖς μεταστᾶσι τὴν παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν τόποις Ἁγίων λαμπρότητος, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, οὓς προσελάβου ἐγκατάταξον οἰκέτας σου.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου δεόμεθα, ζωῆς καταξίωσον τῆς ἀνωλέθρου, καὶ μακαρίας λήξεως.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πυρὸς σβεςήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή·
» δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύμα-
» τος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς
» ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὑμεῖς πυρούμενοι, σφοδρῶν βασάνων φλογὶ, τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Σοφίᾳ Πνεύματος, καλλωπισθέντες Σοφοὶ, λαοῦ προηγήσασθε, ἱερουργήσαντες, τῆς χάριτος τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ ὡς Χριστοῦ λειτουργοὺς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ὑμεῖς νεκρώσαντες, τὴν σάρκα πόνοις πολλοῖς, ζωῆς ἠξιώθητε, μελλούσης Ὅσιοι, πρεσβεύοντες αὐτῆς τυχεῖν ἡμᾶς, τοὺς νεκρουμένους ἀεὶ ταῖς τῶν παθῶν προσβολαῖς.

Μακαριώτατος, χορὸς Θεοῦ Προφητῶν, Γυναίων κατάλογος, ἀγωνισάμενος, δι' ἀσκήσεώς τε καὶ ἀθλήσεως, καὶ καθελὼν τὸν ἐχθρὸν, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Νεκροῖς ὁμιλήσας, ἡ πάντων Λόγε ζωὴ, τοὺς νῦν καταλείψαντας, βίου τὸν τάραχον, λιμένι σου θείῳ καθόρμισον, τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρορῶν Ἀγαθέ.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον σε, φρονοῦντες γνώμῃ εὐθείᾳ, πυρὸς αἰωνίζοντος, καὶ σκότους Δέσποινα, ῥυσθείημεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πολεμούντων ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Νῦν ἀπροσίτου φωτὸς, ἐμφορηθῆναι δίδου, Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστὲ, τῶν Πρωτοτόκων τοὺς ἐν πίστει, τελειωθέντας, Οἰκτίρμον συναρίθμησον.

Κεκοσμημένους ςολαῖς, τῆς ἀφθαρσίας τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς μεταστάντας, πρὸς σὲ Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ρύμην θανάτῳ Ἁγνή, ζωὴν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τὴν ὀσιώδη, Πανάμωμε διέκοψας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
» τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός,
» Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπερνηξάμενοι, βασάνων πέλαγος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Λόγου Ἀθληταί, ῥείθροις τῶν αἱμάτων, ἐβυθίσατε πάσας, τὰς φάλαγγας τοῦ πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνας.

Σοφοὶ γενόμενοι, Ἱερουργοὶ πιστῶς ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδωρ τὴν ὑμῖν, πιστευθεῖσαν ποίμνην, ἐξεθρέψατε· ὄντως, τρυφῆς τερπνὸν χειμάῤῥουν, τρυφᾶτε εἰς αἰῶνας.

Φωστῆρες Ὅσιοι, πιστῶν ἐδείχθητε, ὡς ἐκτελέσαντες ἔργα τοῦ φωτός, καὶ πρὸς θεῖον φέγγος μετετέθητε· σκότους ἡμᾶς ἐλευθερῶσαι, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνου σύλλογος, Γυναικῶν στάδιον, πλήρες παντοίων ἀνύσας αἰκισμῶν· καὶ χορὸς ἀγάλλου, Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν εὐαρεστησάντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεκρώσιμον.

Ῥομφαίαν Δέσποτα, τὴν στρεφομένην, δίδου τοῖς σοῖς δούλοις ἀκωλύτως διελθεῖν, μεταστᾶσι τοῦ βίου, ἔνδον τοῦ Παραδείσου, αὐτοὺς κατασκηνώσας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς εὐδιάβατον κλίμακα Θεοῦ, τῶν σωζομένων ἀπλανῆ ὁδηγίαν, τὴν Κεχαριτωμένην ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τοὺς ἀγῶνας προσδεξάμενος, καὶ δι' αὐτῶν ἀναπαύων, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ σῇ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερκοσμίου σου δόξης, λαμπηδόσι καταστράπτεσθαι, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, καταξίωσον ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ταῖς Ἁγίων χορείαις, οὓς μετέστησας κατάταξον, καὶ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, τῷ Λαζάρῳ συναρίθμησον, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει, τῆς ἁγνείας Μητροπάρθενε, καλλοποιὸν εὐπρεπείας, ἐνδιαίτημα γεγένησαι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
» Παρθένον ἀναδείξας σε ἁγνὴν μετὰ τὴν
» κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς
» Ποιητήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἱερουργοὶ Ποιμένες, Προφητῶν ἁγίων χορός, Δικαίων ἀναρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων σύλλογος, ἱεραῖς μελῳδίαις μακαριζέσθωσαν, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστῶς ἀσκήσας, τῶν Ἁγίων δῆμος ὁ σοφός, θαυμάτων ἐπιδείξεσι πολλῶν, νῦν τεθαυμάστωται· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, θαυμαστὲ Κύριε, θαυμάστωσον εἰς πάντας τὰ ἐλέη σου.

Σὺν Ἱερομάρτυσι, τελεσάντων δρόμον καλῶς, Γυναίων ἀναρίθμητος πληθύς, ἥτε ἀθλήσασα καὶ ἀσκήσασα πόθῳ, μακαριζέσθω πιστῶς, Ἀγγέλων ταῖς χορείαις συνυπάρχουσα.

Νεκρώσιμον.

Ἡ τῶν Ἁγίων πάντων δυσωπεῖ σε Λόγε πληθύς: Ἀνάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πιστῶς μετατεθέντων ἐκ γῆς, διὰ πλῆθος ἐλέους, τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἅπαντα, ἐν βίῳ παραβλέπων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς Παρθένε, ἁμαρτίας πράξας πολλάς, τὴν κόλασιν ἐκδέχομαι λοιπόν· ἀφ' ἧς με λύτρωσαι, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, προστρέχοντα, τῆς μόνης προστασίας τῶν πιστῶν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Ἄθλων ἱερῶν οἱ Μάρτυρες ἔπαθλα, εἰληφότες δωρήσασθαι, σὲ νῦν ἱκετεύουσι, τοῖς πιστῶς μεταστᾶσι Σῶτερ ἄνεσιν.

Νέκρωσιν ὑπέστης μόνε Ἀθάνατε, ὁ νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, παρέχων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐλπίζειν ἐδίδαξας· ἧς τυχεῖν τοὺς σοὺς δούλους Σῶτερ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαί, παρῆλθον τῷ τόκῳ σου· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν· ἡ χάρις δεδώρηται, Θεοτόκε· διό σε μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Μαρτυρικά.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδέν, ὃ οὐ παρελεύσεται· οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστὲ οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἁγνὴ μόνη Εὐλογημένη.

Ὅταν δὲ ἐστιν Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους μετὰ τό, Πᾶσα πνοή. Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας, ὡς οἰκτίρμων κατάταξον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀπολαύσεως· ἐν κόλποις ἀνέσεως, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέονται αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων Δικαίων οἱ δῆμοι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν ἀριθμήσας, τοὺς οἰκέτας σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδοὺς ὡραιότητι, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾷν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορός, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει, κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν ὅσα ἥμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὸ τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστόν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε, Θεομήτορα, βίβλῳ ζώντων ἐγγράψασθαι· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες Πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, θανέντες Μάρτυρες ὠλέσατε, καὶ διήλθετε πρὸς τὰ ἄνω στε-

φθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ, Θεῷ παριστάμενοι.

Ἱερωσύνης τῷ φωτί, οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνόμενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὁσίων τὰ πλήθη, ἀϊδίου ἔτυχον ζωῆς· ὅθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσποτα ἀνέσεως, οὓς μετέστησας, κατασκήνωσον Λόγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν γῇ, Σῶτερ πλημμελήματα.

Δόξα.

Ὦ Τριάς, Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς ἀγῶσι σεπτῶν, δυσωπήθητι, καὶ τοῖς πίςει θανοῦσι, σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Ἀχώρητον παντί, Θεοχαρίτωτε, χωρήσασα, καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἵλεων ἡμῖν, γενέσθαι ἱκέτευε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἤχου.

Θρηνῳδὸς εἶ σύ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν·
  Ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως.
Ὁ μουσικὸς νοῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,
  Τίς ἡ παρεκκλίνουσα κλῆσις πλαγίων;
Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου,
  Ἔχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίων.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργός, ἐγένετο σάρξ, οὐ τραπεὶς τὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένῃ σαρκί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἑνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλοιμέναις, τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὅρκῳ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν Ἄχραντε ἐκ γαςρός σε θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σε ὁ Κύριος, ὁ δρακὶ συνέχων τὰ πέρατα· ὅνπερ κἀμοὶ εὐΐλατον, ποίησον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτε τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Νόος καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς Κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τε Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Θανάτε κατάλυσις, διὰ τοῦ τόκε σε ὤφθη. σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτε ἐνδιαίτημα· διό σου δέομαι, ἐν σωροῖς τε Ἅδε, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνολέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἔνθα τρυφὴ ἡ ἀΐδιος, ἔνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἀνευφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινά· ὁ Ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσηται, οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἑνώσει τῇ καθ' ὑπόςασιν· προέρχεται γὰρ εἷς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ ἱλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν κτλ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναςάσιμα τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ,

ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν: Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον: Οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. Θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε: Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης· τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου: Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θειότης.
Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικὰς, ἑνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφὴν, ἀγαθὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπὴς, χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκὼς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν, ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεὸν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ περ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρός σου προῆλθεν ὁ νοητὸς, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεὲ, Τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς· δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἑνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἄναρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθὲς, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγονὼς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ τοὺς Γενάρχας τῆς πρὶν, καταδίκης μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι Φιλάνθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἁγνὴ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι Πανάχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὕψου διάνοιαν, Μονὰς ἡ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶττον ἀνάβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριὰς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἡ τρισυπόστατος Μονάς· μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς ἀΐδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφὼς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεὸς, καὶ ὁ συναΐδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριὰς τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἥλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με ἀεὶ, τῆς θείας Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφαὴς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπὲς, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας

καταύγασον τῶν πιςῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἁπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὔσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πήλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἴδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμνȣ̃σί σε: Ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ᾽ ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε: Ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ᾽ ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ῥωμαλαίαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονὰς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολὰς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράςως ἑνιαῖος Θεὸς, τοῖς προσώποις δὲ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιςάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ᾽ οὐσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποςατικαῖς, Τριὰς τὸ διάφορον ἁπλῶς προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερȣ́σιος προσείληφεν, Ἄχραντε ἐκ γαστρός σου ἁγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις..

Ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶττον παράσχȣ μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριὰς, καὶ Μονὰς τρισυπόςατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητὴς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριὰς ὁμοούσιε, τȣ̀ς δοξολογȣ̃ντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ἐκ φωτὸς ἀϊδίȣ φῶς συναΐδιον, τȣ̃ Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίςει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ὁρᾷν αἱ τάξεις Χερȣβὶμ Δέσποτα, κάλλȣς τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττὸν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόςατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἑνικῆς κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχȣ ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεῆμον καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρȣ, πάντας ἐπλήρωσε, τȣ̀ς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ ἀεὶ δοξάζοντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β΄.

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένȣ, τοῦ Ἅδȣ ὀδυρομένȣ, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τȣ̀ς κεκρυμμένους Ἀποςόλους: Ἐξέλθετε οἱ τȣ̃ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαυῒδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς Γῆ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Η῾ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῦντα, ςρατιῶται ἐφύλαττον Χριςόν· καὶ τοὺς ἐχθρὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέςη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊςορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας· ἀνέςης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἑκυσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριςὲ, πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεὸς, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναςὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴτινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, μὴ μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς ςρουθίον Λόγε· οἴ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαςικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάςασιν Χριςοῦ, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
» ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθὲ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διὸ, ἐπινίκιον ᾠδήν σοι πάντες ᾄδομεν.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτὴ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς· δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἱρμός. Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου, παρίσταται θέλων ἀνόμῳ κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φρίττουσιν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ἥπλωσας τὰς θείας, παλάμας σου Σῶτερ ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνοῦντα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστατο δακρύων, πηγὰς ἀφιεῖσα ἡ Ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν αἱμάτων καθορῶσα

Χριστὲ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον, συμπάθειαν δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἄφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὔα τῆς τοῦ φυτοῦ, παρηκόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἁγνὴ, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Ἡ μαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἁγνὴ, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακὼβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεὸν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν ἡγήμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκὶ, καθορῶσα ἡ Κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῷ ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας· οἱ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν· ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἅδου, φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἐρρύσω ὡς παντοδύναμος· καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ῥεύσασάν μου σάρκα καὶ θνητὴν, πάναγνε Θεομῆτορ, ἐκ γαστρός σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ Ἀγαθὸς, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, αἰωνίως ἑαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Ἐξ ἕξει ὄρος νοητὸν, βλέπων σε ὁ Προφήτης, Δανιὴλ ἐξ οὗ λίθος, ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν· καὶ τῶν Δαιμόνων βωμοὺς, Θεομῆτορ κραταιῶς συνέτριψεν.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὔτε γλῶσσα Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σπορᾶς, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθῆναι Πάναγνε ηὐδόκησε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς ἥλους Χριστὲ, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν· δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφος Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἑκουσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα, ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστὸν, βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χριστός μου δύναμις.

Ὑμνοῦμεν Ἄχραντε, σὲ τὴν πανάμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαῖνον παμμακάριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Ἡ χάρις ἤνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἁγνὴ, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τὴν ἄφεσιν.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανὲν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, Λῃστῇ ἀδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστὲ ἐπιστροφήν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης παρακούσας Κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ, πάλιν ἀνήγαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ Ἀγαθὲ, τὸ τοῦ θανάτου ἠφάνισαι κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται· διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίστει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεὸς, Κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε κατῴκησεν, ἀποῤῥήτως μήτρᾳ δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἁγιωτέραν τε Ταγμάτων ἀΰλων· διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἁγνείᾳ λάμψασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης ὄντως Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνὴ, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας Κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε, διαῤῥήδην ἁγνὴν Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη θείου φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι: Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ Ἑβραίων ἡ πληθύς· ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, ἀληθείας μυστικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι οὐκ ἐδεδοίκει, καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐ-

κεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν, γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἑκουσίως, ἀπεγεύσω τοῦ Θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἅδῃ, καὶ χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄτιμόν σου, καὶ ἐκλεῖπον ὤφθη, εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοὺς, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσίᾳ, ὡραῖος κάλλει, τῷ Δαυῒδ ἐδείκνυσο· ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας, ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, ἔλεγεν ἡ Ἁγνὴ, ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ τάφου ἀνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τοῦ Ἀδὰμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα προσβαλών· ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ νόμος ἠσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιὰ, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρόν καὶ τὴν Ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν· ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συναναστήσας, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεὶς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διά σοῦ Μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄφραστον θαῦμα.

Ὢ ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραὼ, σταυροῦται ἑκὼν, ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς ἀμπλακημάτων· ᾧ πίστει μελῳδοῦμεν: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε ἁγνή· διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σου ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ πάναγνε, Μῆτερ ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα, φωτα-

βόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀλεθρίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὄφις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, Θεομῆτορ ἔθλασεν Υἱὸς, ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ, Χερουβὶμ καθήμενον Θεὸν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾷς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαὸν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ, ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἁψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστὲ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάζειν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται Ἅδου τυραννὶς, καὶ τὸ βασίλειον ἐξουδένωται λοιπόν· σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς ἀφράστου σου Χριστὲ, φιλανθρωπότητος, καὶ ἀρρήτων ἀγαθῶν! ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω· διό σε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Διαχρύσῳ ἐσθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σου λαμπρύνας αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θελήματι μόνῳ Κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν αὐτὴν ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συναφείας τοῦ Λόγου πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαίτημα θεῖον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς παρθενίας λαμπρότησιν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσαυγής σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἅδῃ οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστὰς ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενὴς Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὡς θνητὸς Ζωοδότα· ἀλλὰ τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὲ, συνεγείρας νεκροὺς, οὓς καὶ συγκατέπιε· καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες ὡς Θεὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνουσι.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός. Ποῦ σου θάνατε, νῦν τὸ κέντρον; κράζομεν; Ποῦ σου Ἅδη τὸ νῖκος; καθεῖλέ σε

εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος. Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἀςὴρ ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακὼβ τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις ἀνέτειλε, διὰ σοῦ νῦν Πάναγνε Χριστὸς ὁ Θεὸς, Λόγος σεσαρκωμένος· ᾧ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς ȣρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ρ῾ώσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι Παρθένε ἁγνὴ, χάριν ἀντιδιδοῦσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν Θεομακάριςε.

Ἱστὸς ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, θεȣργήσας τὴν ἐμὴν Παρθένε μορφήν· ἥν περ ἐνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς σὲ μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράςου καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάναγνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριςὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν: Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέςης Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τȣ̃ τάφȣ, ὡς νυμφίος ἐκ παςάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγῖδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατῃσχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριςὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναςάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τȣ̃ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰȣδαῖοι, φύλακας καταςήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς· ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες: Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ Μυροφόραι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν· εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα: Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον· δραμȣ̃σαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, κτλ. ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληςὴν βοῶντα: Μνήσθητί μου Κύριε.

Ἅδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας: Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, λέγοντες: Τριὰς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πάντων βουλόμενος, οὐχὶ τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκότων σοι πολυεύσπλαγχνε, Χριστὲ καὶ Κύριε, καὶ ποιῶν ἔλεος, μετ' ἐμοῦ ἀεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με, σώσῃς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ μόνος φιλάνθρωπος, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῇς Δέσποτα, μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου, ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ παναθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ μὴ ἀποῤῥίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεότητος· διὸ προσπίπτω σοι, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσι· σπλαγχνίσθητι ἐλέησον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέους ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν, μή με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Ἦχον ἑορτάσιμον, Ἀγγελικαί σοι χορεῖαι, ἀσιγήτοις στόμασιν, αἰωνίως μέλπουσιν Ὑπεράγαθε, σοῦ τρανῶς βλέπουσαι, τὸ ὡραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορούμεναι, τῇ πρὸς τὰ χείρονα, νεύσει οὐδαμῶς ἐμφερόμεναι, ἀεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, μᾶλλον ἀκλινῶς ἀνανεύουσαι, καὶ τὰς πανολβίους, δεχόμεναι προθύμως ἀστραπάς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τείχισον τὴν ποίμνην σου, Ἀγγελικαῖς προστασίαις, ὁ τὰ τούτων τάγματα, λόγῳ συστησάμενος καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ αἱρέσεων· τῷ σῷ γὰρ αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατάκριμα, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξήλειψας· ὅπως λυτρωθεῖσα, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Ἀρχαὶ Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ σὺν τοῖς Θρόνοις, Χερουβὶμ τὰ ἄχραντα, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι τὸν σεβάσμιον, καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θείαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπουσι· Δυνάμεις πᾶσαι δὲ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις γεραίρουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, καὶ τὴν ἐν τοῖς οὖσι, σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστὲ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παναθλιος· δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἁπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

Τῌ ΔΕΥΤΕΡᾼ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς ῥυπαράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμήν, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθή, προστασία τοῦ Κόσμου· ἱκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν: Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ψυχή, ῥαθύμως τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις· ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλοῦ· ἐπίστρεψον, καὶ βόησον Χριστῷ: Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῇς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διαπαντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστέ, τὸν κλαυθμὸν δέχου.
Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη παν-
» σρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθών, ἐν μέσῳ τῆς
» θαλάσσης, ἀνεβόα: Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τὸν ἐμπεσόντα Χριστέ, λῃστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις, ἡμιθανῆ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ, θεραπεύσας, οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Ὡς ἁμαρτήσας πολλά, σπήλαιον γέγονα λῃστῶν· ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρισον, ὅπως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικά.

Νεανικῶς τὸν ἐχθρόν, καταβαλόντες Ἀθληταί, θεοπλόκοις ἀληθῶς, στεφάνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληρούμενοι.

Οἱ τῶν αἱμάτων βυθῷ, τὸν Φαραὼ τὸν νοητόν, ἀποπνίξαντες ποτέ, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, οὐρανίου μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἁγνή, μετὰ τῶν θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτί-

στην τῶν ἁπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἕκτη πέφυκε τῶν Νόων μελῳδία.

Ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐπουρανίου χορείας ἀνευφημῶν, τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτιστικαῖς, ἀστραπαῖς φαιδρύνεσθαι βοῶ, ἱκετεύων σε Χριστέ, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ καὶ τῷ ἐκ σοῦ, παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, σὲ τὸν πάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκευάσας αὐτοὺς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στεῤῥᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, λο-
» γισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέω-
» σον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυγὴν
» καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην· τίς γένωμαι τύφλωσιν, περικείμενος πολλήν; Υἱὲ Θεοῦ σύ με οἰκτειρον.

Ἀποσκοπῶν Θεοῦ μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥαθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ, ἡ τοῦ θανάτου προφθάσῃ με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὥσπερ τρυφὴν οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, ἠγάλλοντο βλέποντες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Ὡς τῇ στεῤῥᾷ τῆς εὐσεβείας πέτρᾳ, τὸν λογισμὸν ἑδράσαντες πανσόφως, μοχλεύσεσιν Ἅγιοι, πολυτρόπων αἰκισμῶν, οὐκ ἐνετράπητε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παράδεισος ἐδείχθης, ζωῆς Ἁγνὴ τὸ ξύλον μέσον ἔχων· ἐξ οὗ φαγὼν Ἄχραντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδὰμ, τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἡ πᾶσαν φύσιν λογικὴν, ἐκ μὴ ὄντων βουλήσει, πλαστουργήσασα Φύσις, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριττοῖς, ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθὸν, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ πλουσίως ἐκχέων, τῇ μεθέξει ἀγαθοὺς, τοὺς ἀσωμάτων χοροὺς, τῶν Ἀγγέλων ἔδειξας Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἐδόθη ἄφεσις ἡμῖν, διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ γὰρ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετή σου Χριστὲ,
» καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα
» πεπλήρωται.

Τροπάρια.

Μὴ κατακρίνῃς ἡμᾶς, τοὺς πταίοντάς σοι πολλά· ἀλλὰ τῷ συνήθει σου Δέσποτα, ἐλέει οἰκτείρησον.

Ὁδὸς ὑπάρχων ζωῆς, θανατηφόρους ὁδοὺς, Σῶτερ ἁμαρτίας ἐκκλίνειν με, ἀεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικά.

Ὑφάπτουσαν αἰκισμῶν, καθυπελθόντες πυρὰν, δρόσῳ θείου Πνεύματος Μάρτυρες, ἐμείνατε ἄφλεκτοι.

Χειμάῤῥουν θείας τρυφῆς, τρυφᾶτε περιφανῶς, Μάρτυρες αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν, αὐτὴν κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ῥαθύμως μου τὴν ζωὴν, ἐκδαπανήσας Ἁγνὴ, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν· οἰκτείρησον σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Χριστός μου δύναμις.

Φθορᾶς ἀπρόσδεκτον, τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θειότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν, θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν, κληρωσάμενοι Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, ἁγιαζόμενοι, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι πρὸς τὸ κακὸν, μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον Ἀγαθὸν, ἀναβάσεσι θεούμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρα λέλυται, ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἄχραντε παναμώμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν, τὴν ἀέναον ἐκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ,
» φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς
» σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσας Χριςὲ, ξήρανον τὰ βλαςήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμὸν ὡς ὁ Τελώνης κτησώμεθα, καὶ κακῶν ἀποσχώμεθα, στεναγμὸν ὅπως φύγωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικά.

Τετρωμένοι τῷ θείῳ σου ἔρωτι, τιτρωσκόμενοι ἔχαιρον, ταῖς βασάνοις, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐκ περάτων τȣ̃ σώματος οἱ Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκράγατε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάντες εἰσέρχονται, ἁμαρτωλοὶ πρὸς εἰσόδους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβὶμ, βλέπων ὁ Προφήτης σε, Παντεπόπτα τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα διὰ συμβόλων τὴν σὴν, μυεῖται δεσποτείαν καὶ κυριότητα.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ, καὶ ταῖς χιλιάσι, τῶν Ἀγγέλων κυκλουμένῳ σοι Δέσποτα, βλέπων ἡνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, τὸ κράτος σοῦ τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱὸς, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη πανύμνητε Δέσποινα· Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαβε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ κήτει καταποθεὶς, τῷ τῆς ἁμαρτίας,
» κραυγάζω σοι Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς μȣ ἄνοιξον ὄμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω, καὶ παθῶν σκότους ῥυσθήσωμαι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, μετανοίας ἔμπλεων ποίησον, Οἰκτίρμον τὴν ψυχήν μου, ποταμοὺς διδοὺς δακρύων μοι.

Μαρτυρικά

Κοιλάδες μαρτυρικαὶ, κρίνα ἰαμάτων ἐκφύουσι, καὶ πάντων τὰς καρδίας, εὐσεβῶν εὐωδιάζουσι.

Λυόμενοι αἰκισμοῖς, σῶμα τὸ φθειρόμενον Ἅγιοι, τῷ πάθῳ τοῦ Κυρίου, τὴν καρδίαν συνεδήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Μῆτερ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρδίαν μου, πράξεσιν ἐναγέσι, συμπαθείᾳ σου ἁγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν, ὁ Ἰακὼβ ἐν κλίμακι, τοὺς Ἀγγέλȣς σȣ Δέσποτα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο, ἐν σαρκὶ παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον, τῶν Ἀγγέλων καὶ φαιδρὰν, παρεμβολὴν ἠγάλλετο, ὁ θεράπων σου Δέσποτα Ἰσραὴλ, εὐρύθμως χορεύουσαν, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν περιέπουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὀρέων ὑπέρτερον, αἰωνίων ἀληθῶς, ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανὲς, σὴ γαστὴρ χωρήσασα, τῆς Θεότητος αἴγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν κακίας, τὸν νοῦν ἀπετυφλώθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μετανοίας τὸ φέγγος· Χριστὲ Σωτήρ μου σῶσόν με.

Θαῤῥῶν τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, προσπίπτω σοι Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μου τὴν λύσιν· μή με παρίδῃς Δέσποτα.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην, ἐξ ἔργων δικαιούντων· μόνος ἔπραξα πᾶσαν ἄτοπον πρᾶξιν· μόνος Χριστὲ σύ με οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Ὁ ὑπερκόσμιον δόξαν, ἐνδύσας τοὺς Ἁγίȣς, τοὺς ἀθλήσαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ μȣ σῶσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίκȣ, δικαίȣ νόμου ὄντες, θεῖοι φύλακες κατεπτύσατε πίστει, νομίμως ἐναθλήσαντες. Θεοτοκίον.

Δούλου μορφὴν ὑποδύντα, Δεσπότην Κόρη τίκτεις· ὃν ἱκέτευε τῶν παθῶν τῆς δουλείας, Ἁγνὴ ἐλευθερῶσαί με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὡραιότητι φαιδρύνεσθε πανάγιοι, Ἄγγελοι τοῦ Παντοκράτορος, πλησιάζοντες, τῇ ἀφράστῳ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πόθῳ κραυγάζοντες ἀεί: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοερῶς περὶ σὲ Δέσποτα ϛρεφόμενοι, Ἄγγελοι τὴν ἀκατάληπτον, φωτοφανείαν, ἀϊδίως δέχονται τὴν σὴν, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες ἀεί: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σοῦ εὐλογημένη, ὁ Ἀσώματος, Κύριος ἔφη ὁ Γαβριήλ· τὴν καταφθαρεῖσαν γὰρ ἀναπλάσαι φύσιν βουληθεὶς, τὴν μήτραν σου ᾤκησεν Ἁγνή· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χε-
» ρουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον
» ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἐζήλωσα ἀσπλάγχνου πλουσίου τρόπους, καὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα, τὸν νοῦν πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας, κακίᾳ ἡλκωμένον· Χριστὲ μή με εἰς πῦρ πέμψῃς ἄσβεστον.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μή με τοῦ βίου ἀνέτοιμον, λάβῃς, χειμῶνα τῆς ἁμαρτίας, ὁ καταπαύσας Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπιστροφὴν θείαν δίδου μοι.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες, τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἅπασαν, βασάνων ἤνεγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες τὸν Κύριον.

Ὑφάπτουσαν βασάνων ἤνεγκαν φλόγα, ὑπομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι, ὕλην ἔφλεξάν τε ἀσεβείας· θείας ζήλῳ ἀγάπης, πυρούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, Θεὸν τὸν ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν καθαγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἐλισσαῖον ὡς πάλαι σοῦ τὸν θεράποντα, Στρατιαῖς ἀσωμάτοις περιετείχισας· οὕτω δὴ καὶ νῦν, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὡς παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητρὶ καὶ Παρθένῳ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Γαβριὴλ σὺν τῷ θείῳ Θεομακάριστε· Λόγον γὰρ ἡμῖν, Θεοῦ σαρκὶ γεγέννηκας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τε-
» κοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
» σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἰωσὴφ μὲν σωφρονήσας σιτοδότης, ἐγνωρίσθη· ἐγὼ ἀσωτεύων δὲ, λιμῷ κρατοῦμαι ἐναρέτων πράξεων.

Ὡς ὁ Πέτρος μεταγνοὺς Χριστὲ δακρύω, ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὡς ὁ Ἄσωτος ἐκ βάθους κράζω: Ἥμαρτον, συγχώρησον.

Μαρτυρικά.

Συμμαχίᾳ τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες, τὴν κακίαν Σοφοὶ τοῦ ἀλάστορος, στεφάνους νίκης ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Ἡ ἁγία τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη, ἁγιάζει ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως αὐτὴν ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με ἁμαρτίᾳ σκοτισθέντα, ἀπαθείας τὸ φῶς ἡ κυήσασα, ἵνα ὑμνῶ σε ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Δαυῒδ Προφήτῃ τῷ σῷ ὡς ἔπαυσας, τὸν σὸν λαὸν πατάσσοντα ῥομφαίᾳ σου Ἄγγελον· οὕτως Οἰκτίρμον βράβευσον εἰρήνην Χριϛὲ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν, ἐπικουφίζων πειρασμὸν ὡς πολυέλεος.

Ἰδὼν λαοῦ σου Χριστὲ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκεσίαις Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων, σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον, Τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομῆτορ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζουσι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί· παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδοὺς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς

ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μȣ θεράπευσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει· οἱ Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Παρίδέ μου, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καὶ σωζομένων, μερίδι με σύνταξον.

Ὁ λαμπρύνας, τῶν Ἀγγέλων τὰς χορείας, ταῖς ἐκείνων Χριστὲ παρακλήσεσι, τὸ ὀπτικόν μου, τῆς καρδίας φώτισον.

Μαρτυρικόν.

Πᾶσαν πεῖραν, ἀλγεινῶν ὑπενεγκόντες, Ἀθλοφόροι τὰ ἄλγη καὶ τραύματα, τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀεὶ θεραπεύετε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα, τὴν ἁγίαν προσκυνοῦμεν, ὑμνȣμένην Ἀγγέλων ϛρατεύμασιν, αὐτῇ βοῶντες: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαί με, τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

ΤΗ͂Ι ΔΕΥΤΕΡΑ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθην, τῆς σαρκὸς καὶ γέγονα, παθῶν καταγώγιον τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅλως δέ, ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα· ἀλλ᾽ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν Εὔσπλαγχνε, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει, αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἥμαρτον, μόνε εὐσυμπάθητε.

Τίς ἐκ τȣ͂ θανάτου με, τῆς ταλαιπώρȣ σαρκός μου, ῥύσεται, καὶ σώσει μου, τὴν ψυχὴν ἀπήμονα καὶ ἀπείραστον; τυραννεῖ βίᾳ γάρ, εὐπαθοῦσα αὕτη, καὶ ψυχῆς κατεξανίσταται, καὶ θλίβει πάλιν δέ, ἀσθενοῦσα· οἴμοι τῷ τάλανι! Ἀντέχειν ȣ͂ν οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν· ἀλλ᾽ ὦ Ποιητά μου, μὴ δώσῃς νικηθῆναι τῷ χοΐ, τὸ πνεῦμα, ὅ μοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Ὅταν τῇ προσάξει σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ σαρκίου, βουληθῇς χωρίσαι μου, τὴν ψυχὴν Ἀθάνατε, τότε φεῖσαί μου, προσηνῆ Ἄγγελον, χαροποιῶς βλέποντα, ἀποϛείλας παραλήψεσθαι, καὶ διασώσασθαι, ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους με· εὐκόλως δυναμοῦντά με, τοῦ εὐθυπορῆσαι τὴν ἄνοδον, τὴν ἐν τῷ ἀέρι, καὶ φθάσαι εἰς προσκύνησιν τοῦ σοῦ, θρόνου φρικτοῦ ἀκατάκριτον, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ κατεγνωσμένος ἐν ἀσωτείᾳ, σοὶ τῷ ὑπὲρ λόγον δεδοξασμένῳ, προσπίπτω, καὶ δέομαι ἐκ βάθους τῆς καρδίας· ἴδε τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς μȣ, τῆς χαρᾶς ὁ προλάμψας· ἴδε τὰ ἕλκη τῆς καρδίας, μετανοίας ὁ κήρυξ· καὶ παράσχȣ μοι τὴν σωτηρίαν, διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου Πρόδρομε, καθικετεύων τὸν Κύριον.

Ὅλος ἐν κακίᾳ κατεγνωσμένος, ὅλος ἀπογνώσει βεβυθισμένος, αὐτὸς πονηρότατος, καὶ ζοφερὸς ὑπάρχω· ὅλως κατεϛιγμένος ὅλος, ἐξ ἡδονῶν ἀτόπων, ὅλως δεινῶς κατεφθαρμένος, καὶ κατηχρειωμένος· σȣ͂ ταῖς ἴχνεσι προσπίπτω Μάκαρ, μὴ ἀπορρίψῃς, ἀλλὰ σῶσον Ἰωάννη με, φίλε Κυρίου καὶ Πρόδρομε.

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου πικροῦ θανάτου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πταισμάτων, πανεύφημε Πρόδρομε, καὶ ζώωσον ἐν ἔργοις θείαις, Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, πρεσβειῶν σου δυνάμει· παῦσον πολέμους ἀοράτως, τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, καὶ ὁδήγησον ὁδοῖς εὐθείαις, τῆς αἰωνίȣ καὶ σωτηρίου καταπαύσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σύμβολον ὀργῆς ἐστί, μνησικακία, θυμός τε, τῆς ὀργῆς ἐμφάνεια, δι᾽ ὧν καὶ τῶν ὕβρεων τὰ ἀλλόκοτα, ἀναιδῶς ἅλλονται, τοῦ οἰκτροῦ στόματος, τὸν ἐν ταύταις ἐνεργούμενον,

ποιῶντες ἔνοχον, πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται· διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν, τὴν ὀργὴν, μῆνιν καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομὴν, τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα: Δέσποινά μου σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' ὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρυσίᾳ συ Χριςὲ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα ὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ˙.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μυ τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.
Ἐλπὶς τῦ Κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν: Εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμὸν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ Βασιλεῖς οἱ Σοφοί· καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἁγνὴ, σωτηρίας δεόμενος: Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ β'. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς
» σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά-

» σω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω
» αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων, Πόρνην τὴν ποτὲ, μεταγνῦσαν καλῶς, κἀμὲ δυσωπῶ σε, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ὡς ἐλεήμων λύτρωσαι.

Ὑποπλέων Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας, βίου τὸ δεινὸν, τοῦτο πέλαγος, φεῦ! πολλοῖς ναυαγίοις, περιέπεσα· ἐξ ὧν, ἀπολυτρώσας σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς γενναίους Ἀθλητὰς, τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς καθαιρέτας, τοὺς καρτερικῶς ἐναθλήσαντας, καὶ στέφος λαβόντας, ἐκ Θεοῦ νικητικὸν, περιχαρῶς δοξάσωμεν.

Ῥητορεύοντες σοφῶς, ἐν παῤῥησίᾳ Θεοῦ τὸν λόγον, ῥήτορας δεινοὺς ἐνικήσατε, καὶ πᾶσαν ἰδέαν, ἐνεγκόντες ἀλγεινῶν, μεγάλως ἐδοξάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ τοκετῷ σου, λύσασα Ἁγνή· ὤφθης γῆ ἐκλεκτὴ, δι' ἧς ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ἡ δὲ Η'. καὶ Θ'.

« Ἔπος Ἰωσήφ.»

Ὁ Εἱρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἄγγελος θεῖος τὴν σὴν, γέννησιν Ἄγγελε Θεοῦ, προμηνύει τῷ πατρί· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνὸς, ἐρήμου Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως, βλαστάνουσαν ἀμέλειαν, ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσας, μετανοίας προφέρειν με, καρποὺς εὐόδωσον.

Γαστὴρ στειρεύουσα σὲ, καρπογονεῖ πανευκλεῶς, γονίμους καρδίας, τὰς πρὶν ἀκάρπους δείξαντα· ἀλλὰ πίστει βοῶ σοι: Βαπτιστὰ, τοὺς ἀκάρπους μου, λογισμοὺς ἔκτιλον.

Θεοτοκίον.

Δόλῳ ἀπαύστως ὁ ἐχθρὸς, θηρεύει με ὁ πονηρός· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, Πανάμωμε ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τοῦ Δεσπότου, Θεοτόκε εὐόδωσον, μόνον τὸ θέλημα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
» τολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
» ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Γλέφῳ σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου, παραστῆναι τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν μοι μόνε, εὐδιάλλακτε Κύριε.

Στενάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην ψυχῆς ἐκ βάθους, καὶ μετάνοιάν μοι δώρησαι, ἁμαρτίας πάσης με, Σωτὴρ ἀπαλλάττουσαν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ῥεύμασιν Ἅγιοι, τῶν παναγίων ὑμῶν αἱμάτων, ἐναγῶς λύθρον φερόμενον, ἀπεπαύσατε Δαίμοσι, ποτὲ ἐπιβώμιον.

Ἐν Πνεύματι Ἅγιοι, ἐῤῥιζωμένοι τῷ παναγίῳ, κατεστρέψατε σεβάσματα, ἀπωλείας πάντας, πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ Κόσμου· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε: Λύτρωσαί με πάσης, συνεχούσης κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ στεῤῥᾷ τῆς πίστεώς σου.

Ἐπιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης, δίδου μοι νῦν, καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, μακάριε Πρόδρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, διηνεκῶς θαλαττεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει· ταῖς σαῖς προσευχαῖς, ἀνάνευσίν μοι δίδου, ἀοίδιμε Πρόδρομε, μὴ ὡς ἄκαρπος εἰς πῦρ, ἀποπεμφθήσωμαι ἄσβεστον.

Ἡ φοβερὰ ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπὰ, περίκειμαι φορτία· ἐξ ὧν με ἐλάφρωσον, τοῦ Κυρίου Βαπτιστὰ, ταῖς καθαραῖς σου δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκὶ καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώματος, τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωναῖς, χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύ-
» ριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
» νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ
» ἔλεγεν: Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβή-
» θην· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Κρουνούς μοι δακρύων δίδου, ξηραίνοντας τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς ἁμαρτίας πάντα βόρβορον, ἀποπλύνοντας Οἰκτίρμον Κύριε, καὶ παύοντας πυρὸς γεέννης, αἰωνιζούσης, φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Οὐ παύομαι ἐπιξέων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου φιληδονίαις· μόνος δὲ ἀναίσθη-

τος εἰς αἴσθησιν, ἐμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος· τίς γένωμαι, καὶ τί ποιήσω; Χριστὲ οἰκτίρμον, ἴασαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ὑδάτων τῆς ἀπωλείας, καὶ κλύδωνος τῆς κακίας, τῇ κυβερνήσει, τῇ ἐνθέῳ Μάρτυρες ἀοίδιμοι, πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος, τὸ ἄςατον, τῆς Βασιλείας, τῆς οὐρανίου, ὅρμον κατελάβετε.

Φωστῆρες τῆς εὐσεβείας, λαμπτῆρες τῆς ἀληθείας γεγενημένοι, φέγγει τῶν ἀγώνων ἐμειώσατε, σκότος ἀθεΐας πολυώδυνον· θαυμάτων δὲ ταῖς φρυκτωρίαις, παθῶν ὁμίχλην, Μάρτυρες σκεδάζετε.

Θεοτοκίον.

Ἑπτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσαν Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοῶ σοι: Φώτισόν με δέομαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ἰάτρευσον Πρόδρομε, τὴν πληγωθεῖσαν λῃςῶν ἐφόδοις, ἱκετεύω σε καρδίαν μου, δραστηρίῳ, θείας σου φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε Πρόδρομε, τὴν ἔτι ζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἁμαρτίαν καὶ ἀνάνευσιν, νῦν μοι δίδου, πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Λιμὴν ἡμῖν φάνηθι, χειμαζομένοις ἐν τῷ πελάγει, τῷ τοῦ βίου τὸ κλυδώνιον, μεταβάλλων, ὅλον εἰς γαλήνην Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνῃς με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἵλεώς μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε, σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἡ Τεκοῦσά σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτι-
» σον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ, ἐν τοῖς
» προςάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν
» τὸ θέλημά σου.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας Χριςὲ, ὀκνηρὸς δοῦλός σου, καὶ ςχολάσας πονηραῖς, τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω· διὸ, μή με εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς.

Σὸς υἱὸς γενόμενος ἐν χάριτι, εὔσπλαγχνε Κύριε, ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, καὶ σοῦ ἀπεμακρύνθην, ζήσας ἀσώτως· διὸ, ἐπιςρέψας με σῶσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ἵσταντο πρὸ βήματος, θώρακα πίστεως, περιφέροντες· διὸ, τοῖς βέλεσι τῆς πλάνης, τρῶσαι αὐτοὺς ὁ δεινὸς, οὐκ ἴσχυσε Βελίαρ.

Νεκρούμενοι σώμασιν οἱ Μάρτυρες, πάσας ἐνέκρωσαν, μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ζωὴν ἀγήρω, μετέβησαν ἐν χαρᾷ, στέφος λαβόντες δόξης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε διάνοιξον, πύλας μοι δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον, τῆς σωτηρίας Ἁγνὴ, ἡ πάντων ὁδηγία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς ἐγένου, Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ ναῷ σου ἁγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι, ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε· ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν τε, καὶ θλίψεων Μακάριε.

Ξενώσας πάσης, ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τεμόντα, ὁδὸν ἐν βίῳ Μάκαρ, νῦν ἐκδυσωπῶ· τῷ τῶν ὅλων Θεῷ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίσταις ἐπιδόσεσιν.

Ὁ καταδύσας, ταῖς τοῦ Ἰορδάνου, προχοαῖς, τοῦ ἐλέους, τὴν ἄβυσσον Προφῆτα, τὰς βρύσεις τῶν κακῶν μου, πρεσβείαις σου ξήρανον, ὀχετούς μοι δακρύων παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, θείαις ἀγλαΐαις, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐκύησας Παρθένε· αὐτὸν οὖν ἀεὶ ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰ-
» κτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
» Ἅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωήν μου.

Τροπάρια.

Μὴ δείξῃς με Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ· μὴ ἀκούσω τότε, φωνῆς παραπεμπούσης, εἰς τὸ πῦρ Χριστὲ, Ἰησοῦ τὸ τῆς γεέννης.

Ἐβύθισε βυθῷ παραπτώσεων, ὁ τῶν δικαίων με ἐχθρὸς, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, προστρέχω τῷ πελάγει· Ἰησοῦ πρὸς ὅρμον, ζωῆς νῦν ἴθυνόν με.

Μαρτυρικά.

Πόνων πολλῶν ἀρότρῳ νεώσαντες, ψυχῆς τὴν αὔλακα Σοφοὶ, τῷ ἐνθέῳ σπόρῳ, τῆς πίστεως πολύχουν, μαρτυρίου στάχυν, σαφῶς ἐγεωργεῖτε.

Τοῖς τραύμασι κατετραυματίσατε, τὸν τραυματίσαντα ὑμᾶς, εὐσεβῶς Ὁπλῖται· διὸ

μετατεθέντες, πρὸς ζωὴν, τὰ πάθη, βροτῶν καὶ νῦν ἴασθε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερῶς, τὴν βροτῶν οὐσίαν, ἐθέωσε ποιήσας, τὰς πιςὰς, ναοὺς, ἑαυτῷ παραδόξως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ῥάδαμνος Προφῆτα, ῥίζης ἐβλάστησας στειρευούσης, καὶ καρδίας στειρευούσας πάσης, θεογνωσίας ἐγκάρπους, εἰς αἴνεσιν ἀπέδειξας.

Σύντριψον ἐν τάχει, τὸν πονηρὸν ἐν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας, τοὺς νοητὰς εἰς εἰρήνης ὁδὸν, ταῖς προςασίαις σου Πρόδρομε.

Τείχισον Προφῆτα, δικαιοσύνης, τὴν ποίμνην σου, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς παντοίας, ἐπιβουλῆς τῶν Δαιμόνων, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον σοι Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν, διὰ σοῦ Ἁγνὴ οἱ σεσωσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώ-
» πιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐ-
» ποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ
» παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
» Θεός.

Τροπάρια.

Ἀποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος, σοῦ τὸ ἄμετρον ἄμετρα πταίσας· οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον, καὶ τὸ ἀνεξίκακον· μετανοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον, καρποὺς καὶ σῶσόν με.

Ἰάτρευσον τῆς καρδίας μου, τὰ ἀνίατα πάθη Οἰκτίρμον, δίδου ἀποκοπὴν τῶν χρεῶν μου, τὸ βαρύτατον φορτίον ἐλάφρυνον, ἵνα ἐν κατανύξει σε δοξάζω ἀεὶ, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι, συγκοπτόμενοι, δαπανώμενοι πυρὶ ἐνύλῳ, λέουσιν ἐκδιδόμενοι βρῶμα, καὶ τεινόμενοι τροχοῖς, οὐκ ἠρνήσαντο σὲ, τὸν ζῶντα Θεὸν ἡμῶν οἱ θεῖοι, καὶ ἱεροὶ Ἀθληταί.

Μερίζεσθε ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀμέριστοι Θεοῦ ὤφθητε, Μάρτυρες δι' ἑνώσεως, θείας τοῦ ἑνώσαντος, ἑαυτὸν ἀῤῥεύστως ἡμῖν· ὃν ἀεὶ δυσωπήσατε σωθῆναι, πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας ἄνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀῤῥεύστως· ἔμεινας μετὰ τόκον, παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ μεμακάρισαι, καὶ δεδόξασαι Ἄχραντε ἀπαύστως, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων, νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι, τὸν λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις Προφῆτα, Ἀμνὸν Θεοῦ Κόσμου αἴροντα ἁμαρτίας ἀεί· ὃν δυσώπει, ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχή μου σπεῦσον καὶ κράξον, τὸν σκοτασμὸν καταλείψασα τῶν ἀλόγων πράξεων: Οἰκτειρόν με, Ἰησοῦ παρακλήσεσι, τοῦ Βαπτιςοῦ καὶ ῥῦσαί με, τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Θεοτοκίον.

Ὃν παρειστήκεισαν τρόμῳ, τὰ ἐπουράνια Τάγματα, τοῦτον τίκτεις Ἁγνὴ ἑνωθέντα, τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν Στρατιαὶ, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
» φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ,
» πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀποσκοπῶ, εἰς τὸ μέγα ἔλεος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστὲ, ὥσπερ ὁ Δαυῒδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκεῖνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ: Μόνε Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν, γενέσθαι μοι εὔχομαι, καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς, πράξεσι ποτὲ, τέλος οὐ προθυμοῦμαι, πεπωρωμένην ἔχων τὴν ἐμὴν καρδίαν· οἰκτείρησόν με Θεοῦ Λόγε.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἐκλεκτὰ, καὶ ἄμωμα θύματα, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ μονογενεῖ, Λόγῳ ἐθελουσίως, προσήχθητε θυσίας, πάσας καταργοῦντες, τὰς τῶν Δαιμόνων Ἀθλοφόροι.

Νευρῶν τομὰς, ὀδόντων ἐκριζώσιν, ἀφαίρεσίν τε χειρῶν, ξέσεις τε μελῶν, πᾶσαν ποινήν τε ἄλλην, ἠνέγκατε γενναίως, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριςὸν τὸν μόνον ἀθλοθέτην.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, βρέφος ἀπεκύησας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπὶ γῆς, τρίβους ὑποδει-

κνύντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν, φύσιν καινουργοῦντα, Ἀνύμφευτε εὐλογημένη.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Νόμων πατρῴων.

Ἐπὶ τὸν Λόγον, βαπτιζόμενον, περιστερᾶς ἐν εἴδει Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐθεάσω κατερχόμενον, καὶ φωνῆς ἐπακοῦσαι, κατηξιώθης, Μάκαρ τοῦ Πατρός: Οὗτος ἐστὶν, ὁ Υἱός μου ὁ σύνθρονος· ᾧ μέλπει πᾶσα Κτίσις: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ Προφῆτα, σῶν δεήσεων, τὰ φρυγανώδη πάθη τῆς διανοίας μου, καταφλέξας ἐσβεσμένον μου, τὸν λύχνον τῆς καρδίας, ἄναψον πάλιν, ὅπως τηλαυγῶς κατανοῶν, ἀναμέλπω τοῦ Κτίσαντος, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κατακρύψας, δοῦλος τάλαντον, ὅπερ εἰς ἐργασίαν ἐκ Θεοῦ εἴληφα, ἐγὼ πέφυκα ὁ ἄθλιος· καὶ τί ποιήσω, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃ, ἑκάστου τὸ ἔργον ἐκζητῶν; Πρόφθασον τοίνυν Προφῆτα, κραυγάζοντά με πίστει: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου, τὴν διάνοιαν, ἐν ταπεινώσει Κόρη θεοχαρίτωτε, ἡ τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, ἐπάρσεις τῶν Δαιμόνων· καὶ ὕψωσόν με, ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου, κόρεσον μελῳδοῦντα: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
» τος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύη-
» σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
» σεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς θεόνυμφον
» Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν, ἡμῶν γινώσκων· ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, δι' οἶκτον βουλόμενος, αὐτὴν ἀποκαθᾶραι· διὸ τοὺς σπίλους τοὺς πονηροὺς, καὶ τὰ ἕλκη τῶν παθῶν μου, ἀποκάθαρον, καὶ σῶσόν με.

Ὡς Πόρνη τὰ δάκρυα, προσφέρω σοι Φιλάνθρωπε· ὡς ὁ Τελώνης, στενάζων κραυγάζω σοι: Ἱλάσθητι σῶσόν με· ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλέησόν με, ἐκβοῶ· ὡς τὸν Πέτρον μεταγνόντα, συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Μαρτυρικά.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ κοσμοκράτορι, πυγμαῖς τῶν ἄθλων, τοῦτον κατεβάλετε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξασθε ἀξίως· διὸ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει, εὐφημούντων ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ἡγίασας Κύριε, τὴν γῆν ἁγίοις αἵμασι, τῶν σῶν Ἁγίων, καὶ τούτων Πανάγιε, τὰ πνεύματα πνεύμασι, Δυνάμεων ἁγίων, συνάπτεις πάντοτε· δι' αὐτῶν, ἁγιάζων τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ σε ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε, εὐλογημένη: Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον· χαῖρε κατάρας λύσις, καὶ εὐλογίας εἰσαγωγή· χαῖρε μόνη Παραδείσου, ἡ τὴν θύραν ἀνεῴξασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ξενίας δεσποτικῆς.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, φιληδονίαις τοῦ βίου, δεινῶς τραυματισθέντα, καὶ παῦσον τὸ σφοδρῶς, συνταράσσον με κλυδώνιον· καὶ δεῖξόν μοι τῆς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, Κυρίου Πρόδρομε.

Ὤφθης μέσον ἑστὼς, τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας· τὴν μὲν Προφῆτα παύων, τῆς δὲ τὸ φῶς δηλῶν· ὃ πορεύεσθαι εὐόδωσον, ἡμᾶς ἐν συνειδότι θείῳ, ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν, διαιωνίζοντος.

Συνήφθης ταῖς Στρατιαῖς, ταῖς οὐρανίαις Θεόφρον· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπει, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς διασῴζεσθαι τιμῶντάς σε, τῷ σεπτῷ σου τούτῳ οἴκῳ, Βαπτιστὰ Ἰωάννη Κυρίου Πρόδρομε.

Ἡμέρα πλήρης θυμοῦ, ἡμέρα σκότους ὑπάρχει, τοῖς ἔργα σχοῦσι σκότους, ἡ δίκη ἡ φρικτή. Βαπτιστὰ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, ἱκεσίαις σου τότε ῥῦσαι, κατακρίσεως πάσης, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Χερουβὶμ, ἁγιωτέρα Παρθένε, ὡς τὸν Θεὸν τεκοῦσα τὸν ὑπεράγιον, πάντας ἡμᾶς καθαγίασον, τοὺς ἐν φωναῖς ἁγίαις πίστει, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἁγιάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί· παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου, προσδεξάμενος τὸν θρῆνον, πρόσδεξαί μου Χριστὲ τὴν μετάνοιαν, καὶ σωζομένων, τῇ τάξει με σύνταξον.

Ὁ κηρύξας, τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις, τοῦ Κυρίου Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, μετανοεῖν με, ἐκ ψυχῆς, ἱκέτευε.

Μαρτυρικά.

Τρικυμίας, ἐνεγκόντες παθημάτων, Ἀθλοφόροι βροτῶν τὰ νοσήματα, νῦν ἐξιᾶσθε· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Ὁ Προφήταις, δοξαζόμενος Θεὸς, ὁ ἐν Τριάδι ἁπλῇ ἀσυγχύτῳ τε, ταῖς τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἱκεσίαις με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία, τῶν ἐν θλίψεσι βεβαία, πρόσηθί μοι τοῦ βίου ταῖς πάθεσι, προσομιλοῦντι, καὶ σῶσόν με δέομαι.

ΤΗ͂Ι ΤΡΙΤΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ Θεὸς ὁ θέλων σωθῆναι πάντας, ἐπίβλεψον, ἴδε τὴν προσευχήν μου, καὶ μή μου τὰ δάκρυα, ὡς μάταια ἀπώσῃ· τίς γὰρ προσῆλθέ σοι προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθη; τίς δὲ ἐβόησε θερμῶς σοι, καὶ εὐθὺς οὐκ ἠκούσθη; καὶ γὰρ Δέσποτα ταχὺς εὑρίσκῃ, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ταῖς ἁμαρτίαις καταπωθέντα, καὶ φιληδονίαις καταρραγέντα, ἀνάστησον Εὔσπλαγχνε, τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ· μή με ἐπίχαρμα Δαιμόνων, συγχωρήσῃς γενέσθαι· μηδὲ ἀνάξιον ἐάσῃς, τῶν φρικτῶν μυστηρίων· ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου στεναγμούς μου καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Θρήνησον ψυχή μου πρὸ τῆς ἐξόδου, πρόσπεσον τῷ Κτίστῃ ἐν μετανοίᾳ, δάκρυα προσάγαγε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, κράζον Χριστῷ ἐν κατανύξει: Ἡμάρτηκά σοι Λόγε, δέξαι πολλὰ ἡμαρτηκότα, μή με ἀποβδελύξῃ, μὴ παρόψῃ με Δικαιοκρῖτα, μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψῃς Μακρόθυμε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ γάμος ηὐτρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι, τί βραδύνεις μέλαινα, ἑκουσίως ψυχή; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα: Ὑσσώπῳ πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Πρὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ, ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Πόρνη κενώσασα, μύρου ἀλάβαστρον πάλαι, τοῖς ποσί σου Δέσποτα, πάντων ἠλευθέρωται, ὧν περ ἔπραξεν· ὁ Λῃστὴς μόνον σου, μνημονεύσας ὤφθη, καὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον, αὐτὸν εἰσήγαγες· ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; οὐ μύρον, οὐ κατάνυξιν ἔχω· δωρεὰν με ἐλέησον, οἴκτειρόν με Λόγε· ἡ ἄχραντός σου Μήτηρ δυσωπεῖ, ἣν ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ σου μέγα καταφύγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ

τὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν ςεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε Πολυέλεε.

Ἀπόςιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε ςαυρούμενον, Χριςὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, ςαυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα Χριςὲ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνῳδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Σήμερον τὸ προφητικὸν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἐν ξύλῳ βλέπουσα νεκρὸν, κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου Υἱὲ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον ςαυρῷ προσήλωσαν οἱ ἄνομοι τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.
Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθορὰν, ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχῃ· Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ· ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὗρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ: Ὢ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Σῴζεις με, Σῶτερ, προσπαγεὶς ἐπὶ ξύλου. Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
» ἐβόα ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Σὺ τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐπὶ σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βρο-

τοὺς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητὸς, καὶ ὁμοούσιος.

Ὥσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ ςαυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθὲν, καὶ εὑρὼν συνέταξας αὐτὸ, ἀπλανέσιν, Ἰησοῦ· δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικά.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῇ, ὑποστάντες βάσανα πολλὰ, καὶ ποικίλους πειρασμοὺς, οἱ ἀξιάγαστοι.

Ἐπὶ βημάτων ἀδίκων διὰ Χριστὸν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεςῶτες Ἀθληταὶ, κρίσιν πᾶσαν ἄδικον ὑμεῖς, δικαιοῦσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, προξενήσῃς Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν ςαυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ γῆ· θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἕκτον προσάξω τῇ Θεητόκῳ μέλος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν· ἀλλ' αὐτὴ, τὴν Ζωὴν κυήσασα Ἁγνὴ, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἁγνὴν, καταφεύγω: Βοηθὸς, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπὰ, Θεοτόκε ἴασαι· τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν, κόπασον Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔςιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ ςερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο Κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν, σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρείᾳ, πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεὶς ὁ ἄδικος λαὸς, σὲ τὸν Δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτοὺς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρὸς, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἐκίνει πᾶσαν ἑαυτοῦ, τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἁγίοις παλαίων, ἀλλ' ἡττᾶτο καθορῶν, ἀταπεινώτους αὐτοὺς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητος.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς, ἠλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον, ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει σε Υἱὲ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων· καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθὴς, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ ςαυροῦ, κενώσας, διὰ τῆς σὲ, κυησάσης, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ, ἑκουσίως εἰς πάθη ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε Θεοῦ ναὲ, ἱκετεύω: Δέσποινα βοήθει μοι.

Παςὰς Κυρίου ἐκλεκτὴ, οὐρανίου παςάδος, ποίησον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἐν παςάδι σεπτῇ, καθ' ἑκάςην, πόθῳ σε γεραίροντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριςός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐν διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Ταθέντα ξύλῳ σε, ὁρῶν ὁ Ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμὸν πλάσμα ἀπεδύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Ἔδέσμει χεῖράς σου, λαὸς παράνομος, καὶ δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ δεσμῶν, πάντες ἀπελύοντο, Ἥλιε ἄδυτε Χριςέ· πᾶσα Κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικά.

Ῥοαῖς ἐπνίξατε, αἱμάτων Μάρτυρες, Φαραὼ τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς, ἄμετρα καυχώμενον, καὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν, ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροῖς τοῦ Πνεύματος, ὑπεριπτάμενοι, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων οἱ Ἀθληταὶ, χαίροντες ἀνέδραμον, ἔνθα τὸ πρῶτον Ἀγαθὸν, καὶ ζωὴ καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τέτρωσαι τοῦ πάθους Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅτε αὐτὸν, ἔβλε-

ψας ςαυρὡμενον, καὶ λόγχῃ ἄχραντον πλευρὰν, δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥάνίσιν Ἄχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς, σπίλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ὁδὸς εὐθεῖά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα, σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἡ τὴν ὁδὸν, τέξασα γενήθητι, ἀποπλανήσει πονηρᾷ, καθ' ἑκάστην ὀλισθαίνοντι.

Σταγόνα ὄμβρισον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, κατανύξεως Κόρη, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κυήσασα, τὰς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν, παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Ἁγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον, ἡ κυήσασα Λόγον, ἁγιασμὸν, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, τὴν ζωήν μου ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα-
» σον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄν-
» τως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνα-
» καλούμενον.

Τροπάρια.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν, νέφεσι Χριστὲ ἐπὶ σταυροῦ, γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, γύμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ ςολαῖς ἀφθαρσίαις φαιδρύνων Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς, ἄμπελος Χριστὸς ὁ φυτουργὸς, καὶ γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποςάζων, τὴν μέθην ἅπασαν, τῆς πλάνης ἀναςέλλων τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς ἱεροῖς, ςίγμασι Χριςοῦ οἱ Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς ςεφάνοις κοσμούμενοι, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίςανται, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν αἰτούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ, δόξαν Ἀθλοφόροι καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν παθῶν ἠνέγκατε, τῷ πάθει τοῦ Δεσπότου ἐνδυναμούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γαςρὶ χωρήσασα Χριςὸν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντὶ, ὠδίνων ἄνευθεν τέτοκα˙ νῦν, δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ ςαυροῦσθαί σε, Υἱέ μου˙ ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός:

Ξένον ὡς ἔσχηκας τοκετὸν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ, δι' ἁμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον ἐκ ταύτης, καὶ τῷ Οἰκτίρμονι, οἰκείωσον Παρθένε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς ὄρος πάλαι σε Δανιὴλ, βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσαν˙ ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος συντρίβων Πάναγνε, τὰ εἴδωλα τῆς πλάνης σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐφόδοις ταῖς λῃςρικαῖς, τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα, ἐν ὁδῷ τοῦ βίου καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ Τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι: Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἐστέφθης Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἄκανθαν˙ λόγχῃ πλευρὰν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς, νεκροὺς ἐργασάμενον, ἀπενέκρωσας ὄφιν πολυμήχανον.

Ξυλίῳ ἀνήρτησαι, καταῤῥάσσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα, δουλείας δὲ πικρᾶς με ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥαπίσματα˙ ἀνυμνῶ σου Οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τείχη πονηρὰ, οἱ Ἀθληταὶ κατέστρεψαν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν νικητικοῖς, στεφάνοις κοσμούμενοι, μετῳκίσθησαν˙ ὅθεν μακαρίζονται.

Εἰς ὕψος περίδοξον, μαρτυρίου ἑαυτοὺς, ἀναγαγόντες Ἅγιοι, τὰς πονηρὰς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς, εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πῶς ἐπήρθη ἐν ςαυρῷ, φωταγωγοῦν τὰ σύμπαντα, καὶ καταῤῥάσσον σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἡ πάναγνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινήν ψυχήν μου φθοροποιοὺς, ἐννοίας βλαστάνουσαν, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρον.

Θηρὸς ἁμαρτίας με, ὡς κητῴας ἐκ γαστρὸς, τὸν Ἰωνᾶν ἐξάγαγε, ταῖς ἱκεσίαις Λόγε τῆς ἐν γαςρὶ, ἁγνῶς χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Ἐπλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα˙ ὡς κε-

κτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίςρεψον σῶσόν με, παρακλήσεσι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόςαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἰοβόλον ἀπεῤῥάπισας τοῦ δράκοντος, κακίαν ῥαπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος, ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατὲ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εὔρατο γευσάμενος τὸν θάνατον, Ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ δὲ δεύτερος, ἐν αὐτῷ Χριςὸς θανατωθεὶς, ἀθάνατον δίδωσι ζωὴν, ἀπονεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, τὸν πολυμήχανον.

Μαρτυρικά.

Ὑπομένοντες τὸν Κύριον ἀνήχθητε, ταλαιπωρίας Μάρτυρες, τῶν κολάσεων· καὶ ἐν πέτρᾳ ἔςητε ςεῤῥᾷ, τῆς πίςεως, πᾶσαν πονηρὰν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρȣ̃, κακίαν θείᾳ ῥοπῇ.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν ἐλάμψατε, Ἡλίου τηλαυγέστερον, καὶ τὰς τοῦ σκότους ἐξουσίας πάσας Ἀθληταὶ, ἐλύσατε μέλποντες Χριστῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, ἠλλοίωσας κρεμάμενος, ςαυρῷ Κτίσιν ἅπασαν, ἡ Παρθένος ἔλεγεν Υἱέ· καὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνῳδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἁμαρτόντα με ὑπὲρ φύσιν καὶ τὸν ἀγαθὸν, τῇ φύσει πικράναντα Θεὸν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς αὐτῷ οἰκείωσον.

Τὴν πηγάζουσαν ἑκάστοτε καρδίαν μου, ἁμαρτημάτων ῥεύματα, ἡ πηγάσασα, σωτηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν ἐμμελῶς: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας, τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητοῦ· ὃν ἱκέτευε, τῶν γῆς με ῥύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν ἐν ȣ̓ρανοῖς, καταξιῶσαι ἀγαθῶν Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βȣ́λεσθαι
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπείνωσας, ταπεινώσει καρδίας ξύλῳ ὑψούμενος· ὕψιςε Θεὲ, καὶ Ἀδὰμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον, ἀνύψωσας Οἰκτίρμον.

Τὴν τοῦ ξύλου πικρίαν μεταποιούμενος, ἐπὶ ξύλου ἐτύθης χολῆς γευόμενος, πάντων γλυκασμὸς, καὶ ζωὴ ἐνυπόςατος, Δέσποτα ὑπάρχων, καὶ φῶς καὶ σωτηρία.

Μαρτυρικά.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Πανεύφημοι, ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ τοῦ πονηροῦ, τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὤφθητε Μάρτυρες, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδαφίσατε, καὶ πρὸς τὸν Ναὸν, τὸν οὐράνιον ἤρθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν, τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα, συνηθείᾳ δουλεύων καταδουλούσῃ με, δόλοις πονηροῖς, ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασι· Δέσποινα Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ὡς τὸν βότρυν τεκȣ̃σα τὸν ἀγεώργητον, τὸν πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθῃ με πικρᾶς, ἁμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρθένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Μήμε στήσῃς, ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον· ἀλλὰ τὸν μικρὸν, ςεναγμόν μȣ δεξάμενος, σῶσόν με πρεσβείαις, τῆς σῆς Μητρὸς Οἰκτίρμον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ὁ ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον τῆς γῆς μεσούσης τῆς ἡμέρας Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, καὶ μέσον τοῦ Παραδείσου, τοῦ ὑπομείναντος, ὄλισθον, καρπὸν φθοροποιὸν ἐπανορθούμενος.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο, καὶ ὁ τύραννος, ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν τὴν πληγὴν ὑπεδέχετο, καὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐνεφυτεύετο, ἐχθρὸς κατηργεῖτο, καὶ χαρᾶς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικά.

Ἡ γῆ συνήφθη Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς οὐρανοῖς, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, καὶ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, πλῆθος πολλῶν βασάνων, καθυπομείνασαν, καὶ πληθύϊ θείων Λειτουργῶν συνεξαστράπτουσαν.

Φωτὶ αὔλῳ ἐναπαστράπτοντες, θέσει θεοί, Κυρίου χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, δόξης πληρούμενοι· ὅθεν καταχρέος οἱ πιστοὶ ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν· ὃν ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἐπὶ ξύλου θελήσει Μακρόθυμε, ἔφριξε καθορῶσα· πάλαι ἡ Ἄμεμπτος, ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐμὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα, φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου Χριστὲ τὸν σωτήριον, καὶ δεινῇ παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον, σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκούσης σε Ἁγνῆς, ὡς ὑπεράγαθος.

Λιμὴν ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι, τῶν πειρασμῶν γενοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον πραΰνουσα, τὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως καταχρέος σὲ ὑμνῶ τὴν πολυΰμνητον.

Ὁδὸν εὐθεῖάν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὑρεῖν δυνήσομαι τὴν πύλην τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένε Βασίλεια, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου, θεῖα σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ μακαριότητα.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σὲ Τεκούσης, ἐκδυσωποῦσί σε: Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτειρον Χριστέ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως, ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθη κακῶν ὀλισθήσαντας, ἀνεκαλέσω, μόνε Πολυέλεε.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου Ἥλιε, δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικόν.

Παθημάτων, Ἀθλοφόροι κοινωνοῦντες, τοῦ Δεσπότου, καὶ θείας λαμπρότητος, συγκοινωνεῖτε, μεθέξει θεούμενοι.

Δόξα.

Ὕψωσόν με, ἐκ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἷς ἐθελούσιον, καθυπομείνας, Χριστέ μου καθήλωσιν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα, τῷ σταυρῷ καὶ καθορῶσα, ἑκουσίως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομῆτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν οὐράνιον, τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐτροπώσαντο· Βασιλεῖς ἤλεγξαν, καὶ σοφοὺς ᾔσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο· τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι

Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι ἠκολούθησαν· καὶ σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προςάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιςρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν· καὶ νῦν διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι ἀεὶ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅπαντα τὸν βίον μου ἐν ἀμελείᾳ διάγω, πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δείλαιος, Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα· ἅπερ Φιλάνθρωπε, σκόρπισον ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός· οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα Σοφὲ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, λύτρωσαί με, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, καὶ σῶσόν με ἐκ βλάβης, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων ῥῦσαί με.

Λιμένα σε ἀχείμαςον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, νῦν κεκτήμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν πιστὸν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπόςιχα Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστὲ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων: Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν: Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου· ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν: Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποςόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποςολικά.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ᾽ ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ὡς φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν δόγμασι θείοις διώξαντες πολυθείας σκοτασμὸν, καὶ λάμψαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμὸν, καὶ σώσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγοῦς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιςάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τῶν Ἀποςόλων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ δωδεκὰς τῶν Ἀποςόλων Κύριε, δωδεκάπυρσος ὡς ἥλιος, ὤφθη τῇ γῇ· δι᾽ αὐτῶν γὰρ ἐμάρανας πλάνης τὴν βλάβην· δι᾽ αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς, τῶν σῶν δούλων· δι᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον Εὔσπλαγχνε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἁπάντων Ποιητὴν ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου Πίστεως, τὰς διπλόας ἀνατρέψαντες οἱ Ἁλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἵλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
» ἐβόα ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Φῶς πεφυκότες τοῦ Κόσμου φωτιστικαῖς, Θεηγόροι λάμψεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτὸς, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Ἄρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί· τοῦ ἀέρος ἄρχοντας διὸ, ἐτροπώσασθε, πιστοὺς ἐκλυτρωσάμενοι.

Ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀΰλου ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου Σοφοί, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς καθοδηγοῦντές με. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυησάσης σε Ἁγνῆς, κατοικτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ἕκτον μέλισμα Νικόλαε προσδέχου. Ἰωσήφ.
Ὁ Εἱρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφὲ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει συμφώνως ἀνυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονηρὰν διασκέδασον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τοῦ πλάνου κακίας νῦν ἐνίσχυσον, τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' ἀοράτων τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας, περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς.

Θεοτοκίον.

Ὁ συνυπάρχων Πατρὶ, ὁ συναΐδιος Υἱὸς, ἐπ' ἐσχάτων βουληθεὶς κατῴκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Ἐν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἕξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τοῦτό σοι βοῶ: Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἴκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινὰ, ἰάσασθε ἰατροὶ, πεφυκότες ἔνδοξοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ἡμαρτηκότα με Χριστὲ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ κυησάσης, ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς, ἐλέησον, καὶ πυρὸς, αἰωνίου Σῶτερ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
Ἐν τῇ στεῤῥᾷ τῆς πίστεώς σου.

Νίκη σαφῶς, κατὰ τῶν ψυχοφθόρων, παθῶν, Νικόλαε παμμάκαρ πέλεις· ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Μέλη σαρκὸς, νεκρώσας ἐγκρατείᾳ, πρὸς τὴν ζωὴν, μετέβης τὴν ἀγήρω· ἣν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι Σοφὲ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐπισκοπῶν, ἡμᾶς ἐξ οὐρανίου, περιοπῆς, μὴ παύσῃ Ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα, τὰ τοῦ βίου δυσχερῆ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν, Ἁγνὴ ἁμαρτημάτων, τὸν Λυτρωτὴν, δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἄχραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σκεδάζουσα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Λιμένες εὔδιοι, λιμένες ἄκλυστοι, γαληνόν με πρὸς ὅρμον ἀληθινῆς, μετανοίας σώσατε, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν, τρικυμίᾳ χειμαζόμενον.

Ψυχή μου στέναξον, ψυχή μου δάκρυσον· ταπεινή μου καρδία τῷ Ἀγαθῷ, ὁλικῶς κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογὸς, καὶ κολάσεως λυτρώσηται.

Σωτῆρα Κύριον, σωτῆρες πέλοντες, τῶν βροτῶν δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς, σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄμωμε, μετὰ τῶν Ἀποσόλων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίαν ποίησον, ὅπως ῥυσθείημεν δεινῶν, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ἰάτρευσον Ἅγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλάνου, ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανα, τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ Θεράπον· ὅθεν πίστει ἱκετεύω σε, τοῦ ναοῦ μου, κάκιστα ἰνδάλματα μείωσον.

Μυρίπνοος γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις Θεόφρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας, τὴν καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, πάσης βλάβης, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς ὁδεύσαντες, τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε.

Λύχνοι τῆς θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθέ με ἐκ σκότους με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, καὶ πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Τόμοι τοῦ Λόγου θεοειδεῖς, βίβλῳ με γραφῆναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε Ἀπόσολοι, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνῦντες γραμματεῖον ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτηρία μου καὶ ἐλπὶς, σῶσόν με ἐλπίζοντα εἰς σὲ, πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν θείων Μαθητῶν τε, μόνη Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κρατούμενον, πρόθυμόν με ἀπέργασαι, ἱεραῖς μεσιτείαις σου Νικόλαε.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε, αἰωνίου κολάσεώς με ῥύσασθαι.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διάσωσον, καὶ Δαιμόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν μήτραν κατῴκησε Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι: Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ὡς πλάκες θεόγραφοι, τὰς τοῦ Πνεύματος σαφῶς, νομοθεσίας Ἔνδοξοι, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς· δι' ὧν τὸν ἐν γράμματι, κατηργήσατε νόμον, Κόσμον σώσαντες.

Ψυχὴ ἁμαρτάνουσα, συνηθείᾳ τε κακῇ, φρενοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπίστρεψον, καὶ Θεῷ, οἰκτίρμονι βόησον: Διὰ τῶν Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς ἐν τῇ φρικτῇ, καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, τῶν θείων Κηρύκων σου, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων Ἀμνὸς ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε, Ἀσωμάτων λειτουργῶν, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε· ἐκδυσωπεῖ σε δῆμος τῶν Μαθητῶν· διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Τῷ κήτει καταποθείς.

Λαμπτῆρά σε νοητὸν, ἔχουσα ἡ Κτίσις Νικόλαε, φωτίζεται ἀκτῖσι, τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Ἀνύςακτε πρεσβευτὰ, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικόλαε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ῥαθυμίας με ἀπάλλαξον.

Ἐῤῥύσω πάλαι Σοφὲ, μέλλοντας ἀδίκως τεθνήξεσθαι· ὡσαύτως ῥῦν με ῥῦσαι, συμβαινόντων παραπτώσεων. Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη ἁγνὴ, Κεχαριτωμένη βοήθει μοι, ἀεὶ χειμαζομένῳ, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόςαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου ἀνελκύσαντες, βυθοῦ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε, τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι μέλποντες αὐτῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ φανέντι ὕλῃ σώματος Ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε, φωτοδότοις λάμψεσιν αὐτοῦ· διό με φωτίσατε βοᾷν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν ἐκδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον, παραβάσεως, ἐκζητῆσαι θεῖοι Μαθηταὶ, καὶ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὃν ἐκύησας, καθικέτευε, λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων.

Ῥώμῃ τοῦ Θεοῦ Παμμάκαρ, αἱρετιζόντων ξίφος, κατεπάτησας, καὶ τῆς τούτων ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ὁ ἐποφθεὶς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στήριξον Πάτερ εὐχαῖς σου τοὺς σὲ προσκαλουμένους εἰς βοήθειαν, κατευνάζων Δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἁγία Θεοτόκε τῆς δουλείας με, τῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριςὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου, ἐγκατασπείραντες, δόγμα τὸ σεπτὸν, ςάχυν ἑκατοςεύοντα, τοὺς διασωθέντας, ἐδρέψασθε Θεόπται.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἐπικαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μου, θεῖοι γεωργοὶ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας, καρποφορήσω στάχυν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον δικαίοις πρέποντα, ἄγρυπνοι ἡμῶν, πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέςου ῥῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποςόλων σου, καὶ τῆς ἐν γαςρὶ, χωρησάσης ἀῤῥήτως σε, Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Ἐν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης, ἀναδραμὼν ὥσπερ γνώριμος, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ θαυματουργίαις, Θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικόλαε.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας, τοὺς σὲ τιμῶντας Νικόλαε· κατακοίμησον τὴν κακίαν ἐχθραινόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαινόντων Νικόλαε.

Ὁ πάσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου, σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωήν μου, θεόφρον Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς ἀρὰ ἀπεσείρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι σε μόνην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄνανδρον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὤφθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἑνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀθέου πλάνης, ἠλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε ἀεὶ θεῖοι Ἀπόστολοι.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν τοῦ σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξασθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νενεκρωμένην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Ὁδὸς γενοῦ μοι καθοδηγοῦσά με, πρὸς ἀπλανῆ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου Φιλάνθρωπε, ἁμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηρὰς καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι Χριστέ, δῆμος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦ τὸ Χαῖρε.

Ἱερέων, καλλονή, θαυμάτων βρύσις, ἐκδυσώπει Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἁμαρτημάτων, εὑρεῖν ἡμᾶς ἄφεσιν.

Ὥσπερ πάλαι, τοὺς δεσμώτας ἐλυτρώσω, τοῦ θανάτου, ἡμᾶς οὕτω λύτρωσαι, πειρατηρίων, τοῦ βίου Νικόλαε.

Σὺ ἐν Μύροις, τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα βρύεις πάντοτε Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν, τῶν παθῶν διώκοντα.

Ἡ τοῦ Κτίστου, παρουσία ἐπὶ θύραις· μὴ ἀμέλει ψυχή, ἀλλὰ βόησον: Ταῖς Νικολάου, Χριστὲ εὐχαῖς σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας, μὴ βλεπούσας Πανύμνητε φώτισον, ἵνα ὑμνῶ σε, διὰ σοῦ σῳζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι ἀνεβόων: Διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν: Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου· ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Τοὺς Ἁγίους ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, Παρθένε Θεομῆτορ σεμνή, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ Κόσμῳ τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμέναι, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ὡς ἀκτῖνες, μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς τὸν Κόσμον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἀνθρώπων γένος, πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες, θείαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσαν, παρὰ Κυρίου, ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἁγίαν, καὶ σεπτὴν πιστοὶ Τριάδα, προσκυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν: Τῶν Ἀποστόλων, λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε Πατρὶ τὸν Συνάναρχον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλάνθρωπε, Θεέ μου πολυέλεε, καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπήνεγκας σφαγήν,

καὶ νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένυς; δοξολογοῦμέν σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ἀνῆλθες ὁ Ποιμὴν ἐν σταυρῷ, καὶ ἔτεινας τὰς χεῖρας βοῶν: Δεῦτε πρός με, καὶ φωτίσθητε βροτοὶ, οἱ πλάνῃ σκοτισθέντες· ἐγὼ γὰρ φῶς ὑπάρχω. Δόξα σοι μόνε φωτοπάροχε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Καταναμπτομένην δυσφορωτάτῳ, βάρει τὴν ψυχήν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, καὶ κατασυγκύπτυσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε· σὺ γὰρ τὸν τοὺς κατεῤῥαγμένους, ἀνορθοῦντα Σωτῆρα, ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως, μητρικῇ παῤῥησίᾳ· καὶ διάῤῥηξον σῇ μεσιτείᾳ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν κατεγνωσμένον ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἐσπιλωμένον ταῖς ἀνομίαις, τὸν καταφρονήσαντα, Θεοῦ τῶν προσταγμάτων, ἴδε καὶ μή με ἀποῤῥίψῃς, ἀπὸ τῦ σοῦ προσώπου· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Θεοτόκε, ἐλπίς μου καὶ προστάτις· διὸ πρόσχες μου ταῖς ἱκεσίαις, ἀπὸ πάσης με κηλῖδος καθάρισον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἄνοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας· δός μοι Παναγία πηγὴν δακρύων, παράσχου κατάνυξιν, καὶ σώφρονα καρδίαν· σὲ γὰρ βεβαίαν προςασίαν, ἐπιγράφομαι μόνην· πᾶσαν ἐπὶ σὲ προσδοκίαν, τὴν ἐμὴν ἀναφέρω· μὴ ἀπώσῃ με κατησχυμμένον, ἀλλὰ προσδέχυ, καὶ διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε ἡ Πάναγνος, ἐν ξύλῳ καθηλυμένον, ἀνεβόα: Ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ, τί τὸ παράδοξόν σου, καὶ ἄκοισμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ςαυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίςατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς ςαυρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίυσα ἐβόα: Οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριςὲ τοῦ σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν συ Ἅγιε, καὶ δοξολογῦμέν σε, Υἱὲ Θεῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἡ μόνη ἄμωμος ἀμνὰς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, σαρκωθέντα ὁρῶσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς: Υἱέ μου ἀνεξίκακε, ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δυλείας τῦ ἐχθρῦ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυῤῥοοῦσα μητρικῶς: Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁ-

ρᾶν, πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Σταυρὲ Δαιμόνων ὀλετήρ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἰσχὺς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν, Βασιλέων τὸ νῖκος, τὸ καύχημα τῶν Ὀρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ ςήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τȣ̃ Χριςȣ̃ γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ φρουρὸς, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωςῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτὴρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον μȣ, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τȣ̃ Δεσπότȣ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι
» διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν: Ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πάθει σου τιμίῳ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν: Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέσειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, ῥύπȣ κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό σε δοξάζομεν, σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Θῆρας αἱμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξιέπαινος, Μαρτύρων ἔνστασις· πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέȣ χάριτος· καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθεΐας ἔπαυσε.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης ἀποξηράναντες, ὄμβρους ἰάσεων, ἐποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀληθείας Μάρτυρες· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὡραῖον ἐν κάλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατανοȣ̃σά σε Κόρη, τῶν πιςῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ȣ̃ ἡ ἀκροςιχίς: κατὰ Ἀλφάβητον. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία ἔνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σȣ ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον, ᾠδήν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομῆτορ, τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ, ἐδείχθης Δέσποινα, ὃν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ ςρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· διό σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τȣ̃ θανάτȣ καταδεδίκασται, τῇ τῆς Προμήτορος, ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἁγνὴ τὴν ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ
» συνείχετο, Οὐκ ἔςιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε,
» κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος, συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παραδείσῳ πάλαι, τρώσας Ἀδὰμ κακȣ̃ργος, καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὕρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἴασιν.

Μαρτυρικόν.

Ὅτε χορὸς Ἀγγέλων, ἑώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἔνυλοι, ἀΰλους ἔτρεπον, νίκης στέφος κομιζόμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχύϊ μόνου, τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δόλῳ με δελεάσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδὲμ Θεομῆτορ, εἰς γῆν ἑρπύσας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτεί-

ρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν ἀνέπλασεν.

Ἐλύθη τῆς κατάρας, τῆς ἔκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεὶς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Ζωῆς ὡράθης πύλη, Προφήτῃ πρὶν Ἰεζεκιὴλ Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἁγνὴ τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προο-
» ρῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα: Σὺ δυ-
» ναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς
» ἐν Ἅδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμένης χειρὸς Κύριε, τὴν ὁρμὴν ἀναιρῶν, πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ τέθυσαι, σῶσαι βουληθεὶς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάζεις, δεσμώταις ἄφεσιν.

Παθεῖν ἠνέσχου Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσῃς ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας· χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι, θεῖον γλυκασμόν· ἐνεκρώθης ζωήν μοι, παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λογικῇ, προσφέροντες τὴν φλόγα, παρανομούντων ἔσβεσαν, καὶ φωτιστικαὶ, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, λαμπάδες ὤφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἑαυτοὺς, χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπασαν ἐχώρησαν, βάσανον στεῤῥῶς, καὶ νικήσαντες, δόξῃ, ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν, πάθει προσομιλοῦντα; πῶς φέρεις τοῦτο ἔκραζεν, ἄναρχε Υἱὲ, ἡ Παρθένος; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ ἐκλεκτή τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμψασα, Ἄχραντε σεμνὴ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, αἴγλῃ σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου σεμνὴ αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρούμενον, πάντας ἐκ δεινῶν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Κόρη θεοχαρίτωτε.

Ἱερουργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ τῶν Ἀΰλων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα, πόθῳ σε ὑμνεῖ· ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαν-
» τα Λόγε Θεοῦ: Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
» Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς ὁρᾶσαι, ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἅδην, τῷ πάθει τῆς σαρκός σου, καὶ εἶδος Χριστὲ, οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρεμάμενος, καλλωπίσαι με θέλων ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀδὰμ τοῦ πρώτου, ἐξηλῶσαι θέλων, ἐμπαθεῖς διαθέσεις, τοῖς ἥλοις προσηλοῦσαι, καὶ λόγχῃ τρωθεὶς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν κωλύεις Χριστὲ, μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς δούλοις σου.

Μαρτυρικά.

Ἰχνηλατοῦντες πάθη, τοῦ Δεσπότου, οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ χεῖρας ὁμοῦ, ἀφαιροῦνται καὶ πόδας, πρὸς τρίβον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐνθέως εὐθυνούμενοι.

Νοΐ τελείῳ, νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαιρόμενον θράσει, καθείλετε τελείως, ταπεινωθέντες, ἐν μιμήσει τοῦ πάντας ὑψώσαντος, ταπεινώσει καρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ ῥίζης Κόρη, Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς ἄνθος προφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ Κόσμου, παραφυάδας, ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τοῦ Σταυροῦ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Θεοφανείας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακὼβ πρὸς ὕψος ἐπηρμένη, τοῦ σοῦ Θεονύμφευτε ὑπέφηνε τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἡμῖν ὡμίλησε συγκαταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς ζωὴν πάλιν ἐπανήγαγε.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης Θεοκυῆτορ, θυμηδίας ἔμπλεοι γεγόναμεν, εὐφροσύνην πᾶσι κυήσασα, καὶ παγκόσμιον χαρμονήν· διὸ Πανύμνητε τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν, θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς εἰκόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλεκτον, τῷ πυρὶ Παρθένε πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστουργὸς, οἰκήσας οὐκ ἔφλεξέ σε τὴν ἀνωτέραν, ἁπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κη-
» τῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων,

» τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ: Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ἐναλλάττων, χεῖρας προετύπυ, πάλαι Σταυρὸν ὁ Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν Ὕψιςε ἐν τύτῳ βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσί σε μόνε Εὐλογητὲ, καὶ Δημιουργὲ καὶ Ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋσῆς ἀνυψοῖ, χαλκῦν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαιρούμενον τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλυ δήγματος τῶν ὄφεων· καὶ γὰρ Δέσποτα σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τῦ ὄφεως ἅπαντες οἱ πιςοὶ, τοῦ θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ ἄλλου, πάσχοντος οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταὶ, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίους καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ οἰκτίρμον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λύτρωσαι πειρασμῶν, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάῤῥους, ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ῥείθροις αἱμάτων οἱ σεπτοὶ, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς θεογνωσίας, βλύζυσαι ὕδωρ ὄντως ἀνεδείχθησαν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τῦ Κόσμυ, ὄμβρισον ἄφεσιν ἅπασι καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα, πρῶτον καὶ Δεσπότην, ξύλῳ ὁρῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἐναπῃωρημένον, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς ἐβόα: Τί τοῦτο Τέκνον τὸ καινὸν μυστήριον; πῶς ἀθάνατος τὸ κατ᾽ οὐσίαν, ὑπάρχων θάνατον δέδεξαι, τοὺς βροτὺς, θέλων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νομικοί σε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προῤῥήσεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλουν, τεξομένην τὸν τοῦ Κόσμου ῥύστην, καὶ εὐεργέτην ἁπάσης τῆς Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετήσαντα τὺς πίςει τε καὶ ςοργῇ, Δέσποινα ἁγνὴ, δοξολογοῦντάς σε.

Ξενωθέντας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάςους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσυ μόνη, Θεογεννῆτορ αὖθις ἐπανήγαγες, πρὸς Παράδεισον ἀποτεκῦσα, Σωτῆρα Κύριον ςαύρωσιν καὶ ταφὴν, θείᾳ ἐξουσίᾳ ὑπομείναντα.

Ὁ βουλήσει, θείᾳ καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συςησάμενος Ἁγνὴ προῆλθεν, ἐκ σῆς νηδύος καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας λάμψεσι θεϊκαῖς, Δέσποινα ἁγνὴ φαιδρῶς κατηύγασεν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅτε σταυρῷ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωρῦσα ἔφριξεν ἡ γῆ, ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελῳδῦντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὕβριν ὑπέστης, καλάμῳ Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάνθαις οἷα Βασιλεὺς, βυλήσει Χριςὲ ὁ Θεὸς ςεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδύντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε πᾶσαν, τῦ Διαβόλυ Πανεύφημοι, τὴν ἀπάτην λύοντες σαφῶς· φέρετε ποινὰς καὶ θάνατον ἄδικον, ζωὴν ποθῦντες τὴν ἄνω καὶ βοῶντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε μέσον, φλογὸς πανεύφημοι Μάρτυρες τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς, καὶ τῷ δροσισμῷ τῆς ἐνθέου χάριτος, μὴ φλογισθέντες, βοᾶτε μελῳδοῦντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, καὶ ὁρῶσα ἄναρχε Υἱὲ, λύπῃ τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι· θνήσκεις παρέχων ζωὴν τοῖς μελῳδῦσι: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πεποικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομῆτορ κόσμον εὐπρεπῆ, ἔςερξεν ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων: Ὁ καρπός συ Ἁγνὴ εὐλογημένος.

Ῥόδον ἐν μέσῳ, τῶν ἀκανθῶν εὑρὼν Ἄχραντε, ὁ Δεσπότης ἔπλησεν ἡμᾶς, ὀσμαῖς συ τερπναῖς χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκβοῶντας αὐτῷ ἐν κατανύξει: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σύμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, τῦ σοῦ θείυ τόκυ εὐκλεῶς, ἐβόων Ἁγνή: Ὁ Θεὸς ἐλεύσεται, ἐκ τῆς Παρθένυ, τῦ σῶσαι τὺς βοῶντας: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς » λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίσταις οἰκῶν, καὶ τάφῳ » σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, » Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον Χριστὲ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ πάθους τοῦ σταυροῦ, πηγάς μοι προχέων ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι· ὑμνῶ σε ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε ἄνομος λαὸς, μέσον κατέκρινε, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, ἀνόμων, ζωοδότα Κύριε, διεδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος ἀπεφάνθη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες πάθεσι, πάθους σεπτοῦ κοινωνοὶ, βοῶντες ἐδείχθητε ἐμφρόνως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως οὐ σαρκικὰ ὑμῶν, τὰ ὅπλα Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπὶς δὲ, πίστις καὶ ἀλήθεια· δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὕψιστε ἄναρχε Υἱὲ, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ ὀνείδη καὶ σταυρὸν, καλάμῳ παικτικῶς τυπτόμενος, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· δοξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιὴλ, σὺ προτεθέασαι, ἀλατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη λίθος τέτμηται, Χριστὸς ὁ μόνος Θεὸς, Παρθένε ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνοις τὸν Τόκον σου Ἁγνὴ, ἀεὶ δοξάζουσιν, αἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί· καὶ σὲ δὲ Κόρη ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονοῦντας νῦν, Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φωταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννῆτορ Ἁγνή· φωτὸς γὰρ σκηνὴ ὤφθης Παρθένε, τοῖς πίστει σοι βοῶσι: Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου με Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, » ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες » Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, » καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεὸς, τοὺς » ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἵνα τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνηδόνῳ τοῦ ξύλου, μόνε Σωτὴρ ὡς ἀγαθὸς, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς, σταυρωθῆναι σαρκὶ θανατωθῆναί τε, κατεδέξω· ὑμνοῦμεν, ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ὢ πῶς ὑπέστης ὀδύνας, ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν, ἐξαίρων με Σωτήρ! πῶς ἀκάνθας στεφθεὶς, πάσας ἔκαυσας τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας! πῶς ὄξος ποτισθεὶς, εὐφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας!

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἱρκταῖς ὁμιλοῦντες, καὶ μεληδὸν οἱ Ἀθληταὶ, τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπηνῶς κατατεινόμενοι, καὶ βορὰ τοῖς θηρίοις διδόμενοι, Χριστὸν, τὸν ἁπάντων Δεσπότην οὐκ ἐξηρνήσασθε.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, πλειοτέρως ἐκλάμπει, τῶν Ἀθλητῶν ἡ παμφαὴς, καὶ εὔσημος μνήμη, καὶ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ διώκει τὸ σκότος, παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ Δαιμόνων σκεδάζει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυσάμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου, ὑψούμενον σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης, ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, πρόξενος Ἁγνή, τὸν Σωτῆρα πάντων κυοφορήσασα, τὸν τῆς γῆς ἐκ προσώπου, πᾶν δάκρυον σαφῶς, ἀφελόντα, καὶ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαυῒδ σὸς προπάτωρ, κιβωτόν σε προέφη συμβολικῶς, καὶ θείου, μάννα

χρυσῆν, στάμνον Μωσῆς ὁ θεόπτης· καὶ γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις, ὑπάρχοντα ἀεὶ, Θεοτόκε· διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως πέλεις, τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἁπάντων, ἐκύησας σαρκί· διό σε προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρὸν, διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν ἐλπίζοντες.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἁγνὴ Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὑφαπλώσας, τὰς παλάμας ἐπὶ ξύλου, ἠγκαλίσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦντά σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης, ἑκουσίως ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰ κέντρα Χριστὲ τοῦ ἀλάστορος, τῇ σῇ δυνάμει, τελείως ἐξήλειψας. Μαρτυρικόν.

Ταῖς βασάνοις, ἐντρυφῶντες Ἀθλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἀπαύστως δεόμενοι. Δόξα.

Ἀπὸ πάσης, ἐξελοῦ ἡμᾶς βασάνου, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ σύνθρονον, Πνεῦμα τὸ θεῖον, τοὺς δούλους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα, σὲ σταυρῷ ἐφηπλωμένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔστενεν· ἧς ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ῥῦσαί με γεέννης ἀποκειμένης, ἐξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιότατε, τὸν κατακεκριμένον, δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε· τρέμω ὁ τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλῆθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ τὸν παραβάντα, ἐντολὴν Δεσπότου δι᾽ ἀκρασίαν; τὸν Ἅδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; βρῶσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα, εἰς χολὴν μετετράπη· ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐν πίστει κεκοιμημένους, τάξον Ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφὴ καὶ χαρμοσύνη, καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδὼν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ, αὐτόμελα.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ζῶόν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν: Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν Τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ἕτερα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἡ κραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριὰμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἱκέτευε αὐτὸν, ὡς Μήτηρ οὖσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείοις Ἀσκηταῖς σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐραστὰς τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα: Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Λελαμπρυσμένῳ νοΐ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορὸς, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἁπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, προσῳκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὔαν τὸν δεινῶς ἀπάτῃ θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ᾄσμασι.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἀπὸ γῆς καταρχὰς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα Ἁγνή, τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἀνεδείχθης τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἕκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ: Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχάς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, καταρχὰς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχάς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὔαν τοπρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύν, Ἁγνὴ διέλυσε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στερρᇃ, τῆς Πίστεώς σου πέτρᾳ, τὸν
» λογισμόν, ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, στε-
» ρέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθέ, καταφυ-
» γὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες· καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Γνώμῃ στερρᾷ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου ὑπεισελθών, χορὸς ὁ τῶν Ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωήν, τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι πυρός, Χριστὲ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων Ἀγαθέ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Αἱ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, περιστᾶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθής, καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ἄστατον φοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφο-
» βήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἱστάμενοι ἔβλεπον, τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων, Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Ῥημάτων λαμπρότητας, οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τοὺς ἀνθρώπους, σκότους τῶν αἱρέσεων ἔσωσαν.

Ὡς ἄνθρακες ὤφθησαν, τῇ πρὸς τὸ θεῖον θερμῇ συνέσει, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες, τὰ ὑλώδη, Ὅσιοι μεγάλως δοξάζονται.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων τε Κύριε, καὶ τῶν θανόντων ἐξουσιάζων, οὓς μετέστησας ἀνάπαυσον, μετὰ πάντων, εὐαρεστησάντων σοι Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σάρκα φορέσας, τῶν Γυναικῶν τὸν κατάλογον, ἐν ἀνδρείᾳ, διηγωνισμένον προσήκατο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἔνθα Χριστέ, τῶν

εὐφραινομένων ἐστὶν, ἡ κατοικία, καὶ φωνὴ, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου τέκνα φωτὸς, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ Χριστὲ,
» φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς
» σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἱμάτιον Ἀθληταὶ, τὸν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις τιμήσωμεν, Ἱεράρχας θεόφρονας, καὶ Ὁσίυς Θεῷ εὐαρεςήσαντας.

Ἐκ περάτων τοῦ σύμπαντος Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκράγατε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη ἡμᾶς πάσης φάνηθι, τοῦ ἐχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωπῦσα Χριςὸν τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Δέσποτα, τὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας συ, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου γεννηθεὶς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ κήτει καταποθεὶς, τῷ τῆς ἁμαρτίας
» κραυγάζω σοι, Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Αἱμάτων θείαις ῥοαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, πιστῶν δὲ τὰς καρδίας, Ἀθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες ἑαυτοὺς, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν Ὅσιοι, σοφοὶ σὺν Ἱεράρχαις, θείας δόξης ἠξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, καὶ σεπτῶν Γυναίων κατάλογος, καλῶς ἠγωνισμένος, καταχρέος μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, τῶν προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν συ, παροργῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον Παρθένε, τὴν ψυχήν μου μεσιτείᾳ σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τοῦ βίυ τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σοῦ δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερὸς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων· τὺς δὺλους σου τοὺς πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν Κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, τὺς σβέσαντας τὴν φλόγα, ὄμβροις αἱμάτων, τῆς δεινῆς ἀθεΐας, μελῳδικῶς τιμήσωμεν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἱρέσεων χειμῶνα, διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Ὑπομονῇ ἐν πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ἐπλουτήσατε, Ἀσκηταὶ καὶ τὰ θράση, τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον.

Λειμῶνας τὲς τῆς τρυφῆς σε, κληρώσασθαι, ἐν πίςει, καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο' σὲ τὴν παρθένον δείξας, ἁγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἁγίων σοι, Γυναικῶν τὰς χορείας, ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Δροσοβόλον μέν.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζεσι σφαγήν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίςει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνῦντας καὶ ψάλλοντας Χριςέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο' ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ Θεαρχικώτατε, τὲς μεταςάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υ'περτέρα πάσης Κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἁγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ
» Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
» ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκιζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν, τῆς ἄνω Βασιλείας κατήντησαν.

Οἱ ὅσιοι καὶ πάνσοφοι Ἱεράρχαι, ἀναφανέντες ὡς ἥλιος, φωταγωγοῦσι τὴν Οἰκουμένην διδαγμάτων ἀκτῖσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Υ'μνήσωμεν Γυναίων τὰς φιλοθέες, καὶ τοὺς ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, δελεύσαντας τῷ Κτίστῃ, καὶ πρεσβευτὰς γενομένους, πρὸς τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Νεκρώσιμον.

Υ'μνήσωμεν Δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν κατανύξει: Τούτων Λόγε πρεσβείαις, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο'λην σε τὴν πλησίον Θεοῦ Παρθένε, χορὸς Γυναίων ἠγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἄχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιςὲς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριςε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς, γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Η' τὸ Χαῖρε, δι' Ἀγγέλε δεξαμένη, καὶ τε-
» κοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
» σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ιερεῖα, καθαρὰ προσενεχθέντες, τῷ Δεσπότῃ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αὐτὸν αἰτεῖσθε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω's ποιμένες, ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ἱεράρχαι πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν, θείαν ἐσκηνώσατε.

Σὺν ἁγίοις, Ἱεράρχαις καὶ Προφήταις, καὶ Γυναίων χορῷ ἐναθλήσαντι, τοὺς τῶν Ὁσίων, χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Η's μετέσχον, εὐφροσύνης ἀϊδίε, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας, τυχεῖν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγώγησον Παρθένε, τὴν ψυχήν μου τὸ σκότος διώκουσα, τῆς ἁμαρτίας, Ἁγνὴ τὸ βαρύτατον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ελπὶς Μαρτύρων χορὲς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν

μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως, ἀνάπαυσιν· ἧς τὰς μεταςάντας Ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαςρὸς Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα. Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει· οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰ μὴ τὰς Ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν· Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧνπερ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε: Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχάς, ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ ςαυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηςότητος Πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἑκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας· ἐν ᾗ κατάταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν: Τοὺς πιςοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητὴς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας Ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οὓς Προφήτας, Διδασκάλους καὶ Ὁσίους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλάνθρωπε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος, ξέσεις καὶ ἀγρίους θῆρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἔνδοξοι, τῆς ἀϊδίου, ζωῆς ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πάντων, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, τάξον Λόγε οὓς πίστει μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σὲ δοξάζωμεν.

Δόξα.

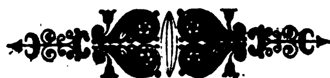
Παντοκράτορ, ἡ Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ὑμνουμένη, ἐκ γῆς οὓς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ κατάταξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία, γενεαῖς ἐν πάσαις ὤφθης· τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως, ἐκύησας Ἄχραντε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἤχου.

Ἔκτος μελῳδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
Τοῦ δευτέρου πῶς δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκὺν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ΄. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ ά.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος βαρύς.

Φρικτὸν καὶ ἄῤῥητον ὄντως, τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον μυστήριον Ἀμίαντε· Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἴτιον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοκας, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως, ἀμεταβλήτου μεινάσης· συνδραμόντων γὰρ ἑκατέρων, αὐθυπάρκτως καθ᾿ ὑπόστασιν ἑνικήν, διπλοῦς τῇ φύσει προέρχεται ὅλος Θεός, καὶ ὅλος ἄνθρωπος, τὴν ἐπ᾿ ἀμφοῖν ὁλότητα, ἐνεργητικοῖς ἰδιώμασιν ἐνδεικνύμενος· πεπονθὼς γὰρ ἐν σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθὴς διέμεινεν ὁ αὐτὸς θεϊκῶς· ὥσπερ βροτὸς τεθνηκώς, ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, τὸ κράτος τοῦ θανάτου καθελών, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. Αὐτὸν ὡς λυτρωτήν, καὶ σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν, Θεομῆτορ αἴτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν, τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῆς Θεοτόκου, προσόμοια.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν τῆς καθ᾿ ἡμᾶς γενομένου φύσεως· ἀλλ᾿ ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον Θεοτόκε πανύμνητε, ἀμετρήτων πταισμάτων ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ῥάβδος ῥίζης Παρθένε, τοῦ Ἰεσσαὶ σαφῶς ἐβλάστησας, τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης ἐκ ῥίζης ἀφανίσαντα· ἀλλ᾿ ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, ἀπαύστως ἱκέτευε ἐκριζῶσαι Πανύμνητε, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Ἅδου ῥῦσαί με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδὸν κἀμοὶ καθυπόδειξον, δι᾿ ἧς εὑρήσω πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· ὁδηγὲ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρούρησον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ἀφράστως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ ἄνθρωπος πρόσφατος· τὸ μέν, ὢν ἀΐδιος, τὸ δέ, δι᾿ ἡμᾶς γενόμενος· σώζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ, ἑκατέρας φύσεως τὴν ἰδιότητα, τὴν μέν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δέ, πιστούμενος πάθεσιν· ὅθεν εἷς καὶ ὁ αὐτός, καὶ θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· ὃν ἱκέτευε, σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς·

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες: Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι᾿ ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν: Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι᾿ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κἂν συνελήφθης Χριστὲ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μυ εἶ Θεὸς, καὶ ὐκ αἰσχύνομαι· ἐμαςίχθης τὸν νῶτον, ὐκ ἀρνῦμαι· ςαυρῷ προσηλώθης, καὶ ὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν συ καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός συ ζωή μυ. Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριςὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον ἀεὶ, σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕςερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναςάντα κατ' ἐξυσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἅδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνὴ, ἀκατάληπτος ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βύλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς: πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τῦ Ἅδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὸ τὸν Ἅδην κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναςὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι: Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ ςαυρῷ συ τὸν θάνατον· ἠνέῳξας τῷ Λῃςῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποςόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέςης Χριςὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναςάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκυ καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνυς τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκυ παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Αἰνῶ, Τριὰς, σὲ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ ά.

Ὁ Εἱρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίφωτε, μία Θεότης ἁπάντων, ᾄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργὲ χαριστήριον.

Ἵνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξῃς, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριὰς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, Πλαστουργὲ κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἄναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν, δι' ἧς, τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτῦμεν λύτρωσιν, ἀπειρο-

δύναμε Θεέ· μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ρ'άδαμνος ὤφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενὴς, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ Θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ι'σοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Α'ναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἁγνῆς, προῆλθες σαφῶς, καὶ πᾶσιν ἔδειξας, τὴν Θεαρχίαν τρίλαμπῆ, καὶ ἑνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Η'μαρτηκότας ἐλέησον, Τριὰς ἁγία τοὺς δούλους σου· οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὔσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις, ἀγάθυνον πάναγνε Θεοτόκε· καὶ λύτρωσαι πταισμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς ὑμνῳδοὺς νῦν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Ε'πὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς Μονὰς Τριὰς, ἀμερίστως σε μερίζομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστὰς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐλεῶν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος· καὶ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Η' ἀρχίφωτος φύσις, Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμέν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἁγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ο'μοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποςάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἑκάςης ἰδιότητος.

Δίς.

Νοεραί σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἁπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Α'πορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου, Πατρὸς, ἄλλος Ἥλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὓς ἔπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέςερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρ'ήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἕνα σε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀΰλοις Τάξεσιν ὕμνοις, Τριὰς ἁγία σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας, ἀναβοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ι'να ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας, οὕτω βοῶντας: Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ἄφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντὸς, ἡ τριττὴ καὶ ἑνιαία, Κυριαρχία ἄναρχε, καὶ διϊθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ τῷ σῷ, καταθελγόμενον, ἀεὶ φύλαξον ψάλλειν σοι: Πάντα τὰ ἔρ-

γα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνῳδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν, ὁρᾶν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριὰς Μονὰς ὡς ἐφικτὸν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούσῃ, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, ἀγαθουργὲ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ σαρκὸς πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς θεαρχικὸν, ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἔδειξε ψάλλουσαν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Υψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πήλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνος λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνῳδούς σου, μοναδικὴ Τριὰς ἀχώριστε· καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ισοσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προϊσχομένη τὸ κράτος. ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφὼς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ θείας οὐσίας, κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον, Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Επὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει: πρὸ πάντων γὰρ Θεὸς, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάςασιν Χριςοῦ. Τὸν Πεντηκοςὸν, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετή-
» χθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις
» Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ
» σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἅδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδῖνας λαθοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες σε πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναςάσιμος.

Ὁ Εἱρμός. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Δύο πηγὰς ἡμῖν, ἐν σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς· ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναςὰς τριήμερος, ἀφθαρσίας παρέσχεν, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς· ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ Κόσμου σεσαρκωμένον τέτοκας: Χαῖρέ σοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἱρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἡ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχήν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου, ὅπως ὑμνήσω τῶν σῶν θαυμασίων σὺν πόθῳ τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ᾤκτειρεν· ὅθεν ἀφράστως ἑνοῦται, Πάναγνε σαρκὶ, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε· σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνά-
» μῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σω-
» τὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι,
» πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με
» πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἑκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σύ με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριςὲ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει, πάλαι μοι κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς Ἅδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱκεσίαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεὸν σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Δράκων ἑρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δελεάσας ἔῤῥιψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὔσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθείς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε, Θεοτόκε πάντων ἡ χαρά· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσαν λύπην, τὴν τῆς ἁμαρτίας Θεονύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν, καταπραΰνουσαν πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ κα-
» ταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ
» μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
» ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκὼς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν, παρανομούντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθῦναί με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγονὼς Κύριε, ὃ οὐκ ἦσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, καὶ κτείνῃς δελεάσας τὸν τύραννον.

Ἐπὶ σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, λύσας τὴν ἁμαρτίαν, χαρᾶς τὴν Προμήτορα Κύριε ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ, γνώμῃ τὸν πλανηθέντα· καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ἱερουργεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ μυστήριον τὸ ἄφραστον, τῆς κυοφορίας σου, μυηθεῖσα νῦν παμμακάριστε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς δὲ
» πιστοῖς φωτισμὸς, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων
» λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ
» ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκῃ Χριστὲ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελῳδοῦσί σοι: Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητήν με θανάτου Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς πανύμνητε· ἐπεὶ οὐκ ἔγνως ἄῤῥενος εὐνὴν, ἀλλ' ἐξ ἁγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτε ἐν τοῖς ἀνόμοις, λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ

διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐῤῥάγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα, τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχύϊ Θεότητος, τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἐγείραντα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς πίςει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημῦσιν ἀεί, ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις, τῶν παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας, Ἰακὼβ πρὸς ὕψος ἐςηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται, τῆς Ἀπειρογάμυ σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις, ὡμίλησε πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν, διὰ σοῦ Παρθένε νῦν εὑρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες, Πανύμνητε ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνον Παρθένε, εὑρὼν, διαλάμπυσαν, ἁγνείας ςιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας, Πανάμωμε νύμφην προσήκατο.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
» των, συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐμνημόνευόν συ, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ Ἅδῃ, ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· ἣν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν συ, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποςόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον πανταχῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἑρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἑνωθείς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθεὶς Σωτὴρ ἑκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ᾐχμαλώτευσας κράτος, ἐν τύτῳ προσηλώσας, τῆς ἁμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναςὰς Σωτὴρ ἐξυσίᾳ, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκυ. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νομικοί σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις, σαφῶς προεμήνυον, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἁγνὴ πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τὺς πιςῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς Ἀπειρόγαμε, αὖθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὁ βυλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, Θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτὺς· Χριςὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτῦ· δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, Ἐπέςη λέγοντες Σωτὴρ τοῖς ἐν πίςει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδυ ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρυσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ: Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέ-

πλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἅδη ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἁγνή, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἁμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως, τὸ χειρόγραφον λύσας λόγχῃ πλευρᾶς σου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἵματος θείου, τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις Θεοκυῆτορ, Χριστὸν τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας, θεογνωσίᾳ, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν, ὁ Πλαστουργός σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥύπτεται Κόρη τὸν ἄνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τοῦ θείου σου τόκου, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βά-
» τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρί, ὑμνῳδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄχραντος Ἀμνὸς λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς ἀεὶ κράζοντα: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα πρὸ πάθους ἡ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σάρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη, καὶ θνητούς, καινουργεῖ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν καὶ παναμώμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Πάναγνε· πάντες διό σε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Τὸν ὑπομείναντα ἑκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς Ἅδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἄφλεκτος πυρί.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ, τὴν Οἰκουμένην, ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννῆτορ· τὸν γὰρ ὄντως Θεόν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστούς, τοὺς ἀεὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν Ἁγνὴ εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς ἀεὶ κράζουσι: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννῆτορ Θεοτόκε ἁγνή· φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνή, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς ἀεὶ κράζοντας: Πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
» σασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
» Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐξαυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῇ Θείᾳ, ὡς ἐν δύο, ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε· ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' ὑποςάσεων, οὐδὲ Μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες, τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτός, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκός, καὶ ἰσχὺν Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γὰρ αὐτὸς ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλήν σου Θεόν, οὐ γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων, οἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· δίδου οὖν Λόγε πιςοῖς σωτηρίαν, σὲ τῆς κυησάσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίυ πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης, ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, τὸν ἀληθείᾳ καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαυῒδ σὸς προπάτωρ Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει, ἁγιάσματος θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν πατρῴοις καθήμενον κόλποις· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς Κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἅδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή· ἡ Ἀνάςασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν: Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα. Ἀνατολικά.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτυ τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθεὶς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ· Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλούς· καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, τριήμερος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τούτους εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπών: Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἓν φῶς τὰ τρία· εἷς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός· διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ, Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἆρόν σου ὦ ψυχή μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, πῶς οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως· βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχή μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει; καὶ σκηπτὸς οὐ φλέγει; πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι ἀεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον: Ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἔχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐκλυτροῦσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διάγωμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, εὕρωμεν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, εὐμενῆ σε Δεσπότην καὶ ἵλεων.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων· πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν: Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφὶμ, Χερουβὶμ, Ἄγγελοι καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαὶ, Κυριότητες πᾶσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς

σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε προξένῳ τῷ τόκῳ σου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἴμοι! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα ψυχή μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων: Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Ἑτοιμάζου ψυχή μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ βαθέων δικαιώσας, κἀμὲ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτε ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ Μωϋσῇ ἐν Αἰγύπτῳ,
» ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν ἐκβοῶ σοι: Χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστὲ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων, πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ὁ τοὺς Ἁγίους σου Χριστὲ, τῇ χωνείᾳ λαμπρύνας, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν παρακλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥῦσαί με.

Ὑπομονῇ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες ἡλίου πλέον ἐξέλαμψαν, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἠμαύρωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων, ἐπιστροφὴ πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἀσωμάτοις ἔπαινον ἕβδομον φέρω.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀπειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σταθηρὰν ἔχοντες αὐγήν, θεαρχικῆς προϊοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροί, ᾄσμασι Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσάν σε Ἁγνή, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ πιστοί, ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρέ σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν Οἰκουμέ-
» νην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον
» καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου
» Κύριε.

Τροπάρια.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν· Ἰησοῦ μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων οὐρανίων ἠξιώθητε, πανοίδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἠξιώθητε, μυριάσιν ἑνούμενοι, ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτείρασα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἀΰλως, κραυγάζετε πάντες. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας, Ἀρχάγγελοι ἐμφάσεις, διαδιδόντες, εὐρύθμως, Χριστῷ μελῳδεῖτε: Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Τῆς πρώτης αἴγλης, δευτέρας, τῆς λαμπρότητος βίον οἱ εὐσεβοῦντες ζηλοῦντες, συμφώνως Χριστῷ μελῳδοῦσιν: Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα, δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ
» σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου,
» σοφίας σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ θέλων πάντας Οἰκτίρμον σώζεσθαι, σῶσόν με τὸν παραβάντα, σοῦ τὰ προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με.

Ὑπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας, ἐξωμοιώθην· Οἰκτίρμον, Λόγε Θεοῦ οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς Μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἁγνὴ θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἰάσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ, ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοί, χοροὶ Ἀγγέλων τοῦτον ἱκετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς, περικυκλοῦντα τρανῶς, ἀεὶ βοῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθορῶντά σε Χριστέ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως σαρκί, σὲ δυσωποῦμεν: Πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
» αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύ-
» πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον
» εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ῥαθυμίᾳ τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω, τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ ἄσωτος ἐγώ· οἴκτειρόν με Κύριε.

Ὁ τὰ ὄμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, δεινῶς ἀμαυρωθείσας, διάνοιξον ὁρᾷν, φῶς τῶν προςαγμάτων σου.

Μαρτυρικά.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν, βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι Ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὅρμῳ, τῆς ἄνω Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς, Μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἁγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγγοις στόμασιν, ᾄδουσι, τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον Ἀρχὴν, Σεραφὶμ ταῖς ἀΰλοις, φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ἱερωτάταις, ὄψεις καὶ πόδας πτέρυξι σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες καθορᾷν, Χερουβὶμ τῆς σοφίας, τῆς ὑπερθέου καταγώγια.

Νοήσει θείᾳ, καὶ πανολβίῳ Θρόνοι οἱ ἔνδοξοι, ταῖς ὡραιοτάταις ἐντρυφῶντες ἀστραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀῤῥήτων, ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Νοῦς ὁ θεῖος, τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανάγνῳ σου γαςρὶ, ἑνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καθ᾽ ὑπόστασιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα: Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας· ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία· πρὸς ὅρμον με ἀληθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι θυρεῷ ἀληθείας, σκεπόμενοι, τὰς ψευδεῖς τῶν τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ Κόσμου φιλίαν, οἱ Μάρτυρες καὶ φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ ἐχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε ὑπερύμνητε Κόρη, κυήσασαν ὑπερύμνητον Λόγον· ὃν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν, τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες ἀεὶ διαδείκνυνται.

Ἐρωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου τὴν δύναμιν, κατοπτεύουσαι θεῖαι Δυνάμεις, ἐν ἰσχΰϊ διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε, γεγέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτὴρ, Παῖ-
» δας δὲ διέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγον-
» τας: Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν, αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον μετανόησον· ἐνόσῳ ἡ πανήγυρις, τοῦ βίου ἐστὶ, νῦν ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐγγίζει τῷ θανάτῳ, ψυχὴ, ἡ ἐκτομή· καρποὺς ἀξίους ποίησον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄκαρπον, ἐκβληθήσῃ δένδρον, εἰς πῦρ γεέννης, καὶ θρηνήσῃς ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι τὴν κάμινον, τῆς πλάνης τῶν αἱμάτων, τοῖς ὄμβροις κατασβέσαντες, ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες: Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υἱοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ, ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἁγνὴ, μὴ φλεγομένη, τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον Παρθένε· διὸ βοῶσοι: Κατάφλεξόν μου τὰ ὑλώδη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιεστῶσαι, παντοδύναμε Κύριε, αἱ ἔνδοξοι καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁλικωτάταις σε Ἀρχαὶ, προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν αὔλως στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόςασιν δυσὶν, ἐν οὐσίαις Θεογεννῆτορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σπορᾶς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τȣ̃
» Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πί-
» στει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίȣ
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἴληφα, ἀλλ᾽ ὡς ἄνους τοῖς ἀλόγοις ὑπέκυψα ὁ ἄθλιος πάθεσι, καὶ ἐν σκότει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Ὁ Κύριος ἐγγὺς ὡς πιςεύομεν: μερίμνησον ψυχή μȣ, καὶ μὴ κάθευδε· ἀγρύπνησον βόησον ἐγρηγόρως: Οἰκτίρμον φιλάνθρωπε σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν τῶν ἀλγεινῶν ὑπεμείνατε· καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε, θειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι Μάρτυρες.

Εἰσήλθετε πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε καλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον φύραμα· τὸν γὰρ παντευλόγητον, εὐλογίᾳ τὰ πάντα κοσμȣ̃ντα, ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐντρυφῶντες ἀκτῖσιν, Ἀρχάγγελοι, ταῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, συγχώρησιν πταισμάτων, δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες, καθαρώτατοι πάσης, ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, ὦ Ἄγγελοι, διασώσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν ὑμῖν, Χριςὸν ὑπερυψȣ̃ντας, εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαςρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τȣ̀ς ἐν σκότει τȣ̃ βίȣ, δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο-
» γημένην, ᾄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ, μεγα-
» λύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα, κτησάμενος, ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω· Δικαιοκρῖτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ κατακρίνῃς με.

Ὡς ἡ πιςὴ Χαναναία, Ἐλέησόν με, βοῶ σοι· ὡς τὴν συγκύπτȣσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς, πρὸς τὰς τρίβους σου Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπεκδύσασθε πᾶσαν, τῷ ἱματίῳ κακίαν, καὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν μαστίγων, δόξης καταστολὴν, ἑαυτοῖς Ἀθληταὶ προεξενήσατε.

Ἡ θεία χώρα τῶν ζώντων, Σιὼν ἡ ἄνω τε πόλις, τῶν πρωτοτόκων, ὑμᾶς λελαμπρυσμένους, ταῖς καλλοναῖς Ἀθληταὶ, τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ σοῦ Παρθένε ἁγνὴ καταύγασόν με, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν, ἐν τῷ σκότει καλυπτόμενον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πανύμνητε, τῶν ȣ̓ρανῶν.

Ἐλλάμψεσι, θεαρχικῆς φωτοχυσίας, ἐνηδόμεναι πᾶσαι, χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξασμένον Θεὸν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, καὶ δοξάζουσιν ἀεὶ μεγαλύνοντες.

Ῥυσθῆναί με τῆς τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὦ Χερουβὶμ Σεραφὶμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ Θρόνοι τε ὁμοῦ, καὶ Κυριότητες Χριστὸν ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παῤῥησίᾳ χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ πταισμάτων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἵνα πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν· ἀλλ᾽ ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων: Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία κράζω, ἐν ὀδύνῃ τῆς καρδίας μου: Ἐλέησόν με Σωτὴρ, ὡς ἀγαθός· καὶ γὰρ ψυχὴν ἀπάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, ἔχω κινδυνεύουσαν, καὶ χειμαζομένην δεινῶς.

Τὰ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις ἀεὶ, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ τῶν Κυριοτήτων, καὶ σοφῶν Ἐξουσιῶν, δῆμοι σὲ δοξάζουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς τῷ ἐχθρῷ πονηρὰς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψώμενοι, κατέῤῥαξαν τελείως οἱ Ἀθληταί· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Τὸν ἄναρχον προσκυνῶ Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τὴν ἄκτιστον οὐσίαν συμφυῆ, τὴν κτίσασαν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος θεουργῶς, ἥτις καὶ Τριάς ἐστι, καὶ Μονὰς γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον, κατέφυγον Παρθένον· μώμου παντὸς, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Δέσποτα καὶ Θεὲ πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ, τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε, ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι, τὰς πράξεις τοῦ ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα, τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν, Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν Δαιμόνων μὲν γέλως, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων θρῆνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ γῆς καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίανα, ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἴμοι! Κύριε, ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον συγχώρησον.

Δέομαι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀκάρπῳ, μακροθύμησον Δέσποτα, καὶ μή με ἐκκόψῃς, ὡς ἄκαρπον δένδρον, τομῇ τοῦ θανάτου, εἰς πῦρ ἀποπέμπων· ἀλλὰ καρποφόρον με, ποιῆσαι παρακλήθητι, καιρὸν μετανοίας μοι, διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου, τὰς πολλὰς Σωτήρ μου ἁμαρτίας Χριστέ.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου.

Καταφρονήσαντες.

Νυμφοστολήσας τοῖς λόγοις, ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὲ ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην τῷ Δεσπότῃ παρέστησας· ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας, τοῦ Διαβόλου Παμμάκαρ λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλάμψας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ μου Πρόδρομε, ἐναποδίωξον αὐτῆς ὁμίχλην τὴν ἅπασαν, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, κἀμοῦ ὑπεράσπισον, καὶ προστάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ὢ Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ· ὢ τῶν ἁπάντων γηγενῶν μείζων ἁγιότης· ὢ Χριστοῦ παρουσίας, θεῖος Κήρυξ καὶ Πρόδρομος· ὢ Διδάσκαλε μετανοίας· ὢ ἁγνείας ἄγαλμα· τοὺς σοὺς δούλους περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε Σεμνὴ, ἐνδιαίτημα θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν πιστῶν σωτηρία. Χαῖρε Δέσποινα Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον,

τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ ϛεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βοώντων σοι: Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἔχυσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων: Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου, χειμάζει με Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου, βυθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϛασία θερμὴ, καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ ϛεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας ὡς ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου Φιλάνθρωπε. σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσσώπῳ, σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθὸς, ἀπόπλυνον Σωτὴρ, καὶ καθαρίσας μολυσμοῦ, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα· διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἱκέτευε ὡς ἄχραντος τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι
» αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθί-
» σαντι, ᾄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ,
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σε Χριστὲ, μακροθυμίᾳ ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· δός μοι λογισμὸν, ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθὸς, καὶ μὴ παρίδῃς με.

Ἁμαρτίαις ἁμαρτίας, προστιθέμενος Χριστὲ, διαλιμπάνω οὐδόλως ὁ τάλας ἐγώ· μόνε ἀγαθὲ καὶ ἀναμάρτητε Σωτὴρ, οἴκτειρον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί: Ἰδοὺ τὸ στάδιον πλῆρες ἀγώνων, δράμωμεν· κάθηται, Χριστὸς ἀγωνοθέτης στεφανῶν, τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, υἱοὶ γεγόνατε. Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς κεκακωμένον, ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννῆτορ Παρθένε θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς, εὐχαριστίας ἐκτενῶς, ἀεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Καὶ τὴν δε, Κλεινὲ, τὴν μελῳδίαν δέχε. Ἰωσήφ.
Ὁ Εἱρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὡραϊσμένος ἐδείχθης, μακάριε Πρόδρομε· ἣν πάντοτε πρεσβείαις σου, σῶζε πάσης καταδίκης, τῶν αἱρετιζόντων, ἑδραίαν ἀκλόνητον.

Ἄμωμον ἱερεῖον, τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης, τυθεὶς Θεῖε Πρόδρομε, ὥσπερ ἀρνίον ἄκακον· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας, ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἴασαι τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, ἀοίδιμε Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἑκάστοτε, Λόγον τὸν πάντων τὰς νόσους, καὶ τὰς μαλακίας, εὐσπλάγχνως ἀράμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἡμῖν προσομιλήσαντα· τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ
» τῆς γῆς θεμέλιον ἑδράσας, ἐπὶ ὑδάτων
» πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέ-
» λημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστὲ φιλανθρωπίαν, πάριδε μόνε Σωτὴρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω σε τὸν ὑπεράγαθον.

Ἵνα σαρκὸς τὸ θέλημα ποιήσω, τὰ σὰ Χριστὲ θελήματα παρεῖδον, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ δέδοικα τῆς φλογὸς, τὴν τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις, οἱ Ἀθληταὶ τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ζωὴν καὶ ἄνεσιν· ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν ἀνθρώπων πόνους ἀεὶ κουφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἄθλων Θεοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς, μετέβητε, τῶν ἡμῶν, ὀδυνῶν τὸ σκότος ἀεὶ ἐξαίροντες. Θεοτοκίον.

Πύλην Θεοῦ προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διῆλθε καθὼς εἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε ἐκδυσωπῶ, μετανοίας πύλας αὐτή μοι ἄνοιξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ἡλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν Κτίσιν· τοῦ Ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ, ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης Πρόδρομε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν πανωδύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἑστὼς, ἐν μέσῳ Θεῖε Προφῆτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς, τὴν παῦλαν τοῦ μὲν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν, γενησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσει τελείᾳ, τῶν παλαιωθέντων ἁμαρτήμασι.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, βοῶμεν, λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν τὸν Ἀγαθὸν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κολαστηρίων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θείῳ τούτου Βαπτιστῇ, δυσώπει ἁγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραῖς, περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνεχομένων ἁμαρτήμασι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστὲ, πι-
» στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακοὺμ ἐ-
» κραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐξένευσα τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν, φερούσης με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν κατέπεσον· Σῶτερ μὴ παρίδῃς με.

Δακρύων μοι ὀχετοὺς Λόγε Θεοῦ, κατάπεμψον, ἵνα πλύνω, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Ἀγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρτυρες τὸν πολέμιον, ἐχθρὸν κατέσφαττον, δόξης ἀξιούμενοι.

Κενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρουνοὶ, Πανεύφημοι τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ηὐτρέπιζον, πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν, βροτοῖς δωρούμενος, πᾶσι μεσιτείαις σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Καταβαλὼν ξίφος δυσμενῶν, καὶ ἀριστεύσας κατ' αὐτῶν λαμπρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν δέομαι, Βαπτιστὰ εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Λύχνος ὀφθεὶς Μάκαρ νοητὸς, δικαιοσύνης τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας, Ἰησοῦν τὸν μέγαν Ἥλιον· ὑφ' οὗ καταυγάζεσθαι, τὰς καρδίας πάντων ἱκέτευε.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ζῶ ἀμελῶς καὶ δέδοικα, τὰ ἐκεῖθεν κολαστήρια· ἐξ ὧν με ἐξάρπασον, Βαπτιστὰ Θεὸν ἱλεούμενος.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων τῷ Θεῷ προσάγαγε, ὅπως πάσης ἡμᾶς ῥύσηται, δεινῆς περιστάσεως, καὶ Δαιμόνων βλάβης Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί σε πολυειδῶς, τὴν τεξαμένην τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν· ὃν ἱκέτευε Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με, καὶ παθῶν ῥυσθῆναι τοῦ σώματος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμ-
» ψον μοι φῶς νοερὸν, ὁ τὸ ἀρχέγονον
» σκότος τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτό-
» κτιστον φῶς καταλάμψας τῷ Κόσμῳ, Δη-
» μιουργὲ τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ῥῦσαί με Λόγε δικαίας σου ὀργῆς, ἡνίκα κρίνῃς τὴν γῆν· καὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων μετανοίᾳ καθάρας, ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, ἀγαθότητος μόνε, Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν, ἀπετυφλώθην τὸν νοῦν, καὶ οὐ γινώσκω τί πράττω, πωρωθεὶς τὴν καρδίαν· ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, καὶ μετάνοιάν μοι δίδου, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Στάδιον πλῆρες ἱδρώτων Ἀθληταὶ, δραμόντες νεανικῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον νύσσαν κατηντήσατε, νίκης, βραβεῖα ζωαρχικῆς, ἐκ χειρὸς δεδεγμέναι· ὅθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν, πόνων ὑμῶν Ἀθληταὶ, ἀπηγχονήσατε ὄντως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ἠξιώθητε· ὅθεν, ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Ἡλίου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερὸν, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ ἀπέλασον σκότος, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμνῶ σε, ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἔφυς φωνὴ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις Πάνσοφε διανοίαις, Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν ψυχήν μου ἐρημωθεῖσαν, πάσῃ παραβάσει καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος δεδειγμένος Θεοῦ Προφῆτα, ἀτίμων με πράξεων, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς τυχεῖν αἰωνίου, τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον.

Ἤγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ εἰσόδῳ τῆς ῥαθυμίας· τρόποις μετανοίας με, μακάριε Πρόδρομε, βελτίωσον, ὅπως προθύμως, τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἀφίκωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεῶδες φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἡ κυήσασα, θανάτῳ τὸν θάνατον, παντελῶς θείᾳ δυναστείᾳ, Ἄχραντε σεμνὴ ἀφανίσασαν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθὲ,
» ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, καὶ σῶσόν με
» Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ἄσωτος ὤφθην, αἰσχρῶς βιώσας ἐν γῇ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὁρμαῖς· ἐπίστρεψόν με Χριστὲ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον ὦ ψυχή μου, ἵνα ῥυσθῇς στεναγμῶν· δάκρυσον ὅπως δακρύων ἀπαύστων, μὴ λάβῃς πεῖραν ἐκεῖ ἐν ὀδύνῃ, οὐδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε ὥσπερ λίθοι, ἐν τῷ στεφάνῳ σαφῶς, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου, ἀξιωθέντες σοφοὶ, ἀτελευτήτους κληροῦσθε ἀμοιβάς· διὸ τὰ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ, γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἡ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ καὶ δακρύων, πολλῶν πηγήν μοι δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν Κτίσιν, νοητῆς Ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Ἐβλάστησας γηραλαίας Μάκαρ ἐκ στείρας· διὸ βοῶ· Ἁμαρτίαις πολλαῖς με, γηράσαντα, εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς ἀνακαίνισον.

Λύχνε φωτὸς ἀνεσπέρου θεῖε Προφῆτα, τὸν λύχνον μου τῆς καρδίας σβεσθέντα, ἐπάναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτός με κοινωνὸν θεῖε ποίησον. Θεοτοκίον.

Ὡς ὑετὸς ἐν γαστρί σου ὁ Λόγος κατέβη· ὃν αἴτησαι Παναγία Παρθένε, τὰ ῥεύματα ξηρᾶναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ἱκετεύω σε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεὶς· καὶ σκοτισθεὶς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε τὸ μακρόθυμον· ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, δίδου καὶ σῶσόν με.

Ῥαθύμως τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράττων ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν· καὶ νῦν ἰδοὺ Ἅδου λοιπὸν πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν· μή με παρίδῃς Χριστὲ, ὁ μόνος ὢν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, Κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοί· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονεκρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπτασθε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταὶ, ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος, ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμὰ, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἅγιοι Μάρτυρες, στοργῇ ψυχὰς συνεδήσατε, τοῦ δεσμευθέντος σαρκὶ, καὶ λύσαντος τὴν φθοράν.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινόν σε Προφήτης ἔβλεψεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἁγνὴ ἐκδυσωπῶ, βίβλῳ με ζώντων γραφῆναι ἱκέτευε, τὸν καινουργὸν τοῦ παντὸς, ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον Παῖδες.

Δίδου μοι ὄμβρους, δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον με καθαρὸν, μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος.

Ἱκετηρίαν, προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως κἀμὲ ἐλεήσῃ ὡς εὔσπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Ἄγονε σπεῦσον, ψυχὴ μεταγνῶναι, μὴ ὡς συκῆν σε τὴν ἄκαρπον, ἡ θεία δίκη ἐκτίλῃ προθέλυμνον· τῷ Δεσπότῃ βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσεσι, σὲ τὴν νεκρώσασαν Ἅδην τῷ τόκῳ σου, ἱκετεύω Δέσποινα: Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὑπερβαλλόντως ἐντρυφήσας, ταῖς βλαπτούσαις ἡδοναῖς φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, ὑπερέβην πάντας ἁμαρτωλοὺς· ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, παράσχου μοι, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ νυμφίος· τὴν λαμπάδα κατακόσμησον ψυχή· ἐλαίῳ ἄρδευσον αὐτὴν, συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν· πρὶν ἂν κλεισθῇ ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν, ἐν χαρᾷ ἀσυγκρίτῳ.

Μαρτυρικά.

Οὐ δειλιῶντες τὰς βασάνους, οἱ γενναῖοι ἀνεβόων Ἀθληταί: Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος καιρὸς, στῶμεν πάντες στεῤῥοτάτῳ νοΐ· κτησώμεθα βραχέσι πόνοις, ζωὴν τὴν ἄπονον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Νάμασι θείοις Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος προσκλυζόμενοι ἀεὶ, πᾶσαν ἀρδεύετε γῆν, ἐκμιμήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν, καὶ καρποφόρον ταύτην, ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε οὖσα βεβαία, προστασία καὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ, πρόστηθί μοι ἐπταικότι πολλὰ, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης, τῆς φοβερᾶς, προβάτοις με, δεξιοῖς ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Δεσμῶν λυθῆναί με, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν δεσμευθέντα, καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν, βραβεύσαντα, ἱκετεύων Προφῆτα, τὸν μόνον Λυτρωτὴν, μὴ παύσῃ εἰς αἰῶνας, ἀεί σε εὐφημοῦντα.

Ἐπλήγην Πρόδρομε, ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ σοι καρδίας κραυγάζω: Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν, τὸν μόνον ἰατῆρα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Χειρί σου Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύειν ἀπαύστως, ῥυσθῆναί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, τὸν πταίσαντα πολλὰ, καὶ τεταπεινωμένον, καὶ κατακεκριμένον.

Ὅτι κατώρυξα, εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως, τάλαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχομαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν· ἐξ ἧς με Βαπτιστὰ, ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπῆρξας ἄφλεκτος, δεξαμένη ἐν σπλάγχνοις, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ὦ Παρθένε· διό με, ἐξαρ-

πασον τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέςου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας, περικαλλέσι τρόποις.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἑρμηνεύσει
» βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς
» μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς
» γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, πενθήσωμεν στενάξωμεν, παρακαλέσωμεν Χριςὸν, ἐν ὅσῳ καιρὸν ἔχομεν πιςοὶ, μετανοίας καὶ δεήσεως.

Ὡς Χαναναία κράζω σοι, Ἐλέησόν με Χριςέ· ὡς πάλαι τὴν συγκύπτουσαν, ἀνόρθωσόν με Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτήρ μου τὸν πολλαῖς, ἁμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Στενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς καὶ ποιναῖς, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς πλατυσμὸν ἀναψυχῆς, μετῆλθον ἐκ στενώσεως ἡμᾶς, ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Ἡ γῆ μὲν κατεκάλυψεν, ὑμῶν τὰ σώματα, οὐρανὸς δὲ Ἅγιοι, φέρει τὰ πνεύματα ἀεὶ, τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς δόξης, μετ' Ἀγγέλων ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ σοῦ προῆλθεν Ἁγνή· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, στολῇ φαιδρῦναι με φωτὸς, Παρθένε καὶ ἐκδῦσαι τῶν παθῶν, νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Ἱερωτάτης Προφῆτα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ τῆς κακίας τὰς ῥίζας πάσας ἀνέσπασας· καὶ συμπνιγόμενον, καὶ κατηχρειωμένον, ἐπίσκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας, ἐκβλαστάνειν καρποὺς εὐόδωσον.

Ὡραιοτάτην τρυγόνα καὶ ἀηδόνα σε, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει μέγιστε Πρόδρομε, τῆς μετανοίας γὰρ, ἐβόησας τὸ μέλος, ψυχαῖς ἐρημωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· ὅθεν πίστει σε μακαρίζομεν.

Σὺ τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς σωτηρίους εἰσόδους ἅγιε Πρόδρομε· αἷς βηματίζειν με, εὐόδωσον τὸν πάσαις, τοῦ βίου ἀνοδίαις, πλανώμενον ἀπάτῃ, τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ἡ φοβερὰ ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ κατακρίσεως ἔργα ἔχων ὀδύρομαι· εὔσπλαγχνε Κύριε ὁ μόνος ἐλεήμων, εὐχαῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἀκατάκριτον τότε δεῖξόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου ταῖς παραβάσεσι, φώτισον δέομαι, καὶ σκότους αἰωνίου, ἐλεύθερόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ δοξάζω ἀειμακάριστε.

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων: Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ ςαδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Εὔρατο ἐκ γαστρὸς ςειρευούσης, θεολογεῖν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, Θεὸν Λόγον Κόρη, Φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν χάριν εὑροῦσα· ὅθεν Θεοτόκον σε, μητρὸς τῇ γλώσσῃ ἔκραζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα, πληροῦσα τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δι' ὧν διαρθροῦνται τὰ νοήματα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ ἀνίατα Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρὸς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς, πάντοτε εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις ὁδούς.

Ὁ προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ Ἡλίου Χριστοῦ Βαπτιςὰ, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἄναψον θείαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε, πάντοτε σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσαντες καὶ ςεφανωθέντες, τὸν ἐχθρὸν κατῃσχύνατε· καὶ νῦν περιπολεῖτε τοὺς οὐρανοὺς, φωτὸς ἀδιαδόχου, ἀποπληρούμενοι σοφοὶ, Μάρτυρες πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ ἀνίατα Θεία Τριάς· καὶ ῥῦσαί με γεέννης καὶ πειρασμῶν, ἡ ἐν μιᾷ Θεότητι, δοξαζομένη εὐσεβῶς, καὶ τὴν αἰωνίαν μοι Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἀχενοχωρήτως, ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· ὃν πάντοτε δυσώπει Μήτηρ ἁγνή, στενοχωρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξάζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναστείλῃς· Κύριε δόξα σοι.

Ἑκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας· Κύριε δόξα σοι.

Ξύλῳ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Παράδεισον ἤνοιξας τοῖς ἀνθρώποις· Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν: Εὐλογημένη, Πάναγνε δόξα σοι.

Ἀνύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰκέτας σου ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν βελῶν, ἁπάντων τοῦ ὄφεως.

Κατέπαυσας τὴν λύπην Ἁγνὴ τῆς Εὔας, ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου· χαῖρε Ἀνύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ἡ Πανάμωμος ὡς ἑώρακε θρηνῳδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου· Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἠγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ· ὢν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε τῶν Δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ Κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι· εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισά-

μενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν.

Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη,
» ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε·
» ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠ-
» δὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὀνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνείδη ὡς φιλάνθρωπος· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτῃ κατασφάττων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἥλων τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἵμασι τῶν Ἁγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἱμάτων, ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις προσφερόμενα· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει, ἀεὶ μακαρίζουσα.

Ὕμνησαν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τοὺς γηΐνους, ὁρῶσαι ἐν σώματι, ἀσωμάτους παλαίοντας· ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνεβόα, ἡ πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου· ὅθεν ὑμνῶ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
« Τὴν ἑβδόμην δέησιν, Ἁγνή, νῦν δέχου. »

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν ἀσώματον· ὅθεν Ἁγνὴ δυσωπῶ σε, πάντα μου τὰ πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ἡ κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχήν μου λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρρύτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον, θείας ἐκβλαστήσω, Ἁγνὴ κατανύξεως.

Ἔχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τείχη, πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπῃ σου, μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ
» σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ
» τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν
» τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα,
» τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Ὁ διατείνας οὐρανὸν, καθάπερ δέῤῥιν Οἰκτίρμον, ἀπετάθης χεῖρας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἁμάρτημα, ἰώμενος ὡς συμπαθὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτοὺς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἄκανθαν, ἀποῤῥιζώσαντα Χριστὲ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοὶ, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ, μελετῆσαι εἵλεσθε Σοφοί· διὸ τὰς ποινὰς, τὰς θλίψεις Μάρτυρες, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ ξεσμοὺς, τὰς τῶν μελῶν ἐκκοπάς τε, ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Ὑπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα, ἀπειλοῦντα δόλιον ἐχθρὸν, ὑμεῖς Ἀθληταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε, κράτος, θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνὸν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνὰς, δακρύων πηγὰς προχέεις λέγουσα: Τί τοῦτο Τέκνον ἱερόν; πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς θανέντας προμηθούμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερὸν, ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς· Παρθένε ἁγνὴ ἡ μόνη τέξασα, Κριτὴν αἰώνιον Θεὸν, αὐτὸν ἱκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ῥύσασθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ὂν ἀεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἴτησαι μόνη Ἀγαθή, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίςει σε δοξάζοντας.

Ὁ Θεηγόρος σε ποτὲ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἁγνή, δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἱκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἁμαρτιῶν μου διαρρήξασα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ κα-
» ταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ
» μυστήριον ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
» ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὀφθεὶς, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Ὑπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου. Μαρτυρικά.

Θηρῶν ὁρμὰς, βράσματα πυρὸς, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπὰς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενοῦσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταὶ, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν, τὸν πάντων Θεὸν, κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρᾳ ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὕρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ Χριςοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθὲν, ἄχραντε Ἁγνὴ ὁ Πλαστουργὸς τῆς Κτίσεως, εὐώδιασε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ἡλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστρός σου Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα· διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμε σκιαί σε καὶ Προφητῶν, θεηγορίαι μυςικῶς ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλεσαν· διὸ ἀνυμνοῦντάς σε, Θεομῆτορ Κόρη διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, τῆς κυησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριε ὁ Θεός με, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ
» ἱκετεύω· παράσχε μοι ἄφεσιν, τῶν πα-
» ραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν
» προςαγμάτων, τὰς ὁδὲς μου εὔθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις θείῳ σε κράτει, καὶ ἴασαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἥπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαβόντες πυρὸς γὰρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ᾔσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλε πάσχοντος· ὅτω πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι. Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσες, Υἱέ με σβεννύμενον, σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἁγνὴ Παρθένος ἐβόα, θρήνοις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔπαισέ με πονηρῷ, ὁ Βελίαρ ἕλκει, καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμιθνητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ χειρουργίᾳ, ἴασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Ἡ τῶν κατερραγμένων, ἀρραγὴς ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἔγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἱκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμυεῖτο· ὄρος γὰρ κατάσκιον, ὄρος ἀλατόμητον, πῖον ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
» των, συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Λυτρωτὴς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ ἠγόρασω, τὲς

αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ μου τὸν τύραννον.

Ἀκρασίᾳ πάλαι, πτῶμα χαλεπὸν κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἤγειρε, καὶ τραυματισθεὶς ἐθελουσίως, πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο. Μαρτυρικά.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες, πᾶσαν, ὁρμὴν ἐκοιμήσατε τῶν τυράννων· καὶ τὸν δικαίοις ἁρμόζοντα ὕπνον, κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν ἁπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ἡδρασμένοι πέτρᾳ, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι μεθοδείαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰωνᾶς ἐτύπου, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος· ὅθεν δυσωπῶ Ἁγνὴ θηρός με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς κατηνέχθην, εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἁμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἁγνὴ καὶ σῶσόν με.

Ἀπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνου σε δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἁμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον· πέλαγος οὐν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε κἀμὲ ἐλέησον.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἄπονον εὗρε, ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἑκουσίως πονήσαντος, ἐπὶ σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται γάρ, ἐπὶ σταυροῦ εὐλογίαν ἀέναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν. Μαρτυρικά.

Ἐθελουσίοις, ὁρμαῖς προχωροῦντες, πρὸς τὰς βασάνους οἱ Μάρτυρες, τὸν ἑκουσίως παθόντα εἰκόνιζον· ὑφ' οὗ στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσεσι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενθήσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιότατε; ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλου, πληγέντα ἴασω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα· διὸ τῆς τεκούσης σε, ἱκεσίαις σῶσον τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Νέοι τρεῖς Παῖδες, ἐν μέσῳ καμίνου, σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα· διὰ τὰ ὑλώδη μου, τῆς καρδίας πάθη Ἁγνὴ κατάφλεξον.

Ἡ θεία δρόσος, ἐκ σοῦ προϊοῦσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας δροσίζει Πανάμωμε· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατατακεῖσαν ψυχήν μου δρόσισον.

Ὠδὴ ηʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, Βά-
» τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αἷμα καὶ ὕδωρ ἐκρυέντα τῆς πλευρᾶς σου, Κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἔπλησαν, θυσίας τε μυσαράς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτὴρ ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φραγγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ σταυροῦ, ἥλους δεξάμενος, δι' ὧν σωθεὶς κραυγάζω σοι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυρικά.

Ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλουτήσαντες, πάσης πενίας κατε-

πτύσατε, εἰδώλων, καὶ πλουτισταὶ, τῶν πενομένων Ἀθληταὶ, βοῶντες ὤφθητε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς βοῶντες εὕρατε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, κιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσαν, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἁγνή· ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ, λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σώζοντα: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε Ἁγνὴ πύλην προεῖδε, τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος· δι' ἧς διῆλθε καὶ ἐξῆλθε Θεὸς, ἐσφραγισμένην λιπὼν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλην ἀνοίγουσαν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνα.

Ὑπὲρ αἰτίαν Υἱὸν ἅγιον τίκτεις, ἁγιασμὸν δωρούμενον, Ἁγνὴ τοῖς τοῦτον ἁγιάζουσι· διό μϐ τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσαν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ, λόγχῃ τοῦ σοῦ Υἱοῦ διαῤῥῆξον, τοῦ διαῤῥήξαντος τοῦ Ἅδου δεσμὰ, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς, τῆς ἀπαθείας τϐ βοᾶν Θεοχαρίτωτε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιςῶς κράζοντας λύτρωσαι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα, καὶ
» παρθενεύσασα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθεῖσάν
» σε Ἁγνὴ μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἰσχὺς ἐχθροῦ, παντελῶς ἐξέλιπε, σϐ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ κεκραγότος, πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλϐντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστὲ πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ὥσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης Δέσποτα, ἐπὶ σταυροῦ ἑκουσίως ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων, κατασφαλιζόμενος αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε. Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, πολυτρόπους ἰδέας, βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστὲ ἠξιώθησαν.

Ἡλιακὰς, ἀπαςράπτει χάριτας, φωταγωγϐσα τοὺς πιςοὺς, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἡ ἀξιέπαινος πανήγυρις· ὅθεν οἱ ταύτην ἀεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν, ἐν σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱὸς, καὶ ἀρχὰς τὰς τοῦ σκότους, παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ἠμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἁγνὴ κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπειρα.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ τάλας ἄκαρπος ἔφθασα· Μήτηρ ἀπειράνδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱκεσίαις καθικετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἄνω σεπτῶν Δυνάμεων, ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἔνδοξοι, θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκϐ, Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ὁλοσχερῶς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι· οἴμοι! τί γένωμαι; πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός μοι γενοῦ καὶ σῶσόν με.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάριςε, ἐναπεκύησας πάντας ἀποδεικνύοντα, τϐς σὲ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίϐς· διό σε ἱκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Δεσπότης ὢν φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἑκουσίως ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι Χριςῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν ἡ Θεοτόκος θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐξέτεινας ἐν ςαυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὅθεν σε δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Ἐν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστὲ Βασιλεῦ, ἐσταύρωσε συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ, τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἁγίας σου, ποταμοὺς ἀφέσεως.

Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν, μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπὲς τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἕνα Θεόν, τὰ τρία νῦν γινώσκω· μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχὴ, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκραύγαζες, τὰ σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ: Πῶς ταῦτα ἑκουσίως, πάσχεις, μακρόθυμε Υἱὲ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ὁ φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποςόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς Οἰκουμένης, Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου Πανσεβάσμιοι μυρίσατέ με, ὀσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Ὥσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως, ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς ἱκέτας σου, Ἱεράρχα σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόςιχα Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· διὸ ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ ὥσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ Πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικὰ, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιςοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἴδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει με παθῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ Κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες ἀεισέβαστοι.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστὲ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σὲ ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε Ἔνδοξοι· Θεὸν τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατῄσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν με-
» τήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύ-
» σις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει
» Ἰσραήλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Νεύσεσι πρὸς τὸ Θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων, καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ Πανσεβάσμιοι.

Ἅλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα σήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ἡνίκα μέλλῃ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κριτὴς ὁ δικαιότατος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων, λάβωμεν Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέχου δέησιν ἑβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.
Ὁ Εἱρμός. Τῷ συνεργήσαντι, Θεῷ.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας, μετόχους Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμάκαρ κυκλούμεθα· ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον ἀεὶ, βοηθείας καὶ πάντων, Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν ὁρωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς ἀΰλους Λειτουργοὺς, Θεοτόκε ποιήσας ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνά-
» μῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ,
» καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶ-
» σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
» τρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ,

σοφοὶ Μαθηταὶ τῦ Λόγου ῥύσασθε δέομαι· καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Ὡς οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγεῖσθε θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς· δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτυ, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θεῖοι Μαθηταὶ στολαῖς με φωτὸς φαιδρῦναι σπεύσατε, οἱ τῦ ἐχθρῦ τὰς μηχανάς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες. Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποςήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρός συ, σῶσον πάντας, οἴκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερέωμά μου γενοῦ.

Ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, προσφέρων ἱκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων, περίσωζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτῳ, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας, εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστάτην σε καλοῦμεν· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις, προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεί, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἄνθρακα δεξαμένη, ἐν τοῖς θείαις σου σπλάγχνοις, μηδόλως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ κα-
» ταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ
» μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
» ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ Πατρὸς σύνθρονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητάς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα, διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν, περιπεσὼν φρενοβλαβῶς ὁ τάλας ἐγώ, τὴν καρδίαν τετραυμάτισμαι· δέομαι ἰάσασθε, ἰατροὶ νοσούντων Ἀπόστολοι.

Ἀπὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης περιστάσεως Ἀπόςολοι ἔνδοξοι, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἐκλεκτή, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Σοφίᾳ σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἱρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε διέσωσας.

Ἰάτρευσον τὰ πολλά μυ πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς συ Παμμάκαρ, ζωώσας καινοποίησον.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἄχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ
» ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεσιν τῶν
» παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν
» προσταγμάτων, τὰς ὁδούς μυ εὔθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις συ τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Λῃστὴν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἴκτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μυ.

Βουλεύματα Πάτερ, συγκινούμενα, ἀεὶ καθ' ἡμῶν ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάῤῥηξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Οἱ γνώμῃ ἀεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτερ, προστάτην σε θερμότατον, Νικόλαε κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, πάσης Κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητοῦντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννῆτορ λύτρωσαι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημά-
» των, συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ὁ τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρον, διὰ τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστὲ χρηστότητα.

Ὁ τοὺς Νινευΐτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, κἀμὲ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλῃς Λυτρωτὰ κολάσεων. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἠκύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ στόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Νομὴν πικρὰν δυσσεβείας Ἀρείου, ἀνέξειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Ἱερομύστα, Ὀρθοδόξων στηριγμὸς σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον πάλαι, πικρᾶς ἀθεΐας, δρόσῳ τοῦ θείου κηρύγματος, ἐναπεσβέσατε κράζοντες Ἔνδοξοι: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς χαλεπῆς με, Χριστὲ ἁμαρτίας, τῆς ἐν τῷ Ἅδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγου σαγήνῃ, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφὲ, πάσης ἀκοσμίας με, παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ Κόσμου ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα ἀεί.

Ὄμβροις τῶν πρεσβειῶν σου Νικόλαε σοφὲ, πάντων ἡμῶν ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ λάβωμεν θεόθεν τὴν ἄφεσιν.

Λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ σὲ τὸν τούτου ἀνυμνοῦντας, ἀληθῆ Ἱεράρχην Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἅπασα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Ἁγνὴ, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βά-
» τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
» καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
» τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε.
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄνθρακες πυρὶ νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλάμην ἅπασαν, εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταὶ, καὶ

κατεφώτισαν πιστῶν ψυχὰς κραυγάζοντες: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσβεσμένην μου ψυχὴν τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτὸς, τοῦ ἀϊδίου κοινωνοὶ θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοβόλοις, τοῦ ἀλαζόνος δήγμασιν, ὁ τὰς πληγὰς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον προσευχαῖς, τῶν ἱερῶν σου Μαθητῶν, καὶ σῶσον ψάλλοντα: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ Ἀποστόλοις, τοὺς πιστῶς σωθῆναι ψάλλοντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Ἐν Μύραις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, πανάγιε Νικόλαε κείμενον, μύρα τοῖς προστρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ Κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν, ὁ Κόσμου Ποιητής τε καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλοῦσί σε, ἐν ἀνάγκαις εὑρίσκῃ ῥύστης ἑτοιμότατος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶττον οὐχ εὑρίσκει παράκλησιν· διόσου δεόμεθα: Παντα πόνον Παμμάκαρ ἡμῶν ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει ἀπαύστως σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
» σασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου,
» Πλαστουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰσχὺς ἀφῄρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχὺν ὡπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι, Ἀπόστολοι καὶ θεῖοι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν Κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσόφως· ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀθλοφόρους καὶ ἐκβοήσωμεν: Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἱκετίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Ἡ γῆ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιάζεται, τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν θείῳ Πνεύματι· τῶν πρωτοτόκων δὲ, ἡ ἄνω Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται ἀπαύστως· δι' ὧν Σῶτερ πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Ἁγνὴ, φῶς ἀπαστράπτουσαν, ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζονται ἀΰλως, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ὡς ζηλωτὴν ἔνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς εἰς πάντα Κόσμον, Παμμάκαρ ὁ Ποιητὴς, περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένῃ καρδίᾳ, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ: Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις, σκεδάζων διηνεκῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Ἡ ἐκτομὴ τοῦ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρῳ, ἐπίκειταί σοι ψυχή· μὴ οὖν ἀμέλει τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐπιδεῖξαι προθυμήθητι.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἁγίαις χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἁγνὴ τοῦ ἀλλοτρίου, τῆς κακουργίας ἡμᾶς, ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρ-

χοντες φαειναὶ, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἓν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριςοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον: Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Γέγονα καταγώγιον οἴμοι! τῶν ἡδονῶν ὁ παναθλιος! Γέλως οὖν ὁρῶμαι, ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· ὅθεν σοι προσπίπτω ἁγία Παρθένε· ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύοις κάθαρον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἁγνὴ τῇ ἀπωλείᾳ μου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας Σοφοὶ, ἠγρεύσατε πρὸς πίςιν θεοτερπῆ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ, ὀψώνιον πολυτελὲς, πάντας προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόςολοι.

Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος, διώξαντες καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόςολοι Κυρίου, κατεφωτίσατε σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ᾄσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικόν.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῖοι ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ· πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ, πάντα τὰ οὐράνια, δόξῃ ἀπαςράπτοντες.

Δόξα.

Ὁ κάκιςος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους, τῶν ἀνθρώπων κατέχει με· πρεσβείαις τῶν Κηρύκων πανσθενὴς, Τριὰς ἐξάρπασόν με, ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου, τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων Σεμνὴ, προήγαγες φοροῦντα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανατίσῃ, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε, πάντες μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ ςαυροῦσαι· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε ςαυρῷ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατεδίκασε γῆ ἐσείετο, καὶ ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον ςαυρουμένου σου, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, κράζουσα: Δόξα σοι.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Κλῖνόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρω πέμψῃς τῆς σῆς βοηθείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος, σπουδάζει ἀπολέσαι με· παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Ὄφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὦ ψυχή μου γενήσεται, περὶ ἣν σπουδάζεις εἰς μάτην τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτήκεις σαυτὴν ταῖς φροντίσι· πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν, ἐπίρριψον πρὸς Κύριον, τὸν κρῖναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι βόησον: Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὄνομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας, γέλως καθορῶμαι· θηρίοις γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέχομαι ἐξ ἀπροσεξίας· διὰ τοῦτο ῥῦσαί με· σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, χαροποιὰ πρῴην ἤκουον, δι᾽ ὧν προσεδόκων, χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχὰς τεθλιμμένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετράπη, τῇ ςαυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα, ἡ λύπη

γὰρ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλυ ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τῦ Σταυρῦ συ. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλυ, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τῦ Διαβόλυ. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέῤῥιν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱέ μου νῦν, αἱροῦμαι παμφίλτατε· φρῖξον γῆ καὶ σείσθητι· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῌ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ͂ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν ςαυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μυ τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριςὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥᾴθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ σταυρῷ ὁρῶσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνῳδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβερὰν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τὸ τῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἑκύσιον καταδεξάμενος ςαύρωσιν, σύντριψον ἐχθροὺς μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε: Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μυ· Θεόν σε ἐπίςαμαι ἐκ τῶν θαυμάτων· καὶ ἰδὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, ὅπως σοι βοῶ, χαίρουσα, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα, ξύλῳ σταυροῦ ἰασάμενος, ἴασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὅν περ κατεῖδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

« Χριστὸς ξύλῳ πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. »

Ἆσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θα-
» λάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν,
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἵλκυσε πιςούς, καὶ κατέῤῥαξεν ἐχθρόν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Ῥεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρόν, Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ, προσενέγκατε φρικτῆς, ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστόν, κατεπτώσατε σοφοί, Μάρτυρες τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σῦ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν σταυρῷ καθορῶσα θρηνῳδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Ἕτερος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ὡς τερπνότατον ᾀσμάτων, ᾠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας ἕνεκα προσφέρομεν,

τὸ Χαῖρέ σοι Ἁγνὴ, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχὺν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε· κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς διέσωσας.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρὸς, ὡραϊσθεῖσα ἀληθῶς ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» σία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ
» μελῳδοῦσα: Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ
» τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωήν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου!

Σταυρῷ λῃστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης Κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικά.

Ξέσεις σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Ὑπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν, Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἁγνὴ Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτὴν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οἱ διὰ σοῦ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθὴν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Καταλλαγὴν πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Ἡ τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ῥεῖθρα ἰαμάτων, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῴζεις πάντας Ἁγνὴ, ὡς ἀέναος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κα-
» τενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τροπάρια.

Ὡραιότατος καθάπερ βότρυς, σταυρῷ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποστάξας φιλάνθρωπε.

Πολυώδυνα ἀνθρώπων πάθη, ἔπαυσας Λόγε, πάθος Δέσποτα ἑκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικά.

Ἐτραυμάτισαν τῷ τραυματοῦσθαι, οἱ Ἀθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὤφθησαν, ἰατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρετάξαντο πρὸς τοὺς τυράννους, οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπεκύησας ἄνευ σπορᾶς, Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ἐπάξιόν σοι ᾠδὴν, τὸ Χαῖρε Ἁγνὴ, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Ἐπήγειρον καθ' ἡμῶν, κινδύνους πολλοὺς, τῶν παθῶν αἱ ἁμαρτίαι, ἀλλ' ἡ θεία σου σκέπη, ἡμᾶς Ἁγνὴ ἐρρύσατο.

Εὐχαριστόν σοι ᾠδὴν, ψυχῆς ταῖς χερσὶν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμνοις σκιρτῶντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντες σὲ, Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός·
» διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγμα-
» τα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου Φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Υψώμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκὶ, τὴν Κτίσιν πᾶσαν, ἐκ φαράθρων χαλεπῶν, τῆς ἀγνωσίας εἵλκυσας, πρὸς γνῶσίν σου Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξῃτήσαντο, λαὸς ἄνομος, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφεως συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Ἐστήσατε δυσσεβείας ῥεύματα, Χριστοῦ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Τοῖς ὄνυξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαράξατε, τοῖς ἐλέγχοις Ἀθληταὶ, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταὶ γεγόνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, ἁγία Σεμνὴ, κατοικήσας ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν Κτίσιν συνανύψωσε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Τῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσιν πιστῶν, Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων, διεσώθη ὁ Κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποικίλαις πειρασμοῖς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα, σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ὡς σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἁγνὴ, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ᾠδαῖς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ῥυσθέντες διὰ σοῦ, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἄχραντε Δέσποινα, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία, τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα: Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανας διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ ἴασω τῷ σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλῳ δὲ νῦν τοῦ Σταυροῦ δικαιοῦται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων, Παραδείσου καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Ὑμνοῦμέν σε τὸν σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξάζομεν τὸν ἀκάνθαις στεφθέντα, καὶ δόξῃ στεφανοῦντα, τοὺς ἀνθρώπους Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Λυμαντικὴν ἀπωσάμενοι βλάβην, οἱ Ἀθληταὶ τῆς εἰδωλομανίας, βασάνοις ὁμιλοῦντες καὶ θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Οὐ διωγμὸς, οὐ λιμὸς, οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνοι, οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θείους Ἀθλοφόρους, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνῳδεῖς, ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα, αὐτὸν κατανοοῦσα, Μητροπάρθενε ἁγνὴ παναμώμητε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων, περιπεσών.

Ἀγγέλων γλῶσσαι Κόρη, τὰ σὰ ἐγκώμια, ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἁγνή· ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς, δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας, καὶ περιστάσεως, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, πεπτωκότες ἐρρύσθημεν, διὰ σοῦ τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε ἁγνή.

Ὑπόχρεων εἰργάσω, πάντα τὸν Κόσμον Ἁγνὴ, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν, τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων, καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερῶς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν, πάντες βοήθειαν, Παναγία Θεοτόκε ἁγνὴ, καὶ σεπτῶς σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
» τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Βάρος κουφίζων, τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον ἀνέμων ἀνήρτησαι, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Λόγχῃ ἐνύγης, τὴν θείαν πλευράν σου, καὶ τῆς πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ἐπανωρθώσω· φλογίνῃ ῥομφαίᾳ δὲ, διδόναι μοι εἴσοδον, Παραδείσου, Σῶτερ προστάττεις πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ἄστρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγενημένοι τὴν Κτίσιν αὐγάζουσιν, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Βίβλος προσφέρει, ἀεὶ γεγραμμένους, ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, τὰ γεγραμμένα

Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ ἐνηθληκότας στεῤῥότατα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγία, πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἁγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα τοὺς ἀνθρώπους, ὁρῶσα ἐπωδύρετο.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ηὐλίσθημεν ἑσπέρας, κλαυθμῷ πολλῷ, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν θεοπρεπῆ σκέπην Παρθένε, δεηθέντες εὕρομεν, ἀγαλλίασιν καὶ λύσιν, ἁπάσης θλίψεως.

Ὡς θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπην σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς καὶ ἁμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγήν, πλουτοῦμεν Ἄχραντε.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι ἀεί, ὡς δι' αὐτῆς καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως, καὶ παντοίων παθῶν, οἱ δοῦλοί σου λυτρούμενοι.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
» ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
» καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑ-
» μνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρόν με ἔδειξε, τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώωσας καὶ ἐφώτισας ψάλλειν: Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀκάνθαις ἔστεψεν, ὁ παράνομος δῆμος, σὲ Βασιλεῦ παρακοῆς ἐκριζοῦντα, τὴν ἄκανθαν Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ ὕψωσε σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάθους, ἑλκύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα, οὐρανούς σε τανύει, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, τῷ πάθει σου Σωτήρ, καὶ παύσαντα τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἥλων πόνοις.

Μαρτυρικόν.

Μαρτύρων λείψανα, εὐωδίαν θαυμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἐκπέμπουσι καὶ παθῶν δυσωδίαν, διώκουσιν ἀεί, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν, ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἁγίων τάγματα, λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ γαστρός σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν Σταυρῷ τούτοις τρίβον, ἀθλήσεως Ἁγνή, καὶ σὲ δοξολογοῦσιν, ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Ὡς λυτρωθέντες καταιγίδος, ἁμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθή, Θεοτόκε εὐχαρίστῳ φωνῇ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Ἐν τῇ ὀδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότας οὐ παρεῖδες Ἀγαθή, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς ἐπακούσασα ἐῤῥύσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἁγνὴ ἀνυμνοῦμεν.

Ἁμαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς· ταῖς σαῖς Θεοκυῆτορ, θείαις λιταῖς ἐῤῥύσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰκτιρμοί σου ἐπὶ πάντας, ἀεννάως καταπέμπονται Χριστέ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ τὸν
» ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώ-
» ποις· ᾠδαῖς πάντες σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίῳ σε, ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ ἐῤῥάγη, ἡ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ὤρυξάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν ζωηφόρον ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντὸς τὸν γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν, τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις ἰδέαις τῶν βασάνων, καὶ στεφανηφόροι τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Ἡγίασαν, τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς

κνίσσας, τῶν εἰδωλοθύτων, πυρὶ προσομιλοῦντες, καὶ ἐν τούτῳ μυστικῶς ὁλοκαυτούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάγαθε τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, ἡ Θεοῦ Θεὸν Λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκὶ σταυρῷ ἐθελουσίως, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς τοῦτον πρέσβευε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.
Ἀσπόρου τόκου.

Τὸ Χαῖρε ἐπαξίως σοι, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, Παρθένε νῦν προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ εὐφροσύνη θεϊκὴ, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ἡμῖν ἐπλήθυνε Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ οἱ πενθοῦντες χαλεπῶς, ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Θυσίαν σοι αἰνέσεως, θύω καὶ γλώσσῃ καὶ φωνῇ, ᾠδὴν εὐχαριστήριον, ἀποδιδοὺς σοι ἐκτενῶς, Παρθένε ὡς ηὐξάμην διὰ σοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ῥυσθεὶς ἐκ θλίψεως.

Συγχαίρομέν σοι Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ εὐσεβῶς· χαρὰν ἡμῖν ἔβλυσας, ἐκ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ· διό σοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς, τὴν ᾠδὴν ἀποπληροῦμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Δεσπότης ὢν φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Σταυρῷ προσηλώθης, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· ἐτρύγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας· οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας· ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σταύρωσιν καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος, κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας ἡμᾶς διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου ὑψώσῃς· ἀλλ' ἡ τετοκυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορῶσά σε, καὶ στένουσα ἔκραζεν: Ὢ μανία ἄδικος! πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τρώμενος τοῦ Ἀδὰμ τὸ ἄλγος, ὃ ὑπέστη ἐχθροῦ συμβουλῇ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Βασιλεῦ, καὶ ἄλγος καθυπέστης, χεῖρας καὶ πόδας ἡλωθείς· ὅθεν σου δοξάζομεν, Λόγε τὸ μακρόθυμον.

Ἐν μέσῳ σε τῶν ἀνόμων δῆμος, τῶν Ἑβραίων ἐσταύρωσε, τὸν μόνον Νομοδότην Λυτρωτὰ, πάσης παρανομίας, ἐκλυτρούμενον Χριστὲ, γένος τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε.

Μαρτυρικόν.

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν βασάνων, ὡς τερπνὰ ὡραΐσματα, προσφέροντες οἱ θεῖοι Ἀθληταὶ, κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγνωρίσθησαν φαιδρὸς, πάντοτε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Διάσωσον ὦ Τριὰς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε· δυνάμωσον ἰσχύϊ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, ἔνθα καὶ γενόμενοι, εὕροιμεν τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἔχοντα καθορῶσα εἶδος, οὐδὲ κάλλος Χριστὲ, σὲ σαρκὶ ὑψούμενον ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνεβόα ὀδυνηρῶς: Οἴμοι! πῶς σὲ ἄνομοι, Τέκνον κατεσπάραξαν;

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικὰ, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, θυσία δεκτὴ εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα προσόμοια Δεσποτικά.
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ μὴ καταισχύνῃς με; ὅταν ἔλθῃς κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνης ἔργα ποιήσαντα.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι· ὁ Θεός μου οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Νεκρώσιμον.
Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργήσας καταρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ Διαβόλου ἀπατηθείς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὄρος θεῖον ἅγιον εἶδέ σε ὁ Δανιήλ, καὶ Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνή, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀδὰμ πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβὶμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα, ἀσιγήτῳ τρισαγίᾳ φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἴτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ˙.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.
Ἦχος βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν ἐξήνθησε· τὸν γὰρ Ἅδην ἐσκύλευσας, ἀνακαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· διό σε Ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν: Οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως εὕρωσιν ἐν κρίσει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, ἐξ ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὁσίους, Ἱεράρχας,
καὶ εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Χοροὺς ἀνυμνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύρων, ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῇ ἐν Αἰγύπτῳ, » ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ᾄ» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χορὸς Μαρτύρων ἀπλανῶν, πᾶσαν πλάνην νικήσας, τοῦ πολεμήτορος, χορεύει γηθόμενος, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ Ὅσιοι πάντες, ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἠξιώθησαν, αἰωνίου ἐν χάριτι.

Ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, Χριστὲ παρακλήσεσι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὁ διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν Λόγε, καθυποστρέφειν με, κελεύσας ἀνάπαυσον, οὓς ἐν πίστει μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ Θεὸν, ὑπεράγιον Λόγον, ἀποκυήσασα, ἁγίασον ἅπαντας, τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Κανὼν τὸν αὐτὸν ἕβδομος σκοπὸν φέρων.

Ὁ Εἱρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὡραϊσμένος, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, καὶ θεῖον ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις κάλλεσι, λάμπον ταῖς θεοσημείαις, Μάρτυρες Χριστῷ, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αἴγλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμπάδος, τυχεῖν καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη στεναγμὸς, πολυέλεε Κύριε.

Νεκρώσει Ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύσιν, ζωὴ ἐνυπόστατος, ὑπάρχων Χριστὲ ἤγειρας· ὅθεν ὡς μόνος οἰκτίρμων, πίστει τοὺς πρὸς σὲ, μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὤρθωσας Παναγία, τὴν τῆς προμήτορος πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ταύτην ἀναστήσαντα, Λόγον τὸν ἐν τοῖς μνημείοις, πνέοντα ζωὴν, ἐξουσίᾳ Θεότητος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ » αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύ» πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον » εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βόθροις ὁμιλοῦντες, συνετρίψατε πᾶσαν, τοῦ πλάνου δυναστείαν, καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν, ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἴγλῃ θείων δογμάτων, καὶ ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, πιστοὺς φωταγωγοῦντες, αἱρέσεων ἀχλὺν, πᾶσαν διεσκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ οἱ Ὅσιοί σου Λόγε, ὑπερκόσμιον ὄντως ζωὴν κληρονομοῦσι· δι' ὧν ἡμᾶς Χριστὲ, ἅπαντας οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ τῶν μεταστάντων, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, ἱκετεύομεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην, τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικοὺς ὁ Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος, κρατούμενος ὡράθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβὼν, Ἄχραντε ὁ Ἄναρχος.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Νεανικὴν καὶ σταθηρὰν, τὴν καρτερίαν ἀνδρείως, οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί· τῶν γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἤνεγκαν, καὶ τῶν βασάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηράτου σου δόξης, Σῶτερ ἐφιέμενοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θανέντων, Ἐλεῆμον πρόσδεξαι ψυχὰς, καὶ τῶν ὀρεκτῶν καὶ θείων Εὔσπλαγχνε, κόλπων τοῦ θείου Ἀβραὰμ ἔνδον σκηνώσας Λαζάρῳ, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, αὔλου φωτὸς καὶ θείας δόξης σου, κατατρυφῆσαι καὶ χαρᾶς, τοὺς εὐσεβῶς μεταστάντας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, συλλαβούσῃ λέλυνται Ἁγνὴ, καὶ νόμος ἡμῖν ὁ θεῖος δέδοται, πᾶσι τὴν ἄφεσιν διδοὺς, ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς θείας ἀγαθότητος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστὲ, πι» στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακοὺμ ἐ» κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον στοργῇ, οἱ Μάρτυρες, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν· ὅθεν μακαρίζονται.

Ὡς θρέμματα τοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνοῦ, μακάριοι, Ἱεράρχαι λογικῆς προέστητε, ποίμνης θείᾳ χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι, κατηυγάσατε πιςῶν πληρώματα, Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ὁμήγυρις στεῤῥοτάτων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος, τῶν ἁγίων Προφητῶν τετύχηκε, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ὃν ἐκύησας Θεὸν, Πανύμνητε, πειρασμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων, ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Ἀθλητικοὺς πόνους καρτερῶς, ἐπιδειξάμενοι Χριστὲ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο, τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Ὑπερφυοῦς δόξης σου Χριστὲ, τοὺς μεταςάντας εὐσεβῶς ἀξίωσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοῦς αἴγλης Ἀγαθὲ, καὶ ἑνιαίας ἀστραπῇ Θεότητος, ἀπολαῦσαι καταξίωσον, τοὺς προεκδημήσαντας, καὶ δοξάζοντάς σε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, παρθενικοῖς κόλποις ὁ Χριστὸς αὐλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Θεομῆτορ μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς,
» διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προςάγματα,
» ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, στεῤῥοὶ Ἀθληταὶ, καὶ τοὺς μώλωπας πάντων, ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα, τῶν προσερχομένων ὑμῖν.

Ἐλάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς, τὴν ἐξουσίαν, Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ· διὸ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, ἀεὶ φορτία λύσατε.

Νοΐ καθαρῷ τῷ Θεῷ ἑνούμενοι, χοροὶ Ἀσκητῶν, Προφητῶν καὶ Δικαίων καὶ Γυναικῶν, χορεύουσι, χορείαν ἀκατάλυτον.

Νεκρώσιμον.

Ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστὲ, μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποίησον, φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀκατάλυτος ὀφθεῖσα Θεοῦ, δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, τοῦ νυμφῶνος οἰκήτορα, τοῦ νοητοῦ γενέσθαι με.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων, τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν ἀδαπανήτων, θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἃς μετέςησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου, ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας νῦν πρὸς τὴν ἄνω, ζωὴν τοὺς οἰκέτας σου, μεταβεβηκότας Χριστὲ, ἐντρυφᾷν ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων, λαμπρότησι Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομῆτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πλημμελημάτων μου, ἡ ζωὴν τῷ Κόσμῳ τεκοῦσα, Πανάμωμε τὴν ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα: Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, πανένδοξοι Ὁπλῖται, οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αἱρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τοῦ Χριςοῦ ἀληθεῖς Ἱεράρχαι, πρὸς ἔαρ ἀληθείας, τὴν πληθὺν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Ἰσχύϊ σου τῶν Ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν καὶ Γυναίων ἁγίων, Χριστὲ δικαιωθέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολαύουσι.

Νεκρώσιμον.

Μετέςησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον, τοὺς δούλους σου, ἀλλ᾽ αὐτὸς αἰωνίου, μετασχεῖν εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Παναγία Παρθένε, τοὺς δούλους σου, τὸν πανάγιον Λόγον, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἁγιάζουσα.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὀδύνας, στεῤῥῶς καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνους, καὶ ἀνωδύνους τρυφὰς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς ςεφάνους, ἐκ τῆς ζωηφόρου δεξιᾶς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἁγίων,

καὶ αἰωνίου ζωῆς ἀπόλαυσις, τοὺς προκοιμηθέντας σου οἰκέτας, τάξον Ἐλεῆμον ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε· καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, πάντας ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀφήρπασε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογη-
» τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ροαῖς αἱμάτων οἱ Ἀθλοφόροι, τῆς ἀσεβείας ἔσβεσαν φλόγα.

Τοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας Κόσμου, γεγενημένους, ἀνευφημοῦμεν.

Ὕμνοις τιμάσθω τῶν Προφητῶν τε, καὶ τῶν Ὁσίων ἅγιος δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι γεέννης οὓς προσελάβου, πιστούς σου δούλους Χριστὲ οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον ὑμνολογοῦμεν.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφοροῦντες οἱ χοροί, τῶν Μαρτύρων τὸν Βασιλέα, Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοητῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐξουσίαν ἔχων Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐνθέου ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει σοὺς δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτί, τὰς αὐλους φωτοχυσίας, ψυχὰς ἃς αὐτὸς μετέστησας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατασκηνώσαις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, νῦν ἀπάτωρ ἐκ σοῦ Παρθένε, Χριστὸς ἀφράστως γεγέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἑκὼν πτωχεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ
» τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι,
» ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
» Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεστρέψατε, Πανεύφημοι, καὶ οἴκους ἐδείμασθε, ἑαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, τὸν δρόμον τελέσαντες.

Ἐφάνητε ὡς κρίνα ἡδύπνοα, Ἱεράρχαι ψυχὰς ἐπιγνώσεσι, πιστῶν κατευφραίνοντες, εὐσεβείας· ἀξίως, διὸ μακαρίζεσθε.

Γῆς πάσης παρεπίδημοι Ὅσιοι, ὡς οἱ τοῦ Θεοῦ Προφῆται γεγόνατε, τὴν ἄνω σκοπούμενοι, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ζώντων καὶ νεκρῶν Λόγε Κύριος, τοὺς πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου, χοροῖς συναρίθμησον, σωζομένων ἁπάντων, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Γυναίων ἁπάντων κατάλογος, ὁ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει Πανάμωμε, ζητήσας τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως, τὸ θεῖόν σου πρόσωπον.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Πρὸς τὴν οὐράνιον ἀτενίζοντες δόξαν, τῆς ἐπιγείου κατεφρόνησαν δόξης, οἱ Μάρτυρες τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν, τῶν ἐπ' ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον κατοικίαν παράσχου, Δικαίων ἐν σκηναῖς, τούτους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν, ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ὁ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος, ὡς μόνος ἀγαθός, τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημέ-
» νην, ᾄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἱερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων, ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ὡς λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότου, Ἱερομύσται δειχθέντες, συνήφθητε Λειτουργοῖς ἐπουρανίοις· μεθ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίας προσαγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως, τελειωσάσαις τὸν δρόμον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χοροὺς ἁγίους, τοῖς τούτων ἁγιασμοῖς, ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεκρώσιμον.

Ης ἠξιώθησαν δόξης, αἱ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, χοροςασίαι Χριςὲ τοὺς μεταςάντας, ἀξίωσον μετασχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαςήριον τρέμω, τὸ φοβερὸν τοῦ ἐκ σοῦ Ἁγνὴ τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ, ἀκατάκριτον συντήρησον.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐπιφανῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καταλαμπρύνουσι Κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀῤῥαγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· τούτυς, ἐπαξίως εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ῥῦσαι πυρὸς, τῆς γεέννης Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῇ λόγχῃ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τούτων ὡς μόνος φιλάνθρωπος ῥήξας, καὶ τῆς τῶν Ἁγίων ἀξιῶν λαμπρότητος.

Ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος φύσει, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίρμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτυ, ὢν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, Σῶτερ τοὺς πίστει προκεκοιμημένους, τῆς ἀκαταλήπτου σου τρυφῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα τῇ σῇ γεννήσει παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμυ, καὶ Προφητῶν ὁ Χριςὸς γέγονεν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπάρθενον ἁγνὴν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνυς, ὅταν ἐνι Ἀλληλούϊα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Ἐν μέσῳ τοῦ ςαδίυ τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων, οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Ἓν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον: Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν: Κύριε δόξα σοι.

Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε Παρθένε, σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὑρεῖν ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόςιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνυς.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὡράθης, ἐπὶ σταυροῦ μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς ἀκτῖσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν ἀΰλῳ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς πλουσίας, χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταςάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν συ, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν, Παρθένε ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων δεόμεθα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ, ἐδέξασθε καὶ δόξης, καταξιοῦσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Ἱερουργῶν καὶ Ὁσίων δῆμοι, Προφητῶν καὶ σεπτῶν Γυναικῶν, κατάλογος τιμάσθω ὁ ἱερὸς, σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν κατοικοῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελάζοντες, Ἀσωμάτων τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ τούτων παραβλέψας Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἱκέται σοι, ὦ Τριὰς ἁγία, οἱ θανέντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι ἐξαιτοῦντες ἐκ φλογὸς, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τῷ ἐχθρῷ, κακίστῃ συμβουλίᾳ, καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθορὰν, Παναγία Ἄχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ἤχου.

Ὁπλιτικῆς φάλαγγος οἰκεῖον μέλος,
  Ὁ τοῦ βάρους σὺ, κλῆσιν εἰληφὼς, φέρεις.
Ἦχον τὸν ἁπλοῦν, τὸν βάρους ἐπώνυμον,
  Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ᾆσμα, δευτερότριτε βρέμεις.
  Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἁπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν Ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον· ὁ ὢν ἐν τοῖς ἀΰλοις κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρχε, φύσει Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· ἑκατέρα γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ θελήματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός· ὁμοούσιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα, τὸ Α'. Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ παρόντα προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε· Χαῖρε Πηγὴ τὴν ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἡ πηγάζουσα· Χαῖρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· εὐλογημένη, χαῖρε παναμώμε· δεδοξασμένη, χαῖρε πανάχραντε· Χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε Ἁγνή· Χαῖρε Μητροπάρθενε· Χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Χαῖρε Θεομῆτορ ἄχραντε· Χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· Χαῖρε Κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου· ἡ τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις· ἡ ζωηφόρος, χαῖρε ἀντίληψις· Χαῖρε προπύργιον, τῶν προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ· Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυχνία φωτός· ἠγλαϊσμένον, χαῖρε λαμπάδιον· ἡγιασμένον, χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε Παράδεισε· Χαῖρε θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ὃν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν γαστρί σου ἀστενοχωρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἔμεινας ἁγνὴ, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης. Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξὶ, καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος· καὶ σὺ μόνη Πάναγνε, ἐγαλούχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου ἐβάστασας τὸ ἀνύστακτον ὄμμα· ἀλλ' οὐ διέλιπε τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ, ὡς προϋπῆρχε πρὸ τῶν αἰώνων· ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεὸς μετὰ Ἀγγέλων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων, καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἁγνήν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιὼν ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου τυραννίδος· καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἅδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθών, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Παναμώμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ˝.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τριὰς Μονὰς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.
Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'.
Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ καὶ πρυτάνι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντὸς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἑνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν, ἑνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τοπρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποςάσεων, κράτος ἑνιαῖον ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἕνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρεύστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε· τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγὼ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι: Θεογεννῆτορ Μαριὰμ, ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἀνατολὴ, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις, ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν, καὶ τριαδικὸν. Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βοῶντες: Ὦ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὔσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριὰς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ τοῦ σοῦ οἰκέτου τοσύνολον, μηδὲ διασκεδάσῃς, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σὲ, Πάναγνε μόνην εὑράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακὼβ Κόρην καλλονὴν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ἕνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἁπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν: Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω: Ζωαρχικὴ Τριὰς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντὸς, Τριὰς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ᾄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν κἀμὲ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοὶ, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἁπλῆν ἁγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις: Ἅγιος εἶ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ· ἐλέησον οὓς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ Δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀῤῥήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριὰς Μονὰς ὁ Θεὸς, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν. Δίς.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκὸς, Θεὲ Μονάρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυίᾳ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς, ἁπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφὶμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριὰς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν ἀΐδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἁπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὔσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ἡ μία Κυριότης καὶ τριλαμπὴς, ἑνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητὰς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν,

καὶ θᾶττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἕνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτήρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου πρυτάνευσον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι: Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας Γυναιξὶ, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ: Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών: Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον: Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ, καὶ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις· δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον: Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἕνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογία Μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνοειδεῖ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Πεντηκοστὸς, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος σταυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀΰλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζει: Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἱρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν Ἅδου, καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἁπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὁρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἱδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἱρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσταζόντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅ-
» γιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καταχριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀπειθήσαντα πρώην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με ὄντως σὺ ἀπεξένωσας·

ὂν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκειώσας διὰ σταυρώσεως.

Ὁ σοφίᾳ τὰ πάντα, προεγνωκὼς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὔας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις.
» σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
» τρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφήτῃ Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσει, ξένῃ καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ, φεύγουσαν φθορὰν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἅδην πλούτου κενούμενον; τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες Φιλάνθρωπε· δι' αὐ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν Ἅδῃ νεκροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνῳκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας· τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν· τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὀρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον,

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾤκτειρας τὴν Σιὼν, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδὲμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πικροῦ ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ· καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασίλειον λύσῃ· καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φωτίσας ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατὸς, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τὴν φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ Κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ Ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν Κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν
» τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι
» χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκουμένης προφητικῶς ὁ Θεός· ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀναςὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ Κτίσις δὲ πιςοῦται, διὰ τῶν Ἀποςόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίςει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας, ἡ ἐνυπόςατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίςει σοι ψάλλοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξ-
» έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀ-
» νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχύν· ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑναίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἅδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικήν σε καὶ χρυσαυγῆ τὸ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῦς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ· καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεὸν, Ὕψιςε τοῖς δούλοις συγκατιὼν, ἐξαναςὰς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην· μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λό-

γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάσ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δἰ ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ ἐπαρθέντα ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἅδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος φωτὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι Βασιλεῖ, ὡς ὅπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι, σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰς δὲ Γύναια ἐφώνησε, λέγων: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὤν, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἔπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· δἰ ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἅδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα: Τίς ἐστιν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάταις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δἰ ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ξύλῳ προσπαγείς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ ταῖς

αὐτοῦ ἀπαγγεῖλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριςοῦ, Ἀπόςολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτῷ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Ἄναρχε Τριάς, ἀμέριςε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίςει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· Χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης· Χαῖρε ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὰς πολλὰς ἁμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, καὶ τῆς ἐτάσεως τὸ ἀδέκαστον! ὢ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰ μὴ Θεὲ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με.

Οἴμοι ψυχή μου ταλαίπωρε, πόσα θρηνήσεις ἐκεῖ, ἐνθυμοῦσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, Βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται, σὺ δὲ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθήσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ, Χριστῷ, καὶ ἀπόνιψαι, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἕως καιρός σοι ἐνέστηκεν, ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὦ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον, διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, ἵνα ἐκεῖσε, εὕρῃς ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίου ῥυσθῇς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὔσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον, γενέσθαι μέτοχον.

Ἕτερα προσόμοια, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῷ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὡραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προςασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτώτοις αὐγαῖς, τὰς ἐλλάμψεις χαριζόμενος· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες Θρόνοι καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβὶμ τὰ φρικτὰ, τὸν αἶνόν σοι προσάγουσιν· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Δαιμόνων ἀφάνισις· χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον· χαῖρε δόξα τῶν δούλων σου· δεινῶν ἡ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε· τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθὲν, Κόσμῳ, διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε· χαῖρε Σεμνή· χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Ἀπόςιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιςερὰ λογική· χαῖρε πόλις του Κτίςου σου· χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιςῶν καὶ προπύργιον, ἡ προςασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοὶ, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις· χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐρανόν· χαῖρε παντευλόγητε, ἁγία Δέσποινα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ˝.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά. Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δα-

πανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι: Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχή μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῴη σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον: Φεῖσαί μου Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Ὡς ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι: Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἕως πότε ψυχή μου ζῇς ἀμελῶς; ἕως πότε ῥαθύμως διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥαθυμίας ταλαίπωρε· καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρῖξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλούσης, λυτρωθήσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; Βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ: Τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεσιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστὲ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ῥῦσαι πυρός με τῆς γεέννης, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυ-
» πτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης
» ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Ῥῦσαί με γεέννης, ἣν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα Λυτρωτὰ, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἄναψόν μου, ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Ὑπέκυψα πάθεσι σκοτισθεὶς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κύριε τιμηθείς· ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινὲς, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συῤῥεύσαντες ποταμοὶ, σωμάτων ἁγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον, ἀπέῤῥηξαν.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἁγνὴ ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Κατὰ Ἀλφάβητον. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοὶ, καὶ τῆς θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί· Ἀρχάγγελοι θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμήν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστάτις ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὸν Λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν
» τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
» πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστὲ Σωτὴρ ὄμμασι, μίαν ἐντολὴν ἐπὶ γῆς σου, μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκτῳ σου, παρασταθήσομαι θρόνῳ, λέγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Ὑφαπλώσας ἀγκάλας, σῶν οἰκτιρμῶν δέξαι με, Ἄσωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Ῥιζωθέντες ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως, ἐξερριζώσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποὺς ἀθλήσεως ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι, τῆς ἀληθοῦς Πίστεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας ἐγκαλλωπίσματα, οἱ ὡραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι· σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοίμητον· σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὕροιμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως, οἷα Ταξιάρχαι, δεικνύμενοι Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Εὐδοκίας ἐν ὅπλῳ, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστάται, τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου, θεία σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, Παρθενομῆτορ ἁγνή· ὅθεν καὶ δέομαι: Τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρ-
» κοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγὼν ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος φοβερός, Κριτοῦ καθεζομένου· καὶ κρινομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκότων· οἴμοι! τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Ἔχων μολυσμῶν ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἁμαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχω· μή με παρίδῃς, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἔναντι Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· οὐ γὰρ ἠρνήσασθε τοῦτον πόνοις μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Ἤλγησεν ἐχθρὸς τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, πέπτωκεν αὐτοῦ, ὀφρὺς ἐπαιρομένη· καὶ μεγαλύνεται τούτων ὁ στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πίστει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης, Θεογεννῆτορ κηλῖδος, καὶ οἶκον δεῖξον, τοῦ καθαροῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ δυὰς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὁμηγύρεως, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδότιδος, Ἀρχιστράτηγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν ποίμνην ὑμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς σε δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γνώμη πονηρᾷ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα· ἀλλ' οἴκτειρόν με, ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Ἔχων λογισμόν, τῶν κακῶν μὴ ἀνανεύοντα, ἀναισθητῶ ὁ ἀσυνείδητος· τὴν πώρωσίν μου, Ἰησοῦ λῦσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ε'θετο ὑμᾶς, ὥσπερ λίθους ἐναυγάζοντας, θεογνωσίαν θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θείους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι, δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἡ νεκρώσασα τῷ τόκῳ σου, τὴν ζῶσαν Κόρη, ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Κύκλῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς, λελαμπρυσμένοι, τὴν ποίμνην ὑμῶν φρουρήσατε.

Λύτρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἱκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται, τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μύρον μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκὶ, τὸν τὰ εὐώδη, ἀναβρύοντα χαρίσματα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
» κατῴκησας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον,
» ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον
» διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἡλιακὸν φῶς τῆς μετανοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι, ἐν σκότει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστὲ φωτὸς χορηγὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτὸν βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων φαύλῃ συνηθείᾳ· διόρθωσόν με Χριστὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο Δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ῥώμῃ τῇ σῇ δυνατοὺς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα φωναῖς εὐχαρίστοις πάντοτε, Πανάμωμε δοξάζω σε, ψυχῆς μου δίωξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτὶ, τὰ φοβερὰ λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς, τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι ὑμῖν τοὺς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε καὶ πειρασμῶν, καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Ξενίας δεσποτικῆς δεήθητε, τοὺς ὑμᾶς μελωδικῶς ἀνυμνοῦντας, ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς ἀϊδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπὴς, Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στεναγμόν μοι παράσχου, ὡς ποτὲ τῷ Τελώνῃ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην Χριστὲ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἕλκη τῶν κακῶν μου· καὶ βοῶντά με οἴκτειρον: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λῃσταῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας, καὶ κατάνυξον ψάλλοντα: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἐνεκρώθητε Κόσμῳ, καὶ νεκρὸν ζωηφόρον Χριστὸν γενόμενον, ἠρνήσασθε οὐδόλως, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, ἐναθλοῦντες καὶ ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μίαν φύσιν Τριάδος, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὁμολογοῦντες σοφοὶ, πολύθεον ἀπάτην, εἰδώλων Ἀθλοφόροι, διελύσατε ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτωτε, ἁπάντων προστασίαν τῶν καταπονουμένων, καὶ βοώντων δεικνύει σε: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὑμῖν δεδώρηται, ὁ πάντων Εὐεργέτης· οὗ

νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διασώσατε ψάλλουσαν: Ο῾ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ παντεπόπτῃ, δυναμούμενοι πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, τρανῶς περισκοπεῖτε, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, περισώζετε ψάλλοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους, ἐκφεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντες: Ο῾ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
» τῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υ῾παχθέντα, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ Λόγε, ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον.

Τῶν πταισμάτων, ἀφίσταμαι οὐδόλως, καὶ βοῶ σοι, τὸ Ἥμαρτον ὁ τάλας, ἐπιστροφὴν οὐδέ ποτε ποιούμενος· Κύριε οἰκτίρμον, τὴν πεπωρωμένην, κατάνυξον ψυχήν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ γενναῖοι, Κυρίου Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων, τοῖς ῥείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ῥύποις οὐ κατεμολύνθησαν· ὅθεν στεφηφόροι, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύουσιν ἀπαύστως.

Νευρωθέντες, ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βασάνων τὸν ὄγκον οἱ γενναῖοι, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ἱσαμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων, ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνῳδοὺς τῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου σου δόξης προσδέχου, σὲ νῦν δυσωποῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υ῾πὲρ ἡμῶν μόνε Ἀγαθὲ δυσωποῦσας, στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων προσδέχου, σὲ τῶν ἀνυμνούντων Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις σου ἀστραπαῖς Θεομῆτορ, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας φαιδρύνοις, καὶ σὲ ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Πόρνην ἐν κλαυθμῷ, προσπεσοῦσάν σοι Χριστὲ ἐκαθάρισας, ὡς ἐδικαίωσας, Τελώνην Λόγε μόνον στενάξαντα, ὡς προσεδέξω Μανασσῆν, ὡς Δαυῒδ ἠλέησας, μετανοήσαντα, οὕτω δέξαι με, καὶ σῶσον φιλάνθρωπε.

Στέναξον, δάκρυσον ψυχή· τῶν προτέρων σου σφαλμάτων ἀπόστηθι· καὶ τῷ γινώσκοντι, τὰ κρύφιά σου φανερῶς πρόσπεσον, καὶ ἀνάβόησον θερμῶς: Ἥμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν με οἴκτειρον, ἔχων σπλάγχνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ἠθλησαν οἱ θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρτερώτατα, καὶ τὴν ἀσάλευτον, νῦν Βασιλείαν κλῆρον εἰλήφασι, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωστῆρες τὴν ἀνατολὴν, τὴν ἀνέσπερον φωτίσαντες ὤφθητε, καὶ τὴν ἑσπέραν σοφοὶ, τῆς ἀθεΐας ἀπεμειώσατε, καὶ δαδουχίαις ἱεραῖς, πάντας καταυγάζετε, τοὺς τὴν φωσφόρον ὑμῶν, Ἀθλοφόροι ἑορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἠμαύρωσε, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας μοι αὐγὴν, κατάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου πυρὸς, μεσιτείαις σου ἀεὶ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χορείας Ἀσωμάτων, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἀγγέλοις Χριστὲ τὴν ποίμνην σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἄγγελοι προστάται, παρὰ Θεοῦ δυσωποῦντες δωρήσασθε, τοῖς προστιοῦσι τῇ σκέπῃ ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνε-

χόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἴασαι Χριστὲ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε Ἰατρὲ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων· καὶ κατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς Εὔσπλαγχνος.

Θρόνοι τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες Θεαρχίας, Θρόνοι Χερουβὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀσωμάτων Ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναλάμπουσι.

Μαρτυρικόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ, πυρούμενοι ἀγάπης, ἄφλεκτοι πυρὸς, διέμειναν ἐν μέσῳ, οἱ Ἀθληταὶ πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσσεβείας, θείᾳ χάριτι.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς ἁπλῆ, Μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρὸς, σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σέ ποτε, προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρὸς, δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτωτε, Λόγος ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

Τῌ ΔΕΥΤΕΡᾼ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί ἐν ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωήν σου ἐξάγουσα, ὕπνῳ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῆς καταπτώσεως, βαρυνομένη; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότι πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἴτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέστου τάλαινα, γένῃ ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστὲ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητὴς καὶ Θεὸς ἡμῶν· τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, διδοὺς γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὅλον τὸν βίον ἠνάλωσα, καὶ τὴν ζωήν μου αἰσχρῶς, καὶ ἀσώτως Φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν· ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτήρ μου, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς κυησάσης σε, Χριστὲ καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου, ὅμοια.

Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἁγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότου Πρόδρομε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θεῖος τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφεως, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ἵνα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ φαιδρὸν χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου θεῖε Πρόδρομε· ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διαπαντὸς, σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἡδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ θεϊκοῦ πεπλησμένος Ἀοίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον Ἄχραντε· χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε· τὸ θεότευκτον, χαῖρε παλάτιον θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα· θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτὲ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν αʹ. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δʹ.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ, οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι: Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι: Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί: Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν βʹ. Στιχολ., ἕτερα.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννόει· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαρὸν, καὶ μωρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχή· πεινῶσιν ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιΐας ἐλαίῳ, τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει, μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὔσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτή με σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθὸς, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν γʹ. Στιχολ. ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχή μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτὲ, πρὸς μετάνοιαν βλέψον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους· μήπως θρηνήσῃς ἐκεῖ ἀνόνητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτὴν, καὶ φεύξῃ δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐ-
» τοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν
» Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾄσωμεν αὐτῷ ὡς Λυτρω-
» τῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χριστὲ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσαν.

Λῦσον Λόγε τῶν κακῶν με, τῶν ἀμέτρων τε δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ, τὰς δικαίας τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κατάπαυσιν, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Μαρτυρικά.

Ἤρθη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς· καὶ γὰρ διηθληκότες, τοῖς ὑπερφυέσι σου χαρίσμασιν, ἐμεγαλύνθησαν.

Ῥαντισμῷ θείων αἱμάτων, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον, τῷ δυσμενεῖ φερόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιάσθη τὰ ἐπίγεια, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδοὺς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἁμαρτίαν ἀπόστρεψον τρίβου, ἵνα σὲ ὑμνῶ τὴν πολυΰμνητον, καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν, καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με παθῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, θείᾳ σου ἐντεύξει.

Τῆς τυραννούσης με ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου σοφὲ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ ἐλευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐγειρομένην, Δαιμόνων καταιγίδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἁγνὴ Μῆτερ τῆς ἀληθείας, κλυδωνιζόμενον δεινῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνεχῶς βυθιζόμενον· καὶ ἰθυνόν με Σεμνὴ πρὸς σωτηρίας, τὸν εὔδιον λιμένα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
» ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Ῥύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν, ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς ὑπεράγαθος.

Ἴσχυσε δόλῳ θανατῶσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ κέντρῳ Λόγε τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' αὐτός με ζωηφόροις ἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως, ἐπεφώνουν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀθλοῦντες, μήτις ἀποστρατεύσῃ· ὁ Δεσπότης βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτάτῳ νοΐ.

Τοὺς ὑπερτίμους λίθους πάντες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσεβείας, τοὺς τῆς πλάνης καθαιρέτας, ἐν ᾄσμασι, τιμῶμεν πιστοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερραγμένων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτωθέντα ἔγειρον ἐκ βόθρου τῶν κακῶν μου, καὶ ἑδραίωσον Δέσποινα, ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ὄμβρησον κἀμοὶ, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ, τὴν ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς εὐσπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν ἁπάντων, Πρόδρομε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Περιστατικαῖς, συγχύσεσι τοῦ βίου, πάντοτε τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος· σπεῦσον βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Ἐν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν ἡμερινὸν, λαμπτῆρά σε τοῦ Κόσμου· θεομακάριστε Πρόδρομε φώτισόν μου, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνὴ, Παρθένε τὴν ψυχήν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
» ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ Θεὸς ὢν ἀΐδιος, ἐκ τῆς
» Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ συγ-
» καταβάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐπλάνησε γεύσει με, τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἀγαθὲ πόῤῥω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὀδοῦσι κατάβρωμα αὐτοῦ, εἰργάσατο μόνε Σωτήρ· σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφιά μου αὐτὸς γινώσκεις· ἡμαρτηκότα πολλὰ τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς οἰκτιρμοῖς μόνε Σωτὴρ, καὶ μετανοίας μοι καιρὸν, δίδου καθαρτήριον.

Μαρτυρικά.

Ὡς κύμασι Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ πρὸς λιμένας ἤχθητε, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτοῦ νίκης ςεφάνοις ἀληθῶς, κατακλεϊζόμενοι.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπόρον κατεβάλετε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς ἑκατοστεύοντα ἐκ Θεοῦ, ἄσταχυν Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· πλήρωσον πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθὸν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἅγιε· σῶσον, οἴκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὕροιμι συλλήπτωρα σὲ Μακάριε, τὴν ψυχήν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου καταυγάζοντα.

Βαπτιζόμενον κλύδωνι, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀρχέγο-
» νον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί
» μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Τροπάρια.

Ὁ Πόρνην καθαρίσας τῇ προστάξει σου, Δημιουργὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθοῦς ἁμαρτίας ὡς μόνος Ἐλεήμων, καθάρισον, καὶ στολαῖς ἐξαστραπτούσαις ὡραίαν, ἀπέργασαι δέομαι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτημάτων Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἀνεμποδίςως βαδίζειν εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, ὅπως λυθεὶς τῆς σαρκὸς, εἰς καταπαύσεις ἁγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ὑφάναντες ἐκ πόνων ἑαυτοῖς, ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως, τὰ ἄνω κατοικοῦσι, βασίλεια ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ῥεόντων τὰ ἑστῶτα ἀντηλλάξασθε, θεοφρόνως Πανεύφημοι· στενοχωρίᾳ γὰρ πόνων ποικίλων σισχεθέντες, πρὸς πλατυσμὸν ἀληθῆ, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε ἡ τὸν ἅγιον, Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκὶ, ἀναπαυόμενον μόνον ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἔνδοξε Πρόδρομε, λύχνος ὢν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπηρείαις Δαιμόνων κλονούμενον, στήριξόν με ἐν πέτρᾳ, θείων θελημάτων ἀοίδιμε.

Ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίςασθαι, εὕροιμί σε προστάτην, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπερτέρα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν
» πταισμάτων μου ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ
» κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευΐτας, πειθήσαντας, τῷ θείῳ κηρύγματι Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Ὡς ὁ Τελώνης ςενάζω, ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος Χριστὲ πλημμελήμασι: Βοηθείας μοι χεῖρα δὸς καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίαις τῶν ἄθλων αὐγάζετε, πάντα τὸν περίγειον Κό-

σμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος, εὑρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον γεραίρετε πάντοτε, ἐνηδόμενοι τούτου ταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Η῾ μανναδόχος σε στάμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνισε· Χριςὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως, ἐπομβρίζοντα πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ κήτει συσχεθεὶς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου κραυγάζω σοι Πρόδρομε: Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Ἀξίνῃ μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον Σοφὲ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενος.

Ψυχή μου μετανόησον θερμῶς· ἡ κρίσις ἐφέστηκεν· ἀνάνηψον κράζουσα: Ἰησοῦ μου ὁ Θεός, σύ με οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Η῾ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ο῾ δι᾽ Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώ-
» σας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον με-
» ταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ
» Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Ο῞τι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεὶς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπȣς πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιοῦντά με.

Υ῾περαρθεὶς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτῶμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει ὁ δυσμενής. Λόγε Θεοῦ μὴ παρίδῃς με.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἁγία τε, ἐπολιτογραφήθη ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα.

Ἐθελουσίως πάθος ὑπελθόντες γενναῖοι, ἀθανασίας πρόξενον ῥεῖθρα τῶν ἰαμάτων, ἀναπηγάζετε, βροτῶν πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον.

Υ῾πὲρ αἰτίαν τίκτεις τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, βροτὸν γεγεννημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ο῾ τὰς ὁδȣς Κυρίȣ ἑτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεὸν κατεύθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κῆρυξ φωτὸς φώτισον τὴν ψυχήν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζȣσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σὲ, ἀδιστάκτῳ ψυχῇ.

Στεῖρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν, εὔκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Η῾ ἐκλεκτὴ Ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ, φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι, ἱκέτευε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ο῾ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Χριςὲ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ Κτίσις,
» ὡς Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσίᾳ ψυχὴ, καὶ πῶς ταύτας αἴρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὁμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἠχρείωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνης· σπεῦσον πορευθῆναι, διὰ μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε, ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθέ· ποίοις οὖν ὄμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικά.

Υ῾φαπτȣσας ἐσβέσατε, πολυθεΐας σοφοὶ, Ἀθληταὶ καμίνους καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα δι᾽ ἀγάπην, τοῦ πεποιηκότος· ὅθεν τὸν χειμάῤῥουν τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Υ῾περέβητε Ἅγιοι, τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ τὰς βασάνους, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι, χεῖράς τε καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας, νῦν καταξιοῦσθε, ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλῳ με, τῆς ἁμαρτίας Ἁγνὴ, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίου, μετανοίας βοῶ, ἴθυνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας ἐσκοτισμένος, ἀεὶ τῇ ῥαθυμίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Τὸν αἴροντα, ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βα-

πτιστά, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ηὐλίσθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ· διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ἐλάφρυνον, τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστά, καὶ ἄτρωτόν με δεῖξον, τῆς τούτων κακουργίας. Θεοτοκίον.

Ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον κατανύξεως πόμα, ποτίζουσά με νῦν, ἀνάστειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν κακῶν μου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυῒδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἵνα κἀγὼ σωζόμενος, εὐχαρίστως σε Χριστέ, μεγαλύνω, βλέψον εἰς ἐμέ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐτάς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ὡς τὸν Λῃστὴν εὐγνώμονα, ἀναπέμψαντα φωνήν, ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ᾤκτειρας Πόρνην δακρύσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητήν, καὶ Δαυῒδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμὲ ἐλέησον τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θεούμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγάς, τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ καταφωτίζοντες, πάντων τὰς καρδίας.

Ἡ ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν· πᾶσα πόλις τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῆ, θαυμάτων παραδόξων· οὓς ὑμνολογήσωμεν, ὡς κοινοὺς προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε, ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς, προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως τῇ σῇ μεσιτείᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Μέλλων τῷ φρικτῷ σου παρίστασθαι Λόγε θρόνῳ, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰσπράττεσθαι εὐθύνας, ποίαν εὕρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φεῖσαί μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου κατεύθυνον τὰς φωνάς μου, πρὸς Θεὸν σοφὲ Βαπτιστά, καὶ ῥῦσαί με κακίας, τῶν Δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα καταχρέος μακαρίζω σε.

Θρέψον με Χριστοῦ ἐντολῶν τροφῇ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφῆτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πέλαγος Χριστὲ, ὑπάρχων εὐσπλαγχνίας, ψῦξον τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὰ πελάγη· καὶ κατανύξεως δάκρυσί με ἐκπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Πάλαι τὸν Χριςὸν, ἐν ὕδασι βαπτίσας, Θεῖε Βαπτιστὰ, παθῶν με τρικυμίαις, κλυδωνιζόμενον ὅρμῳ τῆς μετανοίας, σαῖς ἱκεσίαις ἐγκαθόρμισον.

Μαρτυρικόν.

Αἵμασιν ὑμῶν, ἁγίοις Ἀθλοφόροι, σβέσαντες πυρὰν, τῆς εἰδωλομανίας, ῥεῖθρα πηγάζετε πάντοτε ἰαμάτων, πάθη ποικίλα θεραπεύοντες.

Δόξα.

Ἄναρχε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ, πρεσβείαις δυσωπῶ σε: Τὰ πολυχρόνια πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, παῦσον καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀτιμίας, καὶ τῆς χαλεπῆς ἐν Ἅδη τιμωρίας, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ὡς κατάκριτος, τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως, καὶ ποινῆς πάσης, ἡμᾶς ἐξάρπασον, ἐκδυσωπούσης, τῆς Θεομήτορος· σὲ γὰρ Φιλάνθρωπε, καθ' ἑκάςην ἅπαντες, ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ παροργίζομεν, τὸν Ὑπεράγαθον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα, φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίσταντο· σὲ ὡς ἑώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα, ἐν τῷ Σταυρῷ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Ὢ τῆς ἀπείρου χρηστότητος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε! Σταυρὸν γὰρ καὶ θάνατον, ἑκουσίως ὑπέμεινεν, ἵνα τὸν Κόσμον σώσῃ, ὃν ἔπλασεν· ὃν ἐκδυσώπει κἀμὲ τὸν ἄθλιον, καὶ πολυώδυνον, ῥύσασθαι κολάσεως, ἔνθα τὸ φῶς, λάμπει τὸ ἀνέσπερον, κατασκηνῶσαί με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε Κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε· χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε· δεδοξασμένη, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε πανύμνητε· χαῖρε θεῖον σκήνωμα· χαῖρε Σεμνή· χαῖρε Μητροπάρθενε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία φωτὸς ἠγλαϊσμένον, χαῖρε παλάτιον· τὸ φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον· χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας καύχημα· χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ἰάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα: Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν σταυρῷ Χριςὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔῤῥει κρουνηδὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηςότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

ΤΗ͂Ι ΤΕΤΑΡΤΗ͂Ι ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. δ΄.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ᾽ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν: Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν: Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολ., ἕτερα.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τοπρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν: Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ δακρυρρooῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα: Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν· οὐ στέγω, ὁρῶσά σε ἐν σταυρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν: Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδὲμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκερὰν ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθορὰν κατώλισθεν· ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, ἀΐδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν: Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Αἱ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους, ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα: Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ᾽ ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἴρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
ἄνευ τῶν Σταυροθεοτοκίων.
Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις. Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας· προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὁλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλ-

λωπιζόμενοι, καλλοποιῷ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότῃ, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὡραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν: Οἴμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ συ, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέησίς ἐστιν ὀγδόη τῇ Παρθένῳ. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἁγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἑκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑ-
» δράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν
» σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
» μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ στερεώσας ὐρανὸν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμὲ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσῃς, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Σταυρῷ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρὸς, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτῷ τοῖς κακοῦργοις· καὶ ὁ γεύσει πονηρᾷ, κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἑδρασμῷ ἡ Κτίσις, τῆς εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων, οἱ θεῖοι, καὶ γενναῖοι Ἀθληταὶ διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν, Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι· ὅθεν τοὺς ἀνυποίστους, πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πολυύμνητος Ἀμνὰς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἑκούσιον ἑλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκὶ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Ἐπουράνιαι Τάξεις, λειτουργικὰ Πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον· τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθὴς Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπυς ἀσπλάγχνυς γὰρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
» τρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, οὗ ὑπέστη, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργὸς, ἤρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἑκουσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Ἔστη σταυρὸς, καὶ πλάνη πᾶσα κατέπεσεν· ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνω-

θέντος, καὶ ὁ Ἀδὰμ, θείας ἀφθαρσίας, καταςολὴν ἐπενδύσατο· ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτισθέντος ἡλίου, ἐπὶ ξύλου Χριςὲ ςαυρουμένου σου.

Μαρτυρικά.

Νεοσφαγῆ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες, τῷ τυθέντι, Λόγῳ προσηνέχθητε, ταῖς τῶν αἱμάτων ἐπιῤῥοαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας, ξηράναντες θείᾳ χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαις θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε ἔνδοξοι.

Τῆξιν μελῶν, πάντων ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέςητε, χεῖρας κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἁρμονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλούσης, ἠξιώθητε δόξης, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς, Μόσχον ἡ ἄμεμπτος Δάμαλις, κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον, ἐβόα ἀλαλαγμῷ, πῶς σὲ παρανόμων, δῆμος οὐδόλως ᾠκτείρησεν, αὐτὸν ᾠκτειρηκότα, ἀλλὰ σκέψει δολίᾳ θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρὸν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θείᾳ λόγχῃ, Πάναγνε διάῤῥηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν, τοῦ ἐνανθρωπῆσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος· καὶ βίβλῳ με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἵνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως ἁμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Νόμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμηνται φύσεως· ὑπὲρ φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας· διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ: Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιςρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

Ὁ δυσμενὴς, τῆς ἁμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχήν μου, ὅλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Ἐπιςρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ
» φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
» τριον σκότος τὸν δείλαιον; Ἀλλ' ἐπίςρεψόν με,
» καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς
» μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Ἵνα τῆς ἐκδόσου, γεύσεως λυτρώσῃς με χολῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θέλων, καὶ νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσῃς με, Ἰησοῦ τὸ πάθος, γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ ξύλου· ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχήν μου, Λόγε τοῖς παθήμασι καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθου, τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος· καὶ οὐ φέρει ταῦτα, ἄψυχος γῆ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται ὑμνοῦσά σε.

Μαρτυρικά.

Ὡραιώθητε θείοις, Μάρτυρες παθήμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα Λόγον, μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν ἐπουρανίοις, αὐλιζόμενοι θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θείᾳ, θεοποιούμενοι αὔλως, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε πῶς ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος ὕπνωσας; τοὺς ὑπνοῦντας μέλλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν; Προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνη, ἐν γυναιξὶν Εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βι-
» αίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» ὦ Κυβερνῆτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὕμνησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ σταυροῦ σε Λόγε καθορῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδὰμ ὁ πληγω-

θεὶς, Σῶτερ ἰάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράκισται.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν πιςῶν, καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἄνθρακες πᾶσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν θείαν, ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων ἀβλαβεῖς διεμείνατε· καὶ τελέσαντες καλῶς, δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ, τῇ ὐρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱὒς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ηλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων Χριστὲ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Η ἀγεώργητος γῆ, τὸν Γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργὸν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολὰς, τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας Ἀειπάρθενε.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἠνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος· ὑμνῶ σε Λόγε, κραυγάζων Μακρόθυμε: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠρύχθης τὰς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἥλοις Χριστὲ σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελῳδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Χορείαν στησώμεθα, ὑμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀριθμουμένους, καὶ τὰ ἐπίγεια, φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων λαμπρότησιν, ἁγιασθέντες κατεσκηνώσατε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἁγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, πῶς ἔδυς ξύλῳ Λόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος ἐβόα, καὶ βλέπων ἔςη τοῦ δρόμου ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων σοῦ πάσχοντος Δέσποτα; Ὑμνολογῶ, προσκυνῶ τὸ θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀῤῥήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυΰμνητον.

Ῥᾳθύμως τὸν βίον μὒ, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἡ πῦρ τεκὒσα Παρθένε τὸ ἄστεκτον, ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι: Ἁγνὴ Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμὲ θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἐμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα, τοὺς ἁγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἴκτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, καὶ πολυέλεος.

ᾨδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τὒτὒς ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-

» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Τροπάρια.

Ρίζης Χριςὲ ἐβλάστησας, Ἰεσσαὶ σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν, Ἀδὰμ παραβάσεως, ςέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλῳ δὲ παγεὶς, τὴν ἐκ τῦ ξύλυ ἰάσω, βλαςήσασαν κατάραν, καὶ τὺς μέλποντας σώζεις: λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας βροτὸς καὶ τῷ σταυρῷ ὡμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ὄξος ποτιζόμενος· ὅθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι Λόγε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικόν.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀνηλεῶς ὀπτώμενοι, θηρσὶν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς τεμνόμεναι, χαίρετε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ βοῶντες: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, οἱ τοὺς ὠμοτάτους δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ, ζησώμεθα βοῶντες: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὀδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ἀλαλάζυσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων συνοχὴν μὴ φέρουσα, σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής; πάντως θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχήν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πράϋνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Ληστὴς κραυγάζω σοι, Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε· κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι, Ἥμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος· μετανοῦντα δέξαι με τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ Ἀποςόλων καὶ Προφητῶν, ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελῳδούντων: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαςήρ σῦ » γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε » Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι » μεγαλύνουσιν. Τροπάρια.

Ἰάτρευσάς μου Δέσποτα τὰς πληγὰς, πληγωθεὶς καὶ αἱμάξας τὰς χεῖράς σου· καὶ πρὸς ὁδοὺς, βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθὸς, κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεὶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, οὓς πάλαι οἱ Γενάρχαι, βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὠρθώθη ὀρθωθέντος σου ἐν σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτῶμα μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχὺς, ἅπασα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς, πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται, αἵματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾶς προχεομένῳ· διό σε Πανοικτίρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ, διελύσατε ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἷσπερ ὑπεμείνατε καρτερῶς, τοῦτον συνεποδίσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσὶν, αἰσχύνης πεπλησμένον, καὶ γέλως τοῖς ὁρῶσι, χάριτι θείᾳ χρηματίσαντα.

Ἡ γῆ τῇ καταθέσει τῶν ἱερῶν, τῶν Μαρτύρων λειψάνων ἡγίασται, καὶ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταῦτα ἐνθέως κέκτηται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπαίστως ἰωμένην, καὶ λώβην τῶν Δαιμόνων, ἐκκρουομένην θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικὰς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, σὲ ἐν τῷ νῦν, πάθει ἑκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καθυφίστασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχὴν, ὀδύνης ἐπληρώθην, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡ θεία κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἑξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με ἀεὶ, Δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμὸν, τῶν ἁπάντων γλυκασμὸν ἡ κυήσασα, ἰῷ τοῦ ὄφεως, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχήν μου γλύκανον, ἀλλοτριοῦσά με πικρᾶς, ἁμαρτίας πάντοτε, τῇ μεσιτείᾳ σου, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἥλιε δόξης Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωταγώγησον, ταῖς παρακλήσεσι τῆς σὲ, τεκούσης ἁγνῆς Θεόπαιδος, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀποστόλων σου, Ἱεραρχῶν Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε· διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ, διὰ τῆς Τεκούσης σε: Φεῖσαι καὶ σῶσόν με, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν· οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν, αἰωνίου τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως, ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνὰς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ: Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ῥάβδῳ Μωϋσῆς, Σταυρὸν ἐξεικονίζει, τέμνει τὸν βυθὸν, λαὸν Ἰσραηλίτην, διαβιβάζων· ἡμεῖς δὲ τοῦτον τυποῦντες, τοὺς νοητοὺς ἐχθροὺς τροπούμεθα.

Πάλαι Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας, χεῖρας ἐναλλὰξ, ἐφήπλου σημαινούσας, τὸν σὸν Σταυρὸν, δι' οὗ πάντες ἐκ τῆς κατάρας, Χριστὲ Σωτὴρ ἠλευθερώθημεν.

Μαρτυρικόν.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ, ζηλοῦντες Ἀθλοφόροι, βάσανα πικρὰ, ἠνέγκατε γενναίως· καὶ ἀφθαρσίας στεφάνοις καταστεφθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Δόξα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, τῷ μόνῳ ἀθανάτῳ, δόξα τῷ Υἱῷ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, δόξα τῷ Πνεύματι ἅμα τῷ παναγίῳ, τῷ πᾶσαν Κτίσιν ἁγιάζοντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παρθενικῆς, ἀνέτειλε γαστρός σου, ὁ Δημιουργὸς, ἡλίου καὶ σελήνης· ὃν καθορῶσα σταυρούμενον Θεοτόκε, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐκυμαίνετο.

Τῌ ΤΕΤΑΡΤῌ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ, τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν Οἰκουμένην καταυγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, διασώζεις ἀστασίαστον· ἣν περ τιμίῳ Σωτὴρ, ὠνησάμενός σου αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἠλευθέρωσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὤφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τίμιοι, λίθοι διαυγεῖς, λαμπηδόνας, τῇ Οἰκουμένῃ ἀστράπτοντες, θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι, τῆς Τριάδος παραστάται, καὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις, πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύ-

νου, καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν Κόσμῳ, ὡς εὐωδίαν ἀνέδειξας· πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῇ χάριτι· οὗ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δοὺς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπιπτόντων καὶ αἰτούντων, τούτου ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικὰ, ὅμοια.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ ὁδηγοὺς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὰς ἀπαρχὰς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν: Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Ὅμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμὼν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ Κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γὰρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαῤῥοῦντες ἀεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὤφθητε λαμπροὶ Χριστοῦ Αὐτόπται, διαπαντὸς πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθεΐας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτὶ, τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, θεοφόροι Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιὸν πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὤφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν, ἀποσοβοῦντες δαιμονικὴν, καὶ πάντας, καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ· πρὸς οὓς

πάντες βοήσωμεν: Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι: Πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωγροῦντες τοὺς λογικούς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζυσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Οἰκουμένης φωςῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίςει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὤφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τῦς προςρέχοντάς σοι πιςῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποςόλων, οὗ ἡ ἀκροςιχίς:

Χορός με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμήν, ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ῥομφαίᾳ πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἁγνή, προέρχεται σώζων εὐσπλαγχνίᾳ, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάυ, οὗ ἡ ἀκροςιχίς:

Σοὶ Νικόλαε ὄγδοον πρέπει μέλος. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίυ χαλεπῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, πίστει σοι κραυγάζομεν: Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύοντας, Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας συ, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος, λυτρύμενος τῆς τύτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τῦς ἐν αἰνέσει κράζοντας: Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε: Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῆ Θεοῦ ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ἕλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου παύσατε, ὡς ἰατροὶ, θείᾳ χειρουργίᾳ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἁγνὴ Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἵνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμένσε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς, δυσωποῦμέν σε.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι περιστατούμενον Ἅγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἁγνὴ αἴτησαι, τὸν Ἀγαθὸν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, χαλεπῶν περιστάσεων.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὡραιώθητε Ἔνδοξοι, θείαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτῖσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες, τῆς πολυθεΐας ἵπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων μου τὴν ἄβυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὤφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων· σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος· τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Ὁ τοὺς τρεῖς λυτρωσάμενος, Πάτερ νεανίας, τεθνάναι μέλλοντας, πάσης ῥῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἄχραντε οὐράνια ἐνδυνάμωσον, τῆς ψυχῆς μου, καὶ κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε: Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλάτος ἰθύνατε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, Θεόπται πάσης ἐκλυτρώσασθε, ἀτίμου πράξεως δέομαι.

Ὡς πάθη τοῦ Σωτῆρος, μιμούμενοι Ἀποστόλοι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς μου διώξατε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ἰώμενον, τὰς νόσους πάναγνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δυνάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Ἱεράρχα, τηρεῖν τὰ προστάγματα, Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐωδίας θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα, καθικετεύων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρρύτων ἀνάπλεως, οὖσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς μου συντρίψατε εἴδωλα, καὶ δείξατε Θεοῦ ναὸν, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οἱ πέτρᾳ τῇ ἀρραγεῖ δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι Θεόπται, τὸν τὴν ἐμὴν, ἐπὶ ψάμμον καρδίαν, φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· συῤῥέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ δεινῶς με χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας, ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ μισητὸν, διὰ πλῆθος κακίας, ἀποδειχθέντα φιλίᾳ

συνδήσατε, τοῦ στέργοντος ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, ὡς καθαρώτατον κρίνον, ὡς εὐῶδές σε ὀσφράδιον Κόρη ὁ Ποιητὴς, ἐξ ὡραίων κοιλάδων, τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμενος ᾤκησε, τὴν μήτραν σου καὶ σαρκωθεὶς, εὐωδίας τὸν Κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ὤφθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτήν· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιῆσαι οἰκήτορας, Νικόλαε πάντας ἡμᾶς, τοὺς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Ῥαθύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ, ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνίᾳ συνέχομαι. Οἰκτείρησόν με ὁ Θεὸς, Νικολάου πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάκαρ, καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ πληθὺν, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με ἐάσῃς βοῶ ἀπροστάτευτον· ἀλλ' οἴκτειρον ὡς συμπαθὴς, βοηθείας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερουβὶμ, ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ νῶν χρηματίσασα· ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοὴ, ὡς Μητέρα δοξάζει τοῦ Κτίσαντος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νὺξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὀμίχλη ἁμαρτίας· φῶς τοῦ Κόσμου σοφοὶ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, νῦν καταυγάσαι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Ἄλλο στερέωμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, Θεηγόροι ὑμῶν σκέπῃ.

Πύρινοι ἄνθρακες ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὄρος προβλέπει Δανιήλ σε, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διὸ, κατάνυξον ψυχήν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔβλυσας ῥεῖθρα διδαγμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάῤῥους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς, πλουσίως καταρδεύων, ἱερουργὲ Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ἴσχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς πλάνης, ἀφανίσαι· διὸ, πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἴδωλα, ἐμπαθῆ μείωσον, Πάτερ.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα· ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθεσι, τὴν ψυχήν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀῤῥαγεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταὶ, τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὔδιοι λιμένες, οἱ ἀεὶ μελῳδοῦντες: λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὤφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιὸν τοῦ Πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις, τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν, ψυχήν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἁγνὴ εὐπρεπεστάτως, λαμπρῦναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Αεἰλαμπρυσμένος θεόφρον, ὦ Ἱεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Ὁ στρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπιστασίᾳ φρικώδει σου, Ἱερομύστα Νικόλαε, πάσης θανατηφόρου, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Σαλευομένους Δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς διασώζων, πρεσβείαις σου Ἅγιε. Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» χίαι μεγαλύνουσι. Τροπάρια.

Λεόντων ψυχοφθόρων σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου τὰς ἀτάκτους, κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ ὑποτάξατε.

Ὡραῖοι παρὰ πάντας υἱοὺς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν Κόσμῳ κηρύξαντες, Λόγον Θεοῦ, πόδας ὡραιώθητε ἀγαθούς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωήν· διὸ ταραττομένην, πάθεσι τὴν ψυχήν μου, ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὁλικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν· διὸ θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθής, ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεί, κολαφιζόντων Ἄχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, σωζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς ῥύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με πάσης κακίας Νικόλαε, τῶν ὁρωμένων παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις, παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις· πρόσεχε ψυχή μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναβόησον: Ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι᾽ αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι δειχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας, ἀνακειμένους ἠγείρατε, καὶ ἐνθέου, ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Σπείραντες Χριστῷ, τὸν Λόγον Θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν, καρδίας τὰς ἀκάρπους, καρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε. Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτούς, γυμνώσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἐχώρησαν γενναίως, καὶ οὐ-

ρανόθεν ἱμάτιον σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περιεβάλοντο.

Δόξα.

Νέκρωσον σεπτὴ, Τριὰς ἡ παναγία, πάθη τὰ δεινὰ, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβὶς, τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου· χαῖρε Προφητῶν, σφραγὶς καὶ Ἀποστόλων, τὸ περιήχημα Ἄχραντε Θεοτόκε, δι᾽ ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ᾽.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κατέκρινεν ἀνόμων, Ἰησοῦ μου σταυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς Κόσμου· καὶ ὁρῶσα τὸ τόλμημα, ἡ γῆ ἐσείετο ἅπασα, πάντων Ποιητήν σε, δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρας ἅπαντες, λυτρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος, ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ, τὰ θεῖα παθήματα.

Ἰάτρευσας Φιλάνθρωπε πληγὰς ἡμῶν, πληγεὶς τὰς χεῖρας· πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν Κύριε, σωτηρίους κατευθύνας πάντας, πόδας σου ὀρυχθεὶς ἐπὶ σταυροῦ· οὓς πάλαι ὁ πρωτόπλαστος, ἐν Παραδείσῳ, ἰδὼν κατεκρύπτετο.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαυῒδ· χαῖρε πύλη οὐράνιε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε λυχνία· χαῖρε Πανάχραντε· χαῖρε ἡ στάμνος· χαῖρε παλάτιον· χαῖρε πανάμωμε, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε λαβίς· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε τοῦ Κόσμου ἐλπίς.

Ἁμαρτιῶν μου τὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῷ, ὑπεράνω ὑψούμενα, κεφαλῆς ποντίζειν με, κατεπείγουσι Δέσποινα· ἀλλ᾽ ἔκτεινόν μοι, χεῖρα ὡς Πέτρῳ πρὶν, βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα με, σῶσον, ὁδήγησον, μετανοίας δέομαι, Μήτηρ Θεοῦ, ἄχραντε πανύμνητε, ἐλπὶς τοῦ Κόσμου παντός.

Ἐσκοτισμένος τοῖς πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, εἰς κρημνὸν ἀπογνώσεως, σπεύδω ὁ ταλαίπωρος, ἐμπεσεῖν· σύ με οἴκτειρον, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· λάμψον μοι φέγγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἐφοδήγησον, εἰς ὁδοὺς εὐθείας με, παρακαλῶ, Πάναγνε καὶ δέομαι: Μὴ ὑπερίδῃς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε σταυρῷ, κρεμάμενον ἐθελουσίως, κατανοοῦσά σου τὴν δυναστείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστὲ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Τέκνον μή με λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε· δός μοι λόγον Υἱέ μου· μή με σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, Οἴμοι! ἐκραύγαζε· πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις, γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὅμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α᾽. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. δ᾽.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ᾽ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα, ἐβόας: Οἴμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου, δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρῖτα φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα πάλαι ἡ Ἄμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν σταυρῷ· ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευσθείς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἴτιος ὤφθη· σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσῃς κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον.

Μαρτυρικά.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὢ θαύματος καινοῦ! ὢ φρικτοῦ Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα: Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῶ σου τὴν φρικτήν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει.

Ἀμήν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
» πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
» τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὖρος δια-
» γράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ
» ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἁπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιοτάτῃ Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων· διὸ πιστοὶ ᾄσωμεν, τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδόξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα· Χριστὸς δὲ θανατωθείς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγασε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυρικά.

Ἠνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἔναντι τῶν ἐχθρῶν, σὲ τὸν Βασιλεύοντα, ὁμολογεῖν τῆς Κτίσεως, προφέρειν τε βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς δόξης, ἔτυχον ἅπαντες, τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ῥαντίσματι θεουργῷ, τοῦ σεπτοῦ σου αἵματος, οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὴν λύτρωσιν εὑράμενοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως τυραννούμενοι, σπονδὰς προσφέρειν πᾶσι, Δαίμοσι ψυχοφθόροις· ὅθεν σεπτὰ θύματα, σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ Ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε: Τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀντα-

πέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἱρμός. Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννῆτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στῖφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου παρα-
» λαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
» τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκ-
» κλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρά-
» τος καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μέλανα κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διεῤῥάγησαν πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτὴρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ἁπλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν τὸν τίμιον· ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, τῶν Δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτὸς, ἁπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατοῦντες, οἱ Ἀθλοφόροι πάθη εἰκόνιζον, πολυτρόποις πάθεσιν ὁμιλοῦντες, τοῦ ἑκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη θανατώσαντος, καὶ τὴν ζωὴν, τῷ Κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Ἀνεπιστρόφως, τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις, θείας εὐφραινόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ μέσον ἀνόμων, τὸν μόνον νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; Ἡ Θεοτόκος θρήνοις ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον με τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον, οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ πανάμωμε.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θηγορίας, μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σου Παράδεισος, Σῶτερ ἀνεῴχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, εἰσῳκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς κυπάρισσον, τὴν ἀγάπην τε, ὡσεὶ πεύκην περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώωσας, Σῶτερ τοὺς ἀνθρώπους, νεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐπεισάξαντα.

Μαρτυρικά.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι Χριστοῦ θεῖοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἐπουρανίου ἐχρημάτισαν.

Ὡραιώθητε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὡραίῳ εὐαρεστήσαντες· ἐλαμπρύνθητε τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ Κόρη πανάμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, καὶ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὀφρὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὢ τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
» στὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ πα-
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας, τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς, ἐνδῦσαι ἐφιέμενος, ἀπεκδύθης καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστὲ τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτό σου, τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αἷμα πλευρᾶς ἀποστάξαν, σωτηριώδους σαφῶς, τὸν Κόσμον ἀπεκάθηρεν, ἐπιβώμιά τε αἵματα καταπαῦσαν, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, τῆς βρώσεως ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγασεν, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολυειδῶν αἰκισμῶν, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, θείῳ αἵματί σου σημειωθέντες, τὴν κωλύουσαν τοπρὶν, διῆλθοσαν ῥομφαίαν σαφῶς, καὶ ἐσκήνωσαν, γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὡς θαυμαστὸς σὺ ὑπάρχεις, ἐν τοῖς Ἁγίοις Χριστὲ, τοῖς πίστει σε ποθήσασι! διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα, ἰαμάτων ποταμοὺς, ἐν τῷ Κόσμῳ ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας Παρθένε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμᾶς, ἰάτρευσας κυήσασα, τὸν Σωτῆρα ἰατρόν τε τῶν ὅλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τραυματισθέντα Ἄχραντε, τὸν παρέχοντα, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς, αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Νοτίῳ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
» ρος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ Ἐγέρσει, τὸν Κόσμον
» φωτίσαντος.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου, ἐκβλαστήσασαν ξύλῳ πληγὴν ἰάσατο· ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων, μόνος δίκαιος λῃστῶν κρεμάμενος, ἑαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα, εἰς χάος ἀπέῤῥιψε.

Τὸ τόξον Χριστὲ ἐκτείνας, τοῦ θείου καὶ πανσέπτου Σταυροῦ ἔῤῥιψας, κατὰ τοῦ παλαμναίου τοὺς ἥλους σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὀργίλον καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν

ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας, Οἰκτίρμον ἐζώωσας.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ῥεύσαντα ῥεῖθρα, σωμάτων ἐξ ἁγίων Ἀθλητῶν ἔσβεσαν πᾶσαν, τῆς εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς, αὔλακας ἤρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλαςάνειν ἔπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίςεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θεία χάριτι.

Ὑφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου, εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὁπηνίκα ἐνύλῳ πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικαςῶν, ψήφῳ ἐδίδοντο, καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ ςεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν σὴν διῆλθε, καρδίαν καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἄχραντε Κόρη, ἡπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευρὰν, ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα, ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν θρηνοῦσα μητρικῶς τοῦτον ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξιλέωσαι νῦν, ἡμῖν ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
» δυσφημίας θεοσυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
» συνόντες ἔψαλλον: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πα-
» τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, καθάπερ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀπέςαξας μυςικὸν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε, Θεὸν καὶ Κτίςην ἑκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταύρωσιν ἤνεγκας Χριστέ μου Ἰησοῦ, τὴν ἐπονείδιστον, παύων τὰ βροτῶν, πάντα ὀνείδη καὶ ςεναγμούς· χολῆς ἐγεύσω πικρίαν ἅπασαν, ἐξαίρων κακίας· ἐπλήγης ἡμῶν, πληγὰς Οἰκτίρμον ψυχικὰς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Πόνοις τὴν ἄπονον γενναῖοι Ἀθληταὶ, ζωὴν ἐκτήσασθε· ὅθεν τοὺς ἡμῶν, πόνους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ ὕψους ἔνδοξοι, ἰᾶσθαι τὰ πάθη καὶ πνεύματα, ἀποδιώκειν καὶ πιςῶν προΐςασθαι, καὶ σώζειν τοὺς κραυγάζοντας: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττοντες, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναλαβόντα δίχα φθορᾶς· καὶ μιμηταὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι, ὄντως πυρὸς κάκωσιν ὑπέστητε, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι ὁρῶσα σὲ Υἱὲ, ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι ψυχὴν, λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευράν· ἡ Θεοτόκος ἐβόα κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνη Δέσποινα· ἣν ἐπαξίως πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν: Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυῒδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόῤῥησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦντες Θεὸν, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ,

σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σὲ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης, τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευσε· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν
» παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εὐλογεῖτε ξύλον, δι᾽ οὗ πᾶσα ἠφάνισται, ἡ ἐν Ἐδὲμ δολία ἀρὰ φυεῖσα, βρώσει πονηρᾷ τοῦ ξύλου· καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεράγαθος, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθελουσίως, αἱρετισάμενος δι᾽ εὐσπλαγχνίαν.

Ἱερῶς ἐδήλου, ἐναλλὰξ ὁ ἀοίδιμος, ἐπευλογῶν ἐγγόνους ποτὲ τὸν τύπον, τοῦ ἡγιασμένου ξύλου· δι᾽ οὗ εὐλογία πᾶσι δεδώρηται, τοῖς κατηραμένοις, κακίστῃ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὀλισθήσασι κακῶν εἰς βάθη.

Ἀνορθοῦται ἅπαν, τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα, σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ σίφος, πίπτει πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ τὰ διεστῶτα ἕνωσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀδιαῤῥευστον, καὶ φωταυγῆ σκηνώματα νῦν κληροῦσθε, θεῖοι Ἀθληταὶ Κυρίου, καὶ ταῖς οὐρανίαις σκηνοῦσθε Τάξεσι, καὶ τῶν ἀοιδίμων ἐλπίδων ὑμῶν τὸ πέρας, νῦν κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἡ ὑμῶν ἀνδρία, ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψε, φωτοειδεῖς Χριστοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πᾶσαν, τὴν τοῦ Διαβόλου πλάνην, θείκῇ δυνάμει ἐναπημαύρωσε, καὶ πιστῶν καρδίας Μάρτυρες εὐσεβοφρόνων, ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν νεφέλην, καὶ σκηνὴν ἁγιάσματος, θρόνον Θεοῦ καὶ πύλην φωτὸς λυχνίαν, καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου, οἱ πιστοί σε πάντες κατονομάζομεν, πάναγνε Παρθένε τοῦ πάντα τεκτηναμένου, Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε παναμώμε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοβόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα-
» τήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ
» παγγενὴς, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ
» τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνά-
» μεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ἱερωτάτως σε ὑψοῦντες, Οἰκτίρμον προσκυνοῦμέν σου λόγχην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσὶν, ἁγίους ἥλους Δέσποτα· δι᾽ ὧν εὕρομεν τελείαν ἄφεσιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ, διαγωγῆς ἠξιώθημεν.

Ὢ πῶς ἀδίκως κατεκρίθης, παγῆναι δικαιότατε, μόνε πάντων Βασιλεῦ, ἐν ξύλῳ σταυρούμενος, τοῦ δικαιῶσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς πίστει τὰ παθήματα, τὰ ἑκούσια καὶ τὴν οἰκονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, καὶ σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, προθύμως οἱ Πανεύφημοι ἤνεγκαν, τοὺς αἰκισμοὺς, τὸν βίαιον θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν, τοὺς σπαραγμοὺς, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι· διὸ στεφανηφόροι, ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Ἡ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, γλυκύτης ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, πάντων ἡμῶν τὰς εὐ-

χὰς ὡς εὔσπλαγχνος πλήρωσον, ἁμαρτημάτων λύσιν τῶν πολλῶν, παρέχων καὶ ταπείνωσιν, τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν, Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων, ὁ δι' ἡμᾶς ὀφθεὶς ἄνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωτοειδὴς παστὰς ὡράθης, Παρθένε τοῦ οἰκήσαντος σοῦ τὴν ἄφθορον νηδὺν, καὶ πάθος μακάριον, καθυπομείναντος ἐθελοντὶ, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος· ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ῥιφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν, ἠξίωσας πατρίδα· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ῥᾳδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῴζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Λῃστήν· οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ πάθει σου λύσας τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν· Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· Δυνάμεις, ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἔτεινας Χριστὲ, παλάμας ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πονηρὰς, ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, παρεδειγμάτισας σώσας τῆς τούτων βλάβης, τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγχῃ κεντηθεὶς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ, ἔβλυσας ἡμῖν, κρουνοὺς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει· ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Νεκρώσιμον.

Ξένοι τῶν τῆς γῆς, δεικνύμενοι ἡδέων, ξέναις ἑαυτοὺς, ἐξέδωκαν βασάνοις, οἱ Ἀθληταὶ τραυματίσαντες τὸν Βελίαρ, τοῖς ἑαυτῶν ἁγίοις τραύμασι.

Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, ἄναρχον ἀρχὴν, πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων, αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ προσόμοια Κατανυκτικά.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὡμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενά, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παράσχου, ἐπιστροφῆς μοι καιρόν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων, καρπὸν καλόν, καὶ ἀξιωθήσωμαι, τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε, εὔσπλαγχνε Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην ἐμέ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, καθ' ἑκάστην Φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου με, μηδὲ παιδεύσῃς, τῇ σῇ δικαίᾳ ὀργῇ· ἥμαρτον, ἥμαρτον, ὡς οὐδεὶς σοι ἕτερος, ὁμολογῶ· οἴκτειρον καὶ σῶσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Ὅταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστώτων φόβῳ σοι, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῇ σοι, ἡ φύσις ἅπασα, κριθησομένη, ἡ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρός σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν, ῥῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα.
Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὢ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέῳκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως· τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε· τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αἱ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως

θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἕτερα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως, νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους, ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Ἕτερα Νεκρώσιμα. Ὅμοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ Δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις, ἑορταζόντων καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Τῆς Ὀκταήχου τῆς νέας θεῖον τέλος.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τίμιοι μαργαρῖται, ὤφθητε, τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἤστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Ὅταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι Δικαιότατε, ἀκατακρίτους Λόγε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θνήσκουσι πιστοῖς, ὄγδοον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἱρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας, ὑπερβαίνων Χριστὲ Σωτήρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ἧς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγήν, μεταδὸς πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἑνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν Ἅδην, θείᾳ δυνάμει καταργήσαντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας Λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ
» τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας πολλῶν,
» στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου
» Κύριε.

Τροπάρια.

Τὰς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερροτάτῃ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Ἀνανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον, θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Ἡ τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἁγίοις σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, ποίησον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ο μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατῴκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.
Οὐρανίας ἁψῖδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι, προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ῥείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριςῷ Μακάριοι, συμβασιλεύετε.

Ὁ νεκρὸς ἑκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου, τούτους αὐλίζεσθαι.

Ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλάνθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομῆτορ ἄχραντε, μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ θεομακάριςοι, τὴν ὑλώδη πλάνην κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης τῆς σῆς ποίησον.

Ἡ τοῦ θείου ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, οὕσπερ μετέστησας, Ὑπεράγαθε οἰκέτας σε, ἐν σκηναῖς Ἁγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἄνευθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἵνα τὴν σὴν, Δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδότιδος, ἐν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἅπασαν βασάνων, πεῖραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελῳδοῦντες: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Πολλαὶ μοναὶ, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ᾽ ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτας οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταστάντας, εὐσεβῶς σοι βοῶντας: Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Ἴσος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὤφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδὲς· ἧς τὲς μεταςάντας, ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετεσίαν δωρέμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προςάγμασί σε Κύριε,
» καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἔφερον πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, ἀεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς Δαίμονας.

Ἅγιοι Θεῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἁμαρτημάτων, δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν αἱ Ὅσιαι, καὶ Μάρτυρες, τῶν ἐν ἐλπίσιν, ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἑλὼν, τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας Ἁγνὴ, προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ Χριστὸν τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἁγίων, ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορτάζοντος, τὲς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτείρας, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε.

Όπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παῤῥησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παρεστᾶναι εὐδόκησον Εὔσπλαγχνε.

Ἱλασμὸς ἡμῖν ὤφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μώλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατάταξον. Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἰχῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν Δαιμόνων, τὴν πληθὺν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὁ τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στεῤῥῶς ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταὶ, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοῦ θεράποντός σου σκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, Πατρὸς Ἁγνὴ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς ἀΰλοις αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθεΐας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

• Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Σωτὴρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχὰς, τρωθέντες οἱ Ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ γλυκείας σου μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διεῤῥήξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος· ἧς τοὺς μεταστάντας, Εὐεργέτα καταξίωσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ Ἅδῃ τοὺς δούλους σου, ἀπάλλαξον Ἀγαθέ· ὡς μόνος γὰρ εὔσπλαγχνος, ἀφεῖλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Δημιουργὸς, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σου· ὁ πλήρης καθὸ Θεὸς, κενοῦται Πανάμωμε· ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυ-
» σῇ οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ κα-
» μίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελ-
» πον λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας Μάρτυρες σώσατε: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄμβρῳ τῶν ἱερῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φλογὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον· Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ κατάλογος Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστὲ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὔσπλαγχνε μόνε Σωτὴρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον· αὐτὸν γοῦν ἐκδυσώπει καθᾶραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ, πίστει προστρέχοντα.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ, ἑνούμενος καὶ μέλπων: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς Θείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν, δωρούμενος βοῶσιν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλῆσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς, κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατῴκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν: Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες· ἐν τῇ καμίνῳ,
» σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπα-
» τοῦντες ὑπέψαλλον: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
» ρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδώλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς, τῆς Τριάδος, θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου Χριστὲ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι Ὁσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὁρῶντες, τὸ θεῖον τρανώτερον.

Ἱερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρῖτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἐπιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους, οἱ Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύστως: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ, παλάμῃ, καὶ παρέσχες, τοῖς δούλοις σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν Οἰκτίρμον.

Ὡς πηγὴ ζωῆς τῆς ἀϊδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάῤῥους, τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς, πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις, γεννήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵσταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους, δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ὤφθητε ὡς οἴακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ἰθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο, ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στῖφος ἱκετεύει σε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Δικαίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλάνθρωπε, δυσωπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ἧς κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας τοῦ ματαίου βίου, μετασχεῖν καταξίωσον, Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔχοντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε, τὸ τῶν Τυράννων ἄθεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, σαφῶς ἠξιώθητε, καταλαμπόμενοι, τῆς Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται Ἅδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτὸν σοῦ φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς

ἀγαθὸς, τὰς μεταχωρήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Ὅλος εἶ Σῶτερ γλυκασμὸς, ὅλος εἶ ἐπιθυμία καὶ ἔφεσις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον· τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ, τῆς σῆς ὡραιότητος, τρυφᾶν εὐδόκησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον, πάσης τῆς Κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀλληλούϊα ψαλλομένου,
Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ΄.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον Βασιλέων· καὶ πάλιν, μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις, ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίως τῆς ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται, εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις, ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ κόλασις· βρυγμὸς ὀδόντων καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρὸς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες: Δέσποτα Χριστὲ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει καθικετεύομεν: Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτὸν, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ, τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαὶ, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου· οὓς προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνὴ, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὡραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεὸν, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἱκέτευε, καταξάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάληκτος, εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς, στεῤῥῶς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν, ἁγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυ-

ματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν Δαιμόνων θείᾳ χάριτι.

Ὅσιοι Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, στῖφος Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεός, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλ. δ'. Ἤχυ.

Ἡ χων σφραγίς, Τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
Ὡ ς ἐν σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
Ἀ νευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ᾀσμάτων,
Ἡ χων κορωνίς, ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσει,
Ἄ κρον σε φωνῆς δίς σε καλῶ, καὶ τέλος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ μὲν Ἑωθινά, ποίημα Λέοντος Βασιλέως τοῦ σοφοῦ· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἑώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη: Ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ, Χαῖρε, πρὸ τῆς Χριστὲ συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγὸν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτὸν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη ταῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας,

σῇ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προςαγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάςασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταὶ, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ ταῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινάσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ. Ταύτης οὖν Ζωοδότα, διὰ τῆς Κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾷν σοι: Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἦχος δ'.

Ὄρθρος ἦν βαθὺς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, αἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες· Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράξωμεν, ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, καταβῆναι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὢν ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις Ἅδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Ἦχος πλ. α'.

Ὢ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν; Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ, συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· οἳ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ς'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον ςὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένε· καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν, με-

τὰ τόκον· ὅθεν πιςῶς σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν κράζοντες· Χαῖρε Δέσποινα Κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ϛ'.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστὲ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς, μετὰ τὴν ἔγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὰ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάσω, Χριςέ μου Πολυέλεε· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ θανάτου. Δόξα Χριςὲ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ· καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἕστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποςόλους ἔπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας· οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας· Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναςάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, παναγία Παρθένε, ἅπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα· καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνά-

στασιν· ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητὰς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν σὺ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὔσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἳ Χριστοῦ τῇ προςάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἷλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον, φανεὶς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτιν πρὸς τοῦτον· κλῆρος γὰρ σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφῆσαι φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ: Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται Ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἑπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην: οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ὢ φοβερὸν μυστήριον! ὢ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἁγνῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες: Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ,

Ψαλλόμενοι ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις, ὅτε ἐστὶν Ἀλληλούϊα.

ΗΧΟΣ Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Β'.

Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Γ'.

Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συνάναρχον, Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Δ'.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριὰς ἄναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν

Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βοῶντάς σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήταις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφὶμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Καταπαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

ΗΧΟΣ Α'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοὶ προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἅμα τὰ Ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέςου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σύ μου προςάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιςὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίςεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σε εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα καὶ νεκρωθέντα, ὥσπερ μήτηρ ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα: Τί τοῦτο τὸ παράδοξον; ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποςόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, πανύμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρύων βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας: Ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου κευθμώνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς Πιςῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Οἴμοι! γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον, ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛῼ Τῼ ΕΝΙΑΥΤῼ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α΄. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾷν οὐ δεδύνηνται· αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ, Ἀλληλούϊα, ἐν οἱῳδήποτε Ἤχῳ, λέγονται ταῦτα, Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γα-

βριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ΄. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὰ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ ςαυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρά. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυ-

γάζονταί σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται, διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ, προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν: Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν: Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἁπάντων Ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς, λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, Παρθένε Θεομῆτορ σὺ ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαυῒδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε·

κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι: Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιςοὶ ὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΧΟΝ ΠΛ. Δ΄.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ΄.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητήν σου καὶ Κύριον· χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ΄.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί: Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρί σου

χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σάβ. πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ἦχος β΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρα-
» τιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ,
» τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Τροπάρια.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου Πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν κἀμὲ παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεὸν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σε λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης ἀϊδίου ἀπολαύσαντες.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μά μου ἐν τῷ ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς
» ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εἰσάκουσον φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου· καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀποῤῥίψῃς, ἀλλ᾽ ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανύμνητε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ με Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, κἀμὲ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον, οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ᾤκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ Ἄγγελος,
» ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας ὅ-
» λον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυ-
» νάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Θεράπευσον Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὔσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὔσπλαγχνε· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ Βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος: Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία τῶν
» ἀπεγνωσμένων Χριστὲ Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω
» Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης· φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σε· ἄλ-
» λον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τροπάρια.

Σὺ φωτισμὸς, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης ἐμὲ κραυγάζοντα: Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω: Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα: Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι: Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνωσίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεοκυῆτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μοναστὰς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι κράζοντας: Πλὴν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνία-
» στον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον:
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἰησοῦ μου Χριστὲ Πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου, καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰησοῦ μου πάθεσι, καὶ Λῃστὴν, Ἰησοῦ, Νινευΐτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κυήσασα, Ἄχραντε Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσσώπῳ νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, τοὺς ὀφθαλμοὺς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ θεαυγεῖ σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ
» τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν ἀθεωτάτου προστάγ-
» ματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλ-
» λον: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὦ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Μελῳδοῦντά με οἴκτειρον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὦ Ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὔδιον, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελῳδῶ σοι σωζόμενος: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὦ Ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχήν μου φώτισον Χριστὲ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει Παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σῳζόμενος: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ
» συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβα-
» λόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ: Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω κἀμὲ Ἰησοῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ῥερυπωμένην ψυχήν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς, ἄλογος ὤφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰησοῦ μου, οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λῃσταῖς ἀπεγυμνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν θεοΰφαντον νῦν, καὶ κεῖμαι μώλωψι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, κινδύνων σῴζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπειρανδρε Παρθένε.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ ἥκοντα
» καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα
» δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
» ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Λῃστὴν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστὲ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριὰμ, τοῦτον ἁγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σε καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρσις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ με παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον· καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς τῶν σῳζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, Ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου πολυέλεε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων με, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με. Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ πανάγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλῖψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σοῦ. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοστηρίκτου Μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους·

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, » μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα: Τῷ » Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί με τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη» σίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ » σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, » μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, » κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ » βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παρά» σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ » μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, » καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς » Ἰωνᾶς: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ, νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς: Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα» βυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα » τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων » ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας, τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεία, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, Στρατιαὶ τῶν » Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτων χορείαις σὲ » μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τὸν ταῖς ἀσθενείαις, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ,

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου
Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, » Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦ» σα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσω» σεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς, ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖά τὰ σά· εἰ μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐῤῥύσατο;

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη» σίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ » σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, » μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.
Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός » μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ » λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ » σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω: Τῇ δυνά» μει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὑρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἕξω βοηθὸν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαῤῥῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἁγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, ὅπλον σωτηρίας. Μή με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμοὺς ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεί» λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντο» λῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἁγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,
» καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς
» Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὕροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶν-
» τες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὢ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σε θαυμάτων!

Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ,
» τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
» σαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς Σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὕροσάν με Ἁγνὴ, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην, καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία καὶ μαννοδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων, δόξα, καὶ μητέρων, ὡραΐσμα καὶ κλέος.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
» τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωμα-
» τικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν
» οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἁγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεχέωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ὁ ἐφεξῆς Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου· φέρει δὲ ἀκροστιχίδα:

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ
» ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος
» ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἁγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι: Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἅδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον. χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωσμα.

Ἁγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλούς, καὶ πύλας Ἅδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐν φωναῖς ᾀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε: χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἱλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Τροπάρια.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἅδου, νυμφὼν ὁλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι: Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι: Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδού σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι: Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βάτος νεφέλη ὁλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες: Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφείμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι: Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος ἁγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἱκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἁγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, Ἁγνή, ᾧ ψάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκό-

πει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δἰ ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελῳδούντων Ἁγνή: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχέ-
» νος· πανηγοριζέτω δὲ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρου-
» σα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω:
» Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἵνα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἁγνή· χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸν ἀνθρώπινον.

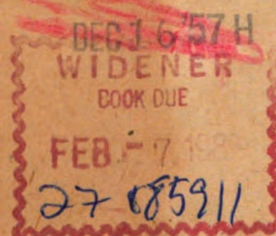
Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν: Χαῖρε Κόσμε Δέσποινα: χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή: χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε· Ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἁπάντων τε, τῶν Δικαίων θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΩ ΔΕ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

DEC 16 '57 H
WIDENER
BOOK DUE
FEB 7
27 185911

